

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 441 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964 ΔΡ. 5

ΟΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΑΡΕΛΑΥΝΟΥΝ ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΖΩΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 230-691

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

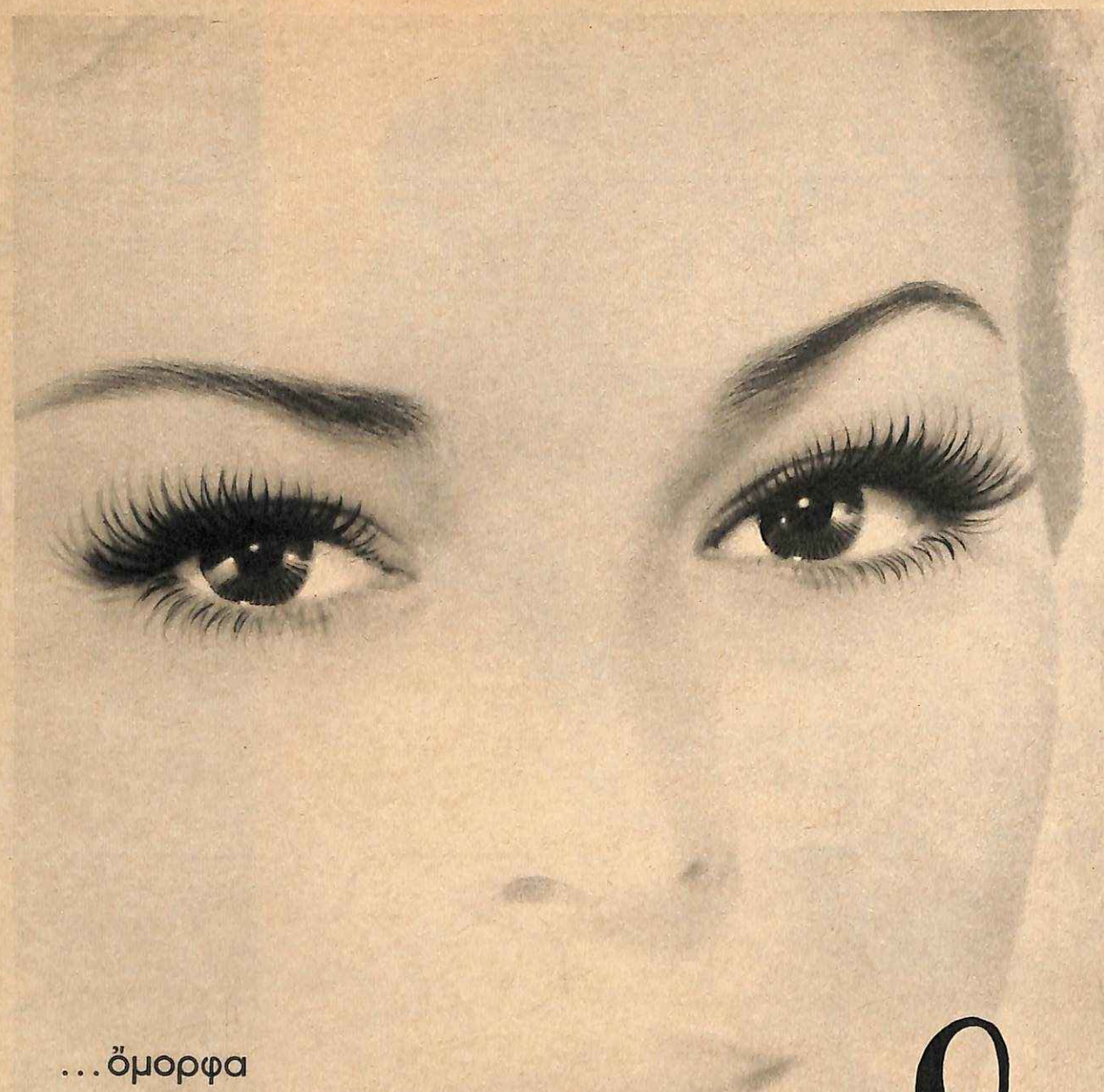
Πρόσωπο γοητευτικό με τούς βελούδινους τόνους της υγρής πούδρας

LIQUID POWDER

Ἡ LIQUID POWDER εἶναι μία πρωτότυπη δημιουργία τῆς HARRIET HUBBARD AYER. Μία καταπληκτική υγρή πούδρα. Ἡ πρώτη! Στὴ συνήθη κρέμα-βάσι πούδρας ἀπλώστε μετὰ τὰς ἄκρες τῶν δακτύλων σας LIQUID POWDER καὶ τότε θὰ δῆτε νὰ παίρνη τὸ πρόσωπό σας τὸν πιὸ μὰτ τόνο, τὸν πιὸ βελούδινο, ποὺ ἔχετε ποτὲ ὀνειρευτῇ. Εἶναι ὁ πιὸ φυσικὸς καὶ κρατᾷ ὅλη τὴν ἡμέρα τὸ ἴδιο βελούδινο. . . Κάτω ἀπὸ τὸν πιὸ δυνατό ἥλιο τοῦ μεσημεριοῦ ὥς τοὺς πιὸ θαμποὺς βραδινούς φωτισμούς ὁ τόνος τοῦ προσώπου σας παραμένει πάντα βελούδινο καὶ φυσικὸς! LIQUID POWDER τῆς HARRIET HUBBARD AYER σὲ πέντε ὑπέροχα χρώματα τῆς μόδας. Διαλέξτε τὸ δικό σας. Θὰ σᾶς γοητεύσῃ καὶ θὰ γοητεύετε.

Harriet Hubbard Ayer

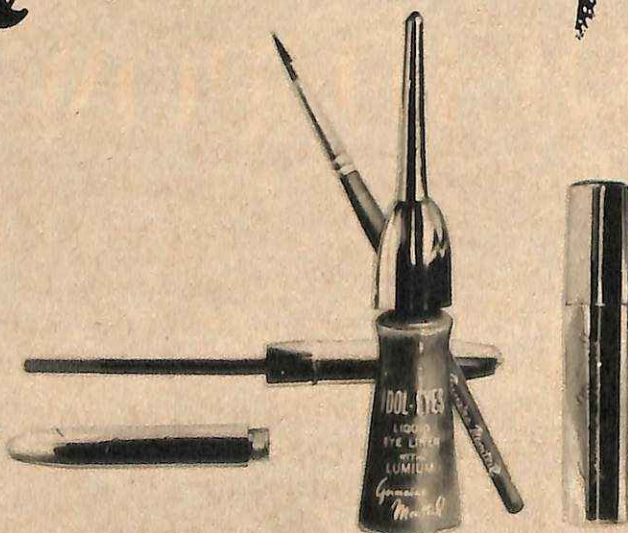
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET, Ε.Π.Ε. - ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 129 ΤΗΛ. 720.291

...ὄμορφα
φωτεινά
μέ
συναρπαστική
γοητεία...

Germaine Monteil

- ★ Eye brow pencil
- ★ Eye shadow stick
- ★ Liquid Eye Liner
- ★ Super fine Eyeliner pencil
- ★ Mascara swirl

HELLENICA A.E. Α. ΑΜΑΛΙΑΣ 26 - ΤΗΛ. 225.365

Οι άναγνώστες

μας
γράφουν

Όρθαι υποδείξεις

Όλγα περί την κυκλοφορίαν και τὰ ὁχήματα, εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν.

α) Γιατί δὲν λειτουργοῦν τόσον καιρὸ οἱ τοποθετηθέντες νέοι αὐτόματοι σηματοδότες; Ὅση τακτοποίησις λεπτομερειῶν καὶ ἀν' ἀπαιτῆται (ἐπειδὴ αὐτὸ ἀνεκoinώθη) νομίζομεν ὅτι τὸ περιθώριον ἐνὸς περίπου ἑξαμήνου θὰ ἔπρεπε νὰ ἦτο ἐξοργιστικῶς ὑπεραρκετόν.

β) Ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ρύθμισις διὰ φωτεινῶν σημάτων τῆς κυκλοφορίας εἰς τοὺς κόμβους τέματος Ἀμπελοκήπων καὶ πλατείας Καραϊσκάκη, εἰς τὴν συμβολὴν τῶν ὁδῶν Ἀγ. Κωνσταντίνου - Ἀχιλλέως, διαρρυθμιζομένων ἐπὶ τὸ κυκλοφορικῶς πρακτικώτερον τῶν περιοχῶν. Τὰ σήματα δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν καὶ χωρὶς τὴν καταστροφὴν τῶν κόμβων.

γ) Εἰς τὸ τμήμα τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς μεταξὺ Ροῦφ καὶ Λεωφόρου Κηφισοῦ δὲν ἐτοποθετήθησαν σηματοδότες, παρ' ὅλον ὅτι ἡ κίνησις εἶναι μεγάλη καὶ τὸ ἀδιακόπως κινούμενον μὲ ταχύτητα ρεῦμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς δὲν ἐπιτρέπει ἀνετον κινήσιν καθέτως τῆς ἀρτηρίας, οὔτε τροχοφόρων, οὔτε πεζῶν. Θὰ πρέπει νὰ τοποθετηθοῦν δύο τουλάχιστον σηματοδότες, ἕνας διὰ τὴν πυκνὴν κίνησιν τῶν πεζῶν εἰς τὴν διασταύρωσιν Ταύρου καὶ ἕνας τουλάχιστον διὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν πολυπληθῶν ὁχημάτων ἐκ Καλλιθέας, κλπ., μέσω τῆς γεφύρας τοῦ ἐκεῖ ἡλεκτρικοῦ σταθμοῦ.

δ) Πρέπει νὰ θεωρῆται κολάσιμος παράβασις ἡ μὴ κάθετος πρὸς τὸ πεζοδρόμιον στάθμευσις ὁχημάτων, ὅπου ὑπάρχει ἐπαρκὴς χώρος. Πρέπει καὶ τὰ ταξί εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως νὰ σταθεμεύουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅπου τὸ ἐπιτρέπει τὸ πλάτος ὁδοῦ ἡ ἐρείσματος πλατείας, διὰ νὰ χρησιμοποιοῖται ὁ ἀπομένον χώρος διὰ στάθμευσιν λοιπῶν ὁχημάτων. Ἐχω, προχείρως, ὑπ' ὄψιν μου τίς δύο «πιάτσες» ταξί τῆς πλατείας Κλαυδίωνος, ποὺ ἐκτείνονται εἰς ὁριζοντίαν θέσιν πρὸς τὸ πεζοδρόμιον καὶ καταλαμβάνουν ἀδικαιολογῶς πολὺ περισσότερον τοῦ ἀρκικοῦ χώρου.

ε) Τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ δίκυκλα πρέπει νὰ ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς, τουλάχιστον διὰ τὰς ζημίας πρὸς τρίτους. Αὐτὸ τὸ καθεστὼς τῆς σημερινῆς ἀσφαλείας πρέπει νὰ σταματήσει.

στ) Πρέπει νὰ γίνεταὶ αὐστηρότατος ἔλεγχος εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ δίκυκλα καὶ τρίκυκλα, ποὺ κυκλοφοροῦν μὲ ὀδηγοὺς τὰ παιδιὰ τῶν παντοπωλείων, ζαχαροπλαστείων κλπ., περισσότερον διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἰδίων πρωταρχικῶν. Οἱ πῖο πολλοὶ δὲν ἔχουν στοιχειώδη συνείδησιν τοῦ κινδύνου καὶ τῆς εὐθύνης καὶ ἀγνοοῦν τελείως ἀκουσίως ἢ ἐκούσιως τοὺς κυκλοφορικοὺς κανονισμοὺς.

ζ) Ὀρισμένοι —εὐτυχῶς πολὺ ὀλίγοι— νεαροὶ ἐρασιτέχνη κατὰ πλειοψηφίαν ὁδηγοὶ ἐπιχειροῦν ἀκροβατικὰς τοῦ θανάτου μὲ τὰ αὐτοκίνητά τους μέσα στοὺς ἀθηναίκοις δρόμους. Ὅσοι συλλαμβάνονται ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀπὸ τὰ καταδικαστικὰ ὄργανα, δὲν συνεντίζονται μὲ τὸ πρᾶσιμον τῶν πεντακοσίων ἢ ὀκτακοσίων μεταλλικῶν δραχμῶν, ἀλλὰ μόνον μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας τοῦ ὁδηγοῦ, τουλάχιστον ἐπὶ ἓν ἔτος, διὰ τοὺς ὑποτρόπους, ἀφ' οὗ φυσικὰ ἐρευνῆθι πρὸς κάθε πλευρὰν ἡ ἀξιοπιστία τῶν βεβαιούντων τὴν πράξιν. Ἀσφαλῶς, ἡ κατ' ἐπανάληψιν ὑποτροπὴ εἶναι τὸ δικαιότερον κριτήριον.

Η BP ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΤΗΝ FORD

γιὰ τὴν κατάρριψι
108 παγκοσμίων καὶ διεθνῶν ρεκόρ
στὴν διαδρομὴ τῶν 300.000 χιλιομέτρων
τοῦ ΜΙΡΑΜΑΣ.

Ἡ προσεκτικὴ μελέτη, ὁ συντονισμὸς εἰδικότητων καὶ ἡ χρῆσις τῶν καταλλήλων λιπαντικῶν ἔχουν ζωτικὴ σημασία στὴν προσπάθεια καταρρίψεως νέων ρεκόρ.

Ἔτσι, ἡ FORD διάλεξε τὸ BP visco-static LONGLIFE γιὰ τὸ TAUNUS 12M στὴν δοκιμασία συνεχοῦς ὁδηγήσεως 300.000 χιλιομέτρων στὸ ΜΙΡΑΜΑΣ.

Κι' αὐτὸ γιατί γνώριζε πῶς θὰ ἐπιτύχη τέλεια λίπανσι καὶ πῶς θὰ μείωνε κατὰ τὸ ἥμισυ τίς συχνές ἀλλαγές λαδιοῦ.

Τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας τῆς FORD θὰ τὸ ἀποκτήσετε κι' ἐσεῖς, ἐὰν τὴν προσεχῇ φορὰ ποὺ θὰ χρειασθῆτε ἀλλαγὴ ὀρυκτελαίου, ζητήσετε ἀπὸ ἕνα πρατήριο τῆς BP τὸ BP visco-static LONGLIFE τὸ λάδι γιὰ ΔΙΠΛΑΣΙΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ

Άγνά
εγγυημένα

Στά δύο αυτά προϊόντα ή Έταιρία Έλαϊς έχει συγκεντρώσει:
έκλεκτη πρώτη ύλη (τό άγνό ελαιόλαδο), την πολύτιμη πείρα πολ-
λών δεκαετηρίδων, την επιστημονική μέθοδο παρασκευής, τόν
αυστηρό υγιεινολογικό έλεγχο, την τελειότητα τής αυτόματου
παραγωγής, τις έπιταγές τής Συγχρόνου Διαιτητικής.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΑΣ

BITAM-ΦΥΤΙΝΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΛΑΪΣ

Haig
SCOTCH WHISKY

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΟΥΪΣΚΥ ΣΚΩΤΙΑΣ
ΠΟΥ ΕΠΕΒΛΗΘΗ ΑΠΟ ΤΟ 1627

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

η) Κάτι πρέπει να γίνει διά τόν λο-
γικόν έλεγχο των ένοικιάσεων των αυ-
τοκινήτων και των δικύκλων. Τό θέμα
χρήζει ιδιαίτερας μελέτης και προσο-
χής. Η ένοικίασις όχηματος υπό παν-
τός προσώπου που έχει νόμιμον δικαί-
ωμα δέν δύναται κατ' ούδέναν τρόπον
να απαγορευθή ή να περιορισθή άδι-
καιολογήτως. Από τήν άλλην πλευράν
πάλιν και ή πρόληψις τής άσυνείδητης
επιβώλλεται. Είναι ένα σοβαρώτατον
θέμα από τά πλέον άκανθώδη και δυσ-
επίλυτα.
Ν. Σάουνη Κ. ΠΑΠΑΜΑΡΙΝΟΠΟΛΟΣ

Κριτήρια...

Διάβασα ότι οι γονείς ενός γυμνα-
σίου των Άθηνών ζήτησαν να μετέχη
και ένας πατέρας στην έπιτροπή έλέγ-
χου των ταινιών, που κρίνει ποιές είναι
κατάλληλες για να τις βλέπουν τά παι-
διά. Νομίζω ότι όχι μόνο ένας, αλλά
περισσότεροι πατέρες και μητέρες πρέ-
πει να μετέχουν, ώστε να έχουν σοβα-
ρό λόγο στην έπιτροπή και να ακού-
γεται ή γνώμη τους. Για να πραγμα-
τοποιηθή κάποτε ή καθαρή τής ό-
θνης από τά ρυπαρά και έγκληματο-
λογικά έργα. Ίσως είναι ό μόνος
τρόπος για να απαλλαγή τό παιδί ά-
πό τις κάθε είδους βλαβερές άσχημίες
που του προσφέρουν. Γιατί μερικές
φορές άπορεί κανείς ποιό είναι οι
κύριοι που βλέπουν τις ταινίες και
τις κρίνουν κατάλληλες. Τις βλέπουν
πράγματι ή βάζουν τήν ύπογραφή τους
στά τυφλά ή δέν καταλαβαίνουν κυριο-
λεκτικά τί τους γίνεται; Και είναι ά-
πειρα τά παραδείγματα του άπίθανου
κριτηρίου που έπικρατεί, τόσο που ά-
πορεί κανείς ποιά είναι αυτά τά κρι-
τήρια ή μήπως υπάρχουν άλλα, που κα-
νένας δέν τά ύποπτεύεται.
Άθηναι ΔΗΜ. ΟΙΚΟΝ.

Τό Ναυτικό Μουσείο

Η πρόταση να στεγασθή τό Ναυ-
τικόν Μουσείον εις τό παλαιόν Δημαρ-
χείον του Πειραιώς, τό πασίγνωστο
κτίριο, τό «Ρολόϊ», νομίζω πως είναι
όρθή, τουλάχιστον μέχρις ότου άποκτή-
σι όριστικό και κατάλληλο οίκημα. Ό-
λοι γνωρίζουν τό ιδιότυπο κτίριο και ή
κίνηση στό σημείο αυτό τής πόλεως
είναι τόσο πυκνή, ώστε άσφαλώς θα
παρακινήθουν πολλοί να μπου και να
περιεργασθουν τά εκθέματα, πράγμα
τό όποιον είναι, θαρρώ, και ό μονα-
δικός σκοπός κάθε μουσείου.

Τό Ναυτικόν Μουσείον, που διαθέτει
πολύτιμα εκθέματα και έθνικά κειμή-
λια από τους ήρωικούς ναυτικούς ά-
γώνες, είναι σήμερα εγκατεστημένο σε
ένα παλαιό σπίτι στό Πασαλιμάνι και
έχει ως επισκέπτες όσους ψάξουν να
τό βρουν ή μαθητάς σχολείων, οι ό-
ποιοι πηγαίνουν με τους δασκάλους
τους. Άλλά και αυτή ή τόσο άκατάλ-
ληλη στέγη θα χαθή πολύ σύντομα,
γιατί τό οίκημα αυτό θα κατεδαφισθή
για να κτισθή πολυκατοικία. Και τά
διάφορα εκθέματα θα μπου σε κασσό-
νια, για να περιμεινουν, ποιός ξέρει
πόσον καιρό, σε ύγρες και καταστρε-
πτικές αποθήκες. Τί θα γίνει τότε; Τό
θέμα πρέπει ν' άπασχολήση σοβαρά
τις άρχές και τους άρχοντας τής πό-
λεως, αν δέν θέλουν να στερηθή ή πόλη
ένος πραγματικού κοσμήματος, που
συνδέεται με τήν ιστορία τής πόλεως
και του έθνους.
Πειραιεύς ΓΙΑΝ ΛΑΖ.

Θαυμάσιες

...Λοιπόν, φίλοι μου, θα σας παρ-
καλούσα να μη με άπογοητεύετε σ'
αυτό που θα σας ζητήσω: Θα έπιθυ-
μούσα πολύ να δημοσιεύσετε μερικές
φωτογραφίες του πρωταγωνιστού τής
ταινίας «Λώρενς τής Άραβίας», Πή-
τερ Ο' Τούλ. Μη μου πείτε όχι! Δέν
είναι δέδαια πολύ δύσκολο να βάλετε
μία ωραία φωτογραφία αυτού του ά-
θεόφοβου Ίρλανδού στο έξώφυλλο του
περιοδικού.
Άθηναι ΜΑΙΡΗ ΧΡ.

● Σε ένα από τά προσοχή τεύχη
θα έρ'τε ένα πλη-
ρες θέμα για τόν
αγαπημένο σας ήθο-
ποιό, με αρκετές κ'
έξαιρετικές φωτο-
γραφίες.

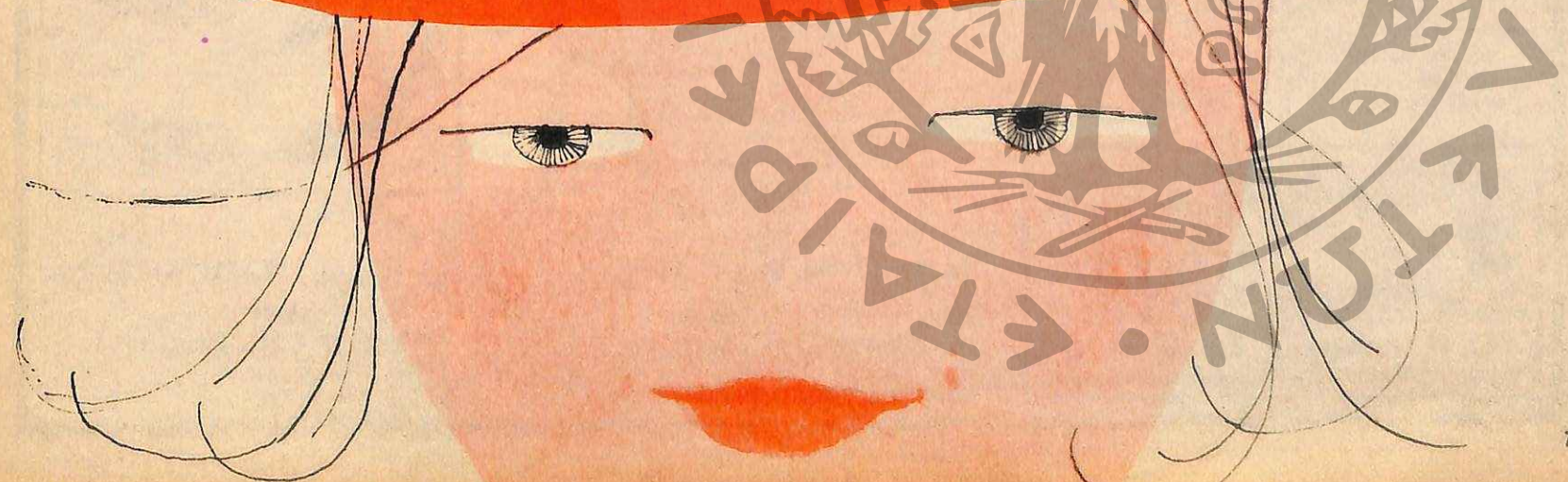

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

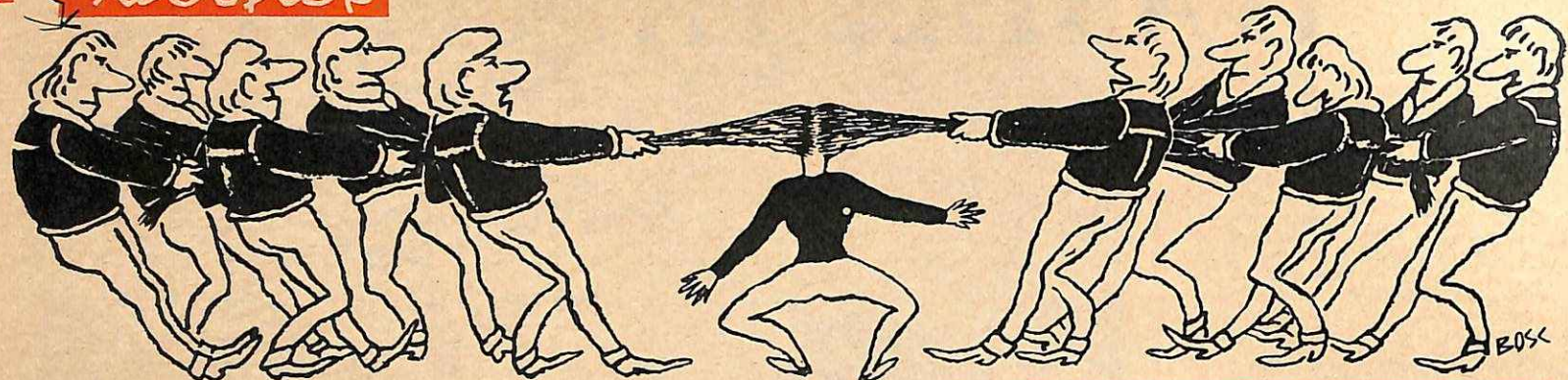
KATZOURAKIS-CARABOTT

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΕ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΡΑΨΙΜΟ
ΜΕ ΠΟΛΥ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΓΡΑΜΜΗ
ΣΥΜΦΩΝΗ ΜΕ ΤΗΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΔΑ
ΚΑΙ ΤΟ
ΚΑΛΟ ΓΟΥΣΤΟ
ΣΥΝΘΕΤΟΥΝ ΤΟ
ΕΤΟΙΜΟ
PRET A PORTER

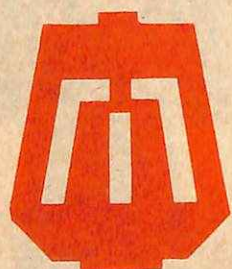
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Χιούμορ

ΤΙ
ΘΑ
ΦΟΡΕΘΗ
ΦΕΤΟΣ;

Ένα καινούριο βώμα ζαναγεννιέται...

ΚΟΜΨΟ, ΑΓΑΛΜΑΤΕΝΙΟ, ΜΟΝΤΕΡΝΟ...

...χάρis εis τήν καταπληκτική, Γαλλική Συσκευή αδυνατίσματος

amodil
ΑΜΟΝΤΙΑ

- Με τὸ amodil, αδυνατίζετε χωρίς δίαιτα καὶ χωρίς τὶς δυσάρεστες συνέπειές της.
- Συνδυάζει ΜΑΣΣΑΖ καὶ ταυτόχρονη διανομὴ τοῦ θαυματουργοῦ διεισδυτικοῦ ὑγροῦ SVELT-MIRACLE (ΣΒΕΛΤ-ΜΙΡΑΚΛ).
- Ἐνδείκνυται διὰ τὴν θεραπείαν ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΔΟΣ-ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΠΑΧΟΥΣ κ.λπ.
- Τὸ χρησιμοποιεῖτε μόνη σας στὸ σπίτι, εὐκόλα καὶ γρήγορα.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΑΜΩΝ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΚΟΛΩΝΑΚΙ
Τὸ ΑΜΟΔΙΛ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΚΑΙ
ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΓΕΝΙΚΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ

ΦΛΟΡΑΛ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΤΣΙΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 28-Β' ΟΡΟΦΟΣ-ΓΡΑΦ. 14 • ΤΗΛ. 222.026-ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΕΙΣΘΕ ΠΑΝΤΑ ΕΥΔΙΑΘΕΤΟΙ...

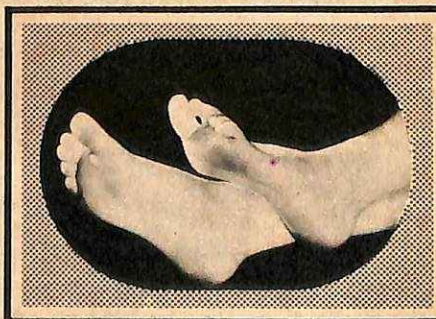
Μὴ ταλαιπωρεῖτε ἄδικα τὰ πόδια σας. Ἀπαλλάξετέ τα ἀπὸ τὴν κόπωση καὶ τὸν πόνο χρησιμοποιώντας τὰ παγκοσμίως γνωστὰ εἶδη Dr. SCHOLL. Καὶ μὴν ξεχνᾶτε πὼς ὅταν τὰ πόδια σας εἶναι ξεκούραστα, αἰσθάνεσθε καὶ σεῖς ἄνετα καὶ χαρούμενα.

Τὸ εἰδικευμένο προσωπικὸ μας θὰ σᾶς προσφέρει τὴν πολύτιμη πείρα του καὶ τὶς συμβουλές του ΔΩΡΕΑΝ καὶ θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ πρόθυμα.
ΜΗΝ ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΕ — ΕΛΑΤΕ ΣΗΜΕΡΑ.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ Dr. SCHOLL
Βουκουρεστίου 21
Τηλ. 532-631 - Ἑσπ. 14

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
Ὁμόνοια
Τηλ. 532-631 - Ἑσπ. 15

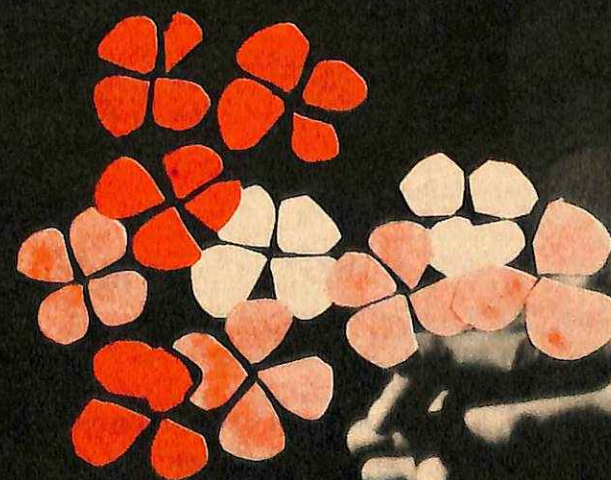

ΝΗΜΑΤΟΤΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - Κ.Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

K KATZOURAKIS-CARABOTT

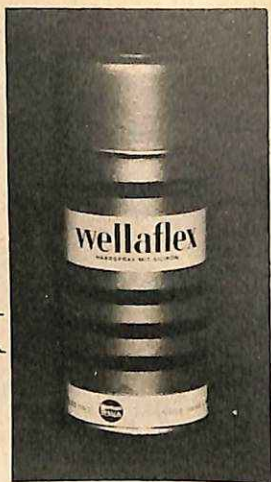
ACRILAN
CHEMSTRAND
DIVISION OF
MONSANTO

ΠΛΕΚΤΑ
ACRILAN
ΑΦΟΙ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗ

Wellaflex Wellaspray

Το μυστικό του τέλειου κτενίσματος

Θέλετε να είστε πάντα καλοκτενισμένη; Τα μαλλιά σας να πάρουν μια λαμπερή ανταύγεια ομορφιάς, να τονωθεί το χρώμα τους και το κτενισμό σας να διατηρείται περισσότερο χρονικό διάστημα; Δυο δημιουργίες της WELLA θα πραγματοποιήσουν όλες αυτές τις επιθυμίες σας. WELLA-FLEX, ή περίφημη γερμανική λάκ σε αεροζόλ και ή WELLASPRAY, λάκ σε πλαστικό, περιέχουν σιλικόνη και προστατεύουν το κτενισμό από την υγρασία, τον αέρα, τον ήλιο. WELLA-FLEX-WELLASPRAY: Φορμάρουν κι' όμορφαίνουν τα μαλλιά σύμφωνα με τις απαιτήσεις της σύγχρονης κομμωτικής μόδας.

WELLA Φροντίζει την ομορφιά σας

atom

THE ENCYCLOPEDIA AMERICANA

ΕΚΔΟΣΙΣ 1963

Ειδικόν πρόγραμμα διά την Ελλάδα περιλαμβάνον 53 τόμους, ήτοι: 30 τόμους εις μέγα σχήμα της ENCYCLOPEDIA AMERICANA, πλέον 10 ΕΤΗΣΙΟΥΣ τόμους, 10 τόμους της ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ, 2 τόμους του ολοκληρωμένου Άγγλικού Λεξικού WEBSTER και 1 τόμον του Παγκοσμίου Άτλαντος HAMMOND, ως και 100 δελτία έρεύνης. Άπαντα τὰ ως άνω παραδίδονται έναντι μικράς προκαταβολής, ή δε έξόφλησις ένεργείται διά μικρών μηνιαίων δόσεων άνευ γραμματίων.

ΑΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΣΕΙΡΑΣ
Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΑΠΟΚΟΜΜΑ

AMERICANA CORPORATION
TAX. EXPTD 002 - ΑΘΗΝΑΙ

Παρακαλείσθε όπως με πληροφορήσετε πώς δύναμαι να αποκτήσω την ΝΕΑΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΟΥ 1963 των 30 τόμων της ENCYCLOPEDIA AMERICANA μετά των δώρων διά μικρών μηνιαίων δόσεων.

Όνομα
Διεύθυνσις
Τηλέφωνον

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 441 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Θ', 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964

ΕΚΔΟΣΙΣ: «ΕΛΛΗΝ» (Ε.Π.Ε.)
Έλένη Γ. Βλάχου - Η. Γ. Ήλιόπουλος
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Κωνσταντίνος Κ. Ψύχας
(δδός Μονής Πετράκη, αριθ. 8, 'Αθήναι)
Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
(δδός 'Αγγιάλου, αριθμός 23, 'Αθήναι)

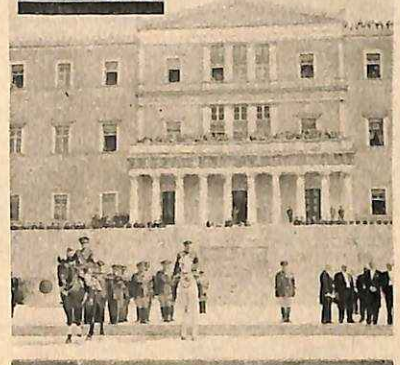
ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
'Οδός Σωκράτους 57 και 40-42, 'Αθήναι
τηλ.: 523.366 - 535.140 - 537.611
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ-ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
'Οδός Βουλιαγμένης 352 (τηλ. 971.685)

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΑΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΩΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΝΑΡΡΗΣΗ ΣΤΟΝ ΘΡΟΝΟ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΓ', ΤΟΥ ΝΕΑΡΩΤΕΡΟΥ ΣΗΜΕΡΟΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΛΑΜΠΡΟΣ υπήρξεν έφέτος ο έορτασμός της Έθνικής Έπετειού. Η επιθλητική μεγαλοπρέπεια της στρατιωτικής παρελάσεως ενώπιον του Βασιλέως Κωνσταντίνου και ή εκπληκτική και ένθουσιώδης λαϊκή συμμετοχή έδημιούργησαν πρωτοφανή ατμόσφαιρα έθνικής έξάρσεως, υπερχανείας και πίστεως στο ίδανικά του άγώνος του 1821. (Φωτογραφία έξωφύλλου Κ. Πασχαλίδη).

Ποία έφόδια κληρονομεί

Ο κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΤΟ ΤΗΣ ΑΤΝΑΣΤΕΙΑΣ ΤΙΣ ΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΑΡΕΤΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΤΟΥ

Το «σέξ» στην Άγγλια

ΜΕΤΑΣΤ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΙΟΥΜΟΡ
—ΜΙΑ ΒΑΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Έσωτερικού: Έξάμηνος δρχ. 130, έτησια δρχ. 260. Έξωτερικού: Έξάμηνος δολλάρια 7, έτησια δολλάρια 14. Άεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννόησεως • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατά τιμοκατάλογον και συμφωνίαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ άρθρων και φωτογραφιών μόνον κατόπιν άδείας • ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χειρόγραφα και φωτογραφία • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ έπ' όνόματι ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΕΛΛΗΝ» (Έταιρία Περιορισμένης Εύθύνης), Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι (Τ.Τ. 463).

Το ποτό που πίνει
όλη ή άνώτερη κοινωνία

Βεβαιωθείτε
ότι ή κίτρινη
έτικέττα
γράφει:
APERITIVO

**'Απεριτίβο
Γκάντσια**
'Ιταλικό 100%

Σας προσφέρει τή νέα γεύσι!

**APERITIVO
Gancia**
Νέο ποτό - Νέα γεύσι

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΓΕΝΚΑ Α.Ε.
ΚΛΕΙΣΘΕΟΥΣ 9 - ΤΗΛ. 526.447, 8 - ΑΘΗΝΑΙ

"ATOM"

Beautiful Hair

B R E C K
Για ξηρά, μέτρια, λιπαρά μαλλιά

το σαμπουάν BRECK είναι ιδεώδες. Διατηρεί τὰ μαλλιά απαλά, στιλπνά και πάντα μεταξένια. Τὰ δυνατόναι και τούς δίνει λάμψη. Κυκλοφορεί σε 3 τύπους.

ΠΡΟΤΟΝ ΤΟΥ ΠΛΕΟΝ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

Το μνημόσυνο των δύο Βενιζέλων →

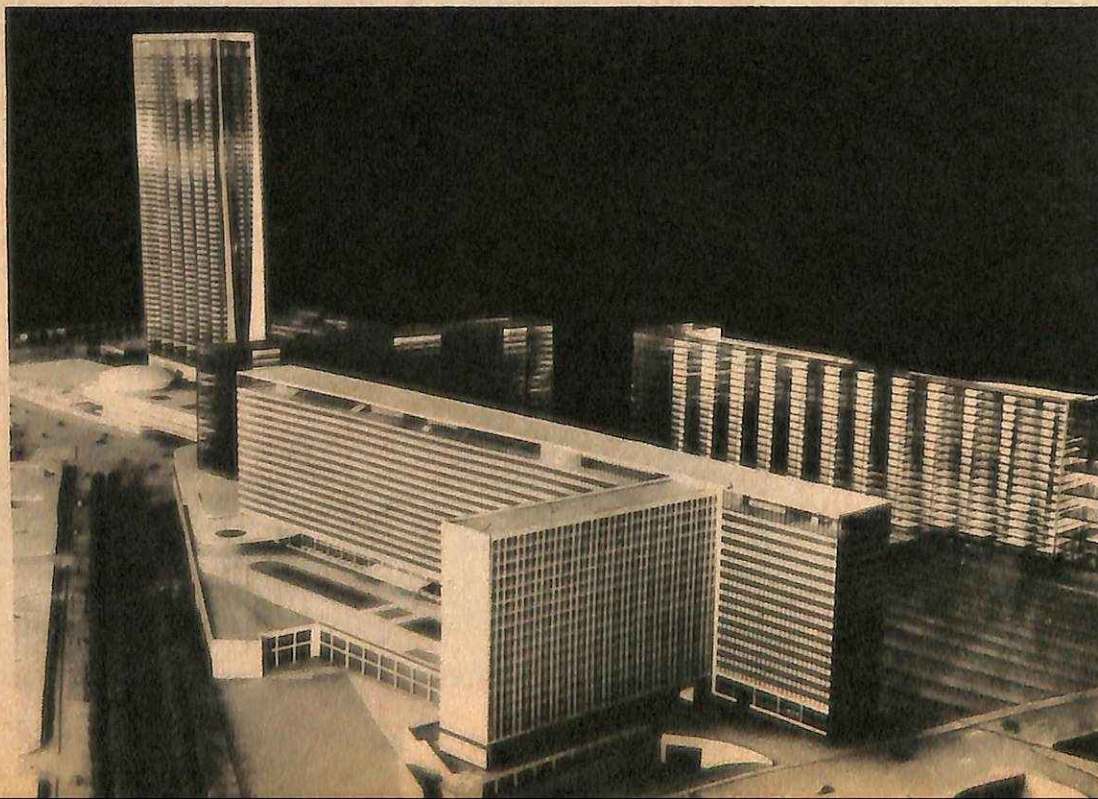
Με συγκίνηση, η Κα Αικ. Σ. Βενιζέλου, ο κ. Έλ. Κ. Βενιζέλος, η Κα Δέσποινα Σ. Βενιζέλου και η κόρη της (δεξιά) στέκονται έμπρός στον ναπό άκμή τάφο του Σοφοκλή Βενιζέλου, κατά την διάρκεια του μνημοσύνου του, που έτελέσθη την ίδια ώρα με το μνημόσυνο του Έλευθερίου Βενιζέλου. Χιλιάδες λαού έφθασαν στο Άκρωτήρι, για να τιμήσουν την μνήμη των δυο νεκρών πολιτικών. Τον Βασιλέα έξεπροσώπησε ο έπίτιμος γενικός ύπασπιστής (άριστερά), ναύαρχος Λάππας. Ό ύπουργός της Προεδρίας, κ. Άνδρέας Παπανδρέου (κάτω), έξεφώνησε έπιμνημόσυνο λόγο. Στην ίδια φωτογραφία διακρίνονται οι ύπουργοί κ.κ. Στ. Κωστόπουλος, Γ. Μαύρος, Στ. Χούτας, που παρέστησαν μαζί με άλλες προσωπικότητες.

Νέος κολοσσός

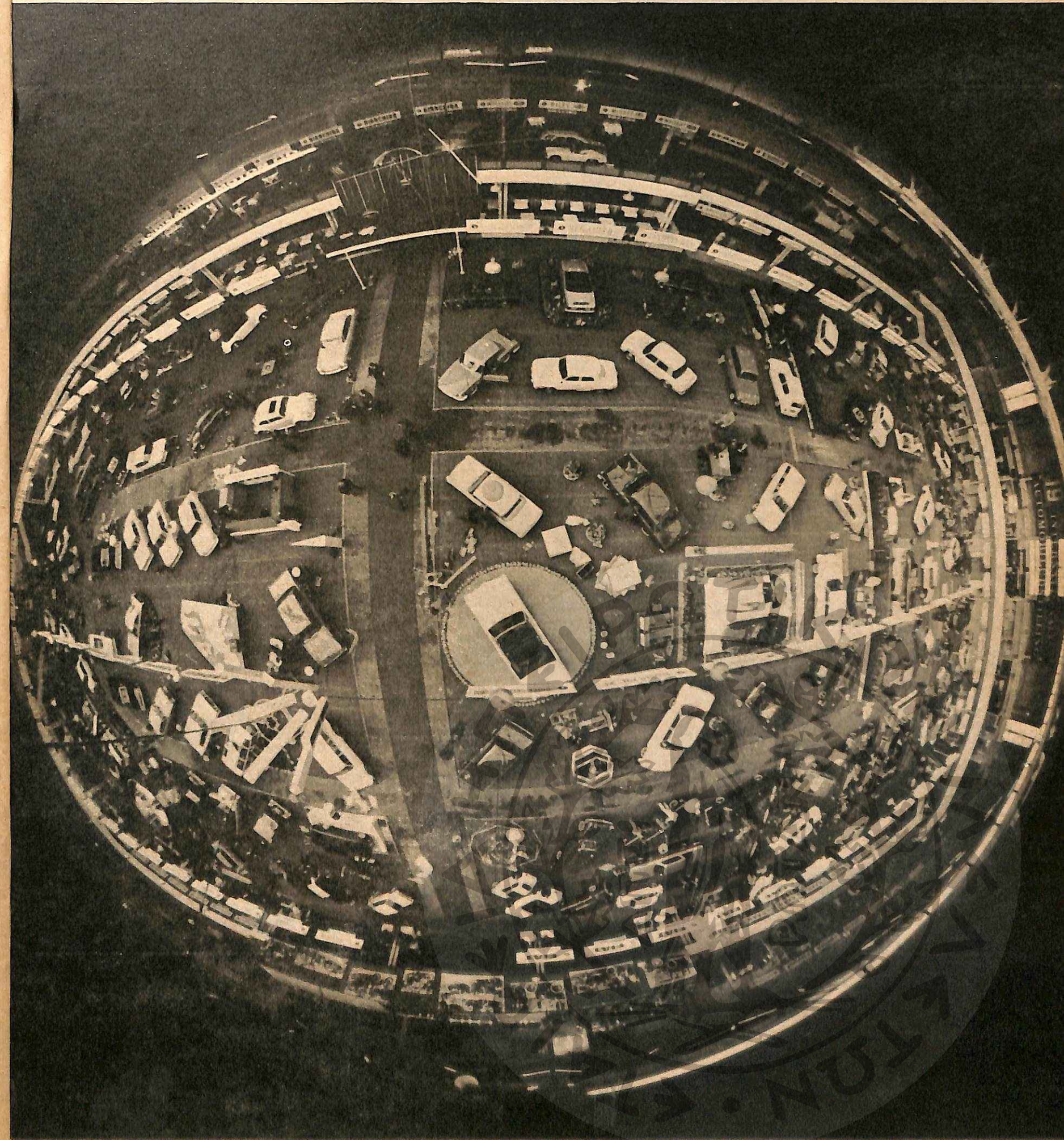
Την άνοιξη του 1965 θα είναι έτοιμο το μεγάλο άρχιτεκτονικό συγκρότημα του Μαΐν - Μόνπαρνάς, που θα στεγάσει τις κεντρικές ύπηρεσίες της «Αίρ Φράνς». Το συγκρότημα έχει μήκος 240 μ. και οι 17 όροφοί του θα ξεπερνούν κατά 15 μέτρα την Άψίδα του Θριάμβου. Έκατον έβδομήντα τηλεφωνικές γραμμές θα έξυπηρετούν 2.500 έγκαταστάσεις και σαράντα τηλεγράφοι θα δέχονται 42.000 τηλεγραφήματα την ήμερα, ενώ το έστι ατόριο του προσωπικού θα έχη μήκος 84 μ. Το μήκος, άλλωστε, των διαδρόμων θα ύπερβαίνει τα τέσσερα χιλιόμετρα και η όριζόντια έπικοινωνία σε όλους τους όρόφους θα γίνεται με την βοήθεια κυλιόμενων διαδρόμων.

←

Διεθνής Έκθεση

Περισσότερες από 80 φίρμες και 200 περίπου πρωτότυπα μοντέλα, από όλάκληρη την Εύρώπη, καλύπτουν την 19η Διεθνή Έκθεση Αυτοκινήτου, που άνοιξε πρό ήμερών στην Καπεγχάγη. Είναι η μεγαλύτερη σχετική έκθεση που έγινε ποτέ στις σκανδιναδικές χώρες και οι Δανοί έλαβαν κάθε μέριμνα για να άνταποκριθούν έπαξίως. Με μια είδικη μηχανή πανοραμικής λήψης, ένας φωτορεπόρτερ σκαρφάλωσε στην στέγη και έπέτυχε ένα έντυπωσιακό στιγμιότυπο της αίθουσας με όλα τα έκθέματα.

ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ dralon®

ΦΙΝΑ...ΕΛΑΦΡΑ...ΑΠΑΛΑ
ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΣΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΠΛΕΚΤΑ DRALON
ΔΕΝ ΣΗΚΩΝΟΥΝ ΧΝΟΥΔΙ
ΔΕΝ ΞΕΧΕΙΛΩΝΟΥΝ
ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ
ΣΤΕΓΝΩΝΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΑ
ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

ΠΛΕΚΤΑ ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Στά καλύτερα καταστήματα 'Αθηνών - Θεσσαλονίκης - Πατρών

Νήματα DRALON εξαιρετικής ποιότητας κατασκευάζει η EPIOMAP A.E., Ντέκα 5, 'Αθήναι

® ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΘΕΝ

DR/23

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΑ ΣΑΤΑΝΙΚΑ PARTY

ΜΕ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ,
ΜΑΓΕΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΙΑ,
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ Ή ΤΡΕΛΛΟΙ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΝΤΑΙ
ΤΙΣ ΜΥΣΤΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΑΦΕΛΩΝ,
ΧΑΡΙΝ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ Ή ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ

Κατά τας ποώτας ημέρας του τρέχοντος μηνός εξέσπασεν εις την 'Αγγλίαν ένα νέον «έλασσεν» σκάνδαλον, σεξουαλικού πάλιν περιεχομένου, αλλά με μυστικιστικόν περιβλήμα: 'Απεκαλύφθη ότι εις την βρετανικὴν πρωτεύουσιν ἐλειτούργει μία λέσχη μαγείας, ἔπου ἐλατρεύετο ὁ «Μέγας Πάν» (ὡς θεὸς τῆς φύσεως) καὶ εἶπου οἱ μεμνημένοι - ἄνδρες, ἔλλα καὶ γυναῖκες ἀποραιτήτως - μετεῖχον διαφόρων μαγικῶν τελετῶν καὶ κατόπιν ἐπεδίδοντο εἰς ἔργα. Θεωρητικὸς ἐπρόκειτο περὶ «λατρευτικῆς ὁμιλίας» τῶν γυναικῶν (αἱ ὁποῖαι περιήγοντο εἰς ἔκστασιν) μετὰ τὸν «Μέγαν Πάναν». Εἰς τὴν 'προαγματικότητά, ἔμως, ἡ «λέσχη» ἦτο μία λανθροσσοδεφύρος διὰ τὸν ἀρχηγόν τῆς ἐπιχειρήσεως, διότι ὁ «Μέγας Πάν» ἦτο κάδε φορὰν καὶ ἕνας γενναῖός τις «πελάτης», πού τοῦ κατέβαλλε σημαντικὴν ποσὸν διὰ νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ ὑποδυῇ τὸν «θεὸν τῆς φύσεως». Ἡ ὥραία αὕτη ὑπόθεσις εὐρίσκειται τῶρα εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, κατόπιν μνηύσεως πέντε νεαρῶν 'Αγγλίδων (τοιῶν πωλητριῶν καὶ δύο φοιτητριῶν), αἱ ὁποῖαι κάπως ἀργὰ ἀντελήφθησαν τί συνέβαινε καὶ αἱ ὁποῖαι ἐδήλωσαν μετὰ τὴν ἀφέλειαν: «Δὲν ἐγνωρίζομεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κοινῶν ὁργίων. Ἐπιστεύομεν ὅτι ἐλαμβάνομε μέρος εἰς μεσαιωνικὰς μαγικὰς τελετάς».

Μᾶλλον τὴν ἀλήθειαν λέγουσιν αἱ νεαραὶ 'Αγγλίδες. Τὸ γεγονός, ἂν λῶστε, ὅτι κατέφυγον εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀποδεικνύει ὅτι δὲν εἶχαν τοῦλάχιστον τὴν διάθεσιν νὰ διαερεματίουν τὸν ῥόλον πού τοὺς ἐπεφύλαξεν ὁ ρέκτης πλάσι τῆς λατρείας τοῦ «Μεγάλου Πανός», ἐκμεταλλευόμενος τὴν μυστικοπάθειάν των. Διότι τὸ ὑπόστρωμα ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας εἶναι ἡ ἀμετρος μυστικοπάθεια, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὴν ψυχὴν μυριάδων ἀνθρώπων καὶ ἡ ὁποία προσλαμβάνει ποικιλοτάτας μορφάς. Δὲν θὰ ἦτο ἴσως ὑπερβολικὸς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι σήμερον εἶναι πολὺ μεγαλύτερος ὁ ἀρκεσμὸς τῶν ἀνθρώπων πού πιστεύουσιν εἰς τοὺς ἐξωφρενικότερους παραλογισμούς, ἀπὸ ὅτι ἦτο κατὰ τὸν μεσαιῶνα. Διότι τῶρα εἶναι πλῆθος αἰσῶν μεγαλότερα ἡ δεξιμένη (ὁ συνειλικτός πληθυσμὸς τῆς Γῆς), ἀπὸ ὅπου ἀναδύονται αἱ στραταὶ τῶν θιασωτῶν πάσης παραδόξότητος. Ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκείων, τῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων καὶ τῶν μυστικιστικῶν θεωριῶν, κυλᾷ ἀνέκαθεν ἕνα ἀπόκρυφον ρεῦμα δοξασιῶν καὶ πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζουσιν τὴν ἐφεσιν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐπιδορῇ διὰ παντός μέσῳ ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντός του καὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν λεγομένην μαγείαν - λευκὴν ἢ μαύρην, ἀναλόγως τῆς ποιότητος τοῦ ἐπιδικωμένου σκοποῦ.

Εὐρυτάτη διάδοσις

Διάφορα περιστατικά, ὀπκαλυπτόμενα κατὰ περιόδους εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας ὑψηλοῦ ἔθνικου ἐπιπέδου καὶ ὅχι μόνον τὰς καθυστερημένας, ἀποδεικνύουν ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένη ἀνὰ τὸν κόσμον ἡ μαγεία - καὶ μάλιστα ἡ μαύρη - καὶ ὅτι, ὅπως συνέβαινε πάντοτε, συνέχεται συνήθως μετὰ ὀργιστικῶν ἐκτροπῶν (αἱ ὁποῖαι ὅχι σπανίως ἀξιοποιοῦνται ἐπιχειρηματικῶς, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ «Μεγάλου Πανός»). Πρὸς ἐπταετίας - τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1957 - εἰς ἕνα δάσος τῆς Καλιφορνίας εὐρέθη τὸ γυνὸν πτώμα μίας νεαρᾶς, ἡλικίας 17 ἐτῶν, δαμένο μετὰ ἕνα μεγάλο σχοινί ἀπὸ τὸ πῆδι ἐνὸς τράγου, πού ἐβόσκειν ἀμέριμνος πίσω ἀπὸ κάτι θάμνον. Ἡ ἀτυνικμική ἐρευνα καὶ ἡ νεκροψία ἀπέδειξαν ὅτι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶχε γίνῃ προοιγουμένως συγκέντρωσις ἀτόμων, ὅτι ἐγκλημα δὲν εἶχε διαπραχθῇ καὶ ὅτι ὁ θάνατος εἶχε προέλθῃ ἐκ δηλητηρίου. Λεπτομερεστέρα ἐξέτασις τοῦ χώρου - κατόπιν ὑποδείξεως ἐνὸς εἰδικοῦ, ἀσχολουμένου μετὰ τὴν μεσαιωνικὴν ἱστορίαν - ἔφερον εἰς φῶς, πλησίον τοῦ πτώματος, ἕνα κύκλον χαραγμένον εἰς τὸ χῶμα, μετὰ ἕνα σημεῖον εἰς τὸ κέντρον. Ἦτο προφανές ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὀργιστικῆς τελετῆς μαύρης μαγείας, κατὰ τὴν διάκειαν τῆς ὁποίας ἡ ἀτυχὴς νεανὶς εἶχε λάβει μεγαλότεραν τῆς ἀντικῆς δόσιν διεγερτικοῦ φαρμάκου, πού τῆς προκάλεσε τὸν θάνατον.

Τοιαῦται τελεταί, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ μεμνημένοι λατρεύουσιν τὸν Σατανὰν καὶ δίδουν ἐξολλὸν διέξοδον εἰς τὰ ἀπωθημένα ἐνστικτὰ των, γίνονται εἰς ὅλα τὰ μεγάλα κέντρα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς 'Αμερικῆς. Διάφοροι ψευδοδιανοούμενοι καὶ ψευδοκαλλιτέχναι, ἐμφοτέρων τῶν φύλων, ἄλλοι ἀπὸ πληθύν, ἄλλοι ἀπὸ κενότῃτα, ἄλλοι ἀπὸ αὐθεντικὴν ἀνισορροπίαν καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἐκχέτησιν, ὁργανώνουν «σατανικὰ πάρτυ» ἀσυλλήπτου παραλογισμοῦ καὶ ἀκολασίας, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀπειμύμην ἀναλόγων τελετῶν τοῦ μεσαιῶνος (ὁπότε ἀνω τῶν 200.000 ἀνθρώπων, γυναικῶν τῶν περισσότερων, ἐκάρησαν ζωντανοὶ ἢ ἐθανατώθησαν κατ' ἄλλον τρόπον, μετὰ τὴν κατηγερσίαν τῆς μαγείας καὶ τῆς ἀπερρώσεως εἰς τὸν Σατανὰν, ἐνὸς πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἄθωοι ἢ ἡσχολοῦντο εἰς ἐρεῦνας πού δὲν εἶχαν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν μαγείαν καὶ τὴν ἀκολασίαν).

Ἐνα τέτοιο «πάρτυ», πού ὁργανώθη πρὸ ἐτῶν εἰς τὸ διαβόητον Γκρήνουϊτς Βίλλιτζ τῆς Νέας 'Υόρκης (τὴν ὑπερστικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν συνοικίαν), κατάρθεσε νὰ τὸ παρακολουθήσῃ 'Αμερικανὸς δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος κατόπιν τὸ περιέγραψε λεπτομερῶς. Οἱ μετασχόντες ἦσαν νεαροὶ καὶ νεαραὶ, 22 - 25 ἐτῶν. Ἡ ἐνδυμασία καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ ἦτο σοβαρὰ καὶ στυλ. «Προσδευτική» μουσικὴ ἠκούετο ἀπὸ ἕνα πικ - ἄπ, ἐνῶ οἱ καλεσμένοι συζητοῦσαν καθ' ὁμάδας διὰ διάφορα λογοτεχνικά, αἰσθητικά ἢ φιλοσοφικά θέματα. Ὅταν ἔμωσε ἐπέραςε κόπας ἡ ὥρα, τὰ κορίτσια ἀρχίσαν νὰ γυμνῶνται, σὰν νὰ εὐρίσκοντο εἰς τὸ σπῆτι τους. Κατόπιν ἐσθῆσαν τελείως τὰ φῶτα, ἐγυμνώθησαν καὶ οἱ νεαροὶ καὶ, ὑπὸ τὸ φῶς δύο μόνον κηρίων, ἐπρόβαλε, μετὰ τὸ ἀνοιγίμα μίας συρτῆς πέρτας, ἕνα ξύλινον γυμνὸν ἑμοῖσμα τοῦ Σατανᾶ, πού ἤρχισαν νὰ τὸ προσκυνοῦν οἱ νεαροὶ γονυπετεῖς καὶ ψιθυρίζοντες διαφόρους ἀκαταλήπτους ὕμνους. Ἐπειτα, μία ἀπὸ τῆς κοπέλλης, ἡ ὁποία εἶχε ζωγραφισμένον εἰς τὸ στομάχι τῆς καὶ μετὰ τὸν τὸν ἐμφαλὸν ἕνα κύκλον, ἤρχισεν ἐμπρὸς εἰς τὸ ἔξονον τοῦ Σατανᾶ ἕνα μανιακὸν σεξουαλικὸν χερὸν, ὁ ὁποῖος τελικῶς ἐγενικεύθη καὶ μετεβλήθη εἰς ἀπερίγραπτον ὄργιον...

Δημιουργοὺν παράδοσιν

Τὸ πρόσφατον κρούσμα ἐπιδόσεώς εἰς τὴν μαγείαν, ἡ μᾶλλον ἐκμεταλλεύσεως τῶν μυστικιστικῶν τάσεων διὰ σκοποὺς ἀκολασίας, ἀποδεικνύει ὅτι καὶ αἱ πλέον χονδροειδεῖς ἀνοησίαι ἤμποροῦν, ὅχι μόνον νὰ ἐξασφαλίσουν «πιστοὺς», ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργήσων παράδοσιν. Διότι ἡ «λατρεία» τοῦ «Μεγάλου Πανός» (ὡς ὀργιστικὸν μαγικὸν προκάλυμμα) ἐγκαινιάσθη εἰς τὴν 'Αγγλίαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος ὑπὸ ἐνὸς δυσπεριγάρπτου τύπου (ποιητοῦ, ἀγύρτου, μάγου, ἐκμαλιστοῦ, ναρκωμένου καὶ ὅ,τι ἂν εἴπῃ τις), πού 'Εντουαρντ 'Αλεξάντερ Κρόλεϋ, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε τὸ 1947, εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν.

Ὁ Κρόλεϋ ἐνεφανίζετο πιστὸς τοῦ θεοῦ Πανός καὶ διὰ νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ αὐτὸν ἐχρησιμοποίησε τὰ ναρκωτικά, τὴν μαγείαν καὶ τὸ ὄργιον. Συνέγραψεν ἕνα βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὸ Βιβλίον τοῦ Νέμου», τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποῖου ἰσχυρίζετο ὅτι τοῦ τὸ ὑπηγόρευσε (μετὰ ῥυθμὸν ἐνὸς κεφαλαίου καὶ ἡμέραν) ὁ «ἱερὸς Φύλαξ 'Αγγελος». Κατόπιν ἱδρύσε μίαν δογάνωσιν, τοὺς «Ἀδελφούς καὶ τὰς Ἀδελφὰς τοῦ Α.Α.», τοὺς ὁποῖους ἐπέεινε ὅτι ὁ μόνος τρόπος ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ ἀόρατον εἶναι ἡ «σεξουαλικὴ μαγεία», καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττει εἰς «ἐστὶν φαλλικόν», ἀφῆκον μαλλὰ μόνον εἰς τὸ κέντρον τοῦ μετώπου του. (Πιθανῶς τὸ ἴδιον νόημα νὰ ἔχῃ καὶ τὸ γελῶν τσαλοῦφι, τὸ ὁποῖον περιποιοῦνται εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν οἱ σύγχρονοι τεντιμπύδες καὶ μαχαλέμαγκες). Ὅταν ἡ ἐν 'Αγγλίᾳ δραστηριότης τοῦ ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ τύπου, ὁ Κρόλεϋ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πρώτου Παγκοσμίου πολέμου, ἀνεχώρησε διὰ τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας, ἔπου καὶ ἐγράψε τὸν «Ὑμνον» τοῦ πρὸς τὸν Πάνα, πού θεωρεῖται ἐν ὅτῳ τὰ ἐπιτυχέστερα ποιήματά του, ἀλλὰ δὲν εἶναι, δυστυχῶς, δημοσιεύσιμος.

Ἡ Νέα 'Υόρκη, ἔμως, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἦτο κατὰλληλος τόπος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δραστηριότητός του. Ἐπέστρεψε, λοιπόν, εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐγκατεστάθη εἰς μίαν βίλλαν, παρὰ τὸ Παλέρμον τῆς Σικελίας, τὴν ὁποῖαν ἀνόμισεν «Ἀδελφῶν» καὶ διεκράτησε μετὰ ἀκολαστοῦ τοιχογραφίας. Ἐκεῖ ὁ Κρόλεϋ ἐπέδιδετο εἰς ἀκατανόμαστα ἔργα μετὰ «ἐμοιθεαίτας» τοῦ καὶ ἐλάμβανε τεραστίας δόσεις ἡρώινης. Τὸ 1934, μία συγγραφεὺς, ἡ ὁποία ἡσχολήθη μετὰ τὴν δραστηριότητά του, ἔγραψε περὶ αὐτοῦ, μετὰ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς: «Υποτίθεται ὅτι ἤσκει τὴν μαύρην μαγείαν εἰς τὴν βίλλαν, ὅπου ὑπῆρχε πάντοτε ἕνας τοάγος καὶ ὅπου μίαν ἡμέραν λέγεται ὅτι ἐξηφανίσθη μυστηριωδῶς ἕνα παιδικόν. Ὁ Κρόλεϋ ὑπέβαλε τότε μὴνυσιν κατὰ τῆς συγγραφέως, ἀλλὰ τὸ ὄρκων διικαστήριον τὴν ἠδῶσεν, ἀφοῦ μετὰ τὴν ἀκοροματικὴν διαδικασίαν, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου εἶπε μετὰ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ποτὲ εἰς τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν μου δὲν ἤκουσα τόσον φοβεράς, τέτοιον ἀπεχθές, τέτοιον θλαστικῶς καὶ τόσον ἀκατάστατος πράξεως, ὥσαν αὐτὰς αἱ ὁποῖαι ἐπαρύνουν τὸν μνηστῆν». Ἐτοὶ ἐτελείωσαν ἡ μαγικὴ σταδιοδρομία τοῦ Κρόλεϋ, τὴν ὁποῖαν συνεχίζουν ἄλλοι τῶρα εἰς τὴν 'Αγγλίαν...

Μὲ δροσερὴ φωνή, ὁ νεαρώτερος Βασιλεὺς τοῦ σημερινοῦ νόμου ἐξεφώνησε - μὲ τὴν εὐδύνη τῆς κυβερνήσεως - ἓνα βαρυσήμαντο λόγο πὺ ἐπευφημήθη θερμὰ ἀπὸ ὅλες τὶς πτέρυγες τῆς Βουλῆς

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

«ΟΜΝΥΩ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας ↑ καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τρι-
άδος νὰ προστάτεύῃ τὴν ἐπικρατοῦ-
σαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ
φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νό-
μους τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ
διατηρῶ καὶ νὰ υπερασπίζω τὴν ἑ-
θνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότη-
τα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους». Μὲ συγ-
κινήμενη, ἀλλὰ σταθερὴ φωνὴ ὁ Βα-
σιλεὺς Κωνσταντῖνος ὀρκίζεται ἐ-
νώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.
↑ Ὅρθιοι οἱ 300 ἐκπρόσωποι τοῦ ἔ-
θνους (ἀριστερά) παρακολούθησαν,
μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα μυσταγω-
γικῆς ἐπισημότητος, τὸν νεαρό Βα-
σιλέα, μὲ τὸ χερί στὸ Εὐαγγέλιο
(ἔνω), νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὸν ὄρκο
πού, ἀπὸ τὰ δεξιὰ του, ἐκφωνοῦσε ὁ
ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσό-
στομος, τὸ χερί τοῦ ὁποῖου ἀσπά-
σθηκε, μετὰ, ὁ Βασιλεὺς (κάτω). ↓

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Μάρκος Αύρηλιος, προλογίζων «Τὰ εἰς ἑαυτὸν», εὐγνωμόνως μνημονεύει προγόνους καὶ ὄσους παρ' ὧν ἐκληρονόμησεν ἐφόδια διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐπιτέλεισιν τῆς ἀποστολῆς του. «Παρὰ τοῦ πάππου τὸ καλὸν καὶ ἀόργητον, γράφει, τὸ αἰδῆμον καὶ τὸ ἀρρενικόν» ἀπὸ τὴν φήμην καὶ μνήμην τοῦ πατρός, καὶ συνεχίζει λεπτομερῶς ἀναφέρων ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἐφρόνει ὅτι ἤσκησαν ἐπ' αὐτοῦ κάποιαν ἐπίδρασιν. Ἄν ὁ νέος μας Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Β΄, μετὰ ἀπὸ πολλὰ ἔτη βασιλείας, τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ ἐπέτρεπον ἰδίαν καὶ σταθερὰν νὰ ἀποκτήσῃ πείραν τοῦ βασιλεύειν, ἐσκέπτετο καὶ αὐτὸς νὰ ἐξομολογήθῃ εἰς ἑαυτὸν, τί ἄραγε θὰ ἡδύνατο νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκληρονόμησε παρὰ τῶν προγόνων, ὥστε νὰ δύναται νὰ εἶναι θέβαιος ὅτι τὸν δρόμον τὸν καλὸν θὰ ἔχῃ ἀκολουθήσει ἀπέναντι καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν προγόνων καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του;

ΘΑ ΗΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ καὶ ἡ κρίσις καὶ ἡ ἐπιλογή. Ὅχι μόνον διότι διαφέρουν πολὺ μεταξὺ τῶν οἱ προηγθέντες πέντε Βασιλεῖς τῆς Βασιλευούσης Δυναστείας, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἐποχὴ ἐνὸς ἐκάστου διαφέρει τῆς τοῦ ἄλλου. Ὑπάρχουν θεβαίως τὰ κοινὰ στοιχεῖα κληρονομίας καὶ οἰκογενειακῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ πόσα διαφοραὶ! Τόσα, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν πράγματι πέντε διαφορὸς τύπους ἀνθρώπων οἱ πέντε

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ΄

Βασιλεῖς. Ὅ,τι κυρίως διακρίνει τὸν Γεώργιον Α΄ δὲν ἀπαντᾷ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Α΄. Καὶ ὅ,τι χαρακτηρίζει ἐκείνον δὲν τὸ εὐρίσκει κανεὶς εἰς τὸν Γεώργιον τὸν Β΄. Αὐτὸς πάλιν εἶναι διάφορος τύπος τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ὁ Παῦλος Α΄, καίτοι πλησιέστερος τοῦ τελευταίου, διαφέρει ἐν τούτοις καὶ τούτου. Ἴσως διότι ὁ ἄλλος δὲν ἐπρόλαβε νὰ βασιλεύσῃ. Ἦτο παροδικός.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄ ἦτο πολὺ ὀλίγον αἰσθηματικός καὶ πολὺ περισσότερον ρεαλιστής. Ἦτο τὸσον ρεαλιστής, ὥστε νὰ διδῇ ἐνίοτε τὴν ἐντύπωσιν τοῦ κυνικοῦ. Ἐδιδάχθη νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὴν λαϊκὴν πίεσιν, μὲν ἡσθάνετο ὅτι θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν κατευθύνῃ, καὶ ἀντέτασεν εἰς τὴν ἀδιαλλαξίαν καὶ τὸ πείσμα ἐλαστικότητα καὶ μετριοπάθειαν. Εἶχε τὴν φήμην διπλωμάτου μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α΄

του, διότι ἀπλούστατα εἶχεν ἀφαντάστως ἀνεπτυγμένην τὴν ἰκανότητα τῆς προσαρμογῆς μετὰ τὸ χρόνον συναισθησιν τοῦ μέτρου. Δι' αὐτὸ καὶ ἂν δὲν ἀπῆλause τὴν θέρημην ἀκράτου δημοτικότητος, ἐκέρδισε τὴν ἀσφαλὴ μεσότητά τῆς ἀναγνωρίσεως.

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ, ἀντιθέτως, ἦτο περισσότερον συναισθηματικός, παρὰ ψυχρὸς ὑπολογιστής. Ἀνῆκεν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Α΄ εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνων πού δημιουργοῦν ἀπὸ χαρακτήρος ἐντονα πάθη. Λατρείας ἢ μίσους. Ὁξύς, πείσμων, αὐταρχικός. Ἐπέμενε, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ νὰ ὑποχωρῇ, διότι ὑπεχώρει μόνον κατ' ἀνάγκην. Ὁ πατὴρ του οὐδέποτε, ὡς χαρακτηριστὴρ, κατέστη Ἕλληνας, ἀλλ' ἐγνωρίζεν ἄριστα τοὺς Ἕλληνας. Πολλὰς φορές ἔδωκε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν θρόνον. Κάποτε καὶ τὸ ἠπειλήσεν. Ἴσως καὶ αὐτὸ νὰ ὑπῆρξεν ἐν ἀπὸ τὰ μυστικά του. Νὰ ζητῇ νὰ φύγῃ καὶ νὰ ζητοῦν οἱ ἄλλοι νὰ μείνῃ. Ὁ Κωνσταντῖνος ἀντιθέτως ἦτο καθ' ὅλα Ἕλληνας, καὶ ἀγαθός

Ἕλληνας, καὶ ἴσως δι' αὐτὸ αἱ ἀντιδράσεις του, καθαρῶς ἐλληνικαὶ εἰς ἐλληνικὸν περιβάλλον, παρουσίαζον τὰς παραδοξοτέρας τῶν μεταπτώσεων. Τὸν Κωνσταντῖνον Α΄ δὲν τὸν ὠνόμαζεν ὁ λαὸς διπλωμάτην. Ἐθαύμαζεν ἀντιθέτως εἰς αὐτὸν τὴν ὠμὴν εὐθύτητα. Ὁ Κωνσταντῖνος Α΄ δὲν ἐσκέπτετο οὔτε ἠπεῖλει νὰ φύγῃ καὶ ἐφυγεν ἐν τούτοις δις καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐξορίαν.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄, ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Παῦλος, διαφέρουν καὶ μετὰ τῶν καὶ μετὰ τῶν προγόνων. Ὁ Γεώργιος Β΄ ἐνεφάνισε περισσότερον τὴν ἐπίδρασιν τῆς μητρὸς του. Ὑπῆρξεν ἐσωτερικὸς τύπος, ἀσκητικός, ἀνήκων εἰς ἰδικὸν του κόσμον. Ἐκέρδιζε τὴν ἀγάπην μετὰ τὴν ἀπόστασιν τὴν ὁποῖαν ἐκράτει καὶ τὸν ἀπεριόριστον σεβασμὸν μετὰ τὴν αὐστηρὰν προσήλωσιν εἰς τὸ καθήκον. Ἴσως ὀλιγώτερον πάντων νὰ ἐπλησίασε τοὺς Ἕλληνας καὶ ἴσως δι' αὐτὸ ὑπῆρξε περισσότερον ὅλων ὁ ἡγεμὼν.

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ παρουσιάζει τὴν ἰδικὴν του ἰδιοτυπίαν. Ὑπῆρξε Βασιλεὺς χωρὶς ἐχθρούς. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς φίλους, διότι διὰ τοὺς βασιλόφρονas ἦτο ἀπλῶς ὁ τοποτηρητής. Καὶ ὁ ἴδιος εἶχε τὰς ἀρετὰς ἐκλεκτοῦ ἀνθρώπου καὶ ὡς Βασιλεὺς παρέμεινε ὁ ἐκλεκτός, ὁ ὠραίος, ὁ ἀθλητικός. Ὁ ἄνθρωπος πού οὔτε ἐπρόκειτο, ἀλλὰ καὶ πού οὔτε τὸν ἐνδιέφερε νὰ βασιλεύσῃ.

Ο ΠΑΥΛΟΣ δὲν ἐπρόκειτο καὶ αὐτὸς νὰ βασιλεύσῃ, ἀλλὰ ὅταν ἐσήμανε δι' αὐτὸν ἡ ὥρα ἐμβασιλεύσεν ὡς νὰ ἦτο προωρισμένος διὰ νὰ βασιλεύσῃ. Ἦτο ὁ τρίτος τῆς δυναστείας, πολὺ Ἕλληνας, ὅπως ὁ πατὴρ του καὶ ὁ ἀδελφός του Ἀλέξανδρος. Εἶχε κληρονομήσει τὴν ἀγαθότητα τοῦ πατρός καὶ τῆς μάμμης τὴν πραότητα καὶ τὸ φιλόρησκον. Ὑπῆρξε καλὸς Βασιλεὺς. Καλὸς οἰκογενειάρχης. Καλὸς Ἕλληνας. Καλὸς χριστιανός. Δὲν εἶχεν ἐχθρούς, ἀλλ' εἶχε καὶ φίλους. Συνεδύαζεν ἀρετὰς τῶν προγόνων καὶ, πέραν τῆς καλωσύνης, τὸν διέκρινεν ἡ ἀνεκτικότης, ἀλλὰ καὶ ἡ συνείδησις τῆς ἀποστολῆς. Ἐγνωρίζε νὰ περιμῇ, νὰ ὑποχωρῇ, νὰ ἀποδέρχεται. Σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἀποδειχθῇ ἐντονος ἢ σφραγὶς του εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς μεταπολεμικῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας.

ΔΙΑΦΕΡΟΥΝ, ὅμως, ὄχι μόνον οἱ προηγθέντες πέντε τῆς δυνα-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

στείας, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐποχαὶ των. Τὸ 1863, τὸ ἔθνος, ἀπογοητευμένον διὰ τὴν 30ετίαν τοῦ Ὀθωνος, ὑπερμέτρως ἄδικον δι' ἐκείνον, εἰς ὃν ἀπέδιδε τὴν ἀδυναμίαν ἀξιοποιήσεως τῶν θυσιῶν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας, ἀνεζήτη καὶ ἠλπίζεν ἀπὸ τὴν μεταβολὴν τῆς Δυναστείας τὴν ἀλλαγὴν. Ἀλλαγὴν εἰς ὅλα. Ἡ Ἑλλάς θὰ ἔπρεπε μετὰ τὸν Γεώργιον Α΄ νὰ κερδίσῃ ἀμέσως καὶ ὡς διὰ μαγείας ἐσωτερικῶς τὴν λειτουργίαν τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας καὶ οἰκονομικῶς τὸν συγχρονισμὸν καὶ τὴν ἀνοδὸν. Καὶ ἐξωτερικῶς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἀποφασιστικοῦ τοῦ ρόλου εἰς τὴν γωνίαν αὐτὴν τῆς Γῆς, καὶ μάλιστα τὴν ὥραν πού νέοι, ζωντανοὶ λαοὶ ἀνῆρχοντο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὡς ἀνταγωνισταὶ ἄκρως ἐπικίνδυνοι, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ὑποκατάστασιν εἰς τὰ προαιώνια δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ταῦτα πάντα μετὰ τὴν ρομαντικὴν νοοτροπίαν ὅτι τὰ δίκαια ἀναγνωρίζονται, ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα μόνον μετὰ σκληροὺς ἀγῶνας κερδίζονται καὶ μετὰ ἐπίδειξιν δυνάμεως κατοχυροῦνται.

Τὸ 1913, ΟΤΑΝ ὁ Κωνσταντῖνος ἀνῆρχετο εἰς τὸν θρόνον, ἡ ἐποχὴ ἦτο τελείως διάφορα. Τὸ ἔθνος διηρωτᾶτο ἂν ἐξῇ ἡ ὠνειρεῦτο. Ἄν ἡ Μεγάλῃ Ἰδέᾳ εἶχεν εἰσέλθει ὀριστικῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πλήρους πραγματοποιήσεως. Καὶ τὸσον κατείχετο ἀπὸ τὴν φαντασίωσιν αὐτὴν, ὥστε ἀνεβίου εἰς τὸ ὑ-

ΠΑΥΛΟΣ Α΄

ποσυνείδητόν του τὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ ἐθέλγετο εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ βυζαντινοῦ τυπικοῦ, ἐνῶ ταυτοχρόνως ὠνόμαζε τὸν Βασιλέα τοῦ Κωνσταντῖνον ΙΒ΄, συνεχιστὴν τοῦ τελευταίου Παλαιολόγου. Ὅσον καὶ ἂν φαίνεται παράδοξον, εὐρίσκετο τὸ ἔθνος πάλιν ἐκτὸς πραγματικότητος, τὸσον ὅσον καὶ ἐπὶ Ὀθωνος. Ἐφαίνετο ὅτι ἡ δυσάρεστος, ἀλλὰ περισσότερον προσγειωμένη καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος, περίοδος τοῦ Γεωργίου Α΄ εἶχεν ὡς διὰ μαγείας ἐξαφανισθῇ.

Η ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἶναι ἀκόμη περισσότερον δραματική. Τὸ ἔθνος ζῇ τὴν ἀγωνίαν τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ καὶ τὸ 1922, ὅταν ὁ Γεώργιος Β΄ ἀνέρχεται τὸ πρῶτον εἰς τὸν θρόνον, ἡ ἀπίθανος ἐθνικὴ καταστροφή ἔχει προσγειώσει τοὺς Ἕλληνας εἰς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β΄

τὴν σκληροτέραν πραγματικότητα τῆς μετὰ τὴν Ἀλωσιν ἱστορίας των.

() ΤΑΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ Παῦλος καλεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν —τὸ 1947— τὸ ἔθνος καὶ πάλιν ἀγωνίζεται, τὴν φορὰν αὐτὴν ἀπιθάνου ἐκτάσεως ἐσωτερικὸν ἀγῶνα ἐπιβιώσεως. Καὶ σήμερον, ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος Β΄ ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον, πάλιν διεξάγει τὸ ἔθνος σκληρὸν ἀγῶνα. Φαίνεται ἄλλης μορφῆς. Εἰς τὸ οἰκονομικὸν δηλαδὴ καὶ κοινωνικὸν πεδίων καὶ ὅμως ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος ἡ ἐκτασις εἶναι εὐρύτερα. Κρίνεται ἂν ἡ Ἑλλάς θὰ ἐπιβίωσῃ ὡς ἔθνος καὶ ὡς ἰσότημον μετὰ τοὺς ἄλλους κράτος ἢ θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν οὐραγῶν κρατῶν.

ΕΥΤΥΧΗΜΑ, λοιπόν, ἂν τὸ ἔθνος θὰ ἡδύνατο νὰ εἴπῃ κάποτε ὅτι πράγματι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Β΄ ἐκληρονόμησε παρὰ μὲν τοῦ προπάππου Γεωργίου Α΄ τὴν ψυχραιμίαν, τὴν γνώσιν τοῦ ἀπειθάρχου καὶ εὐμεταβόλου ἐλληνικοῦ χαρακτήρος καὶ τοῦ πόθου

τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν ἀλλαγὴν, διέθετε δὲ ταυτοχρόνως ὡς ἐκεῖνος τὴν εἰς ἐξοχὸν σαθμὸν ἀνεπτυγμένην ἱκανότητα προσαρμογῆς, ἡ ὁποία ἀκριβῶς τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τόσας θυέλλας καὶ τοῦ ἐξησφάλισεν τὴν παραμονὴν ἐπὶ 50 ἔτη εἰς θρόνον ἀπὸ τοὺς εὐπαθεστέρους τοῦ κόσμου.

ΘΑ ΗΤΟ ΕΥΤΥΧΗΜΑ ἂν παρὰ τοῦ πάππου Βασιλέως Κωνσταντῖνου ἐκληρονόμει τοῦ στρατιωτικοῦ ἡγήτορος τὴν τέχνην τοῦ συναγεῖρειν τὸ ἔθνος εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὡς αὐτὸς δὲ τὴν συνείδησιν ὅτι βασιλεύει Ἑλλήνων, λαοῦ ἔχοντος συναισθησιν τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς.

Ἄν ἀκόμη τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β΄ συνέχιζε τὸ ἀπείριτον, τὴν λιτότητα, τὴν σεμνότητα καὶ τὴν αὐστηρότητα προσηλώσεως εἰς τὸ καθήκον.

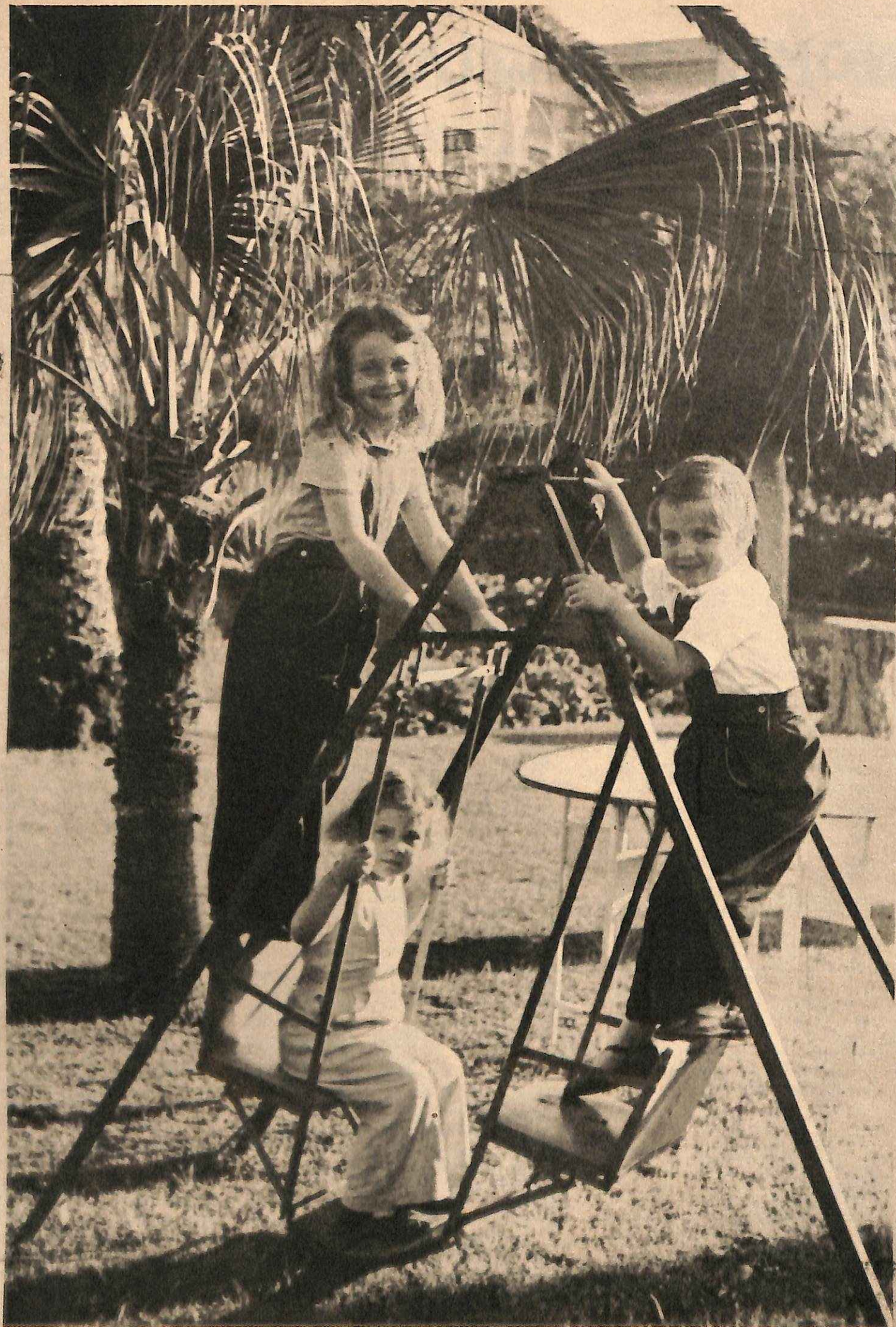
Ἄν παρὰ τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου συνεκράτει τὴν ἀγνότητα τῶν συναισθημάτων καὶ τὴν αὐθόρμητον δημοκρατικότητα.

Παρὰ δὲ τοῦ πατρός Βασιλέως Παύλου Α΄ ἐκληρονόμει τὴν καλωσύνην, τὴν ψυχραιμίαν, τὴν γενναϊότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτοσυγκράτησιν καὶ ὑπομονήν.

Εἰς τὴν ΣΧΟΛΗΝ τοῦ πατρός ἐφοίτησεν ὁ νέος Βασιλεὺς: Καὶ ὑπῆρξε τοῦτο εὐτύχημα, διότι οὕτω πῶς ὁ ἴδιος ἔχει πλήρη μορφώσει εἰκόνα τῶν ἀρετῶν ἐκείνου. Ἐχει ζήσει τὰς ἀντιδράσεις του καὶ γνωρίζει ἀκόμη καὶ τὰς ἀποψεις του ἐπὶ προσώπων καὶ πράγματι. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Β΄ εἰσῆλθε νέος εἰς τὴν αὐτοδύναμον δρᾶσιν, ἀλλὰ μετὰ ἐφόδια καὶ μὲν διαθέσιν νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἀποστολήν. Καὶ αὐτὴ ἡ πηγαία διάθεσις, συνοδευομένη μετὰ συστηματικὴν προσοχὴν καὶ ὑπομονήν, εἶναι βασικὴ προϋπόθεσις τῆς ἐπιτυχίας.

ΑΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ Κωνσταντῖνος ὁ Β΄ ἡδύνατο νὰ συνδυάσῃ τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων του, εἶναι φυσικὸν ὅτι θὰ ἀπέβαινε ὅλων ὁ ὑπέρτερος. Καὶ εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποβῇ, διότι ὁ ἰδικὸς του ρόλος θὰ εἶναι ὁ δυσκολώτερος. Ἄν ἀνταποκριθῇ εἰς αὐτὸν θὰ ἀποδειχθῇ ὅχι ἀπλῶς καλὸς Βασιλεὺς, ἀλλὰ ἄριστος Βασιλεὺς. Καὶ θὰ συμβῇ τοῦτο, ἂν ἐπιτύχῃ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐποχὴν του καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ αἰτήματά της.

Φ. Μαρκεζίνη

Σοφία

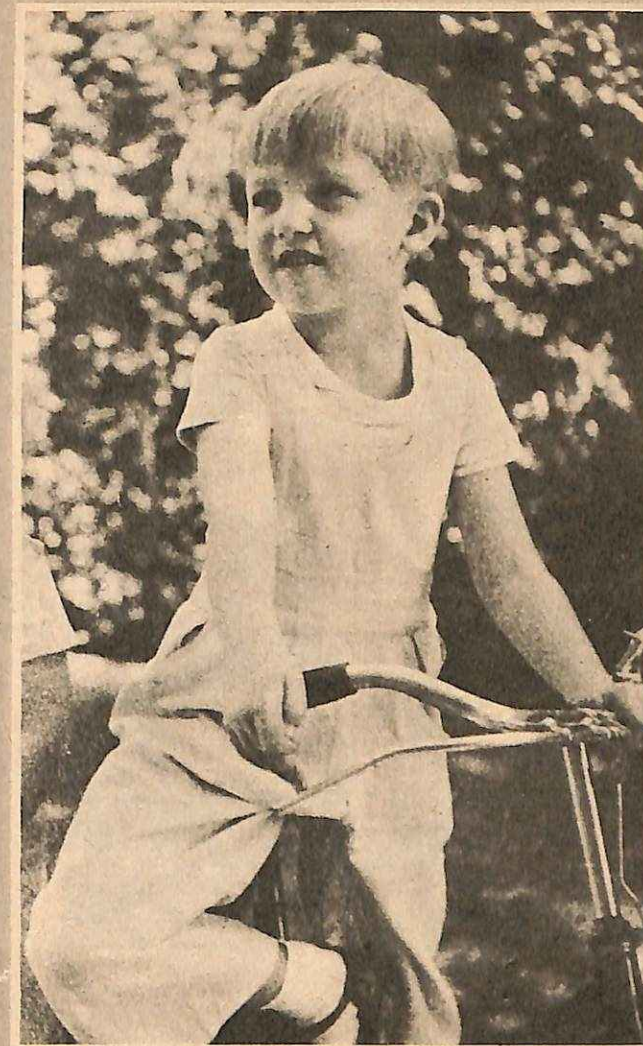
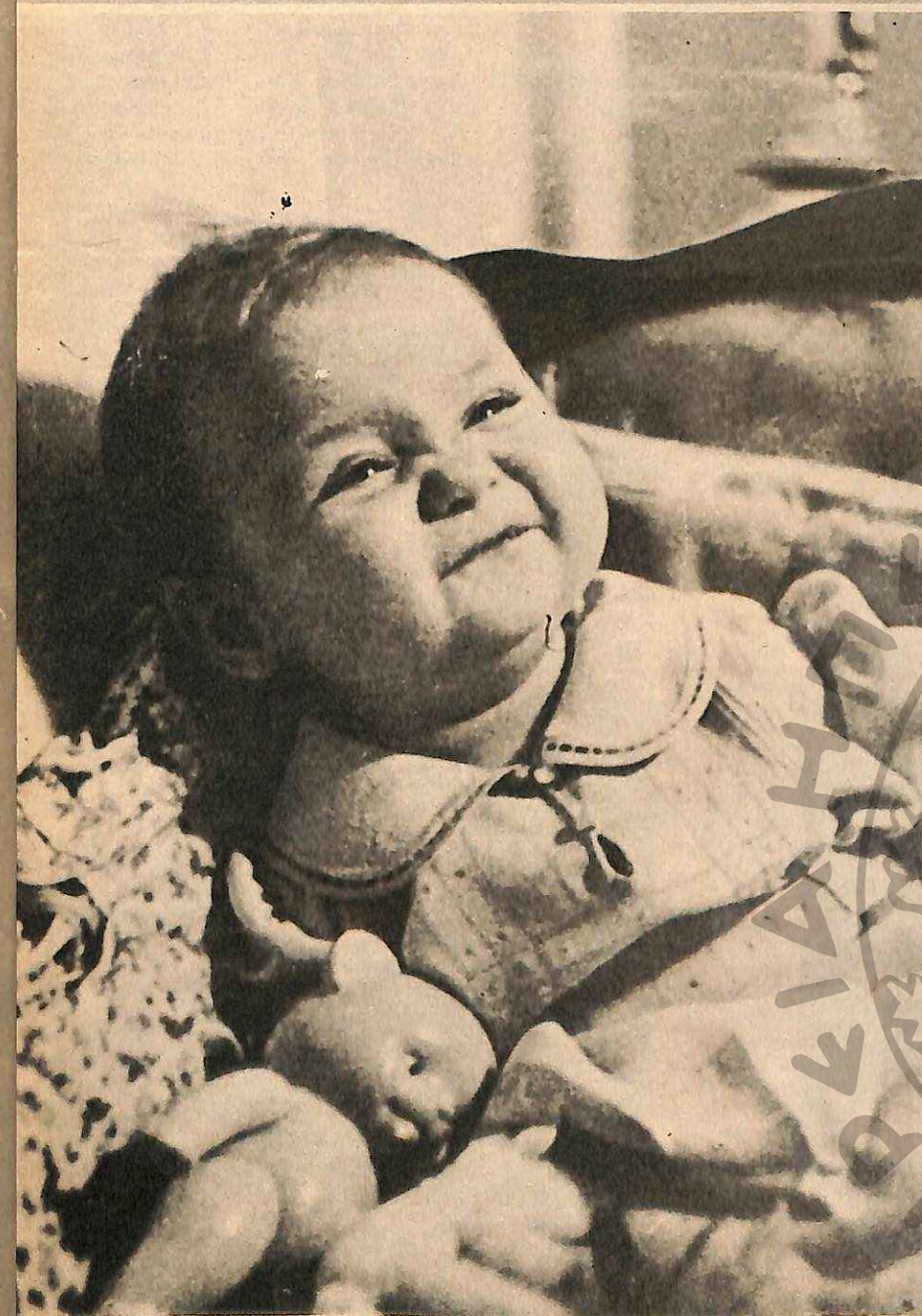
Ντίνος

Πρίν 24 χρόνια

Υπό του Κ. Ν. ΜΕΤΑΞΑ

Σ τὸν ἑλληνικὸ θρόνο ἀνέβηκε ὁ Κωνσταντῖνος Β΄. Πρωτοεῖδε τὸ φῶς λίγους μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν ἔκρηξη τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου. Τὰ πρῶτα του γενέθλια τὰ ἐώρτασε στὴν Μέση Ἀνατολή, σὰν ἐπίδοξος Διάδοχος ἐνὸς ὑπὸ αἰρεσὶν θρόνου μιᾶς ὑπόδουλης πατρίδος... Ἐξή χρόνια μετὰ εἶχε τὸ θλιβερὸ προνόμιο νὰ συνοδεύσῃ, σὰν Διάδοχος, στὸ πλάϊ τοῦ πατέρα του, τὴν σορὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Καὶ δέκα ἐπτὰ χρόνια ἀργότερα (σὲ ἡλικία 24 ἐτῶν...) ἐπετέλεσε τὸ θλιβερώτερο ἀκόμη καθήκον νὰ συνοδεύσῃ στὸν τάφο τὴν σορὸ τοῦ πατέρα του, Βασιλεὺς πλέον τῶν Ἑλλήνων, σύμβολον τῶν ἐλπίδων τοῦ ἔθνους, ἡ καρδιά τοῦ ὁποῖου ἐσκίρτησε πρὶν 24 χρόνια, ὅταν ἐκατὸν ἑνας κανονιοβολισμοὶ καὶ χαρούμενες κωδωνοκρουσίαι, σὲ ὁλόκληρη τὴ χώρα εἶχαν ἀναγγεῖλει: Γεννήθηκε ὁ ὅσι!

1941, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Τὸ γελαστὸ καὶ ζωηρὸ πριγκιπάκι εἶναι τώρα ἑξή μηνῶν. Δὲν ξέρει, βέβαια, τὸ πολεμικὸ δρᾶμα ποὺ ἐκτυλίσσεται γύρω του καὶ ποὺ σὲ λίγο πρόκειται νὰ τὸ στείλῃ πρῶτα στὴν Κρήτη καὶ κατόπιν στὴν Ἀφρική.

↑ 1944. Στὴν Ἀλεξάνδρεια, ὅπου θρίσκειται ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ ἡ οἰκογένεια τοῦ Διαδόχου Παύλου, μεγαλώνει ὁ Κωνσταντῖνος. Εἶναι ἓνα γερὸ παιδί, μὲ καλὴ διάπλαση καὶ μὲ ἀγάπη -ἀπὸ τότε- γιὰ τὴν ζωὴ στὸ ὑπαιθρο. Ἐνα ποδηλατάκι εἶναι τὸ πρῶτο ποὺ θὰ τὸν μύση στα σπόρ, ὅπου ἀργότερα ἐπρόκειτο νὰ δείξῃ λαμπρὲς ἐπιδόσεις. ↓

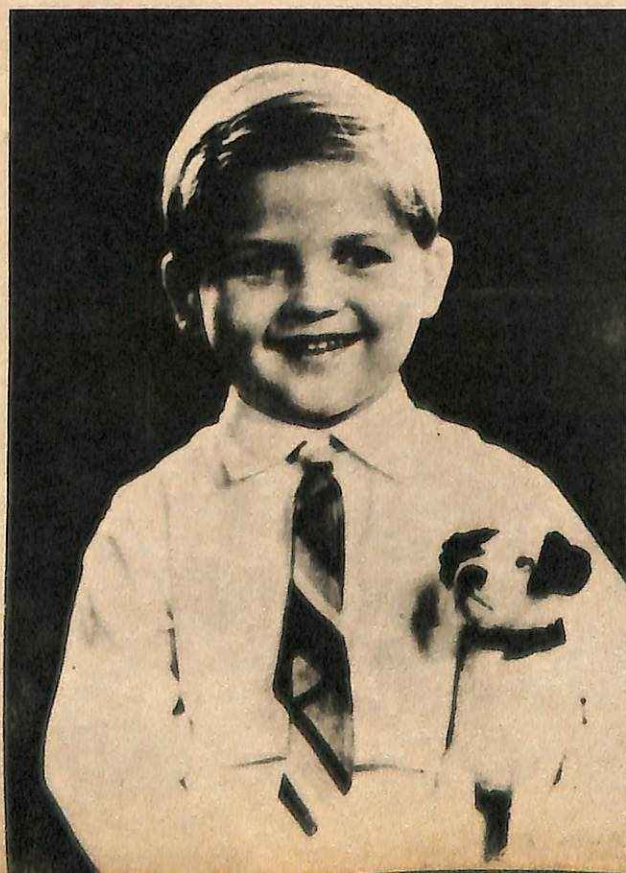

← 1950. 'Ο μικρός τσολιάς, πού φωτογραφήθηκε με την φουστανέλλα και τὸ ψεύτικο ντουφέκι στὸν κήπο τῶν ἀνακτόρων, εἶναι πιά δέκα ἐτῶν. Τὴν ἴδια ἐποχὴ, ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἔχει κιόλας ἐνταχθῆ στο Σῶμα 'Ελλήνων Προσκόπων. Στὴν φωτογραφία, με τὸν τότε ἀρχηγὸ τῶν Προσκόπων 'Αντ Μπενάκη

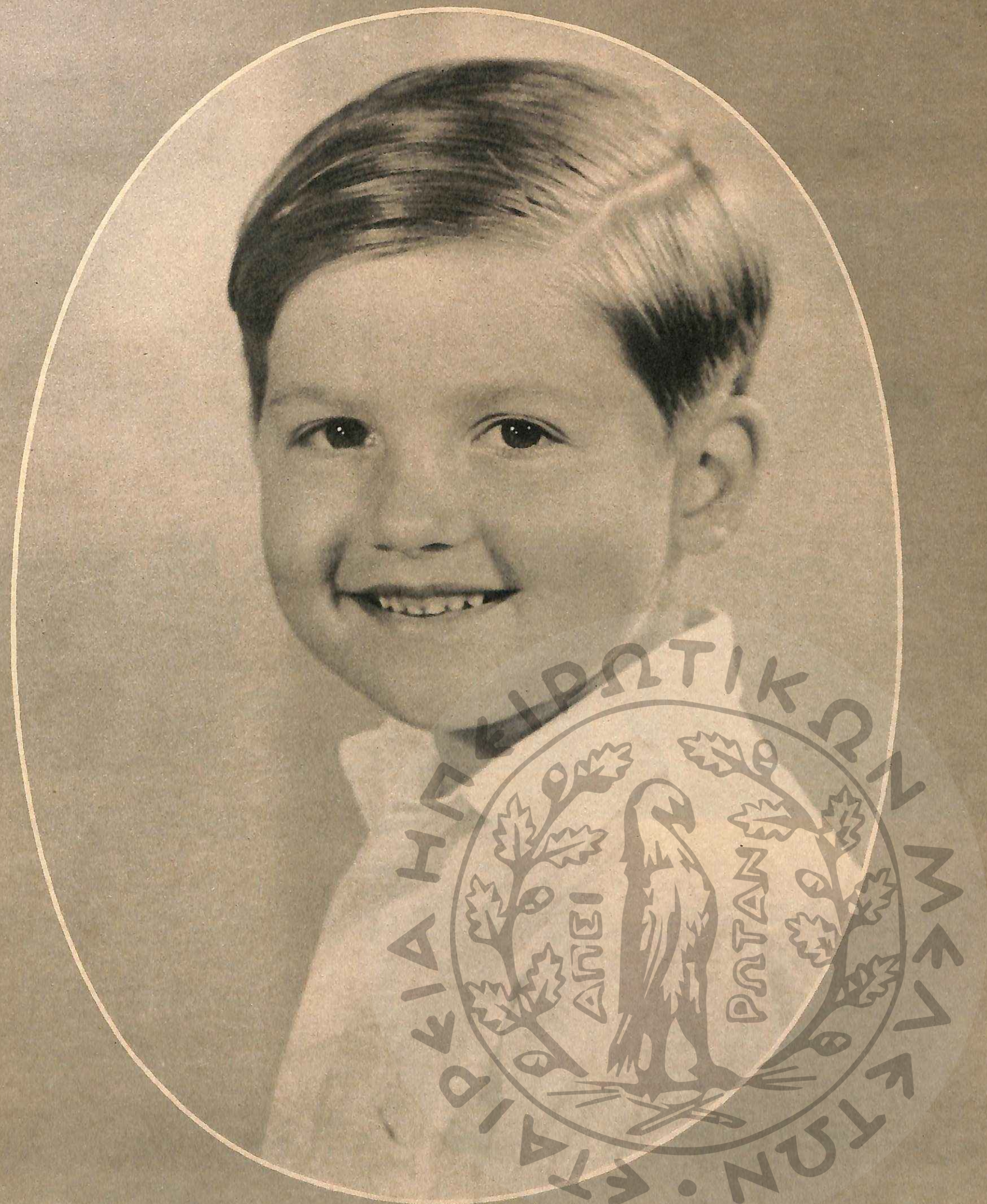
“Ένα υγιέστατο, χαρούμενο παιδί, πού ἔποιαζε ἀπὸ μικρό μὲ τὸν πατέρα Του

1947. 'Ο Κωνσταντῖνος μόλις ἔγινε Διάδοχος τοῦ θρόνου, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ βείου του, Βασιλέως Γεωργίου Β'. 'Η ἀναμνηστική φωτογραφία, πού βγήκε τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων του στὸν κήπο τῶν ἀνακτόρων, παρουσιάζει μιὰ ἐκπληκτικὴ ὁμοιότητα μετὰ τὶς φωτογραφίες τοῦ Βασιλέως Παύλου, κατὰ τὴν ἴδια σχεδὸν ἡλικία

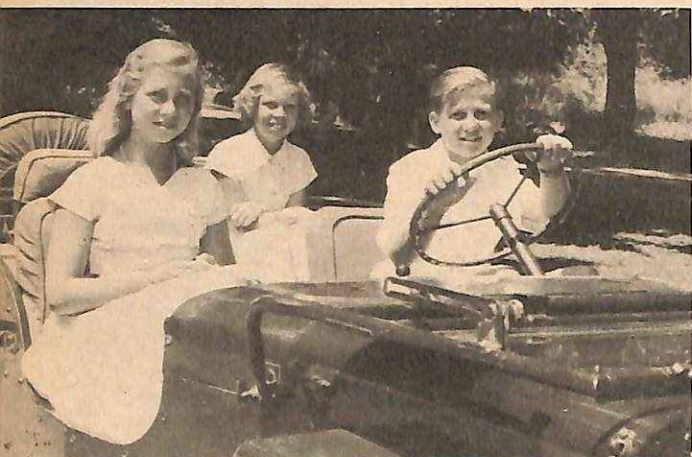
1952. Καμμιὰ εἰδικὴ μεταχείριση γιὰ τὸν Διάδοχο. Στὴν Σχολὴ 'Αναδρύτων παρακολουθεῖ τὰ μαθήματα

1947. Ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΗΜΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

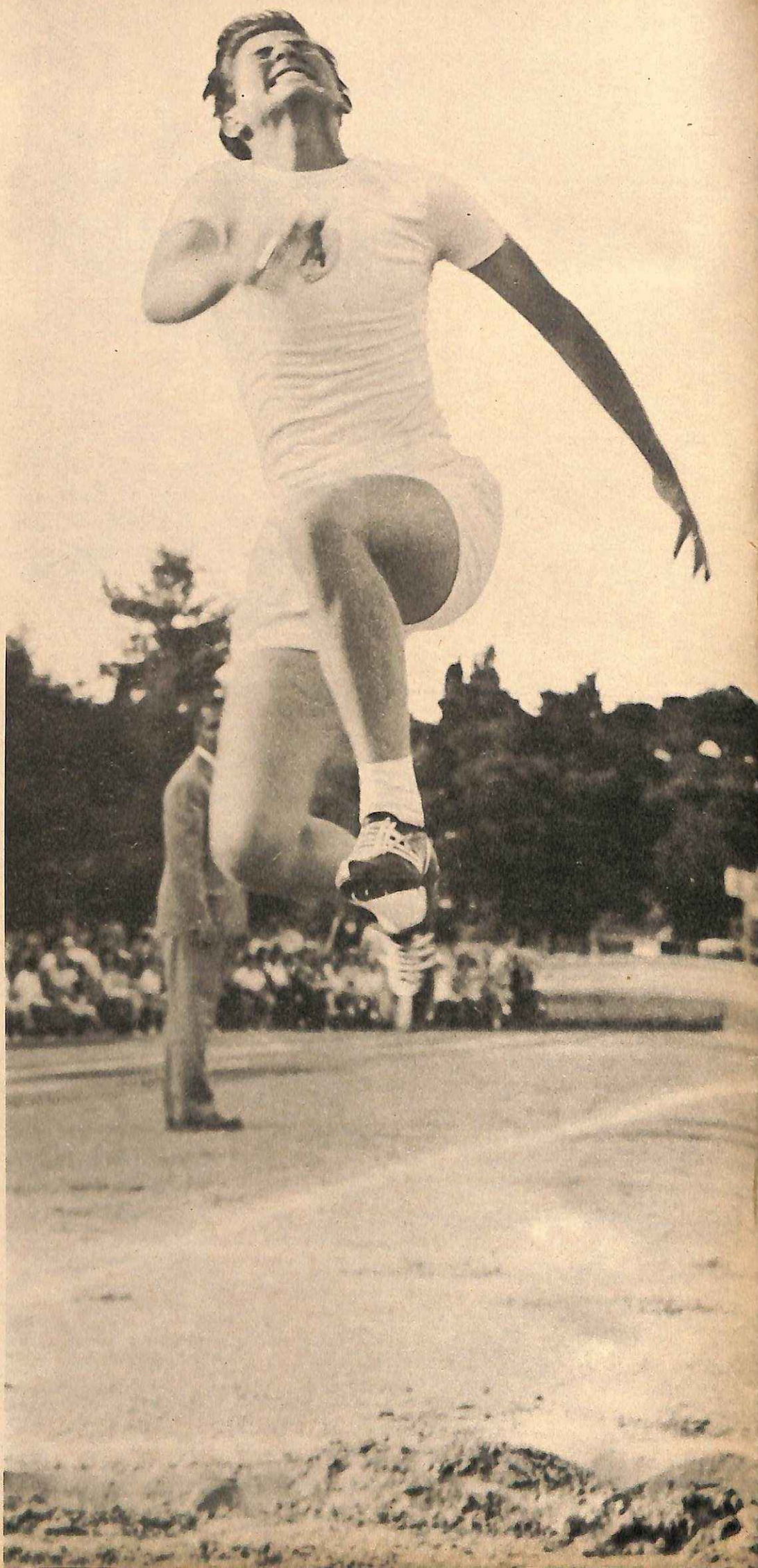

Η ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ, ΓΝΗΣΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ, ΣΦΥΡΗΛΑΤΗΣΣΕ ΕΝΑΝ ΑΝΔΡΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΙΚΑΝΟΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΤΙΞΟΥΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ

1952. Τα τρία αδελφία παίζουν στον κήπο των ανασκτόρων, «οδηγώντας» το σταματημένο αυτοκίνητο.

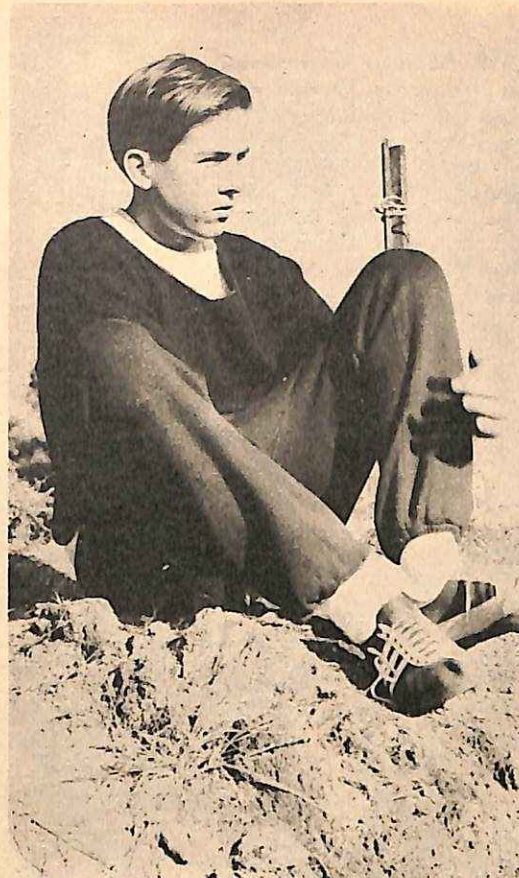
1957. Ένας άπλος μαθητής, ανάμεσα στους άλλους, συμπληρώνει την εκπαίδευσή του και αγαπά τα σπόρ.

Η εξέλιξη του ακολούθησε φυσιολογική πορεία, από τα πρώτα βήματα της ζωής του ως σήμερα. Κι αυτό του εξασφάλισε, ίσως, το αποφασιστικότερο από τα όπλα που διαθέτει ο νέος Βασιλεύς — το γελαστό παιδί (έκληρονόμισε το γέλιο από τον μεγάλο πατέρα του), που έτσι γρήγορα και άποσοδότητα έμελλε να αναλάβει τον υπεύθυνο ανέυθυνο ρόλο του Συνταγματικού Μονάρχου: Έγνώρισε τους ανθρώπους και έμαθε να κρίνει...

Έμαθε: Να πονηρεύεται, να νικά και να ήτταται, να άστειεύεται και να δέχεται άστειά, να αντίδικη, να άγανίζεται για την γνώμη του, να άδικήται και να άδικη, να δικαιώνεται και να δικαίωνη, να θυμώνη και να στενοχωριέται. Να λυπάται και να άγαπά...

Με δυό λέξεις: Έζησε πραγματικά!... Σάν μαθητής του δημοτικού, σάν προσκοπάκι, σάν γυμνοσιόπαις, σάν άθλητής, σάν στοατιάτης, σάν Διάδοχος και σάν παδί. Έζησε με ένταση όλες τις ηλικίες, σε όλες τις φάσεις της ζωής του. Και μέσα σ' αυτή την ένταση, που τον έφερνε πολλές φορές σε σύγχυση κι άλλες τόσες σε πηγαία ή και άναγκαστική συμπαράσταση (τα άγούρα νιάτα είναι σκληρά και δεν χαρίζονται εύκολα ούτε

1957. Μετά από μια ωραία προσπάθεια στο άλμα εις μήκος (άριστερά), ο νεαρός άθλητής παρακολουθεί τις επιδόσεις των συμμαθητών του (άνω). Η άθλητική άγωγή που ακολούθησε ο σημερινός Βασιλεύς στην Σχολή Άναβρύτων ήταν άξαιρετική και τα καλά άποτελέσματά της δεν άργησαν να φανούν. 10 - 12 ώρες έβδομαδιαίως ήταν άφιερωμένες στα σπόρ και ό τότε Διάδοχος είχε επιδόσεις άξιώσεων σε έννέα άγωνίσματα στίβου: Δρόμος 100 μ. (13' '5), δρόμος 200 μ. (26' ''), δρόμος 400 μ. (64' ''), δρόμος 80 μ. μετ' έμποδίων (14' '3), άλμα εις μήκος (6 μ.), άλμα τριπλούν (12 μ.), άλμα εις ύψος (1.60), άκοντισμός (36), σφαιροβολία (11 μ.)

ΤΙΣ ΛΙΓΕΣ έλεύθερες ώρες, που του άφήνουν την ίδια εποχή οι σπουδές και τα πρώτα έπίσημα καθήκοντα, ο Διάδοχος Κωνσταντίνος τις περνάει όσο το δυνατόν στο ύπαιθρο. Είναι τώρα ένας γεροδεμένος έφηβος, ήλιοκαμένος και ζωηρός, που τον διακρίνει ή άπλότητα στους τρόπους, στο ντύσιμο, στις φιλίες — στο κάθε τί.

στον «Ύψηλότατο...») με φίλους, γνωστούς, άγνωστους, Έλληνες και ξένους, διαμορφώθηκε σιγά - σιγά και χαλυδώνθηκε ό χαρακτήρας του.

Παιδί που προέρχονταν από όλες τις κοινωνικές τάξεις, έγιναν ό «κύκλος» του στο δημοτικό, έπειτα στα Άνάβρυτα, στον προσκοπισμό, στον άθλητισμό και, τέλος, στην κοινωνική του ζωή. Οι σύντροφοι των παιδικών παιχνιδιών, των πρώτων άναζητήσεων, των κατοπινών άνταγωνισμών στα γυμνασιακά θρανία και στον άθλητικό στίβο διωχέτησαν άδελά τους το σύγχρονο πνεύμα, με όλες τις αγαρές και άντιπαθείς άποχρώσεις του, στον Ύψηλό φίλο τους.

Άθελά τους, να! Άλλά ήβελγμένα καθύβυνε τα νήματα ό πατέρας του, ό Βασιλεύς Παύλος. Ήταν άποφασισμένος να δώσει στον γιό του άπελύτως δημοκρατική άγωγή. Και όταν ήλθε ή ώρα να έγκαταλείψη ό δεκάχρονος Κωνσταντίνος τα θρανία του δημοτικού και να πηδήσει στο γυμνάσιο, ό Βασιλεύς τον έκλεισε στα Άνάβρυτα. Έκεί, μαζί με πτωχούς και πλούσιους, στα πλαίσια μιας μικρής κοινωνίας που σε τίποτε δεν θα δέφερε από την πραγματική κοινωνία, έπίστευε ό άείμνηστος Παύλος ότι ό μικροσκοπικός Διάδο-

χος θα άποκτούσε την ικανότητα να διοικήσει τους άλλους, άφού, πρώτα, θα έμάθαινε να διοικείται... Άνέκυψε τότε ζήτημα για τρεις καθηγητές των Άναβρύτων, που ήταν άριστοί. Το ύπουργείο Παίδειας έζήτησε την άντικατάστασή τους. Και ό Βασιλεύς, που έπληροφρόνη τα σχέδια του ύπουργείου, έβρεσε στους άρμεδίους το έρώτημα: «Θά άπολυθούν ή θα μετατεθούν;». Οι νέμοι δεν επέτρεπαν άπόλυση, αλλά μόνο μετάθεση. «Δηλαδή, άπεφάνη ό Βασιλεύς, δεν βεωρούνται έπικίν-

νος, έλαφρό τροχάδην στο δάσος, γυμναστική, «ντούς», ρόφημα, μωθήματα, ώρσιία άνάπαυλα το μεσημέρι, άθλητισμός το άπόγευμα και μελέτη το έράδυ. Και έξοδος: Μία φορά το δεκαπενθήμερο... Κάποτε — κάποτε είχε και τα τυχερά του ό Κωνσταντίνος: Ό τίτλος του τον ύποχρώνε να παραστή σε κάποια έπίσημη έκδήλωση, όποτε, για λίγες ώρες, έφευγε από το σχολικό περιβάλλον. Έπέστρεφε, όμως, άμέσως, και, χωρίς χρονοτριβή, επέδιδετο πάλι στα μαθητικά του καθή-

δναι για τα άλλα Έλληνόπουλα... Και έδωσε άποφασιστικά την λύση: «Τότε —κατέληξε— κάνουν και για τον γιό μου!»

Ό κοιτώνας του στα Άνάβρυτα: Ένα εύρύχωρο, αλλά κατ' ουσίαν γυμνό δωμάτιο. Δέκα κρεβάτια (τόσοι ήταν οι σύνιοκοι) άποτελούσαν την μοναδική του έπίπλωση. Και, λίγο μακρύτερα, το μελετητήριό του: Ένα μικρό και έξ' ίσου γυμνό δωμάτιο, με ισάριθμα γραφειάκια. Μερικά κυνηγετικά τρόπαια (πήγαινε τότε στην έκτη άκταξίση) έστάλιζαν τους τοίχους του μελετητηρίου. Άλλά άνήκαν στους συμμαθητές του. Τα δικά του τα είχε άφήσει στο «σπίτι» του. Κι όταν ένας καθηγητής τον επέπληξε κάποτε, γιατί καθυστέρουσε να συμπληρώσει την διακόσμηση του μελετητηρίου και με τα δικά του κυνηγετικά τρόπαια (φαίνεται ότι εις μάτην του το είχε άξιώσει κατ' επανάληψη...), ό Κωνσταντίνος παρεπόνθη: «Και με τί θα στολίσω το σπίτι μου;»

Κοπιαστική, «γεμάτη», ένδιαφέρουσα και μονότονη ή ζωή στα Άνάβρυτα. Έγερση στις έξι ήμισυ το πρωί και κατάληση στις δέκα το έράδυ. Και στο ένδιάμεσο: Έπρεπε να στρώσει το κρεβάτι του, να δοηθήσει στο συγκύρισμα του κοιτά-

κοντα. Και δεν ήταν λίγες οι φορές που συνέπιπτε ή σειρά του και, εύθες μετά την επανάδο του από κάποια έπίσημη εμφάνιση, έπρεπε να έκτελέση τα χρέη του τραπεζοκλήμου, σεοβρίζοντας το θραδινό σαγηνό στους συμμαθητές του και φροντίζοντας να ικανοποιή τις άπαιτήσεις τους.

Όκτώ χρόνια κλεισμένος στα Άνάβρυτα. Και, παράλληλα, το καλοκαίρι, οι έξωσχολικές άσχολίες, ή ψυχαγωγία, οι προσκοπικές κατασκηνώσεις, ή προπαίδευση στα Λ.Ο.Κ. (ήταν 13 έτών όταν ύποχρεώθηκε να ζήσει επί ένα δεκαπενθήμερο, με «φοίτη» άπέδοση, το στάδιο της βασικής εκπαίδευσης ενός καταδρομέως — ένα χρόνο κατόπιν έχορακτηρίσθη έπίσης ως άριστος χιονοδρόμος, στο Κ.Ε.Χ. του Βερμίου...), ή φοίτηση, άργότερα, όταν έτελείωσε το γυμνάσιο, στις στρατιωτικές σχολές, ή άπασχόληση με την ιστοριοσίση, που άκονίζει το μυαλό και δυναμώνει το σώμα, οι πρώτες διακορίσεις του, που προδιέγραφαν λοιπόν άθλητικό μέλλον, και ή θρισμδευτική ολυμπιακή νίκη του (ήταν είκοσι χρόνων...), που έδκαίωσε τις άοχικές ένδεικτικές διακορίσεις... Όλα αυτά, μαζί με τις πλατύτερες σπουδές, στις όποιες ύπαχρεώδη να έπίδοθη με το πλήρωμα του

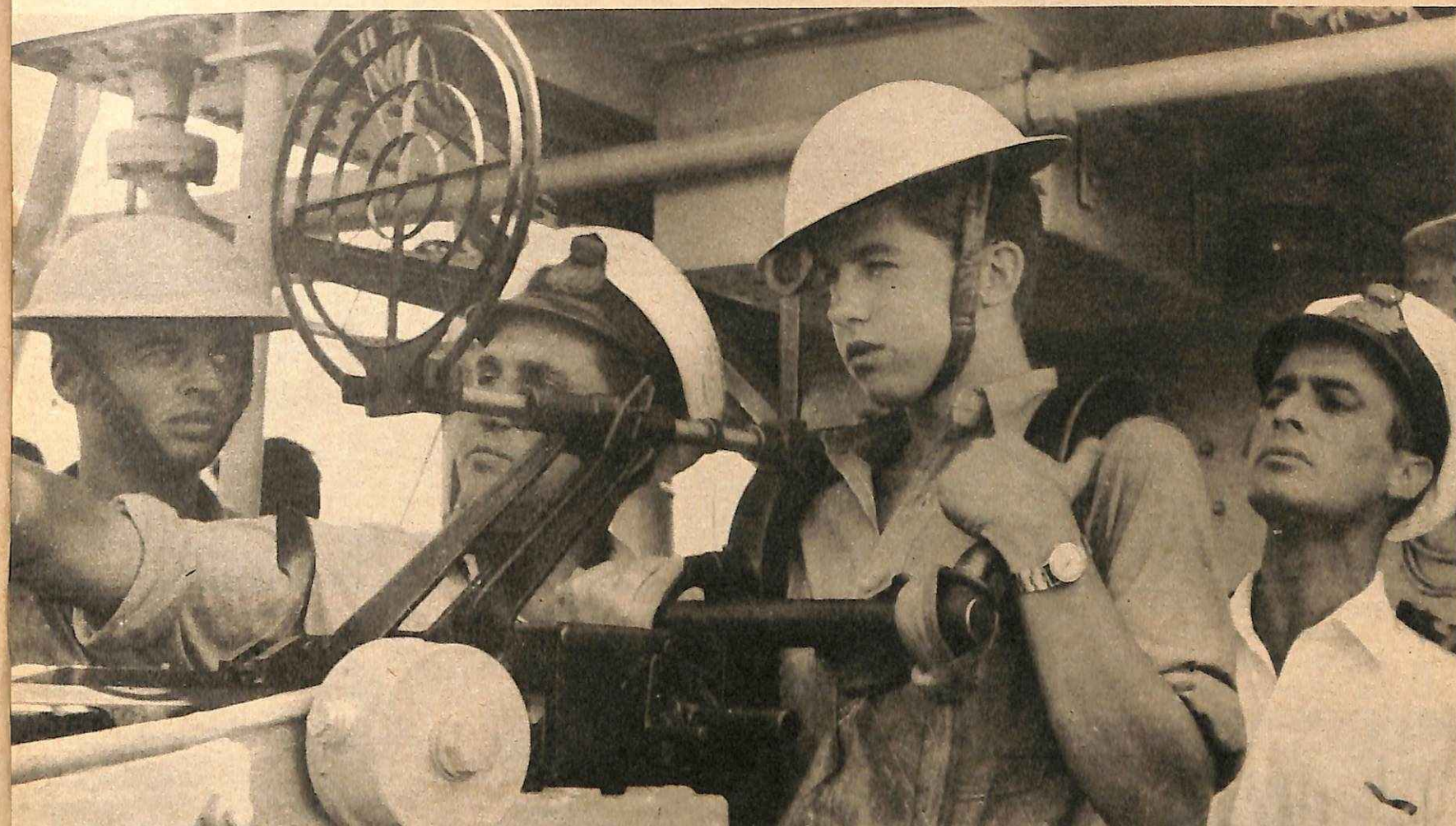
← 1958. Οι γυμνασιακές σπουδές τελειώνουν. Ο Κωνσταντίνος και οι συμμαθηταί του της Σχολής 'Αναβρύτων, κρατώντας τα διπλώματα (αριστερά), βγάζουν την τελευταία αναμνηστική φωτογραφία των μαθητικών τους χρόνων. Τον επόμενο χρόνο, ο Διάδοχος εγγράφεται στην Νομική Σχολή του πανεπιστημίου 'Αθηνών και προσέρχεται τακτικά στο άμφιθέατρο (κάτω) της οδού Σόλωνος, για ν' ακούση τις παραδόσεις ↓

Σιγά - σιγά ἄρχισε νὰ παίρνει μέρος σὲ ἐπίσημα καθήκοντα

χρόνου, καὶ μὲ τὴν ὀλοένα ἐντατικώτερη παρουσία του στὶς πολιτικὲς ἐξελίξεις (ἡ πρώτη γνωριμία του μὲ τὴν πολιτικὴ ἐγίνε ὅταν παρακολούθησε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν φθινοπωρινὴ κρίση τοῦ 1955 καὶ ὅλες τὶς ἐξελίξεις ἀπὸ τῆς ἀσθενείας τοῦ στρατάρχου Παπάγου — παρίστατο ἀπὸ τότε συστηματικῶς στὶς ἀκροάσεις τοῦ Βασιλέως, δὲν ἐξέφραζε ποτὲ γνώμη καὶ ἀπλῶς περιορίζετο νὰ ζητῇ κατ' ἰδίαν ἀπὸ τὸν πατέρα του νὰ τοῦ λύσῃ τὶς ἀπορίες), ὅλα αὐτὰ, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ ἀρχικὸ καλὸ ἔλκος ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἦταν φτιαγμένος, ἐρεμειώσαν τὸν χαρακτήρα του σὲ ὑγιεῖς δάσεις. Ἕνα προσόν: Ἡ σωστὴ κοίση γιὰ τοὺς ἀνθρώπους... Καὶ προῖόν τῆς πολυσχιδοῦς δραστηριότητος ποὺ ἀνέπτυξε καὶ τῆς πείρας ποὺ ἀπέκτησε ἀπὸ τὶς ἐτερόκλητες συναναστροφές: Ἡ ἀπλότης, ὁ κοινὸς νοῦς, ἡ εὐθύτης, τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης. Πρωτοσχικὰ προσόντα γιὰ νὰ εἶναι: Ἀνδρῶπιος... Καὶ (μαζὶ μὲ τὸ συναῖσθημα τῆς εὐδυνίας) σπενδαῖα γιὰ νὰ γίνῃ καλὸς Βασιλεὺς...

1959. Προσκεκλημένος τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῶν Η.Π.Α., ἐπισκέφθηκε στὸ Κουάντικο τὸ Κέντρο Ἐκπαίδευσως Πεζοναυτῶν, ὅπου, ἀφοῦ παρακολούθησε τὶς ἐπιδείξεις, δοκίμασε καὶ ὁ ἴδιος τὸ πιστόλι τῶν 0,38.

↑ ΣΤΗΝ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΚΟΠΕΥΤΟΥ, ὁ νεαρὸς Διάδοχος ἐκπαιδεύεται στὸ ναυτικὸ πυροβόλο τῶν 20 χιλιοστών. Ἡ στρατιωτικὴ του ἐκπαίδευση ὑπῆρξε πολυμερὴς καὶ συμπληρώθηκε σὲ ὀλλεπάλληλα στάδια καὶ σὲ ὅλα τὰ ὅπλα.

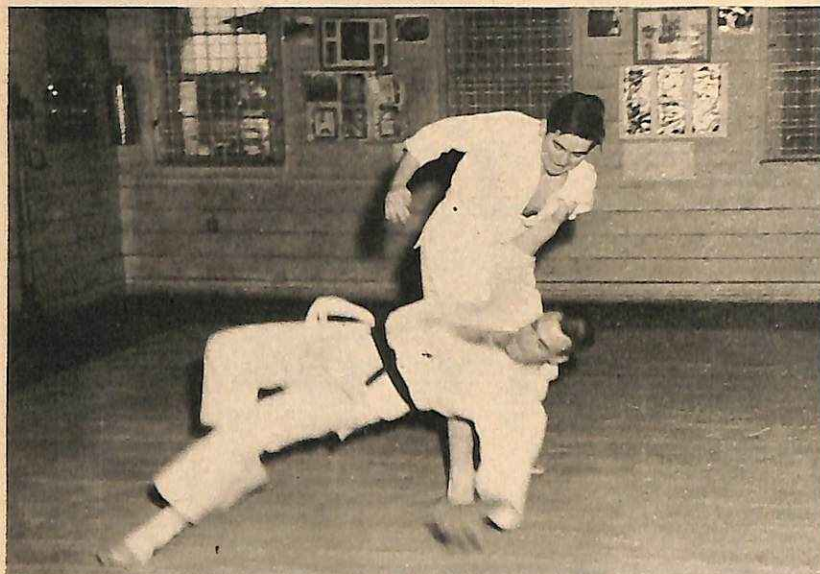
Σκληρὴ ἡ στρατιωτικὴ του ἐκπαίδευση χαλύβδωσε ἓνα γερό, ἀθλητικὸ κορμί, ἱκανὸ γιὰ ἀγῶνα καὶ μάχη

4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1956. «Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος θὰ ὑποστῇ ἐκπαίδευσιν ἐπὶ θεμάτων Πεζικοῦ καὶ Καταδρομῶν, ἐν τῷ πλαίσίῳ τῆς Ὁμάδος καὶ Διμοιρίας», ἀνέφερε ἡ Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. Δεκαπέντε ἡμέρες ἔζησε τότε σὰν ἀπλὸς δεκανέας στὸ Κέντρο Ἐκπαίδευσως Μονάδων Καταδρομῶν, στὸ Μεγάλο Πεύκο. Παισιωμένους ἀπὸ μιὰ ὁμάδα δέκα ἀπλῶν Ἑλλήνων, διαλεγμένων κατὰ τρόπον ὥστε, ἀπὸ πλευρὰς μορφώσεως καὶ καταγωγῆς, νὰ εἶναι ὅσο πὸ δυνατόν ἀντιπροσωπευτικοὶ τοῦ μέσου Ἑλλήνου στρατιώτου, γνώρισε τὴν σκληρὴ ζωὴ τοῦ στρατῶνος σὲ ὅλες τὶς φάσεις — ἐγερτήριο, πρωϊνὴ γυμναστικὴ, ἀναφορά, ἀσκήσεις, πειθαρχία, συσσίτιο, ἐπιθεώρηση. Ὁ νεαρὸς ἐκπαιδευόμενος στάθηκε στὴν γραμμὴ μὲ τὴν καρδιά, γιὰ τὸ μεσημεριανὸ φαγητό, καὶ ἔστρωσε τὸ κρεβάτι μόνος του, γιὰ τὴν ἐπιθεώρηση τοῦ Σαββάτου. Τὴν τελευταία ἡμέρα ὑπέγραψε τὴν μισθοδοτικὴ κατάστασιν τοῦ λόχου καὶ ἔλαβε τὴν κανονικὴ μισθοδοσίαν του: Δρχ. 26,60.

Ο ελληνικός αθλητισμός του όφειλει πολλά. Και κυρίως, τόν θρίαμβον μιάς διεθνούς νίκης

1959. ΜΑΘΗΜΑ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ ΣΤΟ ΦΟΡΤ - ΜΠΡΑΓΚ, ΣΤΙΣ Η.Π.Α.

1962, ΑΠΡΙΛΙΟΣ. ΣΤΟΥΣ Α' ΠΑΝΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ ΙΠΠΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

↑ 1960. Έπιστρέφει από την Ρώμη, θριαμβευτής Ολυμπιονίκης. Το μικρό σκάφος που κυβερνούσε ο Διάδοχος Κωνσταντίνος, με πλήρωμα τούς Έσκιτζόγλου και Ζαΐμη, χάρισε στα ελληνικά χρώματα την πολυπόθητη διάκριση

Πολλά του όφειλει ο ελληνικός αθλητισμός: Μιά πρώτη Ολυμπιακή νίκη. Κ' εκείνος, ίσως, το χρεωστάρι πολλαπλάσιο: Το πνεύμα και το ήθος του, που έσφυσηλατήθηκαν στον αγωνιστικό στίβο.

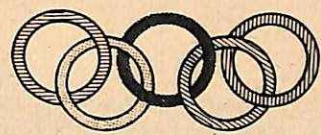
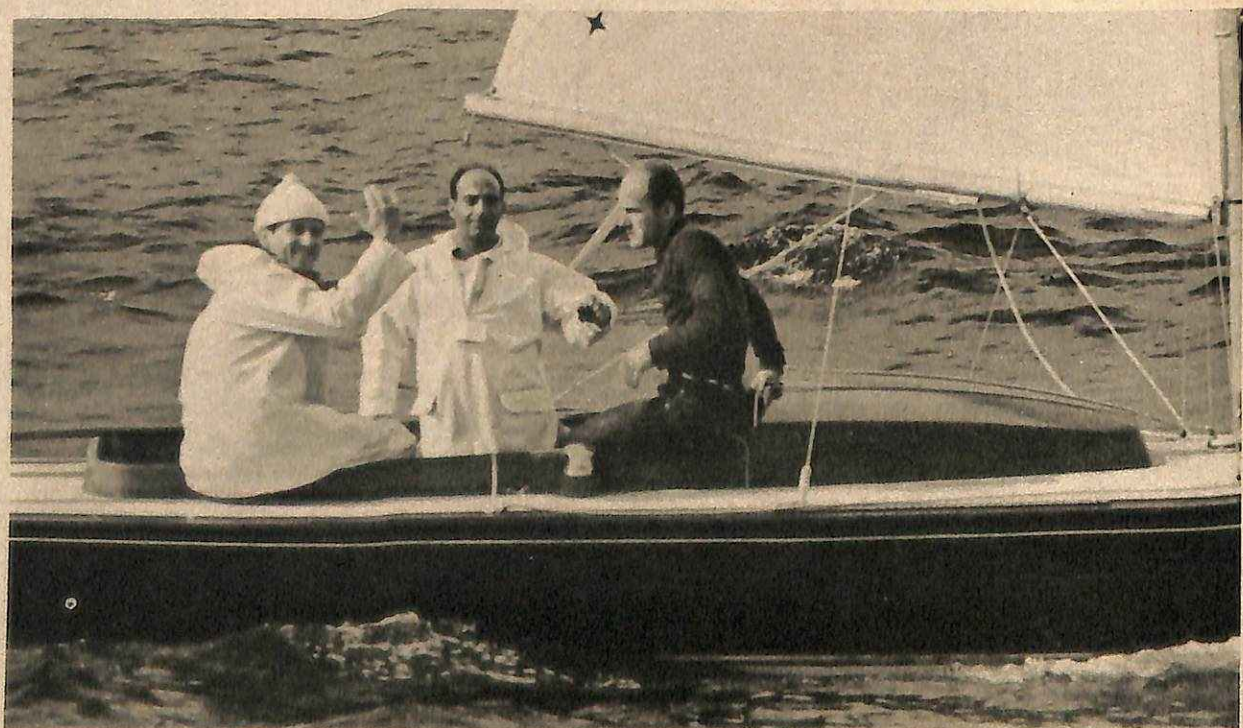
Ταλέντο: 'Ιστιοπλόος, Ιππεύς, γιονοδρόμος, παλαιστής του «τζούντο». Ραγδαία εξέλιξη: Μέσα σε δυο χρόνια, αφ' ου πρωτοκαταπιάστηκε με το πανί (1958), απέσπασε την πρώτη νίκη στην Ολυμπιάδα του 1960, καταβάλλοντας παλαίμαχους αντίπαλους με πείρα (όλοι ανεξαιρέτως...) είκοσι και πλέον έτών στη θάλασσα.

Συμπέρασμα πρώτο, άδιαμφισβήτητο: 'Η επιτυχία εκείνη προϋποθέτει επιμονή, εξάσκηση και αντίληψη.

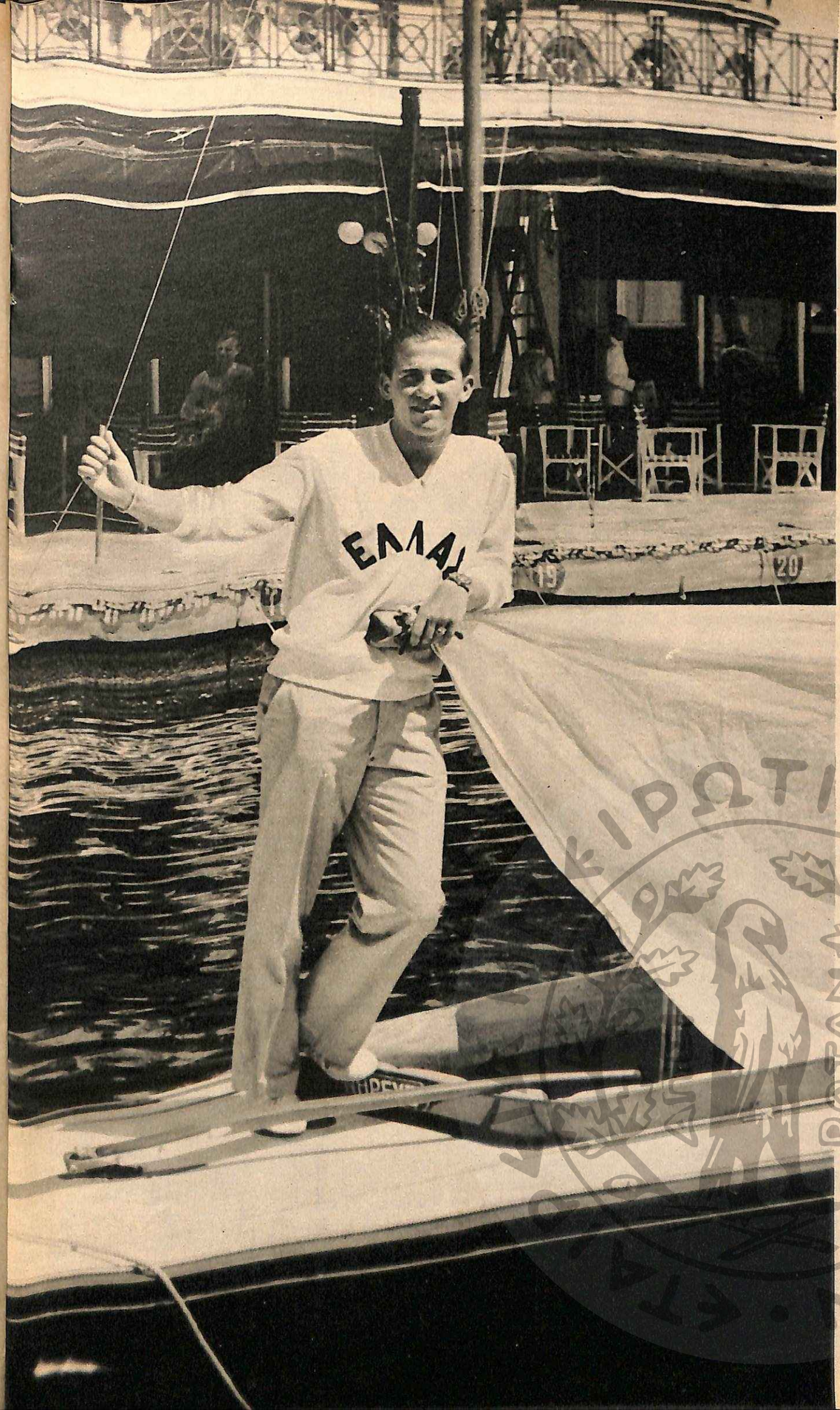
Συμπέρασμα παρεπόμενο: 'Η κατοπινή μετριοφροσύνη του προϋποθέτει χαρακτήρα αδαμάντινο.

Συμπέρασμα τρίτο: 'Επιβραβεύθηκε η κρίση του για τους ανθρώπους, στην επιλογή των μελών του πληρώματος με το οποίο επάνδρωσε το σκάφος του και συνεχίζει ακόμη να αγωνίζεται. Καί ούτε η κοινωνική τους προέλευση ώρθώθηκε ποτέ εμπόδιο στον τότε Διάδοχο να διαγνώσει την αξία τους και να συνδεθεί μαζί τους με αληθινή φιλία.

Οι μακρές αθλητικές συζητήσεις (σχόλια και κρίσεις γύρω από ένα φλυτζάνι τσάι και λίγα φουρνισμένα ψωμάκια με τυρί), του άκολουθούσαν στο Τουρκολίμανο έπειτα από κάθε αγώνα ή προπόνηση, κατέδειξαν στον «κύκλο» των συναθλητών του ότι ο υψηλός ανταγωνιστής τους διέθετε λογική τετράγωνη, ότι μπορούσε να συλλαμβάνει εύκολάτα την ουσία των θεμάτων, ότι διετύπωνε με σαφήνεια την σκέψη του (μιλάει εύγλωττα και είναι καλός συζητητής — βρίσκει διέξοδο στην κουβέντα...) και ότι κατείχε το σπάνιο προτέρημα να δίνει άνεση στους συνομιλητές του χωρίς να τους εξώθει στην παραμικρή απέναντί του παρεκτροπή.

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ μέσα στον θρυλικό «Νηρέα» του, στην Νεάπολη, στον κόλπο της οποίας διεξήχθησαν οι αγώνες. Σειραφανοκτώ ελάλητρα χρόνια, από την Ολυμπιάδα του 1912, περίμενε η Ελλάδα την χρυσή δάφνη. Γι' αυτό και η υποδοχή που έπεφύλαξε η πατρίδα στον Ολυμπιονίκη Διάδοχο υπήρξε άποθεωτική. Έκατοντάδες χιλιάδες λαοί είχαν καλύψει ολόκληρη την εαυρεμένη από το Έλληνικό ως τα άνοικτα-ρα, για να τον έπαιρνε-σουν. Κλαδί δάφνης του προσέφερε ο δήμαρχος Αθηναίων, μόλις έφθασε στην ελληνική πρωτεύουσα, και ο νεαρός νικητής, το ίδιο κιόλας απόγευμα, την κατέθεσε στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου, αφιερώνοντας τη νίκη του στον Βασιλέα και στην πατρίδα.

Υπόδειγμα άντοχής ο νέος Βασιλεύς των Ελλήνων, Κωνσταντίνος ΙΓ'. Απίστευτα δορυ το καθημερινό του πρόγραμμα, από τα πρώτα παιδικά του χρόνια. Έρχονταν ημέρες που κατεκλινότο στις τρισημίση το πρωί, για να ξυπνήσει τρεις ώρες μετά. Και η ημέρα που έπαυε να δουλεύει έφευγε κατάφορτη. Μοιρασμένη στις υποχρεώσεις, στο «σπίτι», στα μαθήματα, στην μελέτη, στο διάβασμα (τόν συγκινούν ιδιαίτερα η ψυχολογία, η μουσική και το θέατρο σε παγκόσμιο ρεπερτόριο — κάποτε άπειρα νά οργανώσει έρασιτεχνική παράσταση με έργο του Σαίξπηρ, άλλ' ή προσπάθειά του έναυαγήσε...), στην θάλασσα, στην άναψυχή, στον στρατό, στην επίσημη υποχρεωτική δεξίωση, στην φιλική έθελοντική συντροφιά.

Ακούει. Άκουγε πάντα όσους του δημιουργούν αίσθημα έμπιστοσύνης για τις γνώσεις και την πείρα τους. Με εύσυνειδησία σέβεται και προσπαθεί να εφαρμόσει τα διδάγματά τους — πειθαρχικός στο μυαλό και στο σώμα. Η αρχική του εκπαίδευση, στις Καταδρομές, απέδειξε πολύτιμο οδηγό. Ήταν 13 ετών όταν πρωτοφόρεσε την στολή του «λοκατζή». Τροχάδην, «καψονάκι», σκληρές ασκήσεις μάχης, άναρρίχηση σε ύψωματα έλφα, βήτα και γάμα κλίσεως. Σιδερένια πειθαρχία. Κάποια ημέρα αισθανόταν πολύ νευρικός και ενώ η διμοιρία του στεκόταν σε στάση προσοχής, αυτός κινούσε τα χέρια του, έβλεπε το αυτί του, στριφογύριζε τα μάτια του. Κεραυνός ή φωνή του ύπολοχαγού: «Ακίνητος, Ύψηλότατε!».. Και δεν έτόλμισε άλλη κίνηση.

Παρακολουθεί προσεκτικά, όταν του μιλούν. Και δεν άπορρίπτει ποτέ άσυζητητά ένα επιχείρημα. Βασικά, του άρέσει, αν δεν συμφωνή, να το καταρρίπτει. Και προσπαθεί εύσυνείδητα να άναλύσει τις σκέψεις του και να έξηγήσει τις άπορίες του, αλλά δεν διστάζει να ζητήσει βοήθεια, όταν οι σκέψεις του τον οδηγήσουν κάποτε σε άδιέξοδο...

Αλλά, όπως έζησε από μικρό παιδί, το ίδιο άπλά και έρωτεύθηκε, ήταν ήλθε η ώρα. Και είχε δυο καλές τύχες: Το αίσθημά του να μη μείνει χωρίς άνταπόκριση και η «έκλεκτή» του να έχη και όλα τα τυπικά προσόντα για να γίνη σύζυγος ενός αβριανού Βασιλέως... Ένωρίστησαν (ο Κωνσταντίνος και η Άννα - Μαρία) σ' ένα χορό στα άνάκτορα της Κοπεγχάγης. Ξανασυναντήθηκαν στους ίστιοπλοϊκούς άγώνες, που έγιναν στην Νορβηγία (έκει στον μάλω τον άναζήτησε ή μικρή πριγκιποπούλα της Δανίας και δεν μπόρεσε να άποκρύψει, άπό άνύ ποππους τρίτους, το ένδιαφέρον της...). Και έπλεξαν το ειδύλλιό τους όταν ξαναβρέθηκαν μαζί στην Άθήνα, στους γάμους της Σοφίας και του Δόν Χουάν... Ο κύβος έρρίφθη! Ο Κωνσταντίνος άδιαφόρησε για τα σχόλια και τον θόρυβο. Κι όσο διήρκεσαν οι γιορτές των γάμων, οι έμφανίσεις του με την νεαρή μοθήτρια έγιναντο όλόένα πιό έπίμονες. Ο διεθνής τύπος έδόληξε. Άλλ' εκείνος έλαμπε άπό χαρά. Και έξεδήλωνε την άγαλλιάσή του κατατρύποντας τα έξαδέλφια του σε άλλεπάλληλους άγώνες... τζούντο!.. Πέρασε πολλαπλές φάσεις (τα έμποδια δεν άφείλοντο στους δυο πρωταγωνιστάς...) το νεανικό ειδύλλιο. Και έθριαμβεύσε πάλι ή δοκιμασμένη έπιμονή του ζωηρού Όλυμπιονίκη!.. «Κρίμα που ο πατέρας θά λείπει άπό τους γάμους»...

Εδώ και δυο περίπου χρόνια παρουσίασε μια επαναστατική μεταβολή. Και ενώ έξακολουθούσε να είναι ο Ίδιος, ώστόσο, κάτι είχε αλλάξει ριζικά!

Άπλως, είχε, ξαφνικά, ώριμάσει...

Κι άπό τότε, σαν να είχε διαίσθηση ότι σύντομα θά επωμισθό εύθυνες βαρύτερες (άπό την τόσο νεανική ήλικία του), άρχισε να άραιώνη τις παλιές γνώριμες άσχολίες του. Χωρίς να τις εγκαταλείπει, χωρίς να ξεχνά πρόσωπα και πράγματα, άρχισε άπλως να άραιώνη.

Η άλλαγή (άδύρυνά είχε στραφή σε νέους όρίζοντες) δεν παρατηρήθηκε άπό τον πολύ κόσμο. Για όλους ήταν άκόμη παιδί. Το ζωηρό, κεφάλτο, αύθόρμητο, γεμάτο καλωσύνη και αύτοπεποίθηση, θεληματικό και χαμογελαστό παιδί, ο άεικίνητος καζουροποιός, ο άθλητής, ο στρατιώτης. Κι όταν έπληροφόρηθάν ότι έδώ και μερικούς μήνες προήδρευε των μεγάλων συσκέψεων και των πολεμικών συμβουλίων για την άντιμετώπιση της δεινής κυπριακής κρίσεως, κοντοστάθηκαν. Δεν πρόφθασαν. Ξαφνικά, τον άκουσαν στο ραδιόφωνο: «...Μου παρήγγειλε να σας πώ ότι σας εύχαριστεί και σας άποχαιρετώ... Ένα τέλος και μια άρχή. Σταθερό, σίγουρο το πρώτο ξεκίνημα, όσο και ή φωνή συγκινημένη, νεανική, σταθερή και σίγουρη, που έσκόρπιζε ρίγη στο πανελλήνιο.

Και, ξαφνικά, όπως είδαν τον Κωνσταντίνο ώριμο, συγκρατημένο, σοδόρο, άναμέτρησαν όλοι τους πολυάριθμους ρόλους του. Και άντελήφθησαν την αλήθεια: Ότι τους είχε παίξει με άπαράμιλλο πάθος. Άπ' όπου πέρασε, άφησε τίμα την σφραγίδα του και πήρε, φεύγοντας, ένα κομμάτι μαζί του. Ίσως για πρώτη φορά, όσοι δεν τον είχαν πλησιάσει (κι άλλοι που τον είχαν παρεξηγήσει...), είδαν αυτό το παρελθόν (μεστό, χαρούμενο, άληθινό!) να προβάλλη ως άνεκτίμητη έγγύηση για το μέλλον.

ΝΙΚΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΣ

Από το Κρυφό Σχολειό ως τα χρόνια του ελεύθερου ελληνικού κράτους κι ακόμη πιο ύστερα, ως την Μικρασιατική έκστρατεια, το όνομα ενός Κωνσταντίνου στοιχειώνει τους έθνικούς πόθους των Έλλήνων. Σ' αυτό το όνομα έχει φωλιάσει η πίστη για την διάρκεια. Μ' αυτό έχει συντηρηθεί ο θρύλος της Μεγάλης Ελλάδας. Το είχε ο βασιλιάς, ο τελευταίος βασιλιάς του Βυζαντίου, που εδρεν έρθη ή ώρα θ' αναστηθώ από την μυστική κρύπτη του.

«Όταν ήρθε ή ώρα να τουρκέψη ή Πόλη — λέει ή λαϊκή παράδοση — και μπήκαν μέσα οι Τούρκοι, έτρεξε ο βασιλιάς μας καθώς σ' έλογό του να τους εμποδίση. Ήταν πλήθος άρμαγετο ή Τουρκιά, χιλιάδες τόν έβαλαν στη μέση κ' εκείνος χτυπούσε κ' έκοβε αδιάκοπα με το σπαθί του. Τότε σκοτώθηκε τ' έλογό του κ' έπεσε κι αυτός. Κ' εκεί που ένας Άραπης σήκωσε το σπαθί του να χτυπήση τόν βασιλιά, ήρθε άγγελος Κυρίου και τόν άρπαξε και τόν πήγε σε μία σπηλιά βαθιά στη γη κάτω, κοντά στη Χρυσόπορτα.

»Εκεί μένει μαρμαρωμένος ο βασιλιάς και καρτερεί την ώρα νάρθη πάλι ο άγγελος να τόν σηκώση. Οι Τούρκοι τόν ξέρουν αυτό, μα δεν μπορούν να δρούν τη σπηλιά που είναι ο βασιλιάς, γι' αυτό έχτισαν την πόρτα που ξέρουν πως άπ' αυτή θα έβη ο βασιλιάς για να τούς πάρη πίσω την Πόλη. Μα όταν είναι τόν θέλημα τού Θεού, θα κατεβή ο άγγελος στη σπηλιά και θα τόν ξεμαρμαρώση και θα τόν δώση στο χέρι πάλι τόν σπαθί που είχε στη μάχη. Και θα σηκωθώ ο βασιλιάς και θα μπή στην Πόλη από την Χρυσόπορτα...»

Οι θρύλοι εκφράζουν συνήθως την πιο βαθειά, την πιο άληθινή λαχτάρα τού λαού... Μετά την άτυχη βασιλεία τού «Όθωνα και της Αμαλίας, ή Έθνοσυνέλευση τού 1868 προσέφερε τόν θρόνο της Ελλάδος στον νεαρό Δανό πρίγκιπα Γεώργιο. Λίγον καιρό αργότερα (1867), σ' ένα ταξίδι του στην Ρωσία, ο νέος βασιλιάς γνωρίζει κ' έρωτεύεται την Μεγάλη Δούκισσα «Όλγα. Παντρεύονται γρήγορα κ' ή ένωσή τους θεωρείται ιδανική. «ΕΗ λεπτή και μινώδης κατασκευή τού Βασιλέως Γεωργίου —γράφουν οι ιστορικοί— και ο εύρωστος οργανισμός της Βασιλίσσης «Όλγας, συνεδυάστησαν εις μίαν από εκείνας τās άρμονιάς ενώσεις, εις τās όποιās οι φυσιολόγοι αποδίδουν την ευτυχίαν των οικογενειών και των φυλών».

Πριν άκόμη συμπληρώση τα δεκαεφτά της χρόνια, ή βασίλισσα είχε τόν πρώτο της γιό. Οι κάτοικοι των Αθηνών παρακολουθούσαν από κοντά αυτή την εγκυμοσύνη. Τό παιδί που θα γεννιόταν θα ήταν Έλληνόπουλο κ' ή αλή της ζωής του συνέπιπτε με την αλή της συνειδητής ζωής τού έθνους. Στους μακρινούς περιπάτους που έκανε ή «Όλγα με τις διεσταλμένες κομπίνες, οι γυναίκες την κοίταζαν στοργικά και πολύ συχνά ξεθόρρεναν και άπηθύναν εύχες προς τόν βασιλικό ά-μάξι.

—Καλή λευτεριά!

—Με τόν καλό!

«Ολόκληρη την ήμέρα έμεινε ο κόσμος μπροστά στο παλάτι, κάποιον πρωί που έγινε γνωστό πως οι γιατροί εκλήθησαν έσπευσμένα. Έκανε ξέστη τρομερή, αλλά κανείς δεν έχανε την ίση του. Και μόλις βγήκαν στον έξώστη των Άνακτόρων ν' αναγγείλουν πως τόν παιδί που γεννήθηκε ήταν άγόρι, τόν συγκεντρωμένο πλήθος συνέδεσε τόν βασιλόπουλο με τόν έθνικό δνειρο, φωνάζοντας τ' όνομά του: —Κωνσταντίνος!

Σχεδόν κάθε χρόνο κ' ένα παιδί γεννιέται στο παλάτι: «Ο Γεώργιος, ή Άλεξάνδρα, ο Νικόλαος, ή Μαρία, ή «Όλγα, ο Άνδρέας, ο Χριστόφορος... Άλλά ο Κωνσταντίνος —άκόμη

και στις πικρές ώρες— μένει ο «χαϊδεμένος» τού ελληνικού λαού. Κι ακόμη πιο πολύ μένει στην συνείδησή του ο ήρωας, ο «Στρατηλάτης». Άλλά κι ο ίδιος ανταποκρινόταν και πίστευε στην έθνική ιδέα. «Όταν κοζάριζε στόν Ίακωβίδη για τόν άναγλυφο των νομισμάτων, τού ζήτησε να μπή όπωσδήποτε στην άλλη όψη μία παράσταση από την βυζαντινή ιστορία, και λένε πως χρησιμοποιούσε πάντα κίτρινα μαντήλια, κεντημένα με μαύρους δικέφαλους άετούς.

«Ο ανταποκριτής της παρισινής εφημερίδας «Χρόνος», Ρενέ Πιω, έγραψε τά έξης για την έπάνοδο τού Κωνσταντίνου —που οι στρατιώτες του τόν άποκαλούσαν «κοιμητάρη», από τούς νικηφόρους Βαλκανικούς πολέμους:

«Παρετήρησα από κοντά τόν Βασιλέα Κωνσταντίνο. Ή βραχεία, πλην έπιμοχθος έκστρατεία τόν έμαύρισε πολύ και τόν άδυνάτισε. Συγχρόνως, όμως, τόν έκανε να φαίνεται νεότερος. Μετά βίας τού δίδει κανείς 35 χρόνια. Φέρει την στολή έκστρατείας, χωρίς παράσημα και σειρήνια. Πένθος εις τόν βραχιώνα ένθνημιζει τόν πρόσφατο θάνατο τού πατέρα του. Οι νίκες του δεν τού έδωσαν ούτε έπαρση, ούτε περηφάνεια. Με άπλό μεγαλείο άκούει τις έπίσημες προσφωνήσεις. Άπαντά με χαριετισμό στις έπευφημίες τού λαού. Είναι, πραγματικά, Βασιλεύς — στρατιώτης...».

Σέ άλλη άτμόσφαιρα και πραγματικά σέ άλλους καιρούς» γεννήθηκε ο σημερινός Βασιλεύς Κωνσταντίνος. «Όστόσο, στις 2 Ίουνίου τού 1940, την ώρα που άνηγγέλιη ή γέννησή του, ο κόσμος ένιωσε ανάλογη χαρά.

«Η άναγγελία τού ευτυχούς γεγονότος —γράφουν οι εφημερίδες της εποχής— έγινε διά των νομισμένων 101 κανονιοβολισμών, από των πυροβολείων τού Λικαβηττού, την 5.50' μ.μ. «Ο 22ος κανονιοβολισμός, ένδειξεν τού ότι ο νέος βλαστός ήτο άρσση, εχαιρετίσθη υπό τού συγκεντρωμένου εις τās πλατείας και τά κέντρα πλήθους με ένθουσιώδη χειροκροτήματα και ζητωκραυγές ύπέρ τού επιδόξου Διαδόχου. Εύθης μετά τούς πρώτους κανονιοβολισμούς, τά μέλη της Έθνικής Έταιρίας έσπευσαν από βίαις τās συνουσίας της πόλεως, δίλως αθροισήτως, εις τόν Ψυχικό και προέβησαν εις ένθουσιώδεις εκδηλώσεις κάτωθεν των άνακτόρων, ζητωκραυγάζοντα:

—Νά μάς ζήση ο Κωνσταντίνος!

»Εις τά ανάκτορα τού Ψυχικού ευρίσκετο κατά την ώραν τού τοκετού δόκληρος ή Βασιλική Οικογένεια. Η Α.Μ. ο Βασιλεύς και ο πανευτυχής πατήρ, πληροφορηθέντες τόν γεγονός από τās ποιγκιπίσας Έλένη της Ρουμανίας και Αικατερίνη. έξεδήλωσαν άπερίγραπτον χαράν. «Ο Βασιλεύς ήσπάσθη τόν Διάδοχον, ο όποιος, πλήρης χαράς, έδέχετο με καταφανή συγκίνησιν τά συγχαρητήρια των παρευρισκομένων...».

Και όσο ή χαρούμενη είδηση άπλώνεται στην χώρα, τόσο ή συμμετοχή τού λαού στον πανηγυρισμό για την γέννηση τού νέου Κωνσταντίνου γίνεται πιο πηγαία.

«Επ' ευτυχεί γεγονότι της γεννήσεως τού επιδόξου Διαδόχου —λέει ή εγκύκλιος διαταγή τού ύπουργείου Στρατιωτικών—, ή Α.Μ. ο Βασιλεύς ηύδακσε να άπαλείψη τόν ύπόλοιπον της ποινης των πειθαρχικώς τιμωρημένων άξιωματικών, μαθητών και όπλιτών».

Ολόκληρη ή Ελλάδα πλέει στα έθνικά χρώματα. Στην κούνια ενός γερού, κατάξανθου θρόνου φτερουγίζει τόν παραμύθι —οι πιο βαθιά ριζωμένες πίστες βρίσκονται στην άχλή των θρύλων— για τόν πεπρωμένο της Ελλάδος, τόν ένδοξο, που πάντα κάποιος Βασιλιάς Κωνσταντίνος θα τόν συνεχίζει.

Μ.Κ.

ΕΦΙΠΠΟΣ, ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος φθάνει στο Μνημείο τού Άγνώστου Στρατιώτου (άνω), γιό να παρακολουθήση την έπιδελτική στρατιωτική παρέλαση, κατά την ήμέρα της έθνικής έπετειού. Έντυπωσιακή ύπηρε ή εμφάνιση όλων των όπλων (δεξιά), που έπιβεβαίωσε την έτοιμότητα των ελληνικών δυνάμεων να υπερασπίση την τιμή και την άκεραιότητα της χώρας έναντι κάθε έπιβουλής. Προηγούμενως, στόν μητροπολιτικό ναό είχε τελεσθή δοξολογία. Προσερχόμενος, ο Βασιλεύς ήσπάσθη τόν Ιερό Εύαγγέλιο (κάτω), που έκράτει ο άρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρυσόστομος. →

ΟΙ ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΙ πύραυλοι τύπου «Νίκη» ἐντυπωσίασαν καὶ ἐνθουσίασαν τὰ πικνότετα πλήθη τῶν Ἀθηναίων πού, σὲ ὅλο τὸ μήκος τῆς παρελάσεως, εἶχαν καλύψει ἀσφυκτικά καὶ τὰ δύο πεζοδρόμια καὶ προέβαιναν συνεχῶς σὲ ἐκδηλώσεις γεμάτες παλμό καὶ πατριωτικὴ ἔξαρση

Διάλειμμα στὸ πένθος: Ἡ ἐθνικὴ μας ἑορτὴ

ΟΙ ΣΗΜΑΙΕΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ ΠΕΖΙΚΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΗ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΙΡΕΤΑ ΤΑ ΠΑΡΕΛΑΥΝΟΝΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

Χωρὶς προηγούμενο ὑπῆρξε ἡ αὐθόρμητη λαϊκὴ συμμετοχὴ καὶ ὁ ἐθνικὸς παλμός πού ἐκυρίαρχε στὸν ἑορτασμό τῆς 25ης Μαρτίου. Τὰ πρόσφατα γεγονότα τῆς Κύπρου ἐπέδρασαν σὰν δίκαιανίκητος παρορμητικὸς παράγων στὴν λαϊκὴ ψυχὴ, καὶ ἡ ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς προσέφερε μιὰ εὐκαιρία γιὰ νὰ διατρανωθοῦν τὰ βαθιὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα. Ἀφορὰ ἀπὸ κάθε πλευρὰ ἡ ἐμφάνιση τῶν ἐνόπλιων δυνάμεων, πού παρουσίασαν τὰ δύο τελευταῖα ἀποκτιμήματά τους — τὰ θωριά ὁρματα μάχης «Μ - 48» καὶ τὰ ὑπερηχητικὰ ἀεριοθούμενα «Φ - 104». Καὶ συγκινητικὴ ἡ προσέλευση τοῦ νεοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, πού γιὰ πρώτη φορὰ κατέλαβε τὴν θέση τοῦ Βασιλέως στὸν ἄγνωστο

Αἰσθήση καὶ ὑπερηφάνεια προκάλεσαν τὰ νέα μεγάλα ὁρματα μάχης, τύπου «Μ-48», πού ἐπεδείχθησαν σὲ ἐντυπωσιακὸ ἀριθμὸ

Orlon

ΤΟ ΠΛΕΚΤΟ

ΠΟΥ ΘΑ

ΟΜΟΡΦΗΝΗ

ΤΗΝ ΖΩΗ ΣΑΣ

Είναι ζεστό... αν και
τὸ νιώθει κανείς ελαφρὸ κι ἀπαλὸ στὴν
ἀφή. Πλένεται εὐκόλα... στεγνώνει
γρήγορα... δὲν τσαλακώνει. Ἔχει
ξεχωριστὴ ὀμορφιά... ἂν και δὲν χρειάζεται
ιδιαιτέρη περιποίηση. Δὲν ἐπηρεάζεται
ποτέ ἀπὸ τὸ πλῦσιμο, τὸν ἥλιο,
τὴν σκόνη, τὸν ἰδρώτα καὶ διατηρεῖ πάντα
τὸν χρωματισμὸ του, εἶναι ἀνετο...
δὲν προκαλεῖ ἀλλεργία...
δὲν τὸ τρώει ὁ σκώρος. Μία προσταγὴ
τῆς ἐφετεινῆς γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς μό-
δας ποὺ παρουσιάζει τὸ πλεκτὸ ORLON
σ' ἓνα ὑπέρυχο μπουκέτο ἀποχρώσεων
καὶ σχεδίων. Θὰ δῆτε τὴ διαφορὰ
ποὺ θὰ φέρη στὴν ζωὴ σας.
Θὰ σὰς χαρίσῃ ἀνεση... ζεστασιά...
ἐλεγκάντικη φινέτσα.

* ORLON ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ DU PONT
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΥΛΙΚΗ ΥΦΑΝΣΙΜΗ ΥΛΗ ΤΗΣ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ «Κ. Γ. ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ» Α. Ε.
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ STUDIO «ΑΛΙΚΗ» ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ
ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ **χρυσόλαρ**

Creation Μελεμενή

DU PONT

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ
... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

Υάλη

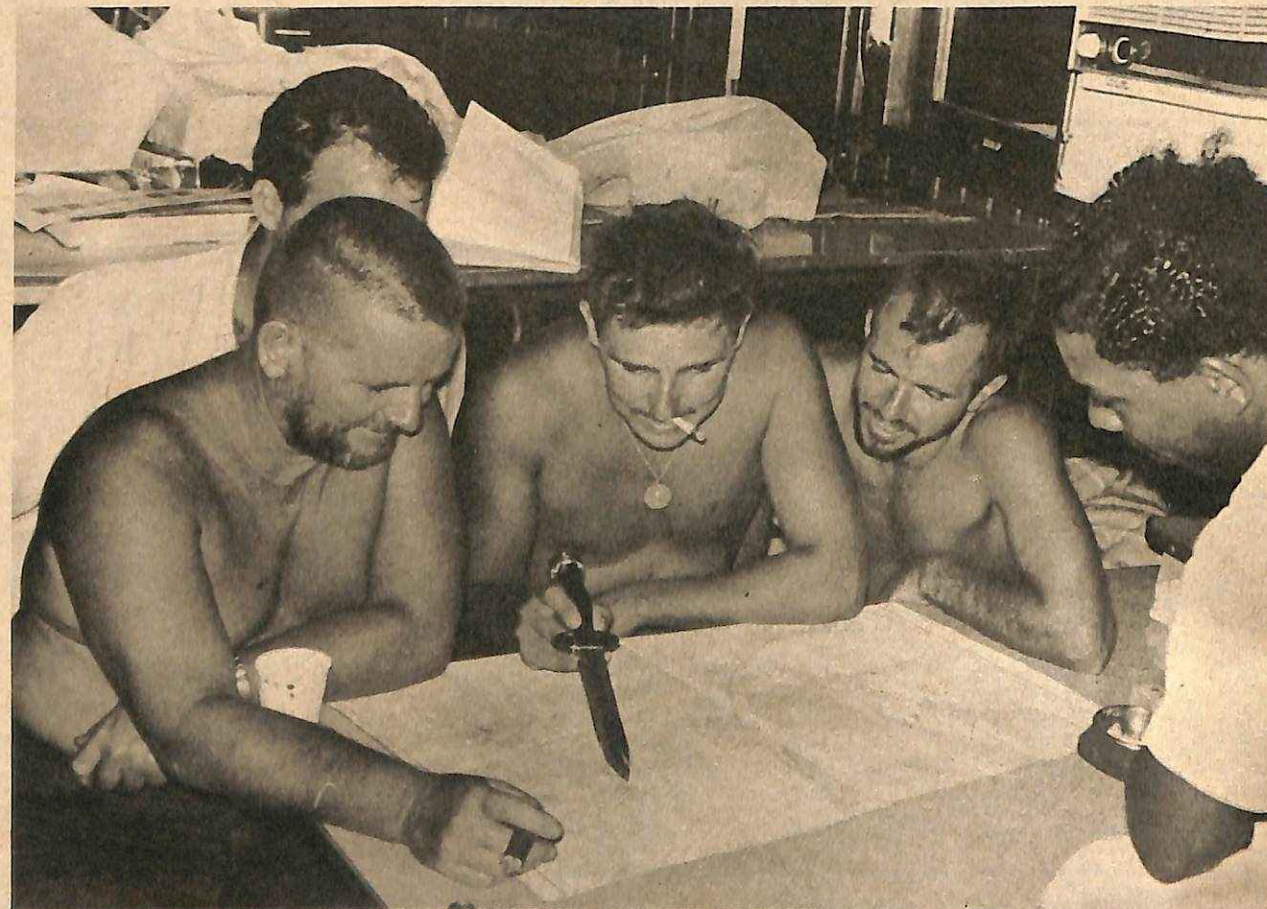
ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΡΓΟΝΑΥΤΩΝ

ΜΙΑ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΟΣΟ ΚΑΙ ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΧΡΥΣΑΦΙ

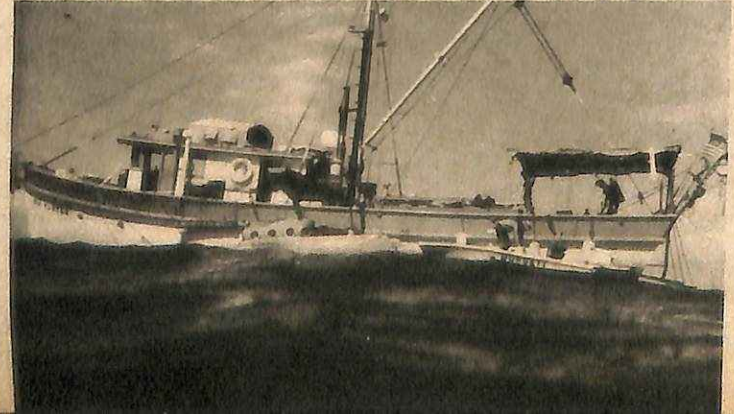
«Τάχα κάτι στους χαμένους θησαυρούς, που αιχμαλωτίζει το μυαλό του ανθρώπου. Προσεύχεται, δλαστρία, επιμένει, καταριέται την ήμερα που άκουσε γι' αυτός και ως την τελευταία πνοή του πιστεύει πως ήταν κοντά, μόλις ένα ποδάρι, από εκεί που είχε ψάξει. Τους βλέπει χειροπραστές μόλις κλείνει τα μάτια του. Δεν τους ξεχνά άσπουν να πεθάνει. Δεν υπάρχει τρόπος να σωθεί από την γοητεία τους... άσκει μία φορά να αιχμαλωτίσουν το μυαλό του...».

Τζόζεφ Κόνραντ

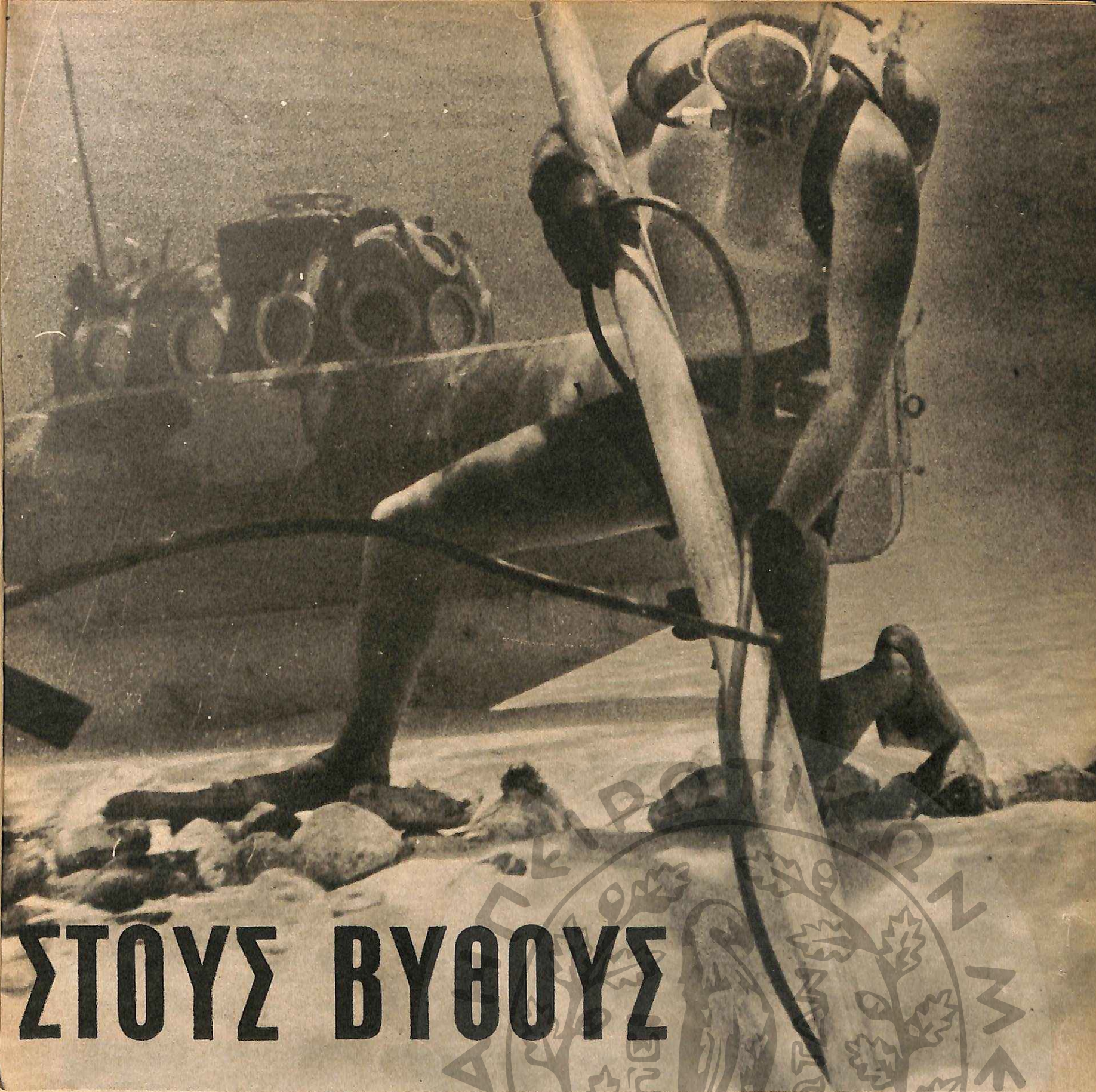

ΣΤΗΝ καμπίνα του σκάφους, οι θησαυροθήρες μελετούν τον χάρτη πού, με λίγη τύχη, θα τους κάνει ζάπλουτους. Από τ' άριστερά: Τόκερ, Μάρξ, Μπέζακ, Ντήν. Το υποβρύχιο (άκρο δεξιά) έχει σταματήσει τώρα στον βυθό της θάλασσας. Ο δύτης Χένρυ Γουάινγκμ έρευνά με μία ειδική συσκευή πού, εξακοντίζοντας πεπιεσμένο αέρα, άπομακρύνει την άμμο από τα ναυάγια.

ΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΟ «Σή Χάντερ» αντιμετώπισε τις τρικυμίες της ανοιχτής θάλασσας, αλλά σκαμπανέβαζε σχεδόν χωρίς διακοπή

Η Καραϊβική είναι γεμάτη από ναυάγια παλιών Ισπανικών πλοίων, που μετέφεραν χρυσάφι και πολύτιμα πετράδια. Αυτό, τουλάχιστον, αναφέρουν η ιστορία και ο θρύλος. Αυτό, επίσης, πιστεύουν ακόμη και σήμερα μερικοί τυχοδιώκτες, που ελπίζουν πως θα βρουν τον πλούτο (άμύθητο πλούτο) στον βυθό. Με πρωτόγονα, συνήθως, για την εποχή μας σύγερρα και με όλα τ' όργανα, την ελπίδα, την επιπολαιότητα και την ανεξάντλητη αισιοδοξία τους, ξεκινούν για τις άφιλότερες, ανεμοδαρμένες κοραλλιογενείς ξέρες, αγωνίζονται, κινδυνεύουν και, όταν δεν πνιγούν, συνεχίζουν άλλο το κυνήγι των θησαυρών. Όκτω γαλέρες, λέει η παράδοση, είχαν ναυαγήσει στις ξέρες της Σερρανίλια. Ήταν, φυσικά, κι αυτές φορτωμένες χρυσάφι. Νά μία ακόμη περιπέτεια για τον Μπόμπ Μάρξ και τους θησαυροκυνηγούς συντρόφους του.

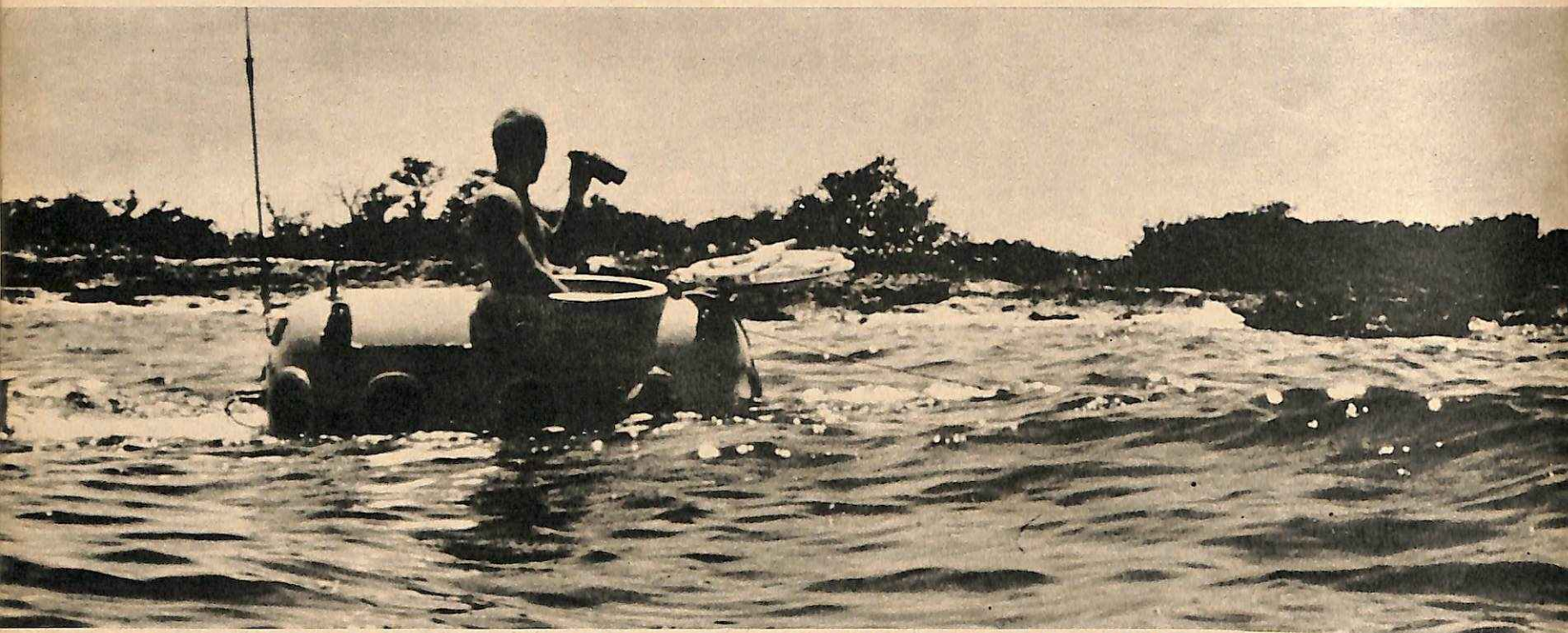

ΣΤΟΥΣ ΒΥΘΟΥΣ

Το πρώτο απόγευμα που περάσαμε στην θάλασσα, ο Μπόμπ Μάρξ έλεγε πως δεν χρειαζόταν τίποτα άλλο από το να πάει κανείς στις ξέρες της Σερρανίλια, ν' ανεβάσει το χρυσάφι στην επιφάνεια και να το βάλει σε τσουβάλια. «Είναι προτιμότερα τα κοινά τσουβάλια, έλεγε, από τα πλαστικά, για το θορύ αυτό υλικό». Όσο για την ύπαρξη του χρυσάφιου δεν υπήρχε ποτέ καμμία αμφιβολία. Καθόμαστε στην πρύμνη του αλιευτικού γαριβάς ο «Κυνήγος των θαλασσών», τρεις ώρες ανοικτά του Κή Γουέστ της Φλωρίδας, με πλώρη κατά τα νοτιοδυτικά, για το Στενό του Γιουκατάν. Παρά τον μικρό κυματισμό, το καράβι μας, 65 πόντια στο μέτρο, σκαμπανέβαζε άσχημα, εξ αιτίας της στοργγυλής κορβίνας του. Τα άστραφτερά ιπτάμενα ψάρια πηδούσαν από την ελάσσσα ξυστά στα πλευρά του σκάφους. Οι γλάροι πετούσαν πίσω μας, στην όραση καταχνιά. Ψηλός, ήλικαμένος, 29 χρόνων, ο Ρέμπερτ Μάρξ ώνειρευόταν από παιδί, ενώ ακόμη έπαιζε στα ελιδερά πάρκα του Πίτσμπουργκ, πως θα εύρισκε έναν θησαυρό. Πιστός από τότε στο όνειρό του, έγινε έπαγγελ-

ματίας δύτης και τυχοδιώκτης, με την καλή σημασία της λέξεως, και ταξίδευε στα νησιά της Καραϊβικής, ζητώντας από τους ψαράδες να του δείξουν ποιά είναι η «καλή ξέρα». Είχε κατεβεί τουλάχιστον σε 200 ναυάγια και πήγε στην Σεβίλλη, για να μελετήσει στα αρχεία της ό,τι υπήρχε σχετικό με τους Ισπανικούς 'στόλους, που μετέφεραν το χρυσάφι κατά τον 16ο και τον 17ο αιώνα. Από τις μελέτες του αυτές έμαθε πως το 1605 ένας στελίσκος από όκτω γαλέρες, που ταξίδευε από την Καρθαγίνη στην 'Αβάνα με φορτίο χρυσού αξίας τουλάχιστον δυο εκατομμυρίων δολαρίων, ναυάγησε στις ξέρες της Σερρανίλια. «Ο βυθός είναι όλο χρυσάφι, έλεγε. Μόνο σε είκοσι πόδια βάθος... Ούτε θα ιδρώσαμε». Ο Μάρξ μιλούσε με άπληστη βεβαιότητα, που δεν έπιδεχόταν αντιρρήσεις για το μήπως έκανε λάθος. Έμοιαζε με Ισραήλ που βλέπει εμπρός του το όραμα του πασαδείου. Φορούσε μία παλιά φανέλλα του ποδοσφαίρου και ψηλές λαστιχένιες μπότες. Όσο συζητούσε για την απο-

Ἡ ἀποστολὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τῶν καλύτερος κληρικών θεολογῶν

Ο ΤΖΩΡΤΖ ΜΠΕΖΑΚ ΚΑΝΕΙ ΤΩΡΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΡΓΙΣΚΟ ΤΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΑΝΑΔΥΘΗ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ.

στολή που είχε σκεφθῇ καὶ ὁργανώσει, καθάριζε τὰ νύχια του μὲ τὸ ἀγαπῆμένο του στιλέττο, πὺν εἶχε πάντα μαζί του γιὰ τοὺς καρχαρίες.

«Έχω ψάξει πολλές φορές για θησαυρούς, συνέχισε, αλλά η έρευνά μου αυτή είναι η έπιστημονικότερη από όλες έχω οργανώσει στην ζωή μου... Ό καλύτερος έξοπλισμός και παλληκάκια που ξέρουν τί θέλουν».

Ἡ φήμη τῶν ἄλλων κυρίων, πού ἦταν στὸν «Κυνηγὸ τῶν θαλασσῶν», μαζί με τὴν ἐντυπωσιακὴ συγκέντρωση, στὸ κατὰστροφιμα, τοῦ ἐξοπλισμοῦ καταδύσεων, φαίνονταν νὰ δικαιολογοῦν τοὺς κριματισμούς του. Οἱ παρόντες στὸ πλοῖο ἦταν:

Ὁ Ἑντουαντ (Τέντυ) Τάκερ, ἀπὸ τὶς Βερμούδες, ὁ γνωστότερος
δύτης - κυνηγὸς θησαυρῶν τοῦ κόσμου.

Ὁ Ντόναλντ Κάντον - γαμπρὸς τοῦ Τάκερ, δούτης, ναυτομηχανικός.

Ὁ Ράμπερτ Κάντον, τὸ ἴδιο.

Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ρέμπερτ Θάρμαν — ἑξαρχος δύτης καὶ ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς σωστικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἀμερικανικοῦ πηλεμικοῦ ναυτικοῦ.

Ὁ Μποριούς Πάοκερ – ἰστιοπλόος, πρωταθλητὴς στὸ θαλάσσιο σκί καὶ

ἐλεύθερος δούτης. Παλαιότερα διατηροῦσε, σὰν οἰκιακὸ «ζῶν», ἕναν καρ-
χαρία, τὸν Ὀράτιο.

Ὁ Χένρυ Γουάϊνκαμ — δύτες καὶ μηχανικός.

Ὁ Λαΐωνελ Ντήν — μάγειρος.

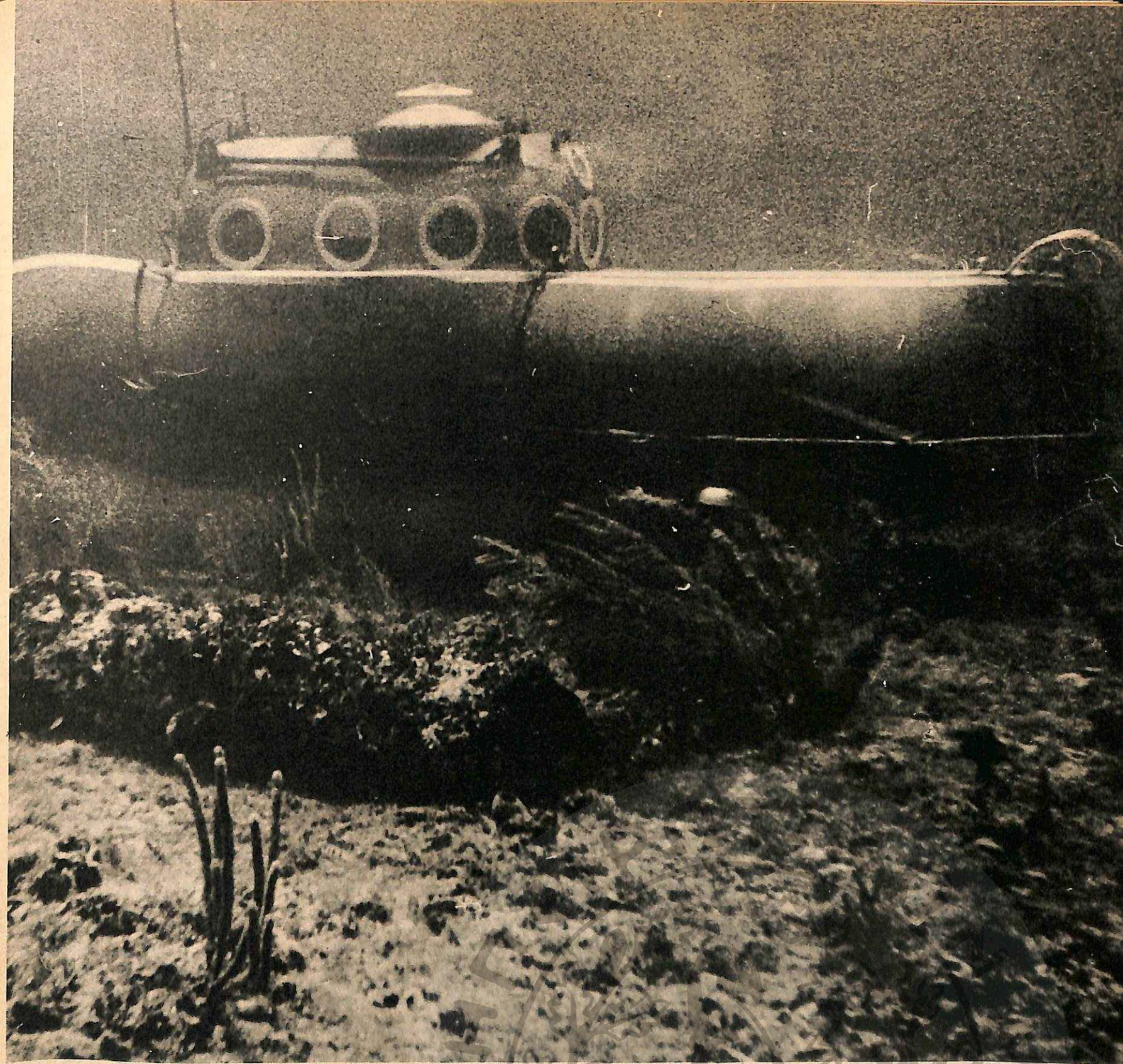
Τζωρτζ Μπέζακ — ναυτικός ὑποβρυχίων.

Ὁ Λ. Λάποιν — συγγραφεύς.

Ὁ Τάκερ καὶ ὁ Πάοκερ πῆραν μέρος στὴν ἀπεστολή, ἀφοῦ ὁ Μάρς τοὺς διαβεβαίωσε ὅτι ἤξερε ἀκριβῶς ποῦ ἦταν τὰ ναυάγια καὶ ὅτι ὁ καιρὸς στὴν Σερρανίλια ἦταν πάντα καλὸς ἀπὸ τὸν Ἰούνιο ὠς τὸν Ἰούλιο.

Ο Τάκερ είχε προσκληθῆ σάν ειδικός. Είχε άσχεληθῆ με τὴν διάλυση σύγχρονων ναυαγίων καὶ τὸ 1955 εἰς ἀνασκαφήν, κοντὰ στὴν Βερμούδα, στὸν σκελετὸ ἑνὸς παλιτοῦ πλοίου, χροσάφι καὶ κοσμημάτων αξίας 250.000 δολλαρίων. Μὲ τὸ εὐρημα αὐτὸ βεβέχηε στὴν πρώτη θέση τῶν σύγχρονων κληρονόμων θησαυρῶν. Καμμίαν φορὰ λέει ὅτι τὸν ἀσχελεῖ καὶ κοιτᾷ ἕνα ξύλο φαγωμένο ἀπὸ τὸ νερὸ ἢ μιὰ σκουριασμένη αλυσίδα ἀπὸ ἀγκύρα, γιὰ τὰ πῦρ ὅχι μόνον τὴν προσέλευση, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡλικία τους. Εἶναι πάντα χαροῦμενος, ἀλλὰ καὶ γεμάτος προλήψεις. Ὅταν ταξιδεύει μετ' ἀ-

ΟΙ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΜΕ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΘΗΣΑΥΡΟΘΗΡΕΣ, ΠΟΥ ΕΡΕΥΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΜΟΥΔΙΑ ΜΕ ΕΝΑΝ ΑΝΙΧΝΕΥΤΗ ΝΑΡΚΩΝ

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ ΚΑΝΕΙ ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΔΥΣΗ. ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΩΝ ΥΦΑΛΩΝ ΔΕΝ ΚΑΤΩΡΘΩΘΗΚΕ, ΩΣΤΟΣΟ, ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗ

ροπλάνο. Θγαίξε τὰ παπούτσια του, ἀφού μιὰ τσιγγάνα τοῦ εἶπε μιὰ φο-
ρὰ πὼς θὰ πεθάνη παπουτσωμένος. Εἶναι γεροδεμένος, μὲ μέτριο ἀνάστη-
μα (1.72 μ.). καὶ μοιάζει πολὺ μὲ τὸν θρυλικὸ Ἄγγλο βασιλασσοτόρο σὲρ
φράνσις Ντράιγκ.

Οι άδελφοί Καντον είναι πάνω - κάτω στα σαράντα τους, λιγομίλητοι και συνηθισμένοι από μικροί στα μηχαναστάσια τών μπαναανοπλοίων. Μετά άδύνατα πρόσωπα και τίς μακρυές γενειάδες τους σού δίνουν την εντύπωσή καλογήραν.

Ο Πάρκερ ήταν επιχειρηματίας και σε διάφορες φάσεις της ζωής του είχε σχολές θαλάσσιου και και ελεύθερων καταβύσεων στο Νασάου. Είχε ακόμη ένα κέντρο παραθεριστών στα βουνά του Αϊντριντονακ και είχε οργανώσει πολλές φορές θαλάσσιες αθλητικές επιδείξεις στην Τζουζου Μπής. Τώρα είναι σύμβουλος σε μία εταιρία υποβρυχίων κατασκευών, στην Άνναπολη, και κάποτε να πείσει την εταιρία ότι η απόστολή του Μάρβ προσφέρει την δυνατότητα να δοκιμασθεί ένα μικρό υποβρύχιο, που είχε ναυπηγήσει.

Τὸ ὑποβρύχιο αὐτό, ποὺ ἦταν φορτωμένο στὸν «Κυνηγὸ τῶν θαλασ-
σῶν», μποροῦσε νὰ μεταφέρῃ δυὸ ἄνδρες σὲ βάθος 50 μέτρων. Ἔχει δέκα

φινιστρίνια, θα έχρησιμοποιείτο για υποδρύχιες αναγνωρίσεις και θα έδινε στον Μάρξ την δυνατότητα να αποφασίσει ποιά από τα ναυάγια θα άξιζε περισσότερο τον κόπο να αναλκυσθή.

Στὸν «Κυνηγὸ πῶν θαλασσῶν», ὁ Πάρκερ ἦταν καπετάνιος, ὁ ἀντιπλοίαρχος Θάρμαν πλοηγός, ὁ Γουαϊνκάμ ἀρχιμηχανικός καὶ οἱ ὑπόλοιποι ναῦτες.

Ἀκόμη καὶ στὴν ἀρχή, τὸ ἔργο τοῦ πλοηγοῦ εἶχε ἀφῆθι στὴν τύχη. Σχεδὸν κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ χειρισθῇ τὸν ἔκτο κύκλο, οὔτε καὶ ἦξερε περισσότερα ἀπὸ δύο ἀστέρις μόνον στὸν νυκτερινὸ οὐρανό. Ἔτσι, ὁ πλοίαρχος δὲν εἶχε νὰ ἐμπιστευθῇ σὲ τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ παλιὰ πυξίδα, ποὺ δὲν τῆς εἶχε καὶ τόση ἐμπιστοσύνη, καὶ τῆς σκοτεινὲς νύκτες τὸν ἔδραμε κανεὶς νὰ εἶναι σκαμμένος στὸ βιβάδι ὁδηγῶν τὴν ἀστροπηχίδα φοβερὰ. Ἐχεὶ τετράγωνο πρόσωπο καὶ σαγόνι ποὺ δειχνεῖ τὴν ἀποφασιστικότητά του. Βρισκεῖται στὴν θάλασσα ἀπὸ παιδιὰ δώδεκα χρόνων. Εἶναι τώρα σχεδὸν πενήντα καὶ ἑδῶ καὶ λίγους μῆνες, πρὶν ἀποστρατευθῇ ἀπὸ τὸ ναυτικό, ἦξε ἀείαια πρὸς τὴν κυνήγι τοῦ θησαυροῦ. Τοῦ ἄρεσε ἡ περιπέτεια καὶ μαζὶ εἶχε τὴν ἐλπίδα πὼς ἐὰν εὗρισκε λίγα θαλάσσια, γιὰ νὰ ἀγοράσῃ κάποιον μιὰ καλύβα.

Από το Κη Ούεστ, ο «Κυνηγός των θαλασσών» διέγραψε ένα τρίγωνο γύρω από την δυτική άκρη της Κούβας και πήγε στην Μεγάλη Καϊύμαν, ένα νησί των Βρετανικών Διαδικών 'Ινδιών. Τό ταξίδι, χωρίς λακτωρίες, κράτησε τέσσερις μέρες. 'Αγκυροβόλησαμε, στις δυο το πρωί της 16ης 'Ιουνίου, στο απόγειο του νησιού, με καθυστέρηση πέντε ωρών, αφού νομίσαμε ένα πετρελαιοφόρο για φόρο. 'Αργότερα, το πρωί, φορτώσαμε διάφορο πετρέλαιο, νερό φρέσκο, ένα κιλάδι μπανάνας και 12 κουάρτα παγωτό. Ο Μάρξ υποστηρίζει πως δεν μπορεί να ζήσει χωρίς αυτό.

«Είναι η τροφή του μυαλού μου, λέει. Με βοηθά να σκέπτομαι».

Το βράδυ, αφού δήλωσε στις αρχές του νησιού για προορισμό μας το άνοικτο «πέλαγος», από φόβο μήπως μάς παρακολουθήσουν άλλο. κυνηγοί θησαυρών, βάλοιμε πλώση κατά τις ξέρες της Σερρανίλια, 230 μίλια νοτιοδυτικά.

Την επομένη, ο «Κυνηγός των θαλασσών» πάλεψε με τους ανέμους και την θάλασσα, που φούσκωνε ολοένα. Κατά το μεσημέρι έλαττωσαμε την ταχύτητα μας στους τρεις κόμβους και δόξαμε πλώση ίσια «κατά τον άνεμο. Το βράδυ ο ουρανός μάς έδινε ασχρημα προειρηνικά. Τα μακρινά σύννεφα διολύνονταν στην καταγινά.

Όταν βοάσαμε, ο άνεμος έξακολουθούσε να δυναμώνει και στις ένναι είχε φθάσει στην ταχύτητα των 50 μιλίων την ώρα. Σε μία ώρα, καταλάβαμε πως είχαμε χαθεί. 'Ο ασύρματος και το ραδιοφωνόμετρο μας είχαν πάψει από το απόγευμα να λειτουργούν, και ύποχρεώσαν τον καπετάνιο να περιορίζεται στην παλιά πυξίδα του. Στο τέλος βρήκε κάποια γροισμή, αλλά, όταν την καλωσόρισε, είδε πως αυτή θα μάς άδηγούσε και' ευθέως στα δονιά της 'Ιαμαϊκής, τουλάχιστον 250 μίλια ανατολικότερα.

Μαζεύτηκαν έλοι στην κοιτίνα του τιμονιού. Κρατιόνταν γερά από τα τραπέζια και τις καρέκλες και άκουγαν χορευτική μουσική από τον ραδιοφωνικό σταθμό της 'Αβάνας. 'Ο δέκτης δεν χάλασε παρά μόνο το άλλο πρωί. 'Ο Μάρξ φόρεσε έναν πλεκτό ναυτικό σκούφο, λέγοντας πως θα του έφερνε τύχη.

Σύμφωνα με την κατεύθυνση που είχαμε πάρει από την Μεγάλη Καϊύμαν, θα έπρεπε να ερισκόμαστε στην αούλη στα πλάγια της νοτιοδυτικής άκρης της ξέρας της Σερρανίλια. Φθάσαμε το μεσημέρι στα ανοικτά της βορειοανατολικής άκρης. 'Αν ο Ντόναλντ Κάντον δεν είχε κάνει κάποιο λάθος στον προσανατολισμό, θα βρισκόμασταν κάπου στην Βενεζουέλα.

Αμέσως δουλειά

Η ξέρα αυτή δεν ήταν όπως την είχε διαφωτίσει ο Μάρξ. Είχε υποσχεθεί χοιρινάδεις, καλύβες ψαράδων, άκρογιαλίες και έρμους, όπου ένα αυτοκίνητο θα μπορούσε να άγκυροβολήσει με άσφάλεια. 'Ευείς όμως δεν βρήκαμε ποσά μία άξενη σειρά κοραλλιογενών βράχων και κάπου - κάπου κομμάτια μικρή άμμουδιά. Ούτε μία καλύβα, ούτε μία σωστή άκροθαλάσσια, ούτε ένα κολλάκι για να άρπάξουμε.

'Αγκυροβόλησαμε σε 30 πόδια νερό, στο απόγειο του βράχου. 'Ο άνεμος φυσούσε άκμή από τα νοτιοανατολικά με 40 μίλια την ώρα και ο «Κυνηγός των θαλασσών» κρατιόταν δύσκολα από τις άγκυρες του.

Ο Μάρξ πρότεινε να άρχισαμε άμεσα τις καταδύσεις, αφού φάγαμε για μεσημέρι λίγα σάντουιτς και σούπα από κονσέρβες.

«Έγώ ήλθα εδώ για δουτιές. Μαύ άρέσει η φουρτούνα», έλεγε και άνήγειλε πως σπουδαία ναυάγια βρίσκονται κάπου εδώ, στο απόγειο της ξέρας. 'Η πληροφορία αυτή, άν και λιγώτερο συγκεκριμένη από όσο περίμεναν οι συνάδελφοί του, φάνηκε άρκετη για τους σκοπούς τους. 'Η ξέρα δεν είχε μάκρος περισσότερο από 10 μίλια και το νερό ήταν κατακάθαρο. 'Αλλά ά άδηγούμενα αυτό ή θάλασσα ήταν τόσο φουρτουνασμένη, άσπε ο Τάκερ και οι άδελφοί Κάντον δεν τέλησαν να άρήςουν το κατάστρωμα του «Κυνηγού των θαλασσών».

Ο άντιπλοίαρχος, βλέποντας τα τεράστια κύματα που χτυπούσαν στους βράχους, έξηγησε πως δεν ήταν ποτέ σπουδαίος στις έλευθες καταδύσεις, άλλά ά άδηγούμενα όταν θα άρχιζε ή βορεία δουλειά των άνευλάσεων.

Μουρμουρίζοντας άδιάκοπα, πήραν με τον Πάρκερ την μεγάλη άάρκα με τόν έξωλεύδιο κινητήρα, για να μελετήσουν τα ρηγά, κοντά στον «Κυνηγό των θαλασσών».

Ο Τάκερ του ένεφε γελώντας και του φώναζε: «Πρόσεξε μη σε διακόψει τίποτε. 'Υπάρχουν κάτι πολύ άσχημα ζώα, που κολυμπούν εδώ κοντά».

Όλοι ήξεραν πως οι καρχαρίες της Σερρανίλια ήταν οι μεγαλύτεροι και οι πιο πεινασμένοι του κόσμου.

Ο «Κυνηγός των θαλασσών» έμεινε τρεις μέρες στο πρώτο άγκυροβάθιο του... 'Ο άνεμος δεν έπαισε ποτέ κάτω από τα τριάντα μίλια την ώρα, πράγμα που έκανε άδύνατη την χρησιμοποίηση του υποβρυχίου. Το κυνήγι του θησαυρού περιωριζόταν σε λίγες έξόδους με την βενζινακάτο. Μένον ο Μάρξ, ο Πάρκερ και ο Μπέζακ έκαναν καταδύσεις κάθε διακόσιες γυάρες.

Σε άμχανία

Στις σποραδικές αυτές δουτιές βρήκαν τα διάλυτα άντικείμενα: Μία σάπια σανίδα, ίσως από καιμιά σκούνα ψωμενιά χελωνών, τρεις σιδερένιες λάνγκες, έξη καρφιά, 18 πέτρες σαβούρας, ένα κομμάτι πηλίνης στάμνας, ίσως από έκείνες που χρησιμοποιούσαν οι 'Ισπανοί για το κρασί τους, 235 έστρατα διαμάντια χρωμάτων και διαστάσεων, δυό άδεια μπουκαλία από τζιν βρετανικής κατασκευής, δυό μεταλλικά άντικείμενα άκαθόριστου σχήματος. 'Ο Μάρξ έλεγε πως ήταν κασσίτερος. 'Ο Τάκερ έπέμενε πως ήταν μαντέμι.

Ο άντιπλοίαρχος, περιμένοντας μάταια την εύκαιρία που θα μπορούσε να βοηθήσει στην βορεία έργασία άνευλάσεων, πενούσε την περισσότερη ώρα του μιλώντας σ' ένα άσύρματο τηλέφωνο, που είχε φέρει από το ύπόγειο του σπιτιού του. Νωρίς το βράδυ της τρίτης μέρας κοδώνιζε με μία φωνή από το Χαμπόκεν της Νέας 'Ιερσής και της έλεγε: «Είσαι ο 47ος άνθρωπος. Μπέρτ, που παίρνει σήμα από την ξέρα της Σερρανίλια. Τί λες γι' αυτό».

Σπουδαίος άνθρωπος, που γελοούσε πάντα, μ' ένα κράα καλαμπούρια, ο άντιπλοίαρχος είχε φέρει σε μεγάλη άμχανία τον Μάρξ, με το ά προσάθη το σημείο όπου έμιαμε για πόν θησαυρό. Πριν φύγωμε από το Κη Ούεστ, δεν είχε άφήσει κανένας μας να πη τίποτε για τον προορισμό μας, και νά τώρα που

ο άντιπλοίαρχος τα ξεσκέπαζε όλα στον άγνωστο συνμηλητή του: «Ναι, κύριε Μπέτ, βρισκόμαστε εδώ, σε μία μυστική άποστολή καταδύσεων. Θά σου τα διηγηθώ όλα, όταν γυρίσουμε».

Η άταξία και ή σύγχυση, χαρκτηριστικά της άποστολής μας, θυμωσαν τον Χένρυ Γουάινγκο, έναν άνδρα 44 χρόνων, με κέκινο πρόσωπο και άρχες φαλάκρας. 'Ηταν διευθυντής τμήματος σε διάφορα έργοστάσια μηχανημάτων και ηλεκτρονικών ειδών και ήθελε πάντα να μάθη ποιάς πήγαινε, που και γιατί. Οι έρωτήσεις αυτές ήταν άπλετες, άλλά δεν έπαιρνε ποτέ άπαντήσεις.

«Και μήπως ξέρει κανείς εδώ τί κάνει;» έλεγε, άπαντώντας στον έαυτό του, και έβριγε για να μετρήσει τί καύσιμα μάς έμεναν ή άν πηγαινε καλά ή μηχανή.

Έπιβεβαίωση φόδων

Ο Τζόρτζ Μπέζακ είχε συνθηκολογήσει με την ιδέα πως ή κατάσταση ήταν δύσκολο να διερωθώ.

Οι χειρότεροι φόδοι του Μπέζακ έπιβεβαιώθηκαν το ίδιο βράδυ, 20 'Ιουνίου, όταν ο Μάρξ πήρε έξη μέλη της άποστολής και πήγαν για κυνήγι χελωνών στην κοντινότερη άμμουδιά. 'Επειδή είχαμε σκοπό να γυρίσουμε στο ίδιο βράδυ στον «Κυνηγό των θαλασσών», δεν πήραμε μαζί μας ούτε κουβέρτες, ούτε στεγνά ρούχα, ούτε σπρίτα. Μόλις όμως σκοτεινιάσε, καταλάβαμε πως ή βενζινακάτος, χωρίς φεγγάρι, δεν θα μπορούσε να μάς περάσει μέσα από τις χιλιάδες τους ύφάλους. Οι μαυνούβρες ήταν δύσκολες άκόμη και την ήμερα. Γι' αυτό, μείνομε την νύχτα μακριά από το πλοίο μας.

Η πρώτη χελώνα έφθασε νωρίς, άκριβώς στις 8.30. Βγήκε σιγά και ήσυχα από το νερό. Θά έζυγιζε 400 λίμπρες. 'Ο Ντόναλντ Κάντον υπολόγισε την ήλικία της στα 350 χρόνια. Θά ήταν δυνατόν να είχε δει την 'Ισπανική γαλέρα για την οποία φάιντομε. 'Αδιαφορώντας για την παρουσία μας και τα φανάρια μας, άνοιξε στην άμμο ένα χαντάκι, πάνω - κάτω τρία πόδια βάθος, και γέννησε κάπου 150 αυγά. Για την διακρίσσια αυτή χρειάστηκαν περίπου δυό ώρες, και έτσι μάς έμειναν άκέμη έπτά ώρες άσπου να ξημερώσει. Τουρτουρίζαμε με τόν δυνατό άέρα που έβριε την άμμουδιά. Οι άστραπές στον ουρανό έμοιαζαν με άνταίγιες κανονιών. Παίρνοντας τις μακρινές βροντές για κανονίες, ο Μάρξ άρχισε να φοβάται. Ποτέ δεν μπόρεσε κανείς να τόν πείσει ότι δεν κυνηγούσαν την άποστολή μας μυστηριώδεις δυνάμεις με πανίσχυρα καράδια.

Οι λακκούβες, που στο τέλος άνοίξαμε στην άμμο, δεν μάς προστάτευαν και τόσο ούτε από το κρύο, ούτε από τις χελώνες, που κυκλοφορούσαν στην άμμουδιά. Στις δυό την νύχτα, ο Ντόναλντ Κάντον, που είχε έπαλψει σε αυγά θαιμμένα στην άμμο, είδε πως είχε κλωσθήσει κάμποσα χελωνάκια. 'Υπερπικνώντας τόν φόβο του και τινάζοντας χελωνάκια από το ποικαμιάς του, τα πορτάζε σε φαλάγγα και, ρίχνοντας πάνω τους το φως από το φανάρι του, τα ύποχρέωσε να κατεβούν στην θάλασσα.

Γυρίσαμε στον «Κυνηγό των θαλασσών» μόλις φώτισε λίγο. Η θάλασσα ήταν άκμή άγριμένη, το βάριμετρο έπεφτε και ο όρίζοντας ήταν γεμάτος άπειλητικά σύννεφα. Μετά το πρωινό, μία ομάδα άνα-

γνωρίσεως πήγε με την βενζινακάτο στην νοτιοανατολική άκρη της ξέρας και έκει, με κατάπληξη της, είδε μία πολύ μεγαλύτερη άμμουδιά και δυό ψαράδικα από την 'Ιαμαϊκή.

Οι ψαράδες μάς είπαν ότι τόν 'Ιούνιο και τόν 'Ιούλιο δεν ύπάρχει πόπος στον κόσμο που να έχη τόσο φουρτούνα όση ή Σερρανίλια. 'Όταν ο Πάρκερ του έλεγε ότι έχαμε άγκυροβολήσει, τα έχασαν κυριολεκτικά. Δεν μπορούσαν, έλεγαν, να πιστέψουν πως είχαμε άγκυροβολήσει σ' αυτό το σημείο. 'Αν σκηνόναν ξαφνικά μία φουρτούνα, το πλοίο μάς θα έρισκαν στους βράχους σε πέντε λεπτά.

Ευχαριστώντας για τις πληροφορίες και τις συμβουλές τους, ο Πάρκερ κάλεσε τόν καπετάνιο με το άσύρματο τηλέφωνο, που είχαμε πάρει στην βενζινακάτο, και του έλεγε να έλθη να άγκυροβολήσει στην μεγάλη άμμουδιά. 'Αν και ή συνομιλία τους γινόταν με συνεχές διακοπές, έξ άνταίγια μιάς φωνής που ήταν φανερό πως άνήκε στον κεντρικό σταθμό μιάς έπιχειρήσεως ταξί του Κίνγκστον, που έδινε άδηγίες στο αυτοκίνητο, καταφέραμε να συνεννοηθούμε.

«'Υπάρχει χρυσάφι»

Το ίδιο βράδυ, ο Μάρξ κάλεσε τόν Τζόρτζ Ράυν, καπετάνιο του «Γκλόρυ - Β», του μικρότερου από τα δυό ψαράδικα, να κουβεντιάσουν στον «Κυνηγό των θαλασσών». 'Ο καπετάνιος ήταν ένας πραγματικός ναυτικός. Το στραπατσαρμένο πρόσωπό του έδειχνε πως ήξερε καλά τί θα πη θάλασσα. 'Ηξερε ιστορίες για θησαυρούς, από την μία στην άλλη άκρη της Καραϊβικής, από την 'Αιτή άς την Βρετανική 'Ονδούρα.

«'Αν θέλετε ναυάγια, έλεγε, έγώ τα έχω δει με τα μάτια μου».

Ο Μάρξ έφερε τούς χάρτες του και τούς έστρωσε στο τραπέζι.

«Τώρα κοιτάξτε, παιδιά», έλεγε ο καπετάνιος κι άρχισε να σημειώνη σταυρούς πάνω σ' έναν χάρτη, ενώ ο Μάρξ, ο Τάκερ και ο Πάρκερ έσκυβαν γύρω του και τόν άκούγαν με προσοχή και γεμάτοι έλπίδες. Κάθε τόσο σταιματούσε τα παραμύθια του για τούς χαμένους θησαυρούς, για να ρωτήσει άν θα μπορούσαμε να τού δώσουμε μερικά τσιγάρα ή ένα κουτί καφέ ή ένα γαλλινό πετρέλαιο, και συνέχισε εύχρηστημένος, όταν άμεις του ικανοποιούσαμε τις μικρές αυτές άπαιτήσεις του.

Μάς έλεγε πως ταξίδευε στην Καραϊβική χωρίς διακοπή από το 1927 και πως, πριν από πολλά χρόνια, ο πατέρας του και ο θεός του πινύλησαν στην ξέρα της Σερρανία, 85 μίλια νότια από την Σερρανίλια. 'Εκει, στην νοτιοανατολική άκρη μιάς γλώσσας, που την λένε «Κέρατο του Διαβόλου», βρίσκεται ένας άπίθανος θησαυρός.

«Ένας Γάλλος έμπορος, κυνηγμένος από τόν Μπλάντυ Μόργκαν, χάθηκε στο σημείο αυτό με το πλοίο του, φορτωμένο κοσμήματα και χρυτά, φερωμένο εκεί το 1948... 'Ο σάφι... Βρέθηκε εκεί το 1948... 'Ο σάφι... Βρέθηκε εκεί το 1948... Και ή θύδα είναι γεμάτος φύκια... Και ή θάλασσα εκεί είναι ήσυχη τις μέρες, καρέφτης. Το ναυάγιο βρίσκεται στα ρηγά, τόσο άσπε μπορείτε να μπήτε μέσα άνασκουμπώνοντας τα παντελόνια σας».

«Θά βρούμε κάτι κανόνια;» ρώτησε ο Μάρξ.

«Όσα θέλετε», άπάντησε ο καπετάνιος.

«Και δουβλόνια;».

«Όσα δεν θα μπορείτε να ξεδώσετε σ' όλη την ζωή σας».

«Και ράβδους άσμηιού;» ρώτησε ο Τάκερ.

«Και άσμημένες και χρυσές».

Κι όταν τόν ρώτησαν γιατί δεν πήγε να πάρη τόν θησαυρό για λογαριασμό του, αυτός άπάντησε: «'Υπάρχει χρυσάφι για έλους, παιδιά. Ποτέ δεν άφελήθηκε κανείς με το να είναι άχόρταγος».

Ο «Κυνηγός των θαλασσών» έβαλε το έπόμενο απόγευμα, 22 'Ιουνίου, πλώρη για την ξέρα της Σερρανία. 'Αν και ο Μπέζακ είχε άρχισει να λέη ότι θα βρίσκαμε ίσως εύκολότερα χρυσάρι άν έβναμε ο ένας τα μάτια του άλλου και καρφώναμε καρφίτσες στον χάρτη, ο Μάρξ ύποστήριζε ότι μία από τις μεγάλες τέχνες στο κυνήγι τών θησαυρών είναι το να μπορεί κανείς να καταλάβη πότε ένας ψωράς λέει την αλήθεια. «Και ο άνθρωπος αυτός φαίνεται να μιλά σωστά».

Το ταξίδι για την Σερρανία ήταν άκριβώς έμοιο με το ταξίδι μας στην Σερρανίλια, άν άχι χειρότερο. Κατά τα μεσάνυχτα, ένα τεράστιο κύμα χτύπησε τόν «Κυνηγό των θαλασσών» στο πλευρό και παρά λίγο να τόν άναπεδογυρίσει. 'Ο καπετάνιος, πάντα χωρίς όργανα της προκοπής, είχε χάσει την πορεία και, κατά τις τέσσερις το πρωί, έσπασε το κεφάλι του πέφτοντας πάνω στο τζάμι της πόρτας της καμπίνας του τιμονιού. Φυσικά, έσπασε και το τζάμι. Σε λίγο έλεγε πως την αυγή θα βρισκόμασταν κοντά στην στεριά, δεξιά μας. 'Αλλά, σύμφωνα με την άδυσώπητη λογική της άποστολής, ή στεριά άφηνε κατά το μεσημέρι, άριστερά μας. 'Ηταν, πάντως, ή ξέρα της Σερρανία, ένας πόπος έιχασμένος από τόν Θεό, όπως και ή Σερρανίλια. Οι ίδιες άξενες άμμουδιές, το ίδιο θαμνίο γαλάζιο χρώμα του ουρανού, ο ίδιος εδώντας, που φυσούσε με ταχύτητα 40 μιλίων την ώρα. 'Ο σταυρός που είχε χαράξει ο καπετάνιος Ράυν στον χάρτη έδειχνε ένα σημείο όπου το βάθος ήταν πάνω από 100 όργιες. Την λεπτομέρεια αυτή δεν την είχε προσέξει κανείς, την ώρα που ο ψωράς μάς έλεγε τα παραμύθια του.

Γεμάτοι αίματα

Το άλλο πρωί, άν και ήταν άκόμη φουρτούνα, ο Μάρξ έπέμενε να βγη στην στεριά. 'Ο Τάκερ και ο άντιπλοίαρχος Θάρμαν δεν ήθελαν στην άρχη να τόν πάρουν μαζί τους στην βενζινακάτο, άλλά στο τέλος δέχθηκαν και τόν πήραν. Στην άναγνώριση πήρε μέρος και ο Τζόρτζ Μπέζακ.

«Τιμωρούμαι για την άμαρτία μου», έλεγε ο Μπέζακ, φιλοσφόντας όπως πάντα. Χθες το βράδυ κοίταξα κάτω φωτογραφίες της Τζαίν Μάνσφελντ και μου πενούσαν πονηρές σκέψεις από το μυαλό».

Ο Μάρξ γέλασε: «Κάθε κυνήγι θησαυρών, πρέπει να έχη κ' ένα ναυάγιο, παιδιά. Αυτό είναι το δικό μας».

Δέκα λεπτά άφ' ότου βγήκαμε στην άνοικτη θάλασσα, ένα κύμα ύψους 20 ποδών πήρε την βενζινακάτο σαν καρυδοτσουφλο και την έοριξε πάνω στους βράχους. Οι τέσσερις από μάς, προστατευμένοι από μία τύχη ποράμια με τόν μεθυσμένων που πέφτουν από μία σκάλα δίχως να πάθουν τίποτε, βρήκαμε στην έπιφάνεια γεμάτοι αίματα, άλλά χωρίς σοβαρά τραύματα. Με πολλούς κόπους καταφέραμε να πια-

σταύμε από έναν βράχο και να άνεβούμε σ' ένα σημείο, δυό πόδια πάνω από το νερό. 'Η δάρκα, κομμένη από χρώμιο και ίνυλο, μακρύνει 17 ποδών, έγινε κομμάτια.

Περιμέναμε, σκαρφαλωμένοι στον βράχο, πάνω από δυό ώρες. Δένουμε τις πηλές μας με λουρίδες από τα ποικαμιάς μας. Οι σύντροφοί μας, που είχαν μείνει στον «Κυνηγό των θαλασσών», προσπάθησαν να μάς σώσουν με την άλλη βενζινακάτο. Κατάφεραν να την κατεβάσουν στην θάλασσα. Άλλά δεν μπορούσαν να βάλουν μπροστά τόν κινητήρα, και στον «Κυνηγό των θαλασσών» δεν ύπρχε ούτε ένα κομπί. 'Ετσι ή δάρκα ήταν άχρηστη.

Ο Μάρξ τότε πήδησε στην θάλασσα. Χρειάζοταν πολύ θάρρος γι' αυτό, γιατί το ρεύμα ήταν δυνατό και, στο ιισό μίλι που μάς χόριζε από τόν «Κυνηγό των θαλασσών», οι καρχαρίες τόν παρακολουθούσαν χωρίς διακοπές. Γύρισε μ' ένα σκυλί και με μία λαστιχένια δάρκα. Στο δείπνο, το βράδυ, για να πανηγυρίσουμε την διάσωσή μας, φάγαμε το τελευταίο παγωτό που μάς έμενε.

Με το να χλώσμε την μεγάλη βενζινακάτο μας, τέλειωσε και το κυνήγι μας. 'Ακόμη κι ο Μάρξ παραδέχθηκε ότι, χωρίς αυτήν, οι έπιχειρήσεις καταδύσεων ήταν άδύνατες. Το ίδιο απόγευμα είδαμε έλοι με μεγάλη άνακούφιση να σκηνόεται ή άγκυρα του «Κυνηγού των θαλασσών». Βάλαμε πλώρη κατά την Φλωρίδα.

Φυσικά, κανείς δεν άμφέβαλλε ότι, άν δεν φυσούσε τόσο άέρας, δεν θα ήταν καζόλου δύσκολο να βρούμε το χρυσάφι, που άσφαλώς ύπρχε στον δυό κοντά στις ξέρες της Σερρανία και της Σερρανίλια.

«'Ημαστε λίγο άτυχοι με τόν καρό, έλεγε ο Μάρξ. Διαφορετικά θα γαμίζαμε το καράδι μας χρυσάφι».

Αιώνιες ύποσχέσεις...

Οι άδελφοί Κάντον και ο άντιπλοίαρχος Θάρμαν ξεμπαρκάρησαν στην Μεγάλη Καϊύμαν. 'Ο άντιπλοίαρχος μάλήθηκε έσφακά πως τόν έιχα καλέσει να παρακολουθήσει μία σειρά διαλέξεων στην Ουάσιγκτον. Οι άδελφοί Κάντον δεν μπήκαν στον κόπο να δώσουν μία έξηγησι.

«'Αντι να χάσουν το θάρρος τους για τις άναποδιές δυό έβδομάδων, ο Τάκερ και ο Μάρξ γίνονταν όλοένα περισσότερο χαρούμενοι, όσο άπαμακρυνόμαστε από την Μεγάλη Καϊύμαν, ταξιδεύοντας κατά τόν Βορρά. 'Ο άέρας έπαφτε και ή θάλασσα γινόταν ολοένα ήρεμότερη. Περάσαμε από τα άνοικτά της Κούβας και την αούλη, στις 2 'Ιουλίου, φθάσαμε στο Κη Ούεστ.

«Μην άπέλπιζεσθε, παιδιά, μάς έλεπε ο Τάκερ, αφού μάς μάζεψε στην πρύμνη. Ξέρω ένα ναυάγιο στις Μπαχάμες... Εικοσιέξη κανόνια και, δίχως άλλο, τα όμπάρια του είναι γεμάτα χρυσάφι».

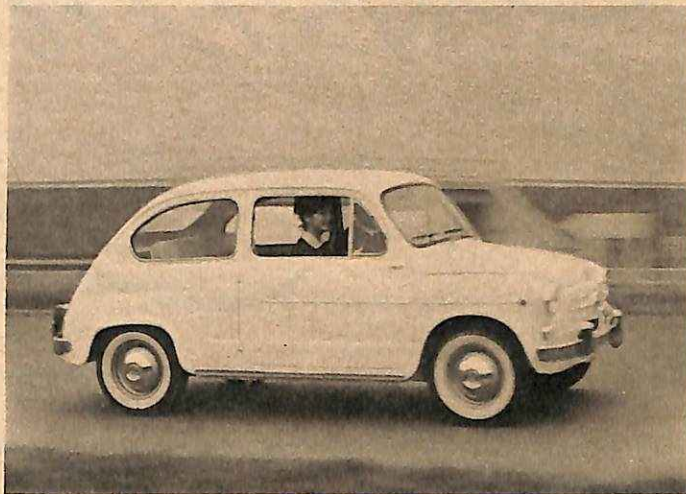
«Ξέρεις άκριβώς που είναι;» ρώτησε άντιμώνα ο Μάρξ.

«'Αν ξέρω; Δεν έχωμε παρά να ρίξωμε ένα γάντζο και να το τραβήξωμε», άπάντησε ο Τάκερ.

«Καλά, έλεπε ο Πάρκερ. 'Εσεις ξέρετε, παιδιά». Και το ίδιο απόγευμα, στις δυό ή ώρα, έβωσε διαταγή να βάλη ο «Κυνηγός των θαλασσών» πλώρη κατά το Μπλάνι, ανατολικά, όπου, λέει, τα νερά είναι ήσυχα και καθαρά, γεμάτα καρχαρίες και αιώνιες ύποσχέσεις για θησαυρούς.

ΛΙΟΥ-Ι-Σ ΛΑΠΩΜ

ΕΝΑΣ ΛΙΛΙΠΟΥΤΕΙΟΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ ΣΕ ΝΕΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

Το 600D: Πολλές βελτιώσεις στο παλιό «έξακσοράκι»

Εξέρμηση εκπλήξεων έτοιμάζει ή «Φιάτα». Μία εξέρμηση που έγινε ήδη με πολλά νέα μοντέλα (το 600D, το 500D «Γκία» και θά κλείσει έντυπωσιακά με το άναμενόμενο «850», την μεσαία σκάλα αυτοκινήτων «Φιάτα», μεταξύ του μικρού «600» και του πρώτου από τα μεγάλα, «1.100». Παράλληλα, ή 'Ιταλική έταιρία συνεχίζει την παραγωγή όλων τών άλλων κλασικών και έπιτυχημένων μοντέλων της.

Για το 600D, ή «Φιάτα» έδωσε, μαζί με την κυκλοφορία του, όλες τις τεχνικές λεπτομέρειες που μπορούν να ένδιαφέρουν τόν ύποψηφιο άγοραστή. Για το «850», όμως, κρατά άκόμη άπόλυτη μυστικότητα. 'Υπολογίζει να τώ παρουσιάσει στην διεθνή αγορά στο τέλος της άνοίξεως. Και, μέχρι τότε, θά κρατά μυστικές όλες τις τεχνικές λεπτομέρειες, το σχήμα τών, τις φωτογραφίες του.

Στην 'Ιταλία, όμως, ένα θέμα σαν το «850» θεωρείται κάτι το πολύ επίκαιρο και το πολύ ένδιαφέρον. 'Ετσι, τα αυτοκίνητικά περιοδικά εξαπλώνουν τα καλύτερα λαγωνικά τους και καταφέρναι να εξασφαλίσουν ένα προφίλ του «850», μαζί με μερικά στοιχεία. 'Ετσι, οι ύποψηφιοι 'Ιδιοκτήτες του νέου μοντέλου μπόρεσαν να μάθουν τί άκριβώς θά άγοράσουν.

Φαίνεται καθαρά ότι ή «Φιάτα» κυκλοφορεί το «850» σαν μεσαίο μοντέλο άνάμεσα στο λαϊκό και οικονομικό «έξακσοράκι» και στο καπώς πιο άκριβό «1.100». Το μέγεθος του νέου αυτοκινήτου είναι μεγαλύτερο από το «600» και μικρότερο από το «1.100». Διατηρεί, φυσικά, πολλά από τα γνωρίσματα του πρώτου στην γραμμή, το κύριο χαρακτηριστικό του μοτέρ πίσω, άλλά έχει βασικές αλλαγές στην καρρότσα, στα φρένα, στον κυλινδρισμό, στην 'Ιπποδύναμη.

Στην καρρότσα, πρώτα - πρώτα: 'Η πόρτα άνοίγει αντίθετα από αυτή του «600», είναι πιο βερειά και μεγαλύτερη - πράγμα που επιτρέπει την είσοδο και την έξοδο τών έπιβατών που κάθονται πίσω με μεγαλύτερη εύκολία. 'Η μπανιά του είναι 843 κ.εκ., μεγαλύτερη ή 'Ιπποδύναμεις, φυσικά, και ταχύτητας 125 χιλιομέτρων. Παρ

όλο που ο κυλινδρισμός και ή 'Ιπποδύναμη αφέθηκαν, ή κατανάωση έμεινε ίδια - όπως, τουλάχιστον, ίσχυρίζονται οι κατασκευαστές του.

Τα φρένα, τέλος, είναι της ίδιας μορφής με τού «600». 'Η «Φιάτα» έκρινε σκόπιμο να μη δάλη διασκόφρενα στο μικρό της μοντέλο. 'Απλώς, τα ταμπούρα έγιναν μεγαλύτερα και μαζί τους μεγάλωσε και ή άσφάλεια. Αυτά είναι τα μόνα που ξέρουμε, πρós τó παρόν, για το «850». Δυό μήνες άκόμη και το νέο μοντέλο της «Φιάτα» θά κυκλοφορή στους δρόμους. Στην 'Αθήνα το περιμένουν άργότερα, χωρίς να ξέρουν πότε άκριβώς. Συνήθως, τα νέα μοντέλα έρχονται εδώ τρεις ή τέσσερις μήνες άργότερα.

Το «850» θά παραδίδεται και σε μοντέλο έντεκαποτάμπλο, με την σχετική έπιδάρωση που έχουν όλα τα άνοικτά αυτοκίνητα.

Το 600D είναι το παλιό «έξακσοράκι», πλουτισμένο και ένισχυμένο. Δυό έκατομμύρια «κομμάτια» από το παλιό μοντέλο κυκλοφορούν σήμερα στον κόσμο. Και το ρεκόρ αυτό ή «Φιάτα» θά προσπαθήσει να το κρατήσει σταθερά, τόσο με την παραγωγή του νέου μοντέλου της, όσο και με το καινούργιο 600D που κυκλοφορεί με έπιτυχία.

Το νέο «έξακσοράκι» έχει μοτέρ 767 κ. εκ., με 4 κυλίνδρους, υδρόψυκτο, που άποδίδει 32 'Ιππους και 110 χιλιομέτρα ώρια ταχύτητα. Οι βελτιώσεις του είναι άρκετες. 'Εχει μόνο δυό σημεία λιπανσεως και έχει χρησιμοποίησι σ' αυτό το άμερικάνικο σύστημα εμπλώου - μπιάς στην τροφοδοσία. Το εμπλώου - μπιάς είναι άμερικάνικη πατέντα για την καλύτερη τροφοδοσία - ένα νέο σύστημα έπικοινωνίας καρμπυρατέρ - κυλίνδρων. Χρησιμοποίηθηκε, κατ' άποκλειστικότητα στην Ευρώπη, από την «Φιάτα» για 5-λα τα νέα της μοντέλα, έκτός από το 500D, στο οποίο θά χρησιμοποιήθ άργότερα.

Πάντως, τα δυό νέα «γιναντσία» σε οικονομία αυτοκινήτου της 'Ιταλικής έταιρείας ξεκινούν με άριστες προοπτικές και με το καλό παρελθόν τους - κύριο και μοναδικό διαφημιστή τους.

Το άναμενόμενο «850»: Το προορίζουν για να «σπάζει» την αγορά...

Αθηναίοι και Αθηναίες

Την άνοιξη αναγγέλλει ή παράπλευρη συνάδελφος χιουμοριστική στήλη. Μιάν άνοιξη ποι άναστατώνει τὰ χειμερινά τελωνεία του πλανήτη, τινάζει την νάρκη τους οάν ξεχασμένα φθινοπωρινά φύλλα και βάζει στους άνειπατους μελαάδες μιās άουνήθους δασμολογήσεως τούς μεσήλικας κερθέρους της τελωνειακής ύπηρεσίας.

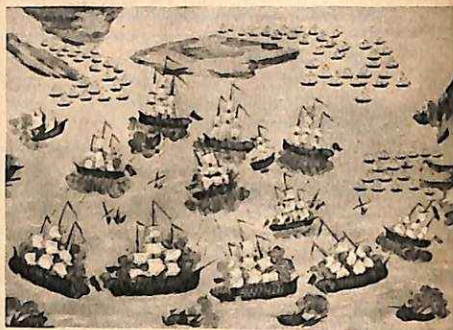
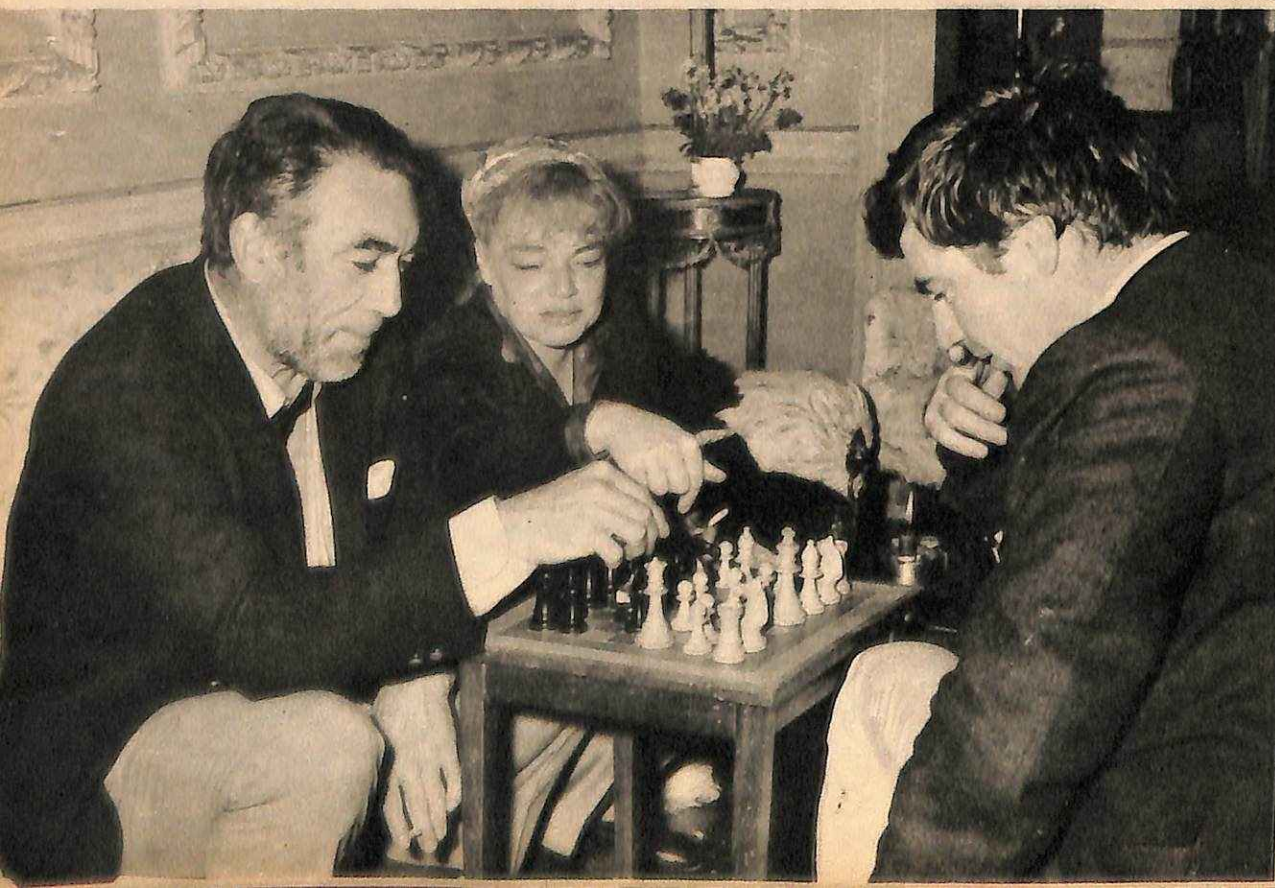
Διστακτικό στην άρχή, μερικές φορές αναδιπλούμενο κάτω από τις παγερές μάρτιες ριπές αναμνηστικού ψύχους, αλλά με την αϊφνίδια επιτάχυνση που χαρακτηρίζει την άτυκή άνοιξη, καθώς περνούν οι μέρες, τὸ έαο ύψώνει σιδόν γαρίζο ιστό του χειμερινού σκάφους τὸν εορταστικό επισείοντα της νεογέννητης απόγειας αύρας και χαρμώνει στην κόψη της πλώρης τὰ πρῶτα λευκά τριαντάφυλλα τ' Απριίλη.

Κανείς πιά δέν άμφιδάλλει: Διόνυσος ή Χριστός, κισσόπλεχτο θαλασσινὸ ταξίδι ή Γολγοθάς, πρὸς την ίδια θριαμβική αναγέννηση οδηγούν. Ο ήλιος ανατέλλει γύρω στις έξη τὸ πρωί και δύει κατά τις έπτά τὸ θράδυ. Η ήμέρα έχει κιόλας δεκατρείς ώρες και ή νύχτα μόνον έντεκα. Τὰ νυκτερινά ζαχαροπλαστεία έντυσαν με πολύχρωμα πανιά τὰ θερινά τους καθίσματα και οι πιὸ τολμηροί ξενύχτηδες ώργάνωσαν διαστικά, αλλά θαρραλέα, τις πρώτες υπαίθριες βεγγέρες.

Σε λίγες ήμέρες, οι μελωδικές εσπέρες τῶν Χαιρετισμῶν κλείνουν τὸν κύκλο τους και άνοίγουν οι πρώτες διολέπτες. Αιτίες πὸν θά σιολίσουν τις ώρες θανάτου πὸν προηγούνται της Αναστάσεως.

Στὸ μεγάλο τουριστικό μαντρί της πρωτευούσης άρχισαν νὰ κυκλοφορούν τὰ πρῶτα —πολύχρωμα κι αυτά— σαζονοτεντοικά τουριστικά κοπάδια. Μαζί τους έγρασε και ή ώρα τῶν τουρκικής προελεύσεως «γιαλαντζι ντολμάδων», πὸν προσφέρονται ανά εις, ως εθνικοί γενοτικοί άδάμαντες, στους επιβάτες τῶν νυκτερινῶν τουριστικῶν —«Αθες μπιά νάι»— πούλμαν. Θ. Δασκαλόπουλος

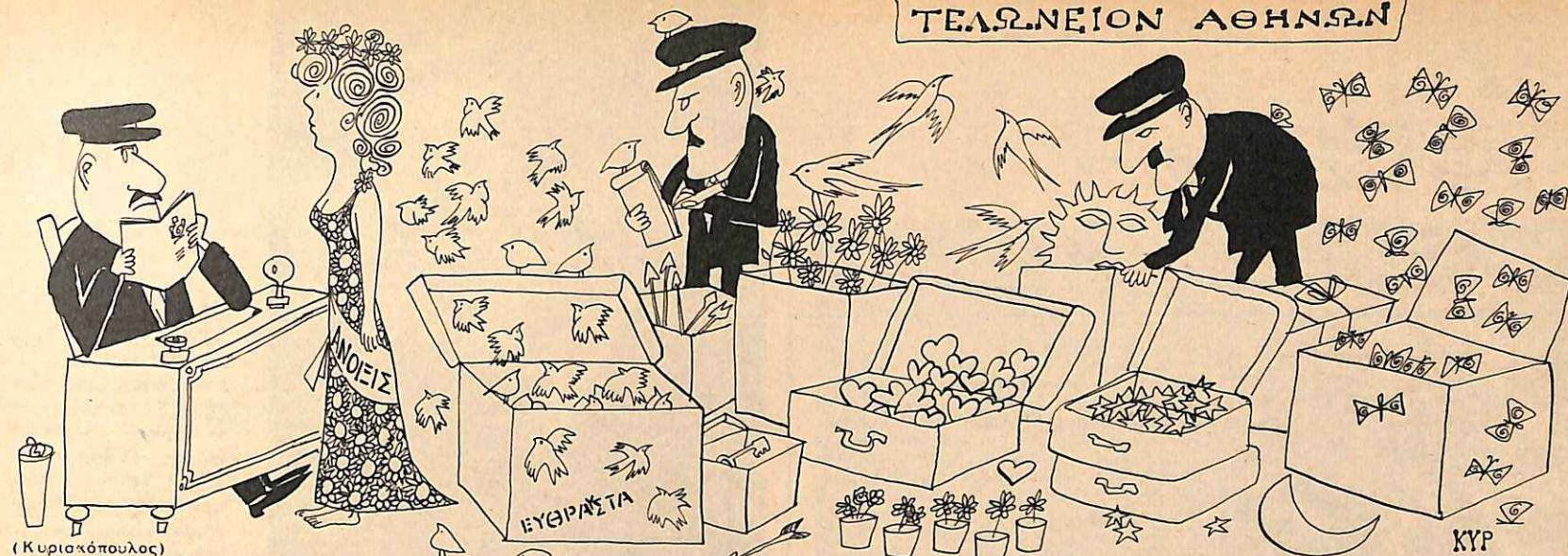
ΛΙΓΟ σκάκι κάνει πάντα καλὸ τὸ θράδυ, μετά τὸ γύρισμα. Οι κεντρικοί ήρωες του «Αλέξη Ζορμπά» (Άντονι Κουήν, Σιμόν Σινιρέ, Άλλαν Μπαίτς) σκύβουν επάνω από την σκακιέρα, ανταλλάσσοντας συγχρόνως και τις απόψεις τους γιὰ τὸν τρόπο πὸν πρέπει νὰ έρμηνευθοῦν οι ρόλοι του Ζορμπά, της Όρτάνς και του Βασιλῆ. Στὸ προσεχές τεύχος, οι «Ε ι κ ο ν ε ς» θά δημοσιεύσουν έκτελή διαπάκριση από την Κρήτη, όπου γυρίζεται τὸ φιλμ. του άπεσταλμένου τους κ. Φρ. Γερμανοῦ

ΑΝΤΜΑΧΙΑΙ γενικά τῶν Ελλήνων. Έκαστο από τούς 24 πινάκες του Πανηγυρίου Ζωγράφου, τὸν εσχεδιασθέντα κατά στοιχεία, διαγράφει και δι' ίδιων έξέδων τὸ συνταγματάρχη Μακρυγιάννη πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν Ελλήνων και εὐεργετῶν μας Φιλελλήνων, πὸν περιελήφθησαν στὴν έκδοση «Απομνημονεύματα» του στρατηγού Μακρυγιάννη («Γαλαξίας», Αθήναι, 1964, τόμος τετραπλός, σελ. 600, δρχ. 50). Είναι ή πρώτη φορά πὸν τὸ μνημειώδες έργο του θρυλικού πολεμαρχου —Ένα από τὰ βασικότερα νεοελληνικά κείμενα— προσφέρεται σὲ τόσο προσιτὴ τιμή, χωρίς καμιά περιοχὴ και με την έκτενή εισαγωγή του Ι. Βλαχογιάννη. Η σταδιοδρομία του λαμπροῦ αὐτοῦ κειμένου, πὸν έχει επισύρει τὸν αναπύλακτο θαυμασμό τῶν πνευματικῶν ανθρώπων, είναι παράξενη. Άφού έστειλε εἰς δεκαετίες θαμμένο, μετά την έκδοσή του από τὸν Βλαχογιάννη, στὰ 1907, επί πολλά χρόνια άγνοήθηκε. Σήμερα, όμως, είναι ένα από τὰ πὸν πολυδιαβασμένα νεοελληνικά βιβλία. Η έκδοση τῶν «Απομνημονεύματων» του στρατηγού Μακρυγιάννη συμπλῆτει με την «Έκθεση Βιβλίου» πὸν από την περασμένη Κυριακή άφάνωσε ὁ «Γαλαξίας» στὴν «Γκαλερί Μέρλιν» (δόξ. Μέρλιν 8), σάν έναν άπολογισμό της τριετοῦς εργασίας του. Στὴν έκθεση αὐτή, πὸν θά μείνει άνοιχτὴ ὡς τις 7 Απριλίου, έκτός από τὰ καλαίσθητα και ποιοτικά αξιολογώτατα βιβλία του έκδοτικού οίκου, πὸν εἰσήγαγε στὴν χώρα μας τὸ βιβλίο τσέπης, παρουσιάζονται διάφορα ντοκουμέντα — χειρόγραφα, φωτογραφίες, πρώτες εκδόσεις, παλαιά περιοδικά, λιθογραφίες, πίνακες κλπ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ έξόρμηση στὴν ερχομία, με ένδεκα διαλέξεις, πραγματοποιεῖ ή Στέγη Καλῶν Τεχνῶν και Γραμμάτων τὴν Κυριακή, 5 Απριλίου. Κυριώτεροι ομιληταί: Κ. Μερσανάος: «Τὸ Άγιον Όρος ὡς έκφρασις τοῦ ὁρθόδοξου Έλληνισμού» (Τρίκαλα). Γ. Σφαικιανάκης: «Η νεοελληνική πραγματικότητα στὴν λογοτεχνία» (Σύρος). Κ. Στεργιόπουλος: «Ιωάννης Κονδυλάκης» (Λάρισα). Γ. Βαλέας: «Κλεάνθης Τριαντάφυλλος Ραμπινάδης» (Θεσσαλονίκη). Τατιάνα Σταύρου: «Η δημηρική γυναίκα» (Γιαννιναίς).

Ο.

(Κυριακόπουλος)

ΕΝΤΕΚΑ ΝΤΧΤΕΣ, σ' ένα στούντιο τῶν Αθηνῶν, χρειάστηκαν γιὰ νὰ γράψω τὴν μουσική του «Αμερική - Αμερική», σημειώνει ὁ Μάνος Χατζιδάκις πίσω από τὸ έξώφυλλο του μεγάλου δίσκου της «Γουόρνερ Μπρός», πὸν κυκλοφόρησε πρόσφατα, με την μουσική και τὰ τραγούδια της ὁμώνυμης ταινίας του Καζάν. Ο ίδιος έξηγεί στὸν πρόλόγὸ του —πὸν τὸν συνοδεύει μιὰ παλαιὰ έποχή φωτογραφία του, μισοστὰ σὲ λάτωνα— διὸ Καζάν τὸν ζήτησε νὰ μὴ χρησιμοποιήσει μουσική στὴν μουσική της ταινίας. Κι ὁ Χατζιδάκις έδωσε τὴν υπόσχεση νὰ μὴ τὸ χρησιμοποιήσει. Βρήκε όμως κάτι —στὴν Ν. Τόρκυ—, ὁμολογεί, πὸν ἤχοσε ἔξ ἱσοῦ διασφα: Τὸ σαντοῦρι.

Με σαντοῦρι και ηλεκτρονικά όργανα είναι φτιαγμένη ή μουσική του «Αμερική - Αμερική». Η ήχογράφηση έγινε ἔδω, με την πειραματικὴ δόχνηστρα Αθηνῶν, πὸν δοικεταί σὲ πολὺ καλὲς φόρμες. Καὶ ὁ δίσκος περιλαμβάνει ὅλα τὰ μουσικά θέματα του φίλου: Τὸν «Πρόλογο», τὸ «Ανατίσταση στὸ χωριό», τὸν «Χορὸ του Βοτανά», τὸ «Τραγουδοῦ πὸν ἀποχαιρῆται» και τὸ ταξίδι, τὸ «Οι δρόμοι της Κωνσταντινουπόλεως», «Σελιφὴ δουλειὰ στὸ λιμάνι», εἰλὸς γυναίκες στὴν ομίχλη, «Ελουστοφάνια», «Τὸ τραγοῦδι της οικογένειας», «Η φασαρμόνικα και τὸ δάλζ», «Κακὲς σκέψεις», «Φινάλε». Σὲ πολλὰ σημεία ὁ Χατζιδάκις ἀντιγράφει τὸν ἑαυτό του. Τὸ «Η φασαρμόνικα και τὸ δάλζ», π.χ., είναι διδυμο ἀδελφάκι της μουσικής στὸ φιλμ «Χαμένα δνείρας».

Ακούγονται και μερικές ἀνδρικές φωνές, σὲ σύντομα τραγούδια. Ο δίσκος δέν λέει σὲ ποιὸς ἀνήκουν. Οι στίχοι, πάντως, τῶν τραγουδιῶν ἀνήκουν στὸν Νίκο Γκάτσο και δέν είναι ἀπὸ τούς πιὸ εὐτυχείς: «Σώπα - σώπα, σώπα - σώπα, δέν μοῦ ἔδπες, δέν σὸν ἔπτα, πάψε - πάψε, πάψε - πάψε, κι ὅτι βοῆς μπροστὰ σου χάψε».

ΕΡΩΤΙΚΟ ΜΟΤΙΒΟ. Τελευταίες ἀναλαμπές ἀπὸ τὸ καταδικασμένο Θεατρίδλ Σάν Ρέμο, πὸν κάθε χρόνο χάνει κι ἀπὸ Ένα κομμάτι ἐνδιαφέροντος. Τὸ φετινὸ Σάν Ρέμο πολὺ λίγους συγκίνησε και ἔλάχιστα τραγούδια ἀνέδειξε. 'Απ' αὐτά, δραβεύθηκε τὸ μέτριο «Νὸν δ λ' ἐτά περ' ἀμάρτι», πὸν τὸ ἀκούσαμε με τὴν Πατρίτσια Κάριλ, και τὰ ὑπόλοιπα κινήθηκαν σὲ κλίμα μιᾶς ἀπιστευτα κακῆς ποιότητας. Δέν μπορούσε νὰ ξεφύγῃ και τὸ «Μοτίβο ντ' ἀμός», πὸν Πίνο Ντονάτζιο, πὸν δχι μόνο δέν κατώφωσε νὰ τὸν χαρίσει τὴν ἐπιτυχία, αλλά ὅτε κλν τὸν ἔκανε λίγο περισσότερο συμπαθὲ στοῦ θαυμαστῆς του.

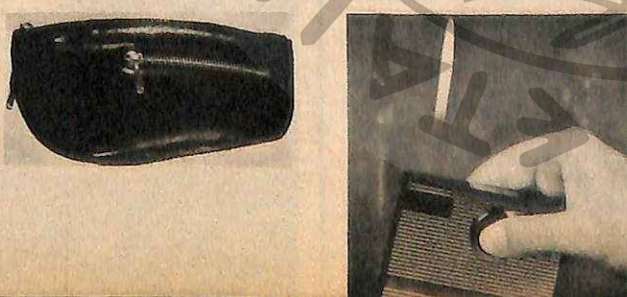
Η «ΜΠΙ - ΠΙ» του Καλαμακίου καθιέρωσε ἓνα νέο τύπο κλάμπ, πὸν συναντάται πολὺ σπάνια. Προσφέρει πίνγκ - πόνγκ, ἐκδίδει ἐφημερίδα (έξέδωσε μόνο ἓνα φύλλο ὡς τώρα, αλλά πάντα ὑπάρχει ὁ κίνδυνος του δεύτερου) και προβάλλει κινηματογραφικὲς ταινίες. Ἐπίσης θά ἔχη πολὺ σύντομα και βιβλιοθήκη με ἑλληνικά και ξένα βιβλία. Τώρα ὁ ιδιοκτήτης της πρόκειται νὰ φέρῃ και ηλεκτροκίνητο μπόουλινγκ, τὸ ὁποῖο έχει πολλή ἐπιτυχία στὴν Εὐρώπη και ἀπειλεῖ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ πίνγκ - πόνγκ τὴν πρώτη θέση στὴν καρδιά τῶν πιστῶν της «ΜΠΙ - ΠΙ». Διερωτᾶται κανείς πότε οι πιστοὶ θά ἔχουν καιρὸ νὰ φάνε (διότι τὸ φαγητὸ της «ΜΠΙ - ΠΙ», με ροσμπίφ και πίτσα ἐπικεφαλῆς, είναι νοστιμώτατο), νὰ ἀκούσουν μουσική ή ἀκόμη (εἶναι δίτσιο, αλλά μερικὸ τὸ συνηθίζουν ἀκόμη) νὰ χορέψουν.

Δέν είναι μόνον οι ιδιότυπες μπουτιέ γιὰ κυρίες πὸν με τὴν ιδιορρυθμία και τὴν ποικιλία τῶν ἐκθεμάτων τους μπορούν νὰ «ξετρελλάνουν» και τὴν πιὸ σοβαρή γυναίκα. Τ' πάσχουν ἐπίσης και μερικές καθαρά ἀνδρικές γωνιές πὸν σίγουρα μπορούν ν' ἀπασχολήσουν γι' ἀρετὴ ὥρα και τούς πιὸ ἀπασχολημένους κυρίους, ὅπως, π.χ., ἓνα καλὸ κατάστημα με εἶδη καπνιστοῦ. Διακριτικά, χωμένα τις περισσότερες φορές σὲ στενὰ δρομάκια ή μέσα σὲ στοῖς, τὰ καταστήματα αὐτὰ δέν βασίζονται ἐντελώς ἐντελώς στὴν τυχαία προσέλευση του περαστικού κοινού, αλλά στοὺς πιστοὺς τους πελάτες, οι ὁποῖοι μάλιστα και προτιμοῦν γιὰ τὰ ψώνια τους τὴν ἐχειμῶθεια ἀπὸ τὴν προδοχή, μιὰ και τέτοιου εἶδους ἀπασχολήσεις ἀποτελοῦν, καλῶς ή κακῶς, προνόμια μάλλον γυναικεία, μὴ σοβαρά, ὅταν πρόκειται γιὰ κυρίους...

Φυσικά, είναι λίγο δύσκολο γιὰ μιὰ γυναίκα νὰ ἐκτιμῇ σωστά τὴν σημασία πὸν μπορεί νὰ ἔχη γιὰ ἓναν καπνιστὴ, π.χ., ἓνα ἀρωματικό πούρο Ἀβάνας ή νὰ ξεχωρίσει ἀπὸ τὰ πάμπολλα εἶδη τὸ ιδιαίτερο καλὸ. Ὡστόσο φροντίσαμε και γιὰ τούς ἄρρενες ἀναγνώστες μας αὐτὴ τὴν φορά. Ὅσοι αὐτοὺς θά ρίξουν, κλεφτά, δυὸ ματιές σ' αὐτὴ τὴν στήλη, θά βροῦν μερικὸς ἀνεωτερισμοὺς, πὸν πιθανὸν νὰ τοὺς ἐνδιαφέρουν. Είναι μιὰ κομμὴ δεκαετιῆς θήκη, με εἰδικὴ ἐπένδυση στὸ ἐσωτερικὸ της, γιὰ νὰ διατηρῇ στεγνὸν τὸν καπνὸ, γιὰ κείνους πὸν καπνίζουν πᾶσα. Στὸ μπροστινὸ μέρος ἓνα μικρὸ τασιόκι χρησιμεύει γιὰ τὰ σιγῆτα, ἐνῶ στὸ κάτω μέρος, σὲ ἰδιαίτερο χωρίσμα, ὑπάρχουν τὰ σιγέρια καθαρισμοῦ, καθὼς και χώρος γιὰ τὴν καθημερινή πίπα. Η θήκη αὐτὴ ὑπάρχει σὲ πιὸ φανταζὶ εμφάνιση, ἀπὸ ὁμορφο σταμπατὸ ἱμάσιμα.

Ἐπίσης στὸ ἴδιο κατάστημα, ἐντὸς της στοῆς Λεμού, βρήκαμε και ἓναν πολὺ πρωτότυπο, αλλά και πρακτικὸ ηλεκτρονικὸ επιτραπέζιο ἀναπτήρα. Τετραγώνος, σὲ ὄραία ἀπλὴ γοσημὴ, δίνει μεγάλῃ και συνεχῇ φλόγα, αὐτομάτως, μόλις πιέσουμε ἓνα κομπι, και δέν σβήνει παρὰ μόνο ὅταν τὸν τοποθετήσουμε κάπου. Γεμίζει εὐκολώτατα, και ή στήλη του δέν ἀλλάζει, παρὰ μόνο μιὰ φορά μέσα σὲ ἓνα χρόνο... Κ.

Γ. Κοσσιδάπουλου: «Αφ' ἑρως»

Ποιὸς εἶπε ὅτι ή γενιά του 30 έσπρε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ζωγραφική; Ὅποιοι στ' ἀλήθεια νομίζει ὅτι ή καλλιτεχνικὴ συντροφία τῶν πραγματικῶν ἐπαναστατῶν της ἐποχῆς ἐκείνης, πὸν ἀγνόησε τις στενὲς ἀντιλήψεις της προπολεμικῆς Ἀθήνας γιὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν «τυχοδιωκτισμὸ» της καλλιτεχνίας, έδωσε ὅτι είχε νὰ δώσει και τώρα κατέθεσε τὰ πινέλα της, ἔχει μεγάλο λάθος. Η γενιά του 30, ἐκπροσωπούμενη ἀπὸ δυὸ ἄξια τέκνα της, τὸν Περικλῆ Βυζάντιο, σὲ «Χίλντα», και τὸν Γιώργο Κοσσιδάπουλο, στὴν αἴθουσα «Ζαχαρίου», δίνει τώρα ἀποφασιστικά τὴν μάχη γιὰ τὴν κριτικὴ της. Καὶ αὐτὴ τὴν ἐκδήλωση, ἐμείς οι νεότεροι, δέν ἔχουμε δικαίωμα νὰ τὴν ἀγνοήσουμε. Φυσικά, οι ἄνθρωποι αὐτοὶ, ὅλη ἐκείνη ή γενιά, πὸν κάποτε ἤλθαν γεμάτοι ἐπαναστατικὲς ἐξάρσεις ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ, σήμερα δέν είναι πιά οὔτε νέοι, οὔτε ἐπαναστατές γιὰ τὴν δική μας ἐποχή. Δέν ἔχουν πάψει ὅμως νὰ είναι καλλιτέχνες, οὔτε ἔχουν σταματήσει νὰ ἐργάζονται και νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὸ κοινὸ ὅχι νὰ τοὺς εὐνοήσῃ, αλλά νὰ τοὺς προσέξῃ, κρίνοντας τους ἑστὰ και με σύστηρά κριτήρια. σ' αὐτὸν τὸν «ένισος» ἀγῶνα. Γιατὶ αὐτὴ είναι ή «ατυχία» τῶν καλλιτεχνῶν του 30. Στὰ δικά τους χρόνια βέβαιαν πολὺ πὸν γρήγορα ἀπὸ ὅτι ἐπέρεπε ή κοινωνικὴ συμβατικότητα της ἐποχῆς. Στὴν ἐποχή μας, πάλι, ἔρχονται καθυστερημένοι και δέν μπορούν αὐτοὶ πιά νὰ νοιώσουν τις ἐκαστικές ἀνησυχίες τῶν σημερινῶν συναδέλφων τους.

Εὐτυχῆς, λοιπὸν, ή σύμπτωση πὸν δυὸ παλαιῶτα καλλιτέχνες ἐμφανίζονται στὸ ἀθηναϊκὸ κοινὸ ταυτοχρόνως. Αὐτὸ ἴσως νὰ εἶναι μιὰ καλὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ διαλυθοῦν ἑκατέρωθεν και ὀρισμένως προκαταψύξῃς.

Ύστερα ἀπὸ μιὰ διετία— μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ δοῦμε μιὰ νέα και πλούσια σειρά ἀπὸ ἔργα του. Ἀνάμεσα ὅμως στὰ 54 κομμάτια της πρόσφατης ἐκθέσεώς του —ή ὅποια και θά διαρκέσῃ ὡς τις 12 Ἀπριλίου— ὑπάρχει και ὁ σπόρος της ἀλλαγῆς. Είναι ἓνα μεγάλο κομμάτι του, τὸ ὁποῖο τιτλοφορεῖ

Αθηναίοι και Αθηναίες

Γ. Κοσμάδopoulos: «Εντυπώσεις από την Μύκονο»

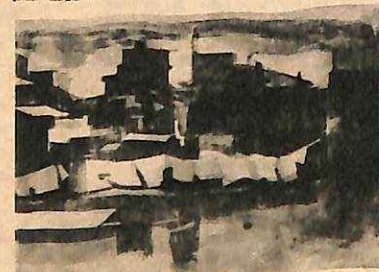
«Λευκές» (άρ. 5) και που φέρει καταφανώς τα ίχνη μιάς άλλης διαθέσεως στην επεξεργασία και στην τεχνική του. Είναι ένας καινούργιος Κοσμάδopoulos, που εμφανίζεται από τις «Λευκές» πιά απόλας, πιά λιτός, πιά αφηρημένος ίσως, αλλά χωρίς ποτέ να χάνει και την επαφή του με την οπτική πραγματικότητα του εξωτερικού κόσμου, που τόσο χρόνια έμαθαν τα μάτια του να βλέπουν και να κατανοούν.

Κι όμως αυτός ο Κοσμάδopoulos χαρακτηρίζεται από μια μεγαλύτερη ελευθερία, ενώ οι «Λευκές» του, χωρίς να έχουν πάψει να είναι λευκές, έχουν απλώς απελευθερωθεί από την τυραννική προσήλωση στις λεπτομέρειες. «Ας μη γελώμαστε, όμως, ότι αυτό έγινε από κάποια εσωτερική ανάγκη, που ένοιωσε ο καλλιτέχνης στην προσπάθειά του για ανανέωση. Όχι. Ο ίδιος, άλλωστε, έζηγε πολύ πιο απλά την πρόθεση της άλλανης — μια πρόθεση που σίγουρα θ' απογοητεύσει και τον πιο έμπειρο κριτικό. Ήταν ένα πείσμα δεξιοτεχνίας. Ήθελε να προσεγγίσει τους νέους και να τους «πολεμήσει» με τα όπλα τα δικά τους: Την αφαίρεση και την ελευθερία, χωρίς όμως ούτε στιγμή να χάσει και τον αυτοέλεγχό της οπτικής του συνειδήσεως. Και ο Κοσμάδopoulos, τελικά, ένιωσε, αλλά είναι ηττημένος. Γιατί είναι αλήθεια, και πρέπει να το παραδεχθούμε, ότι πέτυχε στο πείραμά του, αλλά κι αυτός πρέπει να παραδεχθεί με την σειρά του ότι «ηττήθηκε». Οι «Λευκές» (άρθρ. 5) δεν θα μείνουν μόνες τους. Ο ίδιος ο καλλιτέχνης, που τις φύτεψε, ώριμωσε ότι από την νέα του έμπειρία ενθουσιάστηκε, την δέχθηκε και την άναψε μέχρι του σημείου ώστε να αλαφύνεται τώρα πια την ανάγκη να εργασθεί έντατικά, για να συμπληρώσει τις άπαιτες του πάνω σ' αυτό το θέμα.

Οι «Λευκές» (άρ. 5) αποτελούν ένα από τα 54 κομμάτια που εκθέτει στην σίβουσα «Σοχαρίου». Τα άλλα 53, χωρίς βέβαια να ικανοποιούν αισθητικά τις αντίληψεις της σύγχρονης τέχνης, χαρακτηρίζουν, ωστόσο, την πραγματικό Κοσμάδopoulos. Και αυτές τις συνθέσεις του, όσο έμπειροι είναι κι αν είμαστε από διαφορετικά εικαστικά επιστεύω, δεν πρέπει να τις αγνοήσουμε. Αυτό, άλλωστε, είναι το δικό μας θέμα προς έκεψη την γενιά. Ένας τρόπος για να καταλάβουμε τις ανησυχίες και τις αναζητήσεις εκείνων των ανθρώπων που, με τον δικό τους τρόπο, προσπαθούν να βρουν στον ρεαλισμό ή στα κατάλοιπα του γερμανικού έμπρεσιονισμού την διέξοδο, με την ίδια έπιμονη και πίστη που οι ηλικιωμένοι πάντοτε πιστεύουν ότι η έποχή τους όηρηξε ή καλύτερη, ή άγνότερη, ή πιο άληθινή. Δεν παύουν μ' αυτό να είναι ζωγράφοι, και μάλιστα πολύ πιο τίμιοι στην τέχνη τους από πολλούς σημερινούς. Ο Κοσμάδopoulos, άλλωστε, όπως ο ίδιος με ειλικρίνεια δηλώνει, σέβεται όλες τις τεχντροπίες, όταν είναι άληθινές.

«Ας έλθουμε, όμως, πάλι στο έργο του. Εκείνο που πραγματικά είναι αξιοπρόσεκτο στην δουλειά του δεν είναι τόσο τα εργαστηριακά έργα του, όπως οι ναύτι - μύοι ή τα λουλούδια του, αλλά τα θέματα εκείνα που είναι δουλεμένα στην ύπαιθρο και κλείνουν την ζωντάνια των άμεσων έντυπώσεων. Και εκεί πρέπει να σημειωθεί ότι ο Κοσμάδopoulos έχει έναν δικό του τρόπο να βλέπει τα ίδια πράγματα που βλέπουμε όλοι μας, με διαφορετικό μάτι, όπως η σειρά από τα χιονισμένα ηλιοερίκια χωριά, οι συνεισφαισμένες «Υδρες» του, καθώς και οι συνθέσεις του που κλείνουν έντυπώσεις από την πλάξ ή την Μύκονο, και στις οποίες με μεγάλη άνεση και εύχρηστικότητα χρωστήρα του κινεί τις ανθρώπινες φιγούρες του, τόσο στα κανονικά διαστάσεων έργα, όσο και στις μινιατούρες. Από αυτές, τις τελευταίες, μάλιστα, ή υπ' αρ. 34 μπορούμε να πούμε ότι κλείνει στην εικόνα της περιγραφικότητας άρτεες ώλοκληρωμένες συνθέσεις.

Η ΕΚΘΕΣΗ Π. ΤΕΤΣΗ

Π. ΤΕΤΣΗ: «Απλωμένα ρούχα»

Υστερα από μια διετή περίοδο σιωπής, δεν είναι άρεκτες 15 μέρες προβολής για να χορούμε στο σύνολό της μια έκθεση τόσο πλούσια άρθμητικά, τόσο σημαντική καλλιτεχνικά και τόσο πολύπλευρη αισθητικά, όπως είναι η έκθεση χαρακτικής του Παναγιώτη Τέτση, στις αίθουσες της «Αρχιτεκτονικής». Κι αυτό, γιατί τέτοιου είδους έκθεσης δεν έχουμε την ευκαιρία να άπολασθούμε συχνά, στην καλλιτεχνική δραστηριότητα του τόπου μας.

Πολύ καλή, πράγματι, η ιδέα που είχε ο Παναγιώτης Τέτσης να μάς παρουσιάσει στην τωρινή του έκθεση την συγκεντρωτική χαρακτική του εργασία των τελευταίων τεσσάρων χρόνων, από το 1960 και ένευθεν. Γιατί η χαρακτική, για τον τόσο άξιο αυτόν καλλιτέχνη, εφευργώντας τελειώς από τα διακοσμητικά πλαίσια στα οποία την τοποθετούσαν ως τώρα, άποτελεί μια προέκταση του εικαστικού του δράματος.

Γιατί ο Παναγιώτης Τέτσης είναι κατ' έξοχην ζωγράφος, κι αυτό φαίνεται καθαρά στις περισσότερες σχεδόν από τις συνθέσεις του. Χρησιμοποιεί την τεχνική της χαρακτικής σωστά, μεθοδικά, αστηρά, αλλά με διάθεση και ίδιουσυγκρασία ζωγράφου. Γι' αυτό, άλλωστε, και τα θέματά του, προσδύει σπιτιών, δρόμοι, μπαλκόνια, στέγες και ναύτι - μύοι με τα πουλερικά, οι οικοδομές και τα ναυπηγεία, ακόμη και τα έσωτερικά του, άποτελούν σαν έμπνευση μια έννοτητα με την ζωγραφική του. Κι αυτό δεν είναι τυχαίο.

Απελευθερωμένη από την φροντίδα του χρώματος και την επεξεργασία άλλων καθαρά εικαστικών άρετων, η χαρακτική τέχνη του προσφέρει την δυνατότητα να εκφράσει ακόμη πιο έντονα τον δυναμισμό του, με μια άρρενωπη διάθεση και σχεδόν αστήρη γεωμετρική άκρίβεια.

Μαζί με τα χαρακτηριστικά του, στην ίδια έκθεση, ο καλλιτέχνης εκθέτει επίσης και μια μικρή σειρά από σχέδια που, αν και τυπικά άποτελούν μαρτυρίες προσωπικών του αναζητήσεων και μελετών, ούσιαστικά βοηθούν πολύ τον θεατή στην κατανόηση της τέχνης του.

Μαρία Κοτζαμάνη

←

ΕΝΑΣ τυπικός Γερμανός, με άνοιχτόχρωμα μάτια και κάποια έμφανή συστολή, ο Ράλφ Χόχουτ, έγραψε πρώτη φορά για το θέατρο και άπορεί για την διεθνή έπιτυχία του. Το πρώτο του έργο, «Ο Άντιπρόσωπος», έσηκωσε άληθινή θύελλα, όπου κι αν παίχθηκε, και λέγεται ότι προκάλεσε κρίσεις συνειδήσεως στην Άγία Έσρα

... με έρωτήσεις των «Εικόνων»

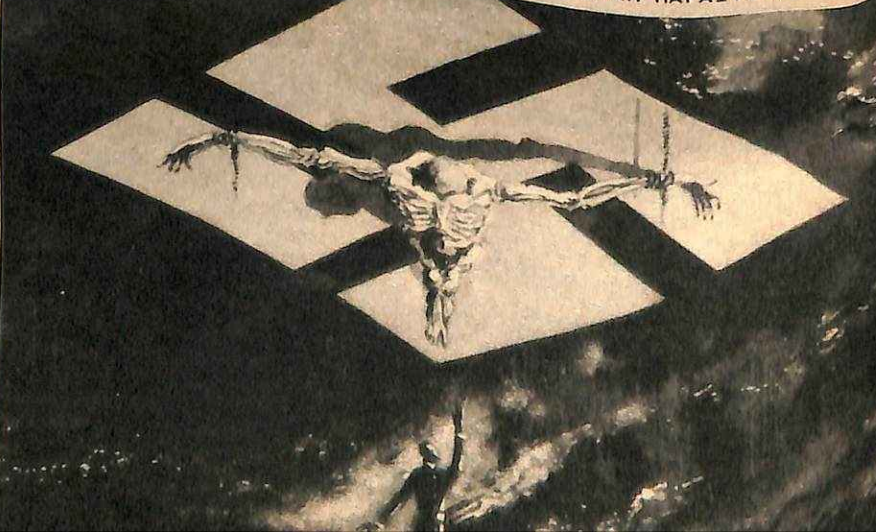
Μπροστά στο άγαλμα του πάπα Πίου ΙΒ', ύψους τριάντων μέτρων, έργο του Ίταλου γλύπτου Μεσσόνα, το όποιο πρόκειται να άποκαλυφθεί σε μια από τις αίθουσες του Βατικανού, ο πάπας Παύλος ο ΣΤ' θα δώσει στην δημοσιότητα μυστικά έγγραφα που άποδεικνύουν πως ο νεκρός pontifex είχε άγωνισθεί για να σώσει τους Έβραίους από τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

Τα έγγραφα αυτά δεν έπρόκειτο ποτέ να έρθουν στο φώς της δημοσιότητας, αν ένας νεαρός Γερμανός συγγραφέας, ο Ράλφ Χόχουτ, δεν είχε σοβαρά προβληματίσει την συνείδηση της Άγίας Έδρας, με το έργο του «Ο Άντιπρόσωπος».

Θαυμαστή ψυχραιμία

Πρόκειται για ένα έργο —οι παραστάσεις του που δίνονται στο θέατρο «Ακαδημίας από τον θάσο του Κωστή Λειβαδέα δημιούργησαν ήδη ζωηρό ενδιαφέρον κ' έδω— στηριγμένο σε ιστορικές άποκαλύψεις, που παίχθηκε σε όλο σχεδόν τον κόσμο, προκαλώντας άληθινή θύελλα. Ο μόνος που μοιάζει πολύ ήσυχος και δέχεται τις αντίδοσεις με θαυμαστή νηφαλιότητα, είναι ο ίδιος ο συγγραφέας.

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Ο Ράλφ Χόχουτ -ό συγγραφέας του «Άντιπροσώπου»,- όμιλεί...

Η Άθήνα φιλοξενεί αυτόν τον καιρό σ' ένα από τα θέατρά της —το θέατρο «Ακαδημίας»— το έργο —θόμβια του Χόχουτ «Ο Άντιπρόσωπος». Είναι από τις λίγες φορές που μια παγκόσμια έπιτυχία έμφανίζεται σε έλληνική σκηνή συγχρόνως σχεδόν με την έμφάνισή της στα μεγαλύτερα θεατρικά κέντρα του κόσμου. Και άσχετα από κάθε κριτική —για την έλληνική παράσταση ξεεφράσθησαν γνώμες εκ διαμέτρου αντίθετες —άξιζει να άναγνωρισθεί στον Κωστή Λειβαδέα το γεγονός ότι έπιδιώκει να έγκαταστήσει ένα πνεύμα τόσο άμεσης ένημερώσεως...

για το έργο του

γιατί το θέατρο μου έξασφάλισε την δυνατότητα να άπευθυνθώ άμεσα στο κοινό...».

Συντηρητικές οί αντιδράσεις

Από την Έλβετία, όπου ζή συνήθως ήσυχος, έντελώς άνεπηρέαστος από την παράξενη τύχη του πρώτου πνευματικού παιδιού του, έστειλε ο Χόχουτ τις άπαντήσεις του σε έρωτηματολόγιο των «ΕΙ Κ Ο Ν Ο».

—Πώς άντέδρασαν στις διάφορες πόλεις οι Έβραίοι στο έργο σας, και πως το Βατικανό, οι καθολικοί σαν άτομα και τα άλλα δόγματα;

—Οί διαμαρτυρόμενοι, —με μίαν έξαίρεση, τον έπίσκοπο του Βερολίνου— ύπεράσπισαν το έργο μου. Οί Έβραίοι άντέδρασαν διαφορετρώτως. Ο άντιπρόεδρος του παγκοσμίου συμβουλίου των Έβραίων έτόνισε στο Βερολίνο ότι δικαιολογεί την θέση του έργου και ότι από την στάση του πάρα έξηρητά η τύχη τους. Δημοσίως, οι Έβραίοι, σαν οργανώσεις ή σαν άτομα, άντέδρασαν —με πολλές έξαιρέσεις— συντηρητικά. Έχω άμέτοχητα γράμματα από Έβραίους. Κανείς άπ' όσους μου έγραψαν δεν άπαιτεί ούτε ζητάει το κατέβασμα του έργου ή την διακοπή των παραστάσεων.

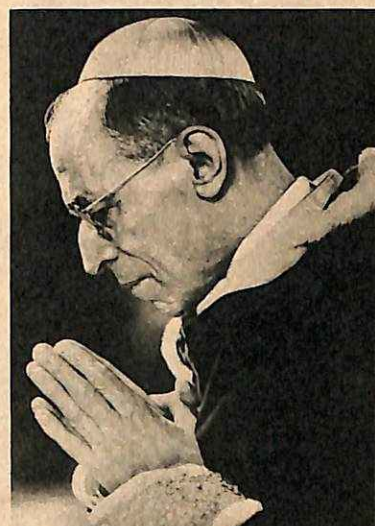
«Δυστυχώς δεν θα έλθω...»

—Πώς έξηγεíte την σιωπή του πάπα Πίου ΙΒ', σε ό,τι άφορά τους διωγμούς των Έβραίων από τους ναζί;

—Στην έρώτηση αυτή δίνει άπάντηση το ίδιο το έργο μου. Έκτός τούτου, στο βιβλίο μου ύπάρχει μια ιστορική είσαγωγή.

—Έπενέθηκαν ποθενά και ποιοί —χράτος, οργανώσεις κλπ.— για άπαγόρευση των παραστάσεων του «Άντιπρόσωπου»;

—Κατά κανόνα και άμεσα, όχι. Ο Γερμανός ύπουργός των Έξωτερικών κ. Σοάιντερ έξέφρασε την λύπη του από το δήματος της όμοσπονδιακής Βουλής, γιατί το έργο αυτό γράφτηκε από έναν νέο Γερμανό συγγραφέα.

Ο ΠΑΠΑΣ ΠΙΟΣ ΙΒ', ό περίφημος «Άντιπρόσωπος», που δάλλεται

—Είστε εύχαριστημένος που το έργο σας παίζεται στην Άθήνα;

—Τό γεγονός μου δίνει έξαιρετική χαρά, πρώτα γιατί από τις σπουδές μου τρέφω μια ιδιαίτερη άγάπη για την χώρα σας. Ο άλλος λόγος είναι γιατί για πρώτη φορά θα παίχθι το έργο μου σε μια χώρα όπου ή άπουσία διαμάχης και σοβαρών άντιθέσεων μεταξύ θρησκευτικών δόγματων θα βοηθήσει σε μίαν έξ αντιχείμενο χρήση του έργου μου.

—Θά ήταν λοιπόν μια ευκαιρία για να έπισκεφθήτε την Άθήνα.

—Δυστυχώς, φείγω γιατί Άμερικη, όπου έχω ύποσχεθί να παρευρεθώ σε παραστάσεις του «Άντιπρόσωπου».

Επίθεση μόνο κατά της σιωπής

—Είναι γεγονός ότι ύπάρχει σέψη άφορισμού σας από την καθολική εκκλησία;

—Όχι... γιατί είμαι διαμαρτυρόμενος! Όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω, ούτε για το βιβλίο μου έχει εκδηλωθεί τέτοια πρόθεση.

Ο άφορισμός του Χόχουτ δεν έγινε, ούτε θα γίνει. Ο φανατισμός και

Ο ΣΩΡΑΣ ΤΣΑΠΕΛΗΣ έχει μια έκπληκτική όμοιότητα με τον υπό κατηγορία pontifex. Στον ρόλο του Ρικάρντο Φοντάνα, ό Κ. Λειβαδέας.

το «πάθος» έχουν άπομείνει σήμερα προνόμια των προβληματιζόμενων συγγραφέων και των θρησκονομένων θεατών. Οί Έβραίοι έχουν αυτή την στιγμή άριστες σχέσεις με τον καθολικισμό —ή άπάληψη ώρισμένων φράσεων από το Εύαγγέλιο τους άπασχολεί σοβαρά— και ή Άγία Έδρα γνωρίζει ίσως —ή παραδοχή είναι μέρος της σοφίας— πως ο πάπας Πίος ο ΙΒ' δεν θα μπορούσε τελικώς να άντιδράσει στους δύσκολους εκείνους καιρούς.

Άπομένει όμως ή θεατρική άξία του έργου και το βαθύτερο νόημα του που ξεπερνούν εκείνο το συγκεκριμένο γεγονός: «Άν το έργο μου όνομάζεται «Άντιπρόσωπος», αυτό σημαίνει πως ό πάπας άντιπροσωπεύει το κοινό μας χριόμα. Είναι ο άντιπρόσωπος της ένοχής όλων μας, έπειδή δόσκειται στην κορυφή της ιεραρχίας. Είμαι χριστιανός. Και το έργο μου είναι βαθύτατα, ούσιαστικά θρησκευτικό. Η μόνη έπίθεση εναντίον του πάπα άφορά την σιωπή του και μόνον αυτή...».

Τό κοινό της Άθήνας ύποδεχθηκε το έργο με άπόλυτη εύπρεπεια και ψυχραιμία. Άντίθετα με την σύγχρονη σχεδόν άερεμέσια της Νέας Τόρας —ή όποια δόθηκε με την προστασία ισχυρών άστυνομικών δυνάμεως και με διαδηλώσεις φιλοναζιστών και

νεοναζιστών που παρήλυναν ντιμένοι με ναζιστικές στολές— ή κατάσταση αίσουσα παρακολούθηση προσεχτικά όλη την δραματική πλοκή του έργου. Αυτό — τρεις λιγμοί από τα θεωρεία και από τις τελευταίες στιγμές έκοσαν την σιωπή ύποδωλοντας μίαν άλλιώτερη, δραματική άμεσότητα που άπέχει από την εθαισθησία.

Η λαμπρή ύποδοχή

Μία... άναγνωριστική έπιχείρηση στο διάλειμμα άπέδειξε πως έπρόκειτο για Ίσραηλίτες, Ίσραηλίτισσες κυρίως, με μεγαλολόμα μάτια και πρόσωπα ζωντανών νεκρών.

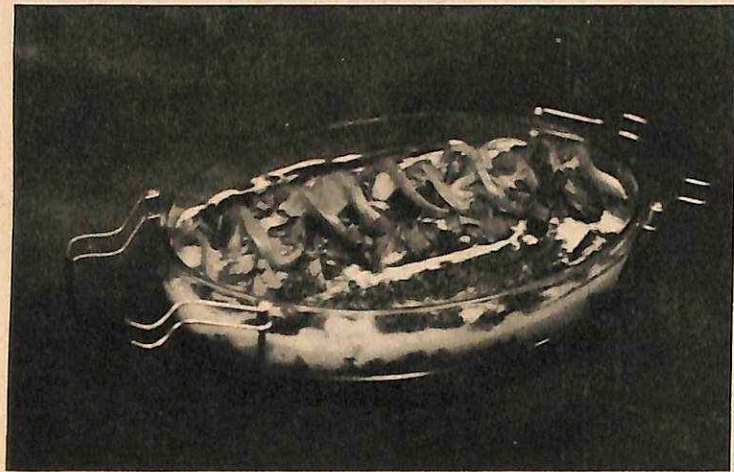
Όστόσο ή ζωή διέτεται από μια δύναμη πολύ πιο ισχυρή. Από την άκομμάτητα, την μικρή, περιωρισμένη ή την ιστορική.

Λαμπρή ύποδοχή έκαναν στον σημερινό πάπα Παύλο τον 6ο στο Ίσραήλ και για μέρες δόκλιρες φωτογώγηδες ή Ίερουσαλήμ προς τιμήν του. Αιτία, ή έξάληψη ώρισμένων φράσεων του Εύαγγελίου, που από αιώνας ήταν άνεπιθύμητες στους Έβραίους.

Μ. Κ.

Η Άνοιξη οὐκ ἔστι γὰρ τῶν θανάτων

Μπήκαμε στὸν Ἀπρίλη. Τὸ Πάσχα δὲν εἶναι πιά μακριά. Καὶ νὰ πὺ κάποιος σκέφθη- κε ἀπὸ τώρα νὰ μᾶς προσφέρει κάτι... Τί μπορεῖ νὰ εἶναι; Μὰ γιὰ σκεφθῆτε λίγο... Ποιο ὄντιο μᾶς σκέπτεται κάθε

καταπληκτικό. Μὴ χάσετε λοιπὸν τὴν εὐκαιρία. Χρήσιμο, ὁμορφο, ἀπαραίτητο, τὸ Πυρέξ Σέντλεξ Γαλλίας! Γιὰ ἕνα μῆνα μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ πάρουμε ἕνα θαυμασιό ὀβάλ μεγάλο σκεῦος μὲ τὴν μετα- λλην εἰδική του βάση, πὺ ταιριάζει σὲ ὅλα τὰ πυρέξ. Μέχρι τὸ Πάσχα ἀντὶ γιὰ ἑκατὸν σαράντα δραχμὲς σᾶς προσφέρονται μόνο μὲ ἑκατὸν δέκα πέντε καὶ τὰ δύο. Δὲν εἶναι

φορὰ του σᾶς χαρίζει τὸ ὠραιότε- ρο πασχάλινὸ δῶρο τοῦ νοικοκυ- ριοῦ σᾶς. Μόνο προσέξτε νὰ ἔχη μέσα τὴν κόκκινη ἐτικέτα μὲ τὰ γράμματα Πυρέξ Σέντλεξ Γαλλίας. Ἄν δὲν τὸ βρῆτε, ζητήστε πληρο- φορίες στὴν γεν. ἀντιπροσωπεία Χ. Μπενουμπή καὶ υἱός, Ἑρμοῦ 74, τηλ. 225.116. Θὰ σᾶς δοῦν ὅταν νὰ τὸ ἀγοράσετε σὲ κάποιο κατὰ- στήμα κοντὰ στὸ σπιτί σας.

χρωματισμοῦ πὺ περιμένετε... Wellaton I+I! Κάτι πὺ φέρνει τὴ φέρμα Wella! Ἕνα ἐγγυημένο δη- μιούργημα τῆς γερμανικῆς χημείας. Ἕνας γρήγορος, πολιτισμένος τρό- πος νὰ δώσετε στὰ μαλλιά σας μὴ ἐξερση ἀπόχρωση.

Τὸ φύσημα τοῦ ἀνοι- ξιάτικου ἀνέμου φέρ- νει μαζί του πολλὲς παγίδες γιὰ τὴν ὁ- μορφιά σας, μὺ ἔ- λεγε στὴν τακτική κουδεντοῦλα μᾶς ἡ ἐκ- λεκτὴ αἰσθητικὸς καὶ καλὴ μας φίλη κ. Λίλυ, πὺ ἔχει τὸ ὁμώνυμο ἱνστιτούτο τῆς ὁδοῦ Ἀμε- ρικῆς 15. Ἀλλεργικὲς προδιαθέ- σεις, σκᾶσιμο τῆς ἐπιδερμίδος, ἀ- φυδάτωση. Γι' αὐτὸ τώρα εἶναι πὺ ἀπαραίτητο νὰ συμβουλευθῆτε τὴν αἰσθητικὸν σας, πὺ θὰ σᾶς βοηθῇ νὰ περάσετε ἀνώδυνα τὸ δύσκο- λο αὐτὸ σταυροδρόμι τῆς καιρικῆς ἀλλαγῆς.

Τὸ λουλούδιασμα τῆς γῆς θαρρεῖ καὶ σὲ παρασύρει σ' ἕναν κό- σμο φανταστικό, πα- ράξενο, γεμάτο ἐντυ- πωσιακὲς χρωματικὲς τινελιές. Ἀνοῖξη 64! Τὴν λατρεῖα τοῦ Πα- ρισιοῦ καὶ τῆς Φλωρεντίας, γιὰ τὰ λουλούδια καὶ τὰ χρώματα, τὴν

βλέπει κανεῖς σὲ ἕλες τους τὶς ἐκ- δηλώσεις. Λατρεῖται, ἐπικρατοῦν, ὁμορφαίνουν τὴν γυναικεία σιλουέ- τα. Σὲ κάθε στενὸ σῶμα τῆς γαλ- λικῆς πρωτεύουσῆς ἡ τῆς παλιάς Φλωρεντίας πολίτειας, τὸ παρα- μῦθι τοῦ χρώματος καὶ τοῦ λουλου- διοῦ ἔχει γίνῃ γνωστὸ σὲ κάθε γυ- ναίκα. Τὴν πρόσφατη διάθεση τῆς ἀνοιξιάτικῆς καὶ καλοκαιρινῆς μό-δας τὴν δρῖσκει κανεῖς σὲ κάθε τόπῃ ὑφάσματος, πὺ ζευτλιγεται αὐτὴ τὴν ἐποχή. Bice! Εἶναι τὸ ἐμ- πριμέ ζέρσεϋ, πὺ θὰ σᾶς ξελογιά- σῃ. Bice! Εἶναι ἡ γοητευτικὴ μπλουζὰ πὺ θ' ἀνανέωση τὸ πε- ρυσινὸ σας ταγιέρ, τὸ ὑφάσμα πὺ θὰ σᾶς χαρίσῃ τὸ πὺ δροσερὸ, πρακτικὸ κι ὁμορφο καλοκαιρινὸ φόρεμα. Bice! Τώρα πὺ θὰ κατη- φερῖστε τὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ, γιὰ τὴν ἀνοιξιάτικὴ καὶ καλοκαιρινὴ γκαρ- νιτούρα σας, μὴν ξεχάσετε νὰ τοῦ ρίξετε μὴ μᾶτι. Θὰ σᾶς ξε- λογιᾶσῃ μὲ τοὺς ἀτίστευτους συν- δυασμοὺς τῶν χρωμάτων καὶ τῶν σχεδίων του. Εἶναι ἡ ἀλλαγὴ πὺ ἀναζητοῦσατε τόσο καιρὸ γιὰ νὰ δώσετε στὴν ἀνοιξιάτικὴ σιλουέτα σας. Εἶναι μὴ προσταγὴ τοῦ Πα- ρισιοῦ, πὺ θὰ ἀγαπήσετε ἀπὸ τὴν

πρῶτῃ στιγμῇ. Bice! Θὰ τὸ βρῆτε στὰ καλὰ καταστήματα τῆς Ἀθή- νας, τοῦ Γειροῦ, τῆς Θεσσαλονί- κης. Εἶναι ἕνα ζέρσεϋ ἐμπριμέ ὑ- φάσμα μὲ ἀπερίγραπτα πλεονεκτή- ματα. Θὰ μὲ θυμῆτε ὅταν θὰ τὸ δῆτε. Μόνο τότε θὰ καταλάβετε τὴν αἰτία τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μου.

Μπορεῖ νὰ μᾶς λέγε γκρινιᾶρες, ἀλλὰ ἔ- χουμε μερικὲς φορὲς καὶ τὸ δικίο μας! Μὴ μὺ πῆτε! Ὅλο τὰ βάζουμε μὲ τὸν κοι- μῶτῃ μας, ἀλλὰ... Μή- πως ἔχει ἐκεῖνος δι- κιο; Βέβαια, τὸ κτένισμά μας δὲν διατρεῖται, ἡ περμανάντ δὲν ἔχει τὴν ἐπιτυχία πὺ ἔπρεπε καὶ τὸ χρώμα δὲν πᾶνει καλά. Τί συμ- βαίνει;... Κάτι πὺ δὲν σκεφθῆκατε

καθόλου. Τὰ μαλλιά σας εἶναι ἄρ- ρωστα. Ὅχι σοβαρά, ἀλλὰ μὲ διά- φορες μικροασθενεῖες πὺ σᾶς τα- λαπῶρουν καὶ δὲν σᾶς ἀφήνουν νὰ τὰ περιποιηθῆτε ὅπως θέλετε... Δὲν

φταίει λοιπὸν ὁ κομμωτῆς σας. Εἶ- ναι δικὴ σας ἀμέλεια. Γιὰ τὴν ἕνα φιαλίδιο Life tex Balsam τῆς παγκό- σμια ἀναγνωρισμένης φέρμας Wella, θὰ γλυτώσετε ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τῶν μικροασθενειῶν. Σὲ τριάντα δευτε- ρόλεπτα τὰ μαλλιά σας θὰ ξανα- γίνουν μεταξένια, πρόθυμα νὰ ὑπα- κούσουν στὶς προσταγὲς τοῦ κοι- μῶτου σας... Life tex Balsam... Θὰ σᾶς σώσῃ.

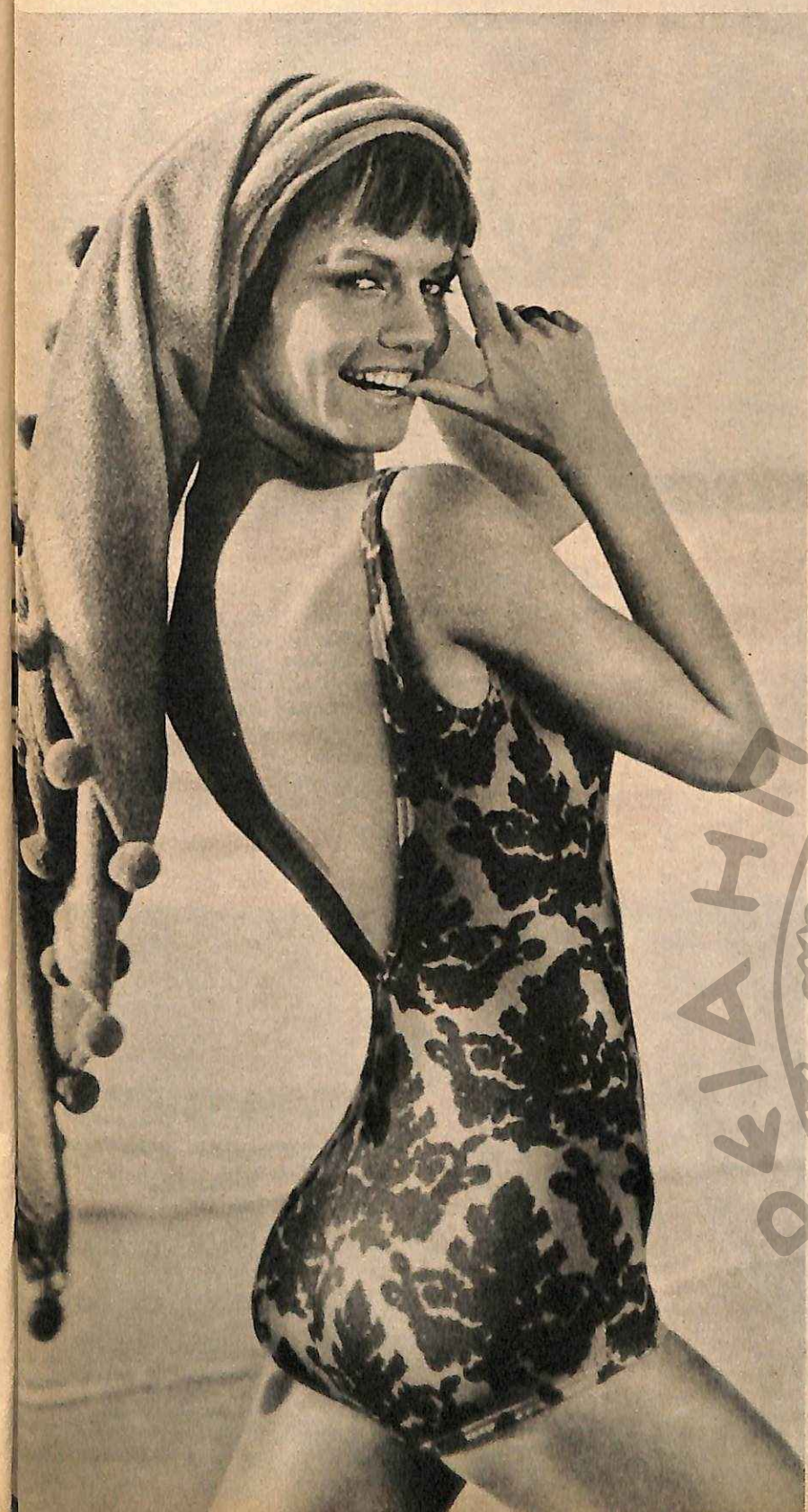
Δοκιμάσατε τὸ «Διαι- τόλ»; Εἶναι ἕνα λαδὶ ἀπόλυτα ἀπαχο, ἄ- γνὸ, εὐπύπτο καὶ γευ- στικό! Μὴ προσταγὴ τῶν καλύτερων διαι- τολόγων τοῦ κόσμου, πὺ τὸ συνιστοῦν θερ- μά, γιὰ τὴν προλαμβάνει τὴς καρδια- κῆς παθήσεως καὶ συντελεῖ σὲ μὴ σωστὴ διαίτα. Τὸ ἡλιανθέλαιο «Δι- αιτόλ» δὲν θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ μόνο ἀπὸ τὶς διάφορες ἀσθενεῖες καὶ τὴν παχυσαρκία, ἀλλὰ εἶναι καὶ μονα- δικὸ γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς μαγιον- νέζας, πὺ δὲν βραίνει τὸ στο- μάχι οὔτε κόβει ὅταν τὴν βάζετε στὸ ψυγείο. «Διαιτόλ»! Ἕνα ἀπό-λυτα ἀκόρεστο ἡλιανθέλαιο, πὺ εἶ-

ναι ἀπαραίτητο σὲ κάθε οἰκογέ- νεια.

Ἐδῶ ὡι' Ἐυεῖ

Τὸ καλοκαίρι...
...μᾶς ἔρχεται χαρούμενο καί...Φαρά. Τὸ πολλὰ, ζωρὰ χρώματα τονίζουν ἀ- παλὰ τὶς καμπύλες. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὶς δύο κατηγορίες μαγιὸ — μονοκόμματα καὶ ἀντὲ - πιέξ. Καὶ τὸ ντεκολτέ στὴν πλάτη, ὀβάλ, μυτερὸ ἢ τετράγωνο, δὲν φαίνεται νᾶναι ἄρκετό.

↑ **Δημιουργία...**
...χαρκτηρίσε ὁμόφωνα ἡ θεατρικὴ κριτικὴ τὴν τελευ- ταία ἐμφάνιση τοῦ σὲρ "Ἀλεκ Γκίνες, στὸ Μπρόντγου- αιν. Ὁ διάσημος Ἀγγλὸς ἡθοποιὸς ἐρμηνεύει τὸν ποιητὴ Ντάλαν Τόμας, πὺ εἶχε ἰδιαιτέρη ἀδυναμία στὸ ὠραῖο φύλο, ἀλλὰ, πρὸ παντός, στὸ πολὺ πιο-τό, τὸ ὁποῖο τὸν ὠδήγησε καὶ στὸ τραγικὸ τοῦ τέλους.

Σοιχτά...
...κρατᾷ ὁ Μαξιμιλιανὸς Σὲλ τὴν πριγκίπισ- σα Σοράγια καὶ τὴν μητέρα της, ἐνὸ εἰσέρχον- ται μὲ μὴ συντροφιά φίλων σὲ νυκτερινὸ κέν-τρο τῆς Ρώμης. Ἡ τέως αὐτοκράτειρα βρῖσκε-ται τώρα στὴν Ρώμη, γιὰ νὰ γυρίσῃ (ἐπιτέ-λους!) τὴν πρῶτῃ ταῖνία της, ἡ ὁποία, ὅπως ἐγνωστοποιήθη, θὰ ἔχῃ τὸν τίτλο: «Τὸ μυστικό» ↓

(Ἀνακοίνωσις)

Μ' ΕΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙ στά μαλλιά καὶ χαμογελώντας πανευτυχής, ἡ Λίζ φεύγει ἀπὸ τὴν ἀποχαιρετιστήρια δεξίωση, πού ὠργάνωσαν φίλοι στὸ Τορόντο πρὸς τιμὴν τοῦ ζεύγους. «Τί συμβαίνει, ὅμως;» διερωτήθησαν ὅσοι πρόσεξαν στὴν φωτογραφία τὶς ὑποπτες διαστάσεις πού ἔχει ἡ κοιλιά τῆς διάσημης «τζάρ».

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΛΙΖ ΤΑΙΗΛΟΡ

Π ὦν ἀπὸ ἀρκετὸς μῆνες εἴχαμε κάνει, ἀπὸ τὶς σελίδες τῶν «Εἰκόνων», μιὰ μακροσκελὴ ἀνάλυση τῶν σχέσεων 'Ελίζαμπεθ Τάιλορ - Ρίτσαρντ Μπάρτον. Εἴχαμε ψάξει νὰ δοῦμε τί ἀκριβῶς τοὺς ἐνώνει καὶ τί τοὺς διόσκει ἐκείνη. Ἀπὸ τότε συνέβη ἓνα γεγονός. 'Ενα, ἀλλὰ σημαντικό: Παντρεύτηκαν. Πολλὰ γράφτηκαν ἐπάνω σ' αὐτὴ τὴν ταιριαστὴ ἔνωση διὸ ἀνθρώπων πού ζοῦν ἀπὸ τὸν κινηματογράφο, πού εἶναι νέοι, πολλὰ ὥραϊοι καὶ πολλὰ ἀγαπημένοι. Αὐστειλῶς, πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ πού γράφτηκαν στὴν Ἀθῆνα δὲν εἶναι πολὺ εὐχάριστα καί, κατὰ τὴν γνώμη μας τουλάχιστον, δίνουν μιὰ ἐσφαλμένη εἰκόνα τῆς πραγματικότητος. 'Ας δοῦμε λοιπὸν —καὶ σ' αὐτὸν τὸν δῆθεν εσκανδαλισμὸν γάμο— ποιά ἀκριβῶς εἶναι ἡ πραγματικότητα.

Γιὰ νὰ τὸ δοῦμε, θὰ στηριχθῶμε, ὅπως πάντα, σὲ γεγονότα, σὲ ἀνέκδοτα, σὲ λογικὰ συμπεράσματα καὶ ὅχι σὲ εὐκολοὺς χαρακτηρισμοὺς περὶ ἀντικείμενου τῶν σερίδων τοῦ κινηματογράφου.

Εἶναι, λοιπόν, ἡ Λίζ ἀνήθικη — μὴς πληροφοροῦν. Γιατί; Μήπως γιὰ τὸ παντρεῖται τοὺς ἄνδρες πού ἀγαπᾷ; 'Ερεπε, γιὰ νὰ τὴν σεβώμαστε, νὰ παῖξιν τὸν ρόλο πού παίζουν οἱ περισσότερες γυναῖκες, δηλαδὴ τῆς καλῆς οὐχόλου στὸ σπίτι, ἡ ὁποία ἀλλάζει τοὺς ἐραστὰς σὰ κροφά, ἐπιβουλεύει καὶ πολιτισμένα, ὅπως συνήθισαν νὰ λέμε;

'Η Λίζ εἶναι μιὰ ἀγορά φύση — τὸ δείχνει ἡ κάθε της πράξη. Δὲν εἶναι αἰσθηματικὴ, δὲν εἶναι κόλακας, δὲν εἶναι ἡθοποιὸς στὴν ζωὴ. Ἀντίκει ὅμως —ὁδὸς τοιμερὸς— στὴν σπάνια ὀψία ἀνδρῶν πού οἱ Γάλλοι ὀνομάζουν «grandes amoureuses». Σέρει τὸν ἑρῶτα, τὸν νοιώθει βαθιά, εἴ μὴ πᾶθος καὶ γιὰ τὸ πάθος τῆς. 'Έχει ἀνάγκη ν' ἀγαπᾷ, νὰ θαυμάζει,

νὰ πεθαίνει ἀπὸ ἔρωτα, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ζῇ. Καὶ κάθε φορὰ εἶναι ἀπόλυτα εὐλαχρής. Θέλουε ἀπόδειξη; Φτάνει μιὰ: Κάθε φορὰ κινδυνεύει μέχρι θανάτου γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ παιδί (ἐπιθυμία κάθε ἀληθινὰ ἐρωτευμένης γυναίκας), πράγμα πού, μὲ τρεῖς ἤδη καισαρικὲς τοιές, τῆς τὸ ἔχουν ἀπαγορεύσει οἱ γιατροὶ τῆς.

'Ανήθικη ἡ Λίζ; Γιατί; Γιατί τὰ μάτια τῆς δὲν ἔχουν συνήθειαν στὸ ἥμισυ τῆς γκαρσονιέρας, στίς ντροπισμένες κορυφές συναντήσεις, στὰ ἐμὰς εἶδε μήπως κανείς;»

«Μάλιστα, κύριε, τοῦ εἶπε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ, μὲ τὴν διαγωγή τῆς. 'Εγὼ δὲν χοῦμαι. Ζῶ σὲ γυάλινο σπίτι, χίλιοι φακοὶ παρακολουθοῦν τὴν κάθε κίνησή μου. Σὲ θέλω καὶ δὲν ντρέπομαι. 'Ας ντρέπονται οἱ δειλοί».

Καὶ σὰν νὰ ἦταν αὐτὴ —καὶ ὅχι ὁ Μπάρτον— ἡ ἐρμηνεύτρια τοῦ Σαίπηρ, θυμάται τὸν «'Ερρίκο Ε'»:

«Τὰ μικρὰ ἔθιμα ὑποκλίνονται ἐμπρὸς τοῦς μεγάλους βασιλιάδες. Σήκωσε ὑπερήφανα τὸ κεφάλι καὶ μίλησέ μου σὰν γυναῖκα καὶ σὰν βασίλισσα. Πές μου: 'Εἶμαι δική σου'. Καὶ δὲν θὰ προλάβῃς νὰ τὸ πῇς, κι ἀμέσως θὰ σοῦ ἀνταντῶσι: 'Η Ἀγγλία εἶναι δική σου, ἡ Γαλλία εἶναι δική σου καὶ ὁ 'Ερρίκος Πλαντεζενὲ εἶναι δικός σου».

Βασίλισσα

Ἡ Λίζ εἶναι βασίλισσα στὸ εἶδος τῆς. Ἀλίμονο ἂν ἀρχίσουμε νὰ τὴν φανταζώμαστε σὰν τὸ φιλόδοξο κοριτσάκι πού, μὲ γαλιφιές καὶ κολακίες, ἐφορίζε λαϊκάτα τὸν πλοῖσις, περιζήτητο γαμπρὸ.

Γιατί —καὶ ἐδῶ ἦλθε ἡ ὥρα τῶν ἀντιθέσεων— ὁ Μπάρτον οὐτε τόσο πλούσιος, οὐτε τόσο περιζήτητος ἦταν πρὶν τὸν ἀγάγη, πρὶν τὸν ἐξαχσιῶσιν ἐκείνη καὶ τὸν φέρῃ στὸ προσκήνιο τοῦ διεθνούς ἐνδιαφέροντος. Πενήντα μὲ ἑκατὸ χιλιάδες δολάρια ἦταν ἡ ἀμοιβή του γιὰ τὴν κάθε ταινία καὶ ἂν ἔπαιξε ἐμιοῦζικαλς στὴν Ἀμερικὴ ἦταν γιὰ τὸν ἑαυτὸν ἑσπασμὸς τὸ κεφάλι του, χωρὶς νὰ δοῖσκουν τί εἰδους σενάριο θὰ μπορούσαν νὰ ταιριάσουν στὸ σχεδὸν ἀποκλειστικὰ θεατρικὸ του τλέντο.

Σήμερα ὁ Μπάρτον ζητᾷ —καὶ παίρνει— μισὸ ἑκατομμύριο δολάρια. Καὶ ὑπόσχεται νὰ ἀυξήσῃ, λίαν προσεχῶς, τὴς ἀπαιτήσεις του μὲ ποσοτὰ.

Τὶ τὸν ἐφορίζε, λοιπόν; Πῶς τὰ κατάρψε ἡ μικρόσχημη Λίζ; Ἀπλῶστα, ὁρατότατα, μὲ τὴν δύναμη, τὴν πλῆξη, τὸν αὐθεντικὸ ἔρωτά της. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοναδική της τέχνη. Καὶ μοναδικὸ τῆς ἔθιμο, ἡ ἐλευθερία τῆς σὰν ἀνθρώπου καὶ σὰν γυναῖκα ἀπέναντι στίς προλήψεις καὶ στὴν μικρότητα τοῦ κόσμου, πού δέχεται τὰ πάντα, φτάνει νὰ μὴν ξυπνήσῃ τὰ σκυλιὰ τοῦ κοιμοῦνται.

Νικήτρια

Τ' αὐτὸ ἡ νίκη τῆς εἶναι ὥραϊα. Γιατί ἔπεισε ἓναν ἄντρα, ἄντρα παντρεμένον, μὲ παιδιὰ, ὁ ὁποῖος, μάλιστα, χρόνια ἀπατοῦσε συστηματικὰ καὶ μὲ ἡλικιωμένη, σὴν τὴν γυναῖκα του (τὴ ἀνοχή τῆς, ὡς γνωστόν, γιὰ τὴν ἔφευγε ταξίδια μὲ τὴν ἐρωσιματία του, πού κρατοῦσαν πάνω ἀπὸ χρόνον — μὴς λέει ἡ πρόσφατη δημοσιότητα τοῦ ἱστορία), νὰ νοιώσῃ ἐλεύθερα, ὅπως αὐτὴ.

Δὲν ἀνέφθηκαν τὶς ἐθῶνες καὶ τὴν γολοποίηση, μὴς λένε. Αὐτὸ ἀκριβῶς καθορίζει στὰ ἀκριβῆ τῆς δοῖα τὴν μεγάλη νίκη τῆς Λίζ: Τὸ δὲ ἔκαμε τὸν Μπάρτον ἄντρα. Μεροστὰ τῆς, αὐτὸς ὁ τυπικός, ὁ ἁπλὸς μὲ τὶς κορυφές ἐνδοσύνετες, πού, ὅπως κάθε ὁμόφυλός του, ἔστρεψε τὴν δημοσιότητα καὶ ἀντιρροῦσε ἐκσυμμετρίαν σὲ κάθε κίνησιν τῶν δημοσιογράφων, ἀποφάσισε πῶς κάποτε στὴν ζωὴ του ἔστρεψε νὰ κίνη, ἐπιτέλους, αὐτὸ πού πραγματικά ἤθελε. Γιατί ἔγινε γελοῖος; Γιατί εἶναι ὁ πέμπτος σκύλος; Καλύτερα αὐτὸ, παρὰ νὰ εἶναι ὁ εἰκοστός ἐραστῆς. 'Ο σκύλος μὴς γυναίκας πού, κάθε φορὰ, δὲν εἶχε παρὰ ἓναν στὴν ζωὴ τῆς.

Γελοῖα πράγματα! Ναι, ἴσως γιὰ τοὺς καθημερινοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ, γιὰ νὰ ζανθιμῇ τὸν «'Ερρίκο Ε'»:

«Τὰ μικρὰ ἔθιμα ὑποκλίνονται ἐμπρὸς τοῦς μεγάλους βασιλιάδες. Καὶ στίς μεγάλους βασίλισσες, προσέκυμαι».

ΡΟΖΙΤΑ ΣΕΚΟΥ

↑ Μὲ «κιμονό»...

...ἐνεφανίσθη καί, φυσικά, ἐνδουσίασε τοὺς παριστάμενους ἡ Τζίνα Λολλομπρίτζινα στὴν πρεμιέρα τοῦ ἑβδομαδιαίου τρίτου Φεστιβάλ τοῦ Ἰταλικοῦ Κινηματογράφου, πού ἔγινε τελευταία στὸ Τόκυο. Ἡ διάσημη Ἰταλίδα ἡθοποιὸς, ὠραϊότατη ὅπως πάντα, μαγεύτηκε ἀπὸ τὴν παρομονή τῆς στὴν Ἰαπωνία. «Εἶμαι τόσο εὐγνώμων ἀπὸ τὴν θερμὴ σας ὑποδοχή, ἐξήλωσε σὲ σχετικὴ συνέντευξη, ὥστε εἶμαι βέβαια πῶς ἂν ἦταν ἐδῶ ὁ ἄνδρας μου καὶ ὁ γιός μου θὰ ζήλευαν».

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ἦ Μανία ἐξοντώσεως... κάθε πέτρινου ὄγκου, κάθε ὑψώματος, πού διακόπτει τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς, ἔχει καταλάβει τοὺς ἰδιοκτῆτες καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονες. Ὑστερα ἀπὸ τὰ Τουρκοβούνια, πού τὰ λατομεῖα τὰ μετέβαλαν σὲ διάτρητα σεληνιακά τοπία, τὸ τελείωμα τοῦ Ὑμηττοῦ πρὸς τὰ Μεσόγεια μετεβλήθη σὲ οἰκοδομικὸ ὕλικο. Τώρα, ἓνας μοναχικός, ψηλὸς βράχος, πού βρίσκεται στὸ τέλος τῆς ὁδοῦ Βεῖκου, ἀπειλεῖται μέ... οἰκοδόμησι. Οἱ γείτονες ἔχουν πρὸ πολλοῦ ἀπευθυνθῇ στοὺς ἀρμόδιους. Μὰ ὁ πῖθ θλιμμένος καὶ σιωπηλὸς, γιὰ τὴν κατὰστροφὴ τῆς θέας καὶ τῆς ἰσορροπίας τοῦ πέτρινου αὐτοῦ ὄγκου μὲ τὸν ἀντίστοιχο τοῦ λόφου τοῦ Φιλοπάππου, εἶναι ὁ Χρῆστος Καπράλος. Τὸ σπίτι καὶ τὸ ἀτελιὸ του εἶναι ἀκριβῶς ἀπέναντι...

Ἦ Ὁμιλία... τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου, στὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, τὴν 18ην Ἰανουαρίου, εἶναι ὁ νέος δίσκος πού προσφέρουν στὸ κοινὸ τους οἱ «Στροφές». Ἐπιτυχία πού ἀναδίδει μιὰ παράδοσι —οἱ δίσκοι μὲ πολιτικούς λόγους ἄρχισαν μὲ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλο— καί, συγχρόνως, δίνει τὴν εὐκαιρία σὲ χιλιάδες θαυμαστὰς νὰ ἔχουν τὴν φωνὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ τους, ὅποια ὦρα τὴν θελήσουν, στὴν οἰκιακὴ δισκοθήκη. Ἡ «Μήδεια», σὲ διαιλεκτὰ ἀποσπάσματα, διαβασμένα ἀπὸ τὴν Ἑλσα Βεργή, εἶναι —ὅπως πληροφοροῦμεθα— ὁ δίσκος πού ἐτοιμάζεται...

Ἦ Μουσικὴ... κωμῶδια, ἀπὸ τὸ περίφημο μυθιστόρημα τοῦ Ἀλντους Χάξλεϊ, «Γενναῖος, νέος κόσμος», ἀνεβάξεται αὐτὲς τὶς ἡμέρες στὸ Μπρόντγουαϊ. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, τὸ ἔργο εἶναι τοποθετημένο στὸ ἔτος 2000 καὶ ὅλοι οἱ ἥρωες ἐμφανίζονται μὲ τὶς ἀλλαγὲς τοῦ χρόνου καὶ τῆς προόδου...

Ἦ «Ὁ σκαρ Ἔπφ»... Μ' αὐτὸ τὸ παράξενο, δυσκολοπρόφερτο ὄνομα, ὁ φίλος ἡμῶς Ντάρρελ ἐγκαινίωσε στὸ Παρίσι τὴν πρώτη του ἔκθεσι ζωγραφικῆς. Στὰ ἐγκαίνια, ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς τῆς «Τζουστίν» προσπάθησε νὰ παραπλανήσῃ τοὺς δημοσιογράφους: «Ὁ Ὁσκαρ εἶναι ἓνας Ἕλληνας βωσκός, πού τὸν ἐγνώρισα πρὶν λίγα χρόνια. Ἡ ἀφελὴς ζωγραφικὴ του μὲ γοήτευσε...». Ἡ ἀλήθεια, ὥστόσο, δὲν μπόρεσε νὰ κρυφτῇ γιὰ πολὺ. Καὶ οἱ πίνακές του πωλοῦνται ἀπὸ πενήντα ὡς πεντακόσια φράγκα...

Ἦ Καλαίσθητο... φθνὸ διελθί. Τὸ πρόβλημα πού ἀπασχολοῦσε χρόνια τώρα τοὺς διελθίφίλους —καὶ κατὰ κανόνα φτωχοῦς— Ἑλληνες λῦθηκε μὲ τὶς ἐκδόσεις «Γαλαξίας». Ἡ ἔκθεσις τῶν μικρῶν, πολύχρωμων τάμων, πού ἐγκαινιάσθηκε τὴν Κυριακὴ στὴν γκαλερί «Μέρλιν», προσφέρει μοναδικὴ εὐκαιρία συγκροτήσεως «οἰκονομικῆς» διελθιοθήκης ξένης λογοτεχνίας, παλαιῶν ἑλληνικῶν ἔργων, ποιήσεως, ἱστορίας καὶ ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων...

777

Μονόφθαλμες οἱ κομπῆς

'Η μαρτυρολογία γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἐπηρέασε τὴν «ὠτ-κουσφύρ». Μαλλιά κατὰσθαν, γυαλιστερὰ, θὰ πέφτουν μὲ παιδικὴ ἀτμηλησία στὸ πρόσωπο καὶ θὰ σκεπάζουν τὸ ἓνα μάτι. Οἱ ὠραῖες δὲν ἔχουν παρὰ νὰ διαλέξουν ποῖο ἀπὸ τὰ δύο προτιμοῦν ν' ἀφήσουν ἀκάλυπτο. Ἡ νέα κόμμωση θὰ λέγεται «Χάδι» καὶ εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν τελευταία ταινία τῆς Μπέμπι «Ἡ περιφρόνηση». Πολλὲς φορές, ἡ μπούκλα πού πέφτει μπροστὰ, σχηματίζοντας θαθεῖα γλώσσα, μπορεῖ νὰ εἶναι καί... ψεύτικη. Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ νέα γραμμὴ εἶναι πολὺ συντηρητικὴ καὶ ἀπλή. Τὰ δύο αὐτὰ ὑποδείγματα ἔχουν σχεδιασθῇ ἀπὸ τὴν Μαρλὲν (δεξιὰ) καὶ ἀπὸ τὴν Ἄννυ Μενὺ (κάτω) ↓

Χορευτικές...

..διαγωνισμός, μὲ μοντέρνους, ἀλλὰ διακριτικούς χορούς, στὸ Λένινγκραντ. Ἐλαβαν μέρος, ὅπως ἀναγγέλλει τὸ «Τάς», ἑκατὸ καὶ πλέον χορευταί, ἀπὸ τὸ Λένινγκραντ, τὸ Ταλλίν, τὴν Ρίγα καὶ ἀπὸ διάφορες ἄλλες πόλεις τῆς Σοβιετ. Ἐνῶσεως. ←

■ ■ ΚΑΡΟΛ Μπαίκερ, ἡ πασίγνωστη ἀπὸ τὴν «Μπαϊνμυ Ντόλλ», ἡθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, βρίσκεται τώρα στὴν Κέννα (Ἀφρική), ὅπου γυρίζει σκηνὲς ἀπὸ τὴν ταινία «Ὁ κύριος Μωῦσης». Σύμφωνα μὲ τὸ σενάριο, πρέπει νὰ χορεύῃ καὶ νὰ παίξῃ μὲ διάφορα ἀρπακτικά, πράγμα πού τὴν ἀναγκάζει καθημερινῶς νὰ κύνῃ τὸ δράδυ ἓνα ἀπολυμαντικὸ μπάνιο.

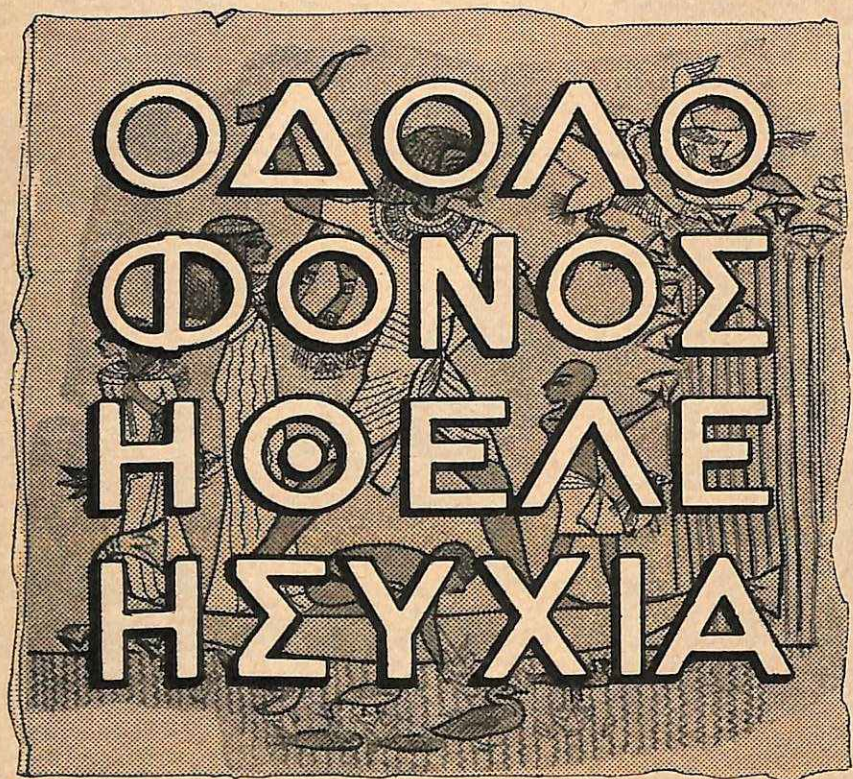
■ ■ «ΜΕΤΑ τὴν πτώση», τὸ νέο θεατρικὸ ἔργο τοῦ Ἀρθούρ Μύλλερ πού παίζεται στὴ Νέα Ὑόρκη, ἐμ-

πνευσμένο ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸν θάνατο τῆς Μαίριλιν Μονρόε, πρόκειται νὰ παιχθῇ καὶ στὴ Γαλλία. Ἡ μετάφραση θὰ γίνη ἀπὸ ἓναν δημοσιογράφο, φίλο τοῦ Μύλλερ, πού γνώριζε καλὰ τὴν Μονρόε. Τὸν ἀνδρικό πρῶτο ρόλο θὰ ὑποδυθῇ μάλλον ὁ Σέρζ Ρετζιανί. Ὅσο γιὰ τὸν γυναικεῖο, τίποτε δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστὸ, ἀλλὰ ὁ Μύλλερ σκέπτεται πολὺ τὴν Ζαν Μορώ.

■ ■ Ἡ ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ Ἀρντύ, συμμετείχε στὸ Λονδίνο σὲ μιὰ ἐκπομπὴ τηλεοράσεως ἀφιερωμένη στοὺς νεαροὺς

ἐκατομμυριοῦχοις τοῦ δίσκου, τραγουδώντας τὸ τραγούδι πού τὴν ἐκίνησε διόσημη: «Ὅλα τ' ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια...». Μὲ τὴν εὐκαιρία, πῶνισε καὶ ἀρκετὰ κοσμήρια.

■ ■ Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ Ἑλισάβετ, παρήγγειλε τὰ μαρδιακά τοῦ νεογέννητου πρίγκιπα, στὸ Ἀσυλὸ Γερνῶτον τοῦ Λονδίνου. Εἴκοσι εἰδικοί, μετὰ 72 καὶ 85 ἐτῶν, ἐπελέγησαν ἵνα νάμεσα στοὺς 225 τροφίμους τοῦ γιὰ νὰ πλέξουν τὰ 52 μάλλινα κομμάτια πού χρειάζεται τὸ μωρὸ.

Του Φρέντ Κασσάου

ΟΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΗΘΕΛΕ ΗΣΥΧΙΑ

Ο ΛΙΟΝΕΛ ΦΡΙΜΠΟΥΡ, ένας μεσόκοπος αγγλοπτολόγος, προσπαθεί με κάθε τρόπο να εξασφαλίση την απαραίτητη για τις μελέτες του ησυχία. Σκοτώνει τον θορυβώδη πατέρα μιας διαζευγμένης κυρίας, που θέλει να παντρευτεί, για να αποφυγή την συγκατοίκσή του μαζί τους, αλλά η κυρία — που τ' έχει φτιάξει στο μεταξύ με τόν ωραίο ξάδερφό της— αντιτάσσει ως εμπόδιο στην ένωσή τους το γεγονός ότι ο γάμος τους θ' αποτελούσε αμάρτημα, αφού αυτή είναι χωρισμένη και όχι χήρα...

13

Τότε, απότομα, τὰ κατάλαβα όλα. —Στοιχηματίζω πώς μαντεύω ποιά είναι αυτή η κοπέλλα.

—Ποιά κοπέλλα;
—Η άρραβωνιαστική σου.
—Δεν μαντεύεις τίποτε απολύτως.
—Όστε με παίρνεις λοιπόν για ήλιθιο; Νομίζεις πώς δεν παρατηρώ τίποτε; Πώς δεν άκουω τίποτε; Μπορώ να σου πω τ' όνομα αυτής της κοπέλλας, τὸ γνωρίζω.

—Αλήθεια;
(Έγινε κατακόκκινος κ' έκείνος επίσης.)
—Τὴν ανέφερες μιλώντας για τὸ ἀνιό μου. Είναι αυτή ἡ Ζαζί.

Τότε άρχισε νὰ σπαράζει ἀπ' τὰ γέλια κ' ἔγώ δὲν ξέρω για πόση ώρα λέγοντας: «Φτωχή μου Ἀγνή, φτωχή μου Ἀγνή»... Τόσο ὥστε ὅταν πιά βαρέθηκαν νὰ κλαίω καθισμένη στήν καρέκλα μου καὶ καθὼς ἔκείνος σφάδαζε πάντα ἀπ' τὰ γέλια στήν πολυθρόνα του, σηκώθηκα, ξεκρέμασα τὸ παλτό του ἀπ' τὸ πόρτ· μαντὼ καὶ τοῦ τῷ-οἶξα στὰ γόνατα λέγοντας:

—Καλύτερα να φύγεις, Φρανσίς.
Κοίταξε τὸ παλτό του, ἔπειτα ἔμένα, ξερόβηξε καὶ ξαναπῆρε τὸ σοβαρὸ ἔφος του:

—Έχεις δίκιο, εἶπε.
Φόρεσε τὸ παλτό του κ' ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα μικρὸ πακέτο πού μου τὸ ἔδωσε μὲ δισταγμό:

—Πάρε, τραύλισε. Σκέ... σκέφτηκα ὅτι θὰ σ' ἐγκαρτοῦσε...
Ήταν ἕνα κοντὶ μὲ σοκολάτες.
—Εἶσαι ἀληθινὰ πάρα πολὺ εὐγενικός, εἶπα. Ὁρεβονάρ, Φρανσίς!

—Ὁρεβονάρ.
Γύρισε τὴν πλάτη ἀπότομα καὶ βγήκε ἀπ' τὸ σπιτάκι μου. Ἀκουσα τὰ δῆμά του στὸν κῆπο. Φυσικά, εἶχα διάθεση νὰ τὸν ξαναφωνάξω, ἀλλὰ πρὸς τί; Κ' ἔπειτα, ἔχω κ' ἐγὼ τὴν ἀξιοπρέπεια

μου! Ἀκουσα τὴν μηχανή του νὰ ρουθινίζει κ' ἔπειτα τ' αὐτοκίνητο ξεκίνησε καὶ ἀπομακρύνθηκε... Μηχανικά σήκωσα τὸ τραπέζι, ἔβλεπα τὰ πιάτα. Θὰ μοῦ ἔμενε σούπα καὶ ραγού καὶ για αἶθριο... Προσπαθούσα νὰ μὴ σκεφτώμαι τίποτε, ἀλλὰ ἤμουν πολὺ ἀναστατωμένη.

Αἰσθανόμουν μόνη καὶ κρύβω. Κ' ἔπειτα, ξαφνικά, σκέφτηκα τὸν Λιονέλ καὶ πῆρα λίγο κουράγιο. Τί καλὸς αὐτὸς ὁ Λιονέλ! Φέρθηκε πάντα τόσο λεπτὰ μαζί μου, τόσο στοργικά, τόσο ἀρωμασμένα! Ήταν πάντα στὸ πλευρὸ μου ὅταν μοῦ τύχαινε μιὰ δυστυχία, ὅπως ὁ θάνατος τοῦ μπαμπά, λόγῳ χάρις... Καὶ νὰ σκεφτῇ κανεὶς ὅτι τὸν παραμέλησα καὶ τὸν κακομεταχειρίστηκα για ἕναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς νεαροὺς ξανθοὺς μὲ τ' ἀνοιχτὰ μάτια, πού δὲν μοῦ ἔφεραν ποτὲ τύχη.

Ἐκείνος, τουλάχιστον, δὲν ἀρραβωνιάζεται χωρὶς νὰ μὲ προειδοποιήσῃ! Δὲν θὰ ἦταν ἱκανὸς για μιὰ τόσο ἱπποκρίτη στάση. Ἐκείνος, τουλάχιστον, μὲ ζήτησε νὰ γάμο. Καὶ νὰ σκεφτῇ κανεὶς ὅτι δὲν ἤξερα τί προφάσεις νὰ ἐπινοήσω για νὰ τοῦ ἀρνιθῶ. Ἐχουν δίκιο νὰ λένε ὅτι ἡ πείρα δὲν χρησιμεύει σὲ τίποτε. Κι ὁστόσο, εἶχα βοηθ ἄρκετους μελετῶντες μὲ τὸν Ζάκ, τὸν πρώην σύζυγό μου, καὶ δὲν ἔπρεπε ν' ἀρῆσω νὰ μὲ τυλίξῃ ἕνας ξανθὸς μὲ ἀνοιχτὰ μάτια. Ἐνῶ ὁ Λιονέλ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, εἶναι μελαγχρινὸς μὲ μαύρα μάτια. Λίγῳ χολερικὰ τὰ μούρα μάτια του, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι μιὰ λεπτομέρεια. Ἀξίζει περισσότερῳ ἕνας χολερικὸς μελαγχρινὸς πού σ' ἀγαπᾷ, παρὰ ἕνας γελαστὸς ξανθὸς πού σὲ παρατᾷ.

Ἀρκεῖ ὅμως νὰ μὴν ἦταν πολὺ ἀργά. Ἀρκεῖ ὁ Λιονέλ νὰ μὴν εἶχε κουρασθῇ ἀπ' ὅλες τίς διαδοχικὲς ἀρνήσεις μου, ἀπ' τὰ πένθη μου καὶ τοὺς θρησκευτικὸς ἐνδοιασμούς μου. Δὲν θὰ μπορούσα πιά νὰ μείνω μόνη, τώρα, μέσα στὸ σπιτάκι μου... Ἦμουν τόσο ἀνασταταμένη, ὥστε ἀποφάσισα νὰ τοῦ γράψω δυὸ λόγια. Ἐκανα ἕναν γρήγορο

ὑπολογισμό: Ήταν Παρασκευὴ βράδυ. Ἄν ταχυδρομούσα τὸ σημείωμά μου αἶθριο τὸ πρωτὶ στὸ Παρίσι, θὰ τὸ ἔπαιρνε ἐγκαίρως για νάρθη τὴν Κυριακή.

Πῆρα τὸ ἐπιστολόχαρτό μου καὶ τὸ στυλό μου κ' ἔγραψα διαστειλά:

«Ἀγαπητὲ μου Λιονέλ,
Ἄν δὲν ἔχης τίποτε καλύτερο νὰ κάνης, θὰ μπορούσες νάρθης μεθαύριο, Κυριακή, νὰ γευματίσης στὸ Ἀτίς; Θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ νὰ σὲ δῶ.

Φιλικάτατα,
Ἀγνή».

Ἐκλείσα τὸν φάκελο. Θάθελα νὰ ἦταν κιόλας Κυριακή. Δὲν εἶμαι συνηθισμένη σὲ τόσες ἀλλεπάλληλες συγκινήσεις καὶ ἡ καρδιά μου χτυποῦσε δυνατὰ. Δὲν ξέρω ἂν εἶμαι δυστυχημένη πού ὁ Φρανσίς μ' ἔγκατέλειψε, ἢ ἂν εἶμαι εὐτυχὴς πού ἐπὶ τέλους πῆρα τὴν ἀπόφαση νὰ παντρευθῶ τὸν Λιονέλ. Στὸ βάθος, καταλάβαινα πάντα ὅτι, μὲ τὸν Φρανσίς, αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις δὲν μπορούσε νάναι σοβαρὴ.

Μὲ τὸν Λιονέλ θὰ εἶναι κάτι σοβαρὸ. Τὸ βλέπω! Τὸν βλέπω κιάλας, ἐκείνον, νὰ γράφῃ τὸ βιβλίο του για τὸν Τάινκ καὶ Ματῶν στὸ δωμάτιο τοῦ βάρδου. Καὶ τίποτε δὲν μοῦ ἀποδεικνύει ὅτι, ὅταν θάμιασε παντρεμένοι, θὰ κάνει ἔρωτα λιγώτερο καλὰ ἀπ' τὸν Φρανσίς...

Ρίγησα: Δὲν κάνει, ἀλήθεια, ἔσστη! Ξαφνικά θυμήθηκα ὅτι μ' ὅλες αὐτὲς τίς ἱστορίες εἶχα ξεχάσει νὰ κατέβω στὸ ὑπόγειο για νὰ ξαναγεμίσω τὴν θέρμανσή μου.

Ἀλλὰ ἤμουν τόσο ταραγμένη, ὥστε ἐγὼ πού δὲν καννίζω ποτὲ ἔνοιασα πραγματικά τὴν ἀνάγκη ν' ἀνάχω ἕνα ταγιάρο. (Εἶχα πάντα ἐπάνω μου ἕνα πακέτο ἀμερικανικὰ ταγιάρα, για τὴν περίπτωση πού ὁ Φρανσίς δὲν θὰ εἶχε ἄλλα ἐπάνω του.)

Κατέβηκα στὸ ὑπόγειο μὲ τὸ ταγιάρο μου καὶ

ἄρχισα νὰ γεμίζω τὴ σόμπα. Ἀλλὰ δὲν ἤμουν συνηθισμένη νὰ καννίζω: Τὸ ταγιάρο μὲ κάνει νὰ βήχω καὶ μοῦ φέρνει ζάλες. Ἐπειτα ἀπὸ τρεῖς ἢ τέσσερις ρουφηξιές, πέταξα τὸ ταγιάρο μου καὶ ξαναγένηκα για νὰ ἐτοιμασθῶ νὰ πέσω στὸ κρεβάτι καὶ νὰ διαβάσω λιγάκι τὴν «Μαρκησία τῶν Ἀγγέλων» πρὶν ἀποκοιμηθῶ.

Δὲν νυστάζω πολὺ. Θὰ πάρω κανένα ἀπ' τὰ ὑπνωτικά πού ἔχω, ἀλλὰ δὲν ξέρω ἂν εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικά. Νομίζω πὼς εἶχα πάρει ἕνα μιὰ φορὰ, ἀλλὰ καθὼς δὲν κατάρθωνα νὰ θυμηθῶ ἂν τὸ εἶχα πάρει ἢ όχι, αὐτὸ μὲ κράτησε ξυπνὴ ὅλη τὴ νύχτα...

Λοιπόν, για περισσότερῳ ἀσφάλεια, ἀπόψε, θὰ πάρω δυὸ καὶ θὰ κοιμηθῶ βαρεῖα.

ΛΙΟΝΕΛ ΦΡΙΜΠΟΥΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

Ὅπως μπορούσε νὰ προβλέψῃ κανεὶς, πέρασα μιὰ πολὺ ἀσχημὴ νύχτα καὶ δὲν ἀποκοιμήθηκα παρὰ κατὰ τὸ πρωτὶ μόνο καὶ μ' ἕναν πολὺ ταραγμένο ἥπνο.

Ἀμέσως μόλις ξύπνησα, κατέβηκα για ν' ἀγοράσω τίς πρωινὲς ἐφημερίδες καὶ τίς κοίταξα μέσα στὸ κρύο καὶ στὰ ρεῖματα ἀέρος, σ' ἕναν πάγκο τῶν Κερμαϊκῶν. Ἐνοίωσα σκληρὴ ἀπογοήτευση, γιατί δὲν ἀνέφεραν πονηρὰ για τὸν Ζάκ Ντεβιλλάρ. Πέταξα τίς ἐφημερίδες μέσα στὸ μεταλλικὸ καλάθι πού ὑπάρχει γι' αὐτὴ τὴν χρῆση καὶ γύρισα σπῆτι μου ὑπερβολικά κακοδιάθετος.

Ἡ Μαρι-Ζοζὲ τραγουδοῦσε πολὺ δυνατὰ, ἀποτελειώνοντας τὴ ντοναλέττα της. Μὲ συνάντησε μέσα στήν κουζίνα, ὅταν ἤρθε για νὰ πάρῃ τὸ πρωινό της.

—Λοιπόν, ρώτησε μὲ χαρούμενο ἔφος, τί νέα;
—Τί ἐννοεῖς μὲ τὸ τί νέα; Τί νεώτερο θέλεις νὰ ὑπάρχῃ;
—Δὲν ξέρω! Σὲ ρώτησα ἔτσι.
—Δὲν ὑπάρχει τίποτε νεώτερο. Τίποτε τὸ ἐνδιαφέρον στίς ἐφημερίδες, τουλάχιστον. Οἱ δημοσιογράφοι δὲν ξέρουν πιά τὸ ἐπάγγελμα τους.

—Μὴν εἶσαι γκρινιάρης, μπαμπά. Νομίζω πὼς ὅλα πρόκειται νὰ κανονισθῶν για μᾶς τοὺς δυὸ...

—Λές ὅτι σοῦ κατέβη!

—Ἄς τὸ παραδεχτοῦμε... Ἀλήθεια, ὁ Φρανσίς θάρθη νὰ μὲ πάρῃ, τώρα σὲ λίγο. Δὲν θέλεις νὰ σοῦ τὸν παρουσιάσω;

—Ἐχω, ἀληθινὰ, ἄλλες σκοτοῦρες τώρα, κορούλα μου, ἀπὸ τὸ ν' ἀσכולοῦμαι μὲ τὰ φλέγτ σου.

—Δὲν εἶναι φλέγτ, ὅλως ἄν ἡ Μαρι-Ζοζὲ μὲ ἀξιοσεύεται. Εἴμαστε ἀρραβωνιασμένοι. Εἶναι ἐπίσημο!

—Ἐπίσημο! Ἀφοῦ ἐγὼ, ὁ πατέρας σου, δὲν τὸ ἤξερα κἀν. Δὲν μὲ πληροφοροῦν ποτὲ για τίποτα. Ὅντε γι' ἀρραβῶνες, ὅντε για... τέλος πάντων, για τίποτε.

—Μὴ λές τώρα ψέματα: Εἶναι μέρες καὶ μέρες πού τὸ ξέρεις! Μόνο πού δὲν τὸ πιστεύεις. Δὲν πιστεύεις τίποτε, ἀλλωστε!

—Ἐγὼ δὲν πιστεύω τίποτε; Ὁραῖο κι αὐτό. Πιστεύω στήν ἐργασία! Ὅλος ὁ κόσμος δὲν θὰ μπορούσε νὰ πῇ τὸ ἴδιο, δὲν εἶν' ἔτσι; Πιστεύω στὸ ἐπάγγελμα μου. Ἐκείνο πού δὲν πιστεύω πιά καθόλου, ἀντιθέτως, εἶναι ἡ ἐπαγγελματικὴ συνέπηση τῶν δημοσιογράφων. Μπορεῖ νὰ συμβῇ ὅτι, ὁπότε, χωρὶς νὰ εἶναι κανεὶς πληροφορημένος! Τὸν κρατοῦν μέσα στήν ἀνοιχμία...

—Δὲν καταλαβαίνω τίποτε ἀπὸ ὅσα μοῦ λές, εἶπε ἡ Μαρι-Ζοζὲ. Για νὰ ξαναγεμίσωμε στὸν Φρανσίς...

Τελικά, κατάρθωσα νὰ μοῦ τὸν συστήσῃ, τὸν Φρανσίς της, ὅταν ἤρθε νὰ τὴν πάρῃ, κατὰ τίς ἐντεκαίμισι. Ἐνας γελαστὸς ξανθὸς, πού ἐγὼ προσωπικά τὸν βότκα ἐντελὸς ἀσήμαντο. Ἐκείνος δῆλωσε ὅτι αἰσθανόταν μεγάλῃ τιμὴ πού μὲ γνωρίζε:

—Ὅργανώνοιμε, ἡ δεσποινὴς κόρη σας κ' ἐγὼ, μιὰ μικρὴ δεξίωση αἶθριο Κυριακῇ, στὸ σπῆτι ἐνὸς φίλου μου — ἐγὼ, δυστυχῶς, κατωκὶ στὸ ξενοδοχεῖο καὶ δὲν μπορῶ...

—Αὐτὰ τὰ ζητήματα τῆς στέγης ἀπασχολοῦν πολὺν κόσμο, τὸν δικάωα ἀφηρημένα, καὶ προκαλοῦν πολλὰς ἀνησιχίες σὲ πολλοὺς ἀνθρώπους.

...κι ἂν εἶστε μόνος καὶ δὲν ἔχετε τίποτε καλύτερο νὰ κάνετε αἶθριο, θὰ χαρμόμαστε πάρα πολὺ ἂν θὰ θέλατε ναρῆτε καὶ σεῖς...

—Ὁ μπαμπᾶς θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἀκόμη μά-

νος αἶθριο, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἀργότερα, ὅλες οἱ Κυριακὲς του θὰ εἶναι πασιμένες!

—Ἡ δεσποινὴς κόρη σας μὲ ἀρῆσε, πράγματι, νὰ καταλάβω ὅτι καὶ σεῖς θ' ἀρραβωνιασθῆτε συντόμως...

—Ἡ δεσποινὴς κόρη μου λέει λιγάκι ὅτι τῆς κατέβη στὸ κεφάλι, εἶπα σ' αὐτὸν τὸν πομπώδη ἡλίθιο. (Ένας νέος πού ἔπαζε συγχρόνως κιθάρα καὶ τρομπέττα δὲν μὴν ἄρεσε καθόλου. Δὲν μπορούσε κανεὶς νὰ κάνῃ τόσο θόρυβο ὁλομόναχος καὶ νὰ εἶναι τίμιος ἀνθρώπος!)

»Θάθελα πολὺ νάρθω κ' ἐγὼ, εἶπα, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔχω τώρα ἕνα σωρὸ δουλειὰ, ἔγνοιες τῆς δουλειᾶς μου πού δὲν μὲ ἀφήνουν σιγνὴ ἢ σιγνὴ καὶ φοβάμαι ὅτι δὲν θὰ μπορούσα νὰ δειξῶ τὴ νεύθμια πού ἀρμόζει σὲ κάτι τέτοιας.

—Τέλος πάντων, ἂν ἀλλάξῃς γνώμη, θὰ μοῦ τὸ πῆς. Ἐμεῖς σιγαίνοιμε τώρα... Ἐρχεσαι, Φρανσίς;

Ἐξαφανίστηκαν, ἀνταλλάσσοντας τὰ ἐπιτηδεύματα χαμόγελα τῶν κάρτ·ποστάλ.

Λίγο μετὰ τὴν ἀναχώρησή τους κατέβηκα για ν' ἀγοράσω τὴν «Φράνς-Σουάρ» πού, ὅπως τὸ δείχνει τὸ ὄνομά της, ἀρχίζει νὰ κικλοφορῇ τὸ μεσημέρι.

Στὴν εἰδικὴ στήλῃ τῶν θεμάτων διάβασα: «Ὁ νεαρὸς σκηνοθέτης Ζάκ Ντεβιλλάρ, ἕνας ἀπ' τοὺς τελευταίους, ἀλλὰ ὅχι καὶ λιγώτερο ταλαντοῦχος τοῦ Νέου Κίματος, τραυματίσθηκε τυχαία τὴν προηγουμένη νύχτα, στὸ Δάσος τῆς Βουλώνης, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ γυρισματος μιᾶς σκηνῆς τοῦ ἔργου «Νυχτερινὲς σφαίρες», ἐνὸς φίλμ πού τὸ γύρισμά του εἶχε ἀρχίσῃ ἐδῶ καὶ λίγῳ καιρὸ. Ἐνα πολεμικὸ περιόριστο γεμάτο σφαίρες εἶχε γλιστρήσῃ κατὰ λάθος ἀνάμεσα σι' ἄλλα ὅπλα, πού ἦταν γεμάτα μὲ ἀσφαῖρα βλήματα.

Εἶναι παρὰξενῳ πὼς μπόρεσε νὰ διαπραχθῇ μιὰ τέτοια ἀμέλεια. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ αἰσθητήρη-του λάθους παραμένει ἡ μόνῃ πιθανοφανὴς ἐξήγησι. Στάθηκε ὥς τώρα ἀδύνατο νὰ καθορισθῇ ἡ προέλευσις τοῦ περιτρόφου. Εἶναι μόνῳ γνωστὸ ὅτι πρόκειται για ἕνα γεωμανικὸ Βάλτερ τῶν 9 χιλ.

Ἀλλὰ ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ἔφερε στὸ ἔδαφός μας ὅπλα καὶ κάθε προελεύσεως καὶ θὰ εἶναι ἱσὺς ἀδύνατο νὰ μάθωμε περισσότερα γι' αὐτό. Ἡ ἡθοποιὸς πού πυροβόλησε κι ὁ ὑπεύθυνος για τὰ ὅπλα δὲν ἐνοχοποιήθηκαν ἀκόμη. Μεταφερόντες ἐπειγόντως στὸ ἀμερικανικὸ νοσοκομεῖο τοῦ Παρισιῶ, ὁ Ζάκ Ντεβιλλάρ βρίσκεται τώρα σὲ κώμα. Ὡστόσο, λόγω τῆς γωνίας πού ῥιχτήκε ἡ σφαῖρα, οἱ γιατροὶ παραμένουν μάλλον αἰσιόδο-

ξοί...

Ὅσο για μένα ἤμουν μάλλον ἀπαισιόδοξος! Αἱ πρόδοι τῆς συγχρόνου ἱατρικῆς μὲ ἀνησυχοῦσαν φοβερά καὶ τὸ ἀμερικανικὸ νοσοκομεῖο τοῦ Νεῦβ (φημισμένο για τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀσθενῶν του πού ἔθγαιναν ἀπὸ κει μέσα σὲ καθεστὸ στάσις) δὲν μὲ καθιστοῦσε καθόλου. Ἡ μόνῃ ἀκτῖνα ἐλπίδος βρισκόταν ἀκριβῶς στήν αἰσιοδοξία τῶν γιατρῶν, αἰσιοδοξία πού ὁ ἀσθενὴς βρίσκεται πολὺ συχνὰ ἐντελὸς ἀνίκανος νὰ συμπερισθῇ.

Περμένα μὲ ἀνησυχία τίς βραδινὲς ἐφημερίδες. Ἀλήμονο! Ὁ Ζάκ Ντεβιλλάρ εἶχε συνελθεῖ ἀπ' τὸ κώμα κ' εἶχε μάλιστα προσφέρει μερικὲς λέξεις. Ὁ πυρετὸς εἶχε πέσει λιγάκι. Ἐχουν μισρέ-νὰ νὰ βγάλουν τὴ σφαῖρα. Ὁ χειρουργὸς ἦταν κ' ἐκείνος ἐπίσης αἰσιόδοξος...

Αὐτὸ ἦταν, για μιὰ ἀκόμη φορὰ, τὸ μοναδικὸ μου στοιχεῖο παρηγορίας, ἀλλὰ κάθε ἐπιτο-σύνῃ μὲ εἶχε ἐγκαταλείψει: Ἡ Ἀγνή δὲν θὰ γινόταν χήρα, οἱ θρησκευτικὸς ἐνδοιασμοὶ της θὰ ἐξακολουθοῦσαν νὰ κατενοῦν τὴν ψυχὴ της (μὲ περισσότερῳ δύναμη ἱσως, ἔπειτα ἀπ' αὐτὰ τὰ γεγονότα) καὶ δὲν θὰ μπορούσα νὰ μοιρασθῶ ὅ-τε τὴ ζωὴ της ὅντε τὴ στέγη της...

Τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς πού ἀπελευθέρουν, ἔλαβα ἕνα γραμματάκι ἀπ' τὴν Ἀγνή, πού μὲ προσκαλοῦσε νὰ πάω τὴν ἐπομένη κιάλας στὸ σπῆτι της. Πέρασα, λοιπόν, μιὰ νύχτα ἀκόμη μέσα στὴ φρόντῃ τῆς ἀδελαιδότητος: Ἡ Ἀγνή εἶχε μᾶλ-ῃ ἀγαπᾷ τὸ δυστύχημα πού εἶχε συμβῇ στὸν πρώην σύζυγό της κ' εἶχε ἀποφασίσει σὰν ἐνδειχῇ κά-ποιος σκοτεινὴς ἐξελίξεως, νὰ διακοπῇ πᾶ κατὰ σχέση μαζί μου; Αὐτὸ ἦταν ὅμως μάλλον ἀπίθανο: Ἡ Ἀγνή δὲν διάδαζε τίς ἐφημερίδες, πού ἀρκοῦσε μόνῳ νὰ διαδύξῃ τὸ ἐδόμοιδια πε-ριωδικὸς της. Μήπως, ἀντιθέτως, εἶχε ἀλλάξῃ γνώ-μη κ' εἶχε παραμερίσει τοὺς ἐνδοιασμούς της; Ἐ-μεινα τελικά σ' αὐτὴ τὴν ἐμνηνεία: Για μιὰ γε-

ναῖκα πού δὲν συνήθιζε νὰ γράφῃ πολὺ καὶ πού ὅς τότε μοῦ εἶχε γράφῃ μόνο καὶ μόνο για νὰ μεταλώσῃ τὸ ραντεβού μας, τὸ σπῆτι αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς ἦταν σχετικὰ θερμὸ.

Γεμάτος ἐλπίδα, λοιπόν, δημάτισα για μιὰ ἀκόμη φορὰ στὸ Καὶ γτ' Ὁραὶ κ' ἔπειτα πῆρα θέ-σι στὸ τραῖνο πού πῆγαινε πρὸς τὴν κατεύθυν-ση τοῦ Ἀμπλόν. Για νὰ διώξω τοὺς μικροὺς μου φόβους καὶ τίς τρελλὲς μου ἐλπίδες, διησίτηκα, κατὰ τὴν διαδρομὴ, στήν ἀνάγνωσις τοῦ ἔργου τοῦ καθηγητοῦ Ἀδόλφου Ἐρμαν: «Ἡ ἀλγαντια-κὴ θρησκεία», πού, παρ' ὅλον ὅτι εἶχε ἐκδοθῇ ἀρ-κετὰ παλιά, ἦταν πολὺ ἐνδιαφέρον.

Ὁ μικρὸς σταθμὸς τοῦ Ἀμπλόν, ἡ ἀνάβασις πρὸς τὸ Ἀτίς Μὸν μέσα στὸ ξερὸ καὶ τσουχτε-ρὸ κρύο (ἡ κακοκαιρία τῶν προηγουμένων ἡμε-ρῶν εἶχε δώσει τὴν θέση της σ' ἕναν καταγύα-λο οὐρανό), ὁ τονωτικὸς ἀέρας κ' ἡ σιωπὴ, τὰ κελαηδίαματα τῶν πουλιῶν, ὅλα αὐτὰ μὲ βύθισαν, περισσότερῳ ἀπὸ συνήθως, σὲ μιὰ εὐχάριστη ἐκ-στασι. Τὰ εἶχα ὁρυστικά κερδίσει ὅλ' αὐτὰ ἢ τὰ εἶχα χάσει; Ἡ ἀνισυχία μου ἦταν τόσο μεγάλῃ, ὥστε ὅταν ἔφτασα στήν στροφὴ τοῦ δρόμου, μετὰ τὴν ὁποία θὰ ἐμφανιζόταν τὸ σπιτάκι τῆς Ἀγνῆς, ἔκλεισα τὰ μάτια καὶ βράδυνα τὸ ὅχημα μου. Τό-σες προσπάθειες καὶ τόσο κόποι θὰ πῆγαιναν χα-μένοι; Ἡ ὑπὸς, ἀντιθέτως, μπορούσε νὰ ἐπι-τρέψῃ στὸν ἑαυτὸ μου νὰ φαντασθῇ τὴν πανε-πιστημιακὴ ἔδρα κ' ἕνα ἀμφιθέατρο στὴ Σορβόν-νη πού θὰ βούιζε ἀπὸ τίς φλυαρίες τῶν φοιτητῶν πού θάκαναν ἀπτόμοα σιωπὴ, βλέποντας νὰ ἐμ-φανίζεται ὁ σεβαστὸς τοὺς καθηγητῆς τῆς αλγυ-πιτολογίας;

Ἐμπρός. Ἐπρεπε νὰ τὸ μάθω. Πῆρα μιὰ θα-θειὰ ἀνάσα, ξανανοίξα τὰ μάτια κ' ἔφτασα στὴ στροφὴ τοῦ δρόμου.

Τὸ σπιτάκι.

ΑΓΝΗ ΝΤΕΒΙΛΛΑΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι ἔμεινε σὰν κεραυνό-πληκτος ὁ Λιονέλ. Ψυχράθηκε μάλιστα λιγάκι: Ἐκείνο πού φαίνεται νὰ τοῦ ἔκανε τὴν μεγαλύ-τερη ἐντύπωσις ἦταν ἐκείνο τὸ ἀποστειγμένο. Εἶχε γίνῃ κατάσπρος σὰν τὸ πανί.

Τὸ μάζεψε μὲ ἀηδία καὶ προφυλάξεις σὰν νὰ ἦταν δυναμίτις:

—Ἀγαπητὴ μου Ἀγνή. Ἀγαπητὴ μου Ἀγνή. Νόμιζα πὼς δὲν κἀπνίζε.

—Μὰ δὲν καννίζω ποτὲ, Λιονέλ! Προσθῆς τὸ βράδυ μόνο. Ἦμουν λιγάκι ἐκνευρισμένη καί...

—Τί ἀπρονουσία. Τί ἀπρονουσία. Πέταξε τὸ ταγιάρο μέσα στὸν σωρὸ ἀπ' τίς στάχτες.

—Σὲ εἰδοποίησα τόσες φορὲς. Αὐτοὶ οἱ τενε-κέδες μὲ τὴ γενεήν, ἐκείνα τὰ κουρέλια...

—Μὰ ἀφοῦ δὲν συνέβη τίποτε.

—Εἶναι μεγάλῃ τύχη πού τὸ ταγιάρο ἔσθηκε μόνο του. Θὰ μπορούσε νὰ σπαστοῦσε μιὰ ἐκ-ρηξη. Τὸ σπῆτι σου θὰ μπορούσε νὰ εἶχε καὶ ὁ-λόκληρο!

—Θὰ εἶχα καὶ κ' ἐγὼ μαζί του.

—Καὶ σὺ ἐπίσης, φυσικά. Σκέψου λιγάκι. Αὐ-τὸ θὰ ἦταν ὑπερβολικά φορικτὸ, τὴ στιγμὴ μάλιστα πού εἶχες ἀποφασίσει νὰ πού κάνης τὴν χαρὰ νὰ δεχθῇς νὰ μὲ παντρευθῇς.

—Θὰ ἦταν φορικτὸ σὲ οποιαδήποτε στιγμὴ.

—Βέβαια, βέβαια. Τέλος πάντων, ἀγαπητὴ μου Ἀγνή, σ' ἐξορκίζω νὰ προσέχῃς ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἐξῆς. Ἀλλωστε, θὰ πάω ἐγὼ ὁ ἴσιος νὰ βγάλω αὐτὰ τὰ μυτινῶνα κι αὐτὰ τὰ κουρέλια, ἀπὸ τώρα κιάλας!

—Ὁχι, Λιονέλ. Ἄσε τα. Εἶχες ἤδη τὴν κα-λωσύνη νὰ γεμίσῃς τὴ σόμπα.

—Ἀπὸ δὴ κ' ἐμπρός, ἀγαπητὴ μου Ἀγνή, θὰ εἴμαστε ἐνωμένοι, για τὸ καλύτερο καὶ τὸ χειρό-τερο. Τόσο για ν' ἀπολαύβωμε μαζί αὐτὸν τὸν καθαρὸ ἀέρα, ὅσο καὶ για νὰ γεμίζωμε τὸ σῶμα τοῦ καλοκαιρέου...

Κι ἄρχισα νὰ μετακομίζῃ ὅλους τοὺς τενεκέ-δες καὶ νὰ τακτοποιᾷ τὰ κουρέλια. Δὲν νοιαζόταν για τ

Τὸ «σέξ»

Τί μέλλον επιφυλάσσει στην Βρεταννία ἡ σταθερὴ μείωση τῶν γεννήσεων; Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν βάση μιᾶς φανταστικῆς ἀφηγήσεως τοῦ συγγραφέως Στάνλεϋ Πράις πού, με γνήσιο βρεταννικὸ χιούμορ, σατιρίζει τὸν τρόπο με τὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζονται στὴν Μ. Βρεταννία πολλὰ προβλήματα παρομοίου εἴδους...

Ὁ πρῶτος ὑπαινιγμὸς σχετικὰ με τὴν ἐπικείμενη κρίση δόθηκε ὅταν δημοσιεύθηκαν οἱ ἀριθμοὶ τοῦ 1970, πού ἔδειχναν μιὰ πτώση τοῦ ποσοστοῦ τῶν γεννήσεων κατὰ 15%, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν προηγούμενο χρόνο. Τὸ 1971 τὸ ποσοστὸ ἔφθασε τὰ 22% καὶ τὸ 1972 τὰ 31%. Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1973 ἔγινε στὴν Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ζωηρὴ συζήτηση, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς σὲρ "Αντονι Βέντγουϊτ Μπέν εἶπε: «Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀγεννήθησαν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ὀλιγώτερα παιδιά ἐν συγκρίσει πρὸς οἰουδήποτε ἔτος ἀπὸ τοῦ 1821, ὁπότε ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἀνῆρχετο εἰς 15 μίλεις ἑκατεμμύρια. Πρόκειται περὶ ἑνὸς ζητήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ ἀνησυχίαν». Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτευσεως, σὲρ "Ερικ Λοϊμπκ, ζήτησε πλήρη ἔρευνα: «Μόνον ἕνας λόγος εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ, εἶπε, διὰ τὸν ὁποῖον αἱ γυναῖκες τῆς χώρας ταύτης γεννοῦν ὀλιγώτερα παιδιά, καὶ εἶναι καιρὸς νὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις ἀρμόσιμα μέτρα». Ἐκεῖνο πού πραγματικὰ ἔκανε ἡ κυβέρνησις ἦταν νὰ συστήσῃ μιὰ Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Γεννήσεων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ λόρδου Μόντλιγκ τοῦ Πάινγουουτ.

Τὸ πρῶτο συμπέρασμα τῆς Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς ἦταν ὅτι ἡ καταστροφικὴ πτώση τοῦ ρυθμοῦ τῶν γεννήσεων δὲν εἶχε οἰκονομικὰ αἰτία. Ἡ Βρεταννία ζοῦσε σὲ μιὰ ἐποχὴ πρωτοφανοῦς πλούτου. Δὲν ὑπῆρχε στεγαστικὸ πρόβλημα, οὔτε ἀνεργία. Ἐπιπλέον, ὑπῆρχαν ἀκετὰ κρεβάτια στὸ μαριετῆριο, γιὰ κάθε γυναῖκα, πού μποροῦσε νὰ γεννήσῃ δωρεάν. Κατὰ τὰ τρία προηγούμενα χρόνια, τὸ πρόγραμμα Παύλης Προνοίας ἔδινε δωρεάν τσάφια γιὰ ὅλα τὰ παιδιά ἡλικίας μέχρι τριῶν ἐτῶν, ἐλλὰ ἤδη καταστρέφονταν μεγάλες ποσότητες παιδικῶν τροφῶν, πού ἦταν ἀποθηκευμένες σὲ ὅλη τὴν χώρα. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν γεγονότων αὐτῶν, ἡ Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ μείωση τῶν γεννήσεων θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφελεῖται στὴν βελτίωση τῶν ἀντισυλληπτικῶν μεθόδων. Συνεστήθη μιὰ ὑποεπιτροπὴ, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ πρόβλημα αὐτό, καὶ ἡ Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνέθετε τὴς ἐργασίες τῆς γιὰ τὸ καλοκαίρι. Ἡ ὑποεπιτροπὴ ἐξήτασε πολλοὺς γιατροὺς καὶ φαρμακοποιοὺς. Τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα πού ἰσχυρίσθησαν στὴν Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ ἔδειχναν ὅτι, χωρὶς νὰ ἀποτελῇ τὸ αἴτιο τῆς μείωσης τῶν γεννήσεων, ἡ ζήτησις τῶν ἀντισυλληπτικῶν εἶχε μειωθῇ κατὰ 50% καὶ πλέον, ἐν συγκρίσει με τὴν περασμένη πενταετία. Ἡ Β. Ἐπιτροπὴ ἀνεκοίνωσε στὸ Κοινοβούλιο τὰ συμπεράσματά της, πού δημοσιεύθηκαν στὴν Λευκὴ Βίβλο. Ἡ Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ εἶχε καταλήξει, στὸ ὀριστικὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ συζυγικὲς σχέσεις βρίσκονταν σὲ παρακμῇ.

«Ζωστοὶ οἱ ὑπολογισμοί»

Ἡ συζήτηση πού ἔγινε στὴν Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, στὶς 9 Φεβρουαρίου τοῦ 1974, ἦταν χωρὶς προηγούμενο. Ἡ φιλελεύθερη ἀντιπολιτευσις τὸ ἐκλογικὸ πρόγραμμά της ὅποιας εἶχε βασισθῇ στὸ σύνθημα «εἰρήνη, εὐημερία, κατηχοῦσε τώρα τὴν κυβέρνησις ὅτι ὑπάρκει τὴν ζωτικότητα τῆς χώρας με τὴν πολιτικὴ τῆς ἀπεριόριστης εὐημερίας. Ἡ κυβέρνησις ὑπεστήριξε ὅτι ἦταν ἐντελὸς ἀνεύθυνον καὶ ἔλεγε ὅτι γιὰ ὅλα αὐτὰ ἔφταιγαν οἱ Τόρρες, πού εἶχαν κυβερνήσει ἐπὶ πολλὰ χρόνια προηγουμένως, γιὰτὶ εἶχαν ἐξευτελίσει τὴς ἠθικὰς ἀρχές, με τοὺς παραλογισμοὺς καὶ τὰ σκάνδαλά τους. Σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ δύο μόνον ἐπιζῶντα μέλη τῆς συτηρητικῆς κυβερνήσεως πού ἦταν ἐκείνη βουλευταὶ, ὁ Κίντιν Χόγκ εἶπε: «Ἄν εἶχαμε ἐξευτελίσει τὴς ἠθικὰς ἀρχές, θὰ ὑπῆρχαν ἀσφαλὲς περισσότερες καὶ ὄχι λιγώτερες γεννήσεις». Ὅπως συμβαίνει συνήθως, ὅταν μίλησῃ ὁ Χόγκ, ἔγινε μεγάλῃ φασορία, ἀκατάσθησαν πολλὲς βρισιές καὶ οἱ βουλευταὶ ἐκαυγάδιζαν.

Στὴν συζήτηση πού ἔγινε ἀργότερα στὴν Βουλὴ τῶν Λόρδων, ὁ βαρὼνος Μπερנסτῆν τῆς Γκρανάντα, ὁ ὁποῖος ζητοῦσε ἀμεση δράσι, εἶπε: «Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δὲν μᾶς ἐκπλήσσουν. Οἱ ὑπολογισμοὶ εἶναι σωστοί. Ἡ ἐπίβ-

ώσις τοῦ ἔθνους ἀπαιτεῖ ἕνα καὶ μόνον ἀπλοῦν μέτρον — τὴν ὑποχρεωτικὴν τεχνητὴν γονιμοποίησιν». Ὁ λόρδος Χούλη τοῦ Χούλαϊκ εἶπε: «Πρὸ δεκαετίας, ἔξ ὅλων τῶν παιδιῶν τὰ ὁποῖα ἐγεννῶντο, ἕνα ἐπὶ τεσσάρων ἦτο Κινέζος, ἕνα ἐπὶ ἐπτά Ἰνδὸς καὶ ἕνα ἐπὶ ἑξήκοντα Βρεταννός. Σήμερα, ἕνα ἐπὶ τριῶν εἶναι Κινέζος, ἕνα ἐπὶ τεσσάρων Ἰνδὸς καὶ ἕνα ἐπὶ 167 Βρεταννός. Δι' ὅλους ἡμᾶς, τοὺς Βρεταννοὺς, τοῦτο ἐμπνέει ἀνησυχίας». Κατὰ τὴν τετάρτην συζήτησι, ὁ λόρδος Κλάρ τοῦ Τίσελχοουρστ ζήτησε νὰ ἐπικρατήσῃ μετριότητα καὶ εἶπε ὅτι ἡ χώρα «ἀφείλει νὰ διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμίαν της. Ὁ Πανικός θὰ ἔχῃ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα τέσον διὰ τὸ χρηματιστήριον, ὅσον καὶ διὰ τὴν θέσιν τῆς Βρεταννίας εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον. Τὸ φαινόμενον πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ βαθύτερον». Ἡ κυβέρνησις, πού ἐπιπλέον ἀπὸ τὰ γεροντότερα μέλη καὶ τὸ περιοδῶλλον τους, συνέστησε μιὰ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Σεξουαλικῶν Σχέσεων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ λόρδου Κλάρ.

Ἡ νέα Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδίασε ἐπὶ ἐννιά μηνες καὶ ἄκουσε γιατροὺς, ναμικούς, κληρικούς, κοινωνιολόγους, ψυχιάτρους καὶ προσωπικότητες ὅλων τῶν ἐιδικοτήτων. Ἐν τούτοις, ἡ ἀνακάλυψις τῶν αἰτίων τῆς αὐξανόμενης ἀποχῆς τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὴς σεξουαλικῆς σχέσεως ἐδραιοῦρησεν στὴν Ἐπιτροπὴ τεράστια προβλήματα. Στὴν ἀρχή, ἡ Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ χρησιμοποίησε τὸν ὑπάρχοντα μηχανισμό ἰσχυγυμετρήσεως τῆς κοινῆς γνώ-

ΟΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΕΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΤΩΝ ΒΡΕΤΑΝΝΩΝ ΠΑΙΡΝΟΥΝ

ΠΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

μης, τὸ γνωστὸ Γκόλλοπ. Ὁμάδες ἀπὸ 100 άτομα, ἡλικίας 16 ὡς 60 ἐτῶν, ρωτήθηκαν σὲ ὅλη τὴν χώρα.

Τὰ ἀποτελέσματα ἦταν τὰ ἑξῆς:

	Ναί	Ὁχι	Δὲν ἔχω Δὲν θυμάμαι ἢ: Δὲν ἀπαντῶ
Εἴχατε ποτὲ σεξουαλικὲς σχέσεις;	54%	23%	23%
Εἴχατε σεξουαλικὲς σχέσεις τὸ τελευταῖο 24ωρο;	3%	85%	12%
Τὴν τελευταία ἐβδομάδα;	15%	72%	13%
Τὸν τελευταῖο μῆνα;	31%	55%	14%
Τὸ τελευταῖο ἐξάμηνο;	45%	40%	15%
Τὸν τελευταῖο χρόνο;	55%	29%	16%

στὴν Ἀγγλία

Τὰ 55%, πού δὲν εἶχαν σεξουαλικὲς σχέσεις τὸν προηγούμενο μῆνα, ἐρωτήθηκαν: «Γιατί δὲν εἶχατε σεξουαλικὲς σχέσεις τὸν περασμένο μῆνα;».

51%	ἀπάντησαν :	Δὲν ἤθελα
29%	» :	Δὲν εἶχα καιρὸ
10%	» :	Δὲν εἶχα «σύντροφο»
10%	» :	Δὲν ἔχω

Τὰ 85%, πού δὲν εἶχαν σεξουαλικὲς σχέσεις κατὰ τὸ προηγούμενο εἰκοσιτετράωρο, ἐρωτήθηκαν: «Καὶ τί ἐκάνετε χθὲς τὸ βράδυ;».

63%	ἀπάντησαν :	Ἐβλεπα τηλεόρασι
20%	» :	Κοιμήθηκα
5%	» :	Πῆγα στὸν κινηματογράφον
4%	» :	Ἐπαίξα χαρτιά
4%	» :	Πῆρα τὸν κακὸ δρόμο
3%	» :	Δὲν ἔχω
1%	» :	Διάβαζα

Οἱ ἀποκαλυπτικοὶ αὐτοὶ ἀριθμοὶ δὲν ἀρκοῦσαν γιὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου. Ἦταν φανερό ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν ἤθελαν νὰ δώσουν περισσότερες ἀπαντήσεις σχετικὰ με τὴν σεξουαλικὴν τοὺς ζωὴν καί, ὡς ἐκ τούτου, ἡ Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ ζήτησε ἀπὸ τὴν κυβέρνησις εἰδικὲς ἀρμοδιότητες, γιὰ νὰ διεκκαλυφθῇ τὸ ἔργο της. Πρότεινε νὰ ὀργανωθοῦν συνεργεῖα ἀπὸ εἰδικευμένα πρόσωπα, με ἐπικεφαλῆς ψυχιάτρους, καὶ ἐξουσιοδοτημένα νὰ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς πολίτες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, λεπτομερεῖς πληροφορίες γιὰ τὴν σεξουαλικὴν τοὺς ζωὴν. Ὑστερα ἀπὸ λίγες συνεδριάσεις, καὶ σχεδὸν ὁμοφώνως, τὸ Κοινοβούλιο ἐψήφισε σχετικὸ νόμον καὶ ἀποφάσισε ὅτι ὁποῖος ἢ ὁποία ἤρνετο νὰ ἀπαντήσῃ ἦταν δυνατόν νὰ καταδικασθῇ μετ' ὀπίσθιμον μέχρι 500 λιρῶν ἢ μετ' ὀπίσθιμον φυλάκιση.

Τὸ «Σάμα Κίνσεϋ», ὅπως ἀναμάρτησαν τὰ συνεργεῖα αὐτά, τὰ μέλη τῶν ὁποῶν φοροῦσαν κάκινες στολές, ἔγινε γρηγόρα γνωστότατο. Τὰ συνεργεῖα αὐτὰ ἔδωσαν σπουδαῖες πληροφορίες γιὰ τὴν ἐκθεσι τῆς Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Σεξουαλικῶν Σχέσεων, πού δημοσιεύθηκε ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὰ αἴτια» καὶ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ ντοκουμέντα πού δημοσιεύθηκαν κατὰ τὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Ὁ πρόλογος τῆς ἐκθέσεως, ὅπου ἀναφέρονταν περιληπτικὰ ὅλα τὰ γεγονότα, οἱ στατιστικὲς καὶ τὰ συμπεράσματα, ἀποτελέσεν τὴν βάση γιὰ τὴν νομοθεσίαν πού ψηφίσθηκε.

«Τὰ αἴτια, ἔγραφε ἡ ἐκθεσις, τῆς καταπληκτικῆς μείωσης τῶν σεξουαλικῶν σχέσεων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἰς τὰς βρεταννικὰς νῆσους εἶναι πολυάριθμα. Τὸ ἐπαναστατικὸν αὐτὸ φαινόμενον δὲν ἀφείλεται εἰς ἕνα γενικὸν λόγον, ἀλλ' εἰς σειράν ἀλληλεσυνδεσμένων παραγόντων. Ὑπάρχει συνάρτησις αἰτίου καὶ ἀποτελέσματος, οἱ ὁποῖοι τῆς ὁποίας ἔχουν σπάρῃ πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ οἱ ὁποῖοι ἀναποφύκτως ὠδήγησαν εἰς τὴν παρούσαν κρίσιν, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἔθνους μας.

Οἱ μακροπορόθεσμοι ἱστορικοὶ λόγοι διακρίνονται γενικῶς μόνον. Οἱ Βρεταννοὶ, ὡς ἔθνος, οὐδέποτε καὶ ἐκ παλαιόθεν ἐτήρησαν ἐπὶ τῶν σεξουαλικῶν ζητημάτων τὴν ἀνασχυντὸν στάσιν ἡ ὁποία χαρακτηρίζει ὀρισμένα εὐρωπαϊκὰ ἢ ὀλιγώτερον προηγμένα ἔθνη. Ἡ ἐπιφύλαξις καὶ ἡ σιωπὴ ἐξαοκλήθησαν ἐπὶ δεκαετίας τὴν βρεταννικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ζητημάτων αὐτῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν μιᾶς γενεᾶς, αἱ πατροπαράδοτοι αὐταὶ στάσεις κατέρρευσαν, με συνέπειαν τὴν ἐκδήλωσιν ἐντάσεων καὶ ἀνασφαλείαν διὰ μέγα τμήμα τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν τούτοις, μετὰ τῶν ἀμεσωτέρων καὶ πρακτικῶν παραγόντων, ἡ Ἐπιτροπὴ φανερὴ ὅτι οἱ ἀκόλουθοι ἔχουν πρωτίστην σημασίαν:

1. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποτιμῇ τὴν σημασίαν τῆς ἐλλείψεως χρόνου διὰ πολλὰ άτομα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν πλέον διάθεσιν διὰ σεξουαλικὰς σχέσεις. Ὁ ρυθμὸς καὶ ἡ πίεσις τῆς συγχρόνου ζωῆς εἶναι τέσον ἐντονοί, ὥστε πολλοὶ ἄνθρωποι αἰσθάνονται τὸ βῶδυσ τέσον ἐξηγνητέον, ὥστε δὲν ἔχουν διάθεσιν πρὸς μόνον διὰ ὕπνον. Ἄν καὶ σήμερον ἔχει σχεδὸν γενικεῖθῃ ἡ ἐξδομὰς τῶν 32 ὥρῶν ἐργασίας, ἡ κόπαισις, ἡ ὁποία προκαλεῖται κατὰ τὰς μετὰ τὴν ἐργασίαν ὥρας, ἐπιδρά κατὰ τρόπον ὅστις ἐξασθενεῖ πολλὰ στράματα τῆς κοινωνίας. Οἱ κυριώτεροι ἐκ τῶν παραγόντων, οἵτινες ἐπιδρῶν ἐξασθενητικῶς, διεπιστάθη ὅτι εἶναι ἡ τηλεόρασις, τὰ διάφορα ταχυρὰ παιχνίδια καὶ αἱ «ἐρασιτεχνικά» ἐργασίαι. Πολλοὶ ἄνθρωποι χρησιμοποιοῦν τὰς «ἐλευθεράς ὥρας» τῶν διὰ νὰ κτίζουν τὰ σπῆτια των, νὰ διορθῶνται τὰ αὐτοκίνητά των, νὰ κατασκευάζουν τὰς στερεοφωνικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν οἰκῶν των καί, ὡς ἐκ τούτου, δὲν τοὺς ἀπαιμεῖται ἀρκετὴ ἀντοχὴ δι' ὅλας τὰς δραστηριότητας.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ διεπίστωσε πολλὰς βαθεῖας ψυχολογικὰς μεταβολὰς, αἱ ὁποῖαι ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς στάσεως τοῦ κοινῶ ἑναντι τῶν σεξουαλικῶν σχέσεων. Κατὰ τὰς στατιστικὰς, ἡ κυριώτερον ἀπὸ αὐτὰς εἶναι τὰ «μέσα ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν λαϊκῶν μαζῶν». Λόγω τοῦ ἰσχυροῦ νόμου, σχετικῶς μετὰ τὰς αἰσθητικὰς, τὸ θέατρον, ὁ κινηματογράφος καὶ ἡ τηλεόρασις δὲν δύναται νὰ ἐμφανίζον αὐτὴν ταύτην τὴν σεξουαλικὴν σχέσιν καί, ὡς ἐκ τούτου, ἔχουν ἰδίως ὑπερβολικὴν ἐμφάνισιν εἰς τὴν δραστηριότητα, ἡ ὁποία προηγεῖται τῶν πραγματικῶν σεξουαλικῶν σχέσεων καὶ εἰς τὰ μετ' →

Στο τέλος του 20ου αιώνα, η επιβίωση της Μ. Βρεταννίας ήταν αμφίβολη

αυτά αποτελέσματα. Ούτω, το κοινόν έδωκε να είδη μεγαλύτεραν προσοχήν εις τα προκαταρκτικά της πράξεως, παρά εις αυτήν ταύτην την πράξιν. Τα αποτελέσματα των σεξουαλικών σχέσεων εμφανίζονται από τον τύπον, το ραδιόφωνον, την τηλεόρασιν κλπ. με ένα τέτοιον τρόπον (π.χ., νόθα παιδιά, έκτρώσεις, γάμοι διά της βίας κλπ. κλπ.) που δεν ενθαρρύνει σε σχέσεις που δημιουργούν τέτοιες καταστάσεις.

»3. 'Η με τὰς διαφημίσεις ώραιοποίησης ώρισμένων πραγμάτων, μερικά εκ των οποίων έχουν κάποιαν άόριστον συσχέτισιν με τὰς σεξουαλικὰς σχέσεις (δηλαδή, έσωρούχων, καλλυντικών κλπ.) καί άλλων που δεν έχουν άμεσον σχέσιν (όπως οι ισοκολάτες, τὰ τσιγάρα, τὰ σαμπουνία καί τὰ σαμπουάν, τὰ αυτοκίνητα κλπ.) έχουν οδηγήσει εις ένα μεγάλης εκτάσεως φετιχισμό. Πολλοί άνθρωποι αυτοϊκανοποιούνται με έκείνα που θεωρούν "σεξουαλικά έξαρτήματα" καί δεν αισθάνονται άλλες φυσικὲς ανάγκες.

»4. Τὰ σκάνδαλα καί αἱ άποκαλύψεις τῆς τελευταίας δεκαετίας, εις τὰ όποια ό τύπος έδωσε τόσον μεγάλην δημοσιότητα, έδημιούργησαν

ένα παράξενον ήθικόν κλίμα καί πάσα πολλὰς έπαναστατικὰς στάσεις έναντι τῆς άνωμόλου σεξουαλικῆς δραστηριότητος. Τὰ σκάνδαλα, όπως ανέφερόμεθα, άφορούσαν κυρίως τερατώδεις πράξεις (μαστιγώσεις καί άλλα). Καθώς αἱ πράξεις αὐταί είχαν γίνει από μέλη τῆς λεγόμενης "άσχούσης τάξεως", πολλοί άνθρωποι ένέμισαν ότι ήσαν άξιομίμητα παραδείγματα. Εἰς άκρ.ίαις περιπτώσεις, κάποιος θαύμος άφύσικης σεξουαλικῆς δραστηριότητος έθεωρήθη ως σύμβολον "άνωτερας" κοινωνικῆς κατηγορίας.

»5. 'Η διάδοσις τῶν ψυχιατρικῶν γνώσεων ώδήγησεν εις μίαν περισσότερο φωτισμένην νομοθεσίαν καί δικαστικὴν στάσιν έναντι τῆς όμοφυλοφιλίας, καί αὕτη άντανάκλαται εις τὸν άριθμόν τῶν γεννήσεων — άφού αἱ ένώσεις αὐτὰν δεν είναι παραγωγικαί υπό αὐτὴν τὴν έννοιαν. Έν τούτοις, πέραν αὐτοῦ, αἱ ψυχιατρικαί αὐταί άντιλήψεις, που διεδόθησαν εις μεγάλην έκτασιν, έκαμαν τὸ κοινόν νά δεχθῇ τὰς άνωμαλίας αὐτὰς με υπερβολικὴν ίσως ψυχραιμίαν. Ένώ προηγουμένως οἱ άνθρωποι προσεπιάθουν νά έξυψώσουν τὰς άνωμάλους τάσεις των εις κανονικὴν σεξουαλικὴν συμπεριφορὰν, τώρα παρασύρονται από τὰς άνωμαλίας των ή, αν αὐταί έξακολουθοῦν νά εἶναι παράνομοι, άπέχουν έντελῶς από τὰς κανονικὰς σεξουαλικὰς σχέσεις, τὰς όποιὰς θεωροῦν ως τὸ "μὴ χείρον".

»6. Τελευταίως, άλλ' όχι όλίγητερον σημαντικὸς παράγων, εἶναι ότι ή συνεχὴς άπασχόλησις με τὴν πυρηνικὴν καταστροφὴν, ή όποία άναφέρεται συνεχῶς εις όλα τὰ πολιτικά καί κοινωνικά θέματα τῆς τελευταίας εικοσιπενταετίας, έχει επίσης παίξει τεράστιον ρόλον εις τὴν στάσιν τοῦ κοινού σχετικῶς με τὴν σκοπιμότητα τῆς παιδοποιΐας».

Μεταβολές

Η πρώτη δουλειά του πρωθυπουργού, μετά την δημοσίευση της έκθεσης, ήταν να μιλήσει στο έθνος από την τηλεόραση. «Καλησπέρα σας, άρχισε. Είμαι άπόψε εδώ διά να εκπληρώσω ένα καθήκον, τὸ όποϊόν είναι ένα από τὰ ζωτικώτερα καί έν τούτοις τὰ δυσκολώτερα καθήκοντα που αντιμετώπισε ποτέ πρωθυπουργός. 'Οφείλω νά σας ύποκινήσω όλους εις μίαν διμύλλαν δράσεως, μιὰς δράσεως ή όποία, εάν δεν εκτελεσθῇ άμέσως, θα ήδύναι νά προκαλέσῃ τὸν άφανισμόν όχι μόνο τῆς κυβερνήσεώς μου, αλλά καί όλόκληρου τοῦ έθλογικου σώματος». Τὸ Κοινοβούλιό δεν περιωρίσθηκε στις δημόσιες παραινέσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ καί σέ μιὰ σύνοδο, που ήταν ή πιό μακρόβια από τὴν έποχή τοῦ Καρζλου τοῦ Ιου, έπήφισε νόμους που προκάλεσαν έπαναστατικές μεταβολές στην ζωή τῆς χώρας. 'Υπερβολικοί φόροι καταναλώσεως έπεβλήθησαν σέ όλα τὰ είδη άναψυχῆς, τούς δέκτες τηλεράσεως κλπ. Δημιουργήθηκε μιὰ νέα υπηρεσία γιά νά επιβλέπῃ καί νά λογοκρίνῃ όλα τὰ θεατρικά έργα καί τις κινηματογραφικές ταινίες. 'Όλες οἱ διαφημίσεις καί όποια εἶναι δυνατόν νά παρακινούν τὸ κοινόν εις τὸν φετιχισμόν άπαγορεύθηκαν, όπως καί ή

δημοσίευση στις έφημερίδες προσωπικῶν άπομνημονευμάτων ή πληροφοριῶν που άφοροῦν ύποθέσεις διαζυγίων, προσωπικά σκάνδαλα, σεξουαλικά έγκλήματα ή εκάθε τί τὸ όποϊόν δεικνύει τὴν σεξουαλικὴν πράξιν, υπό οίανδήποτε άλλῃ μορφήν, εκτός υπό τὸ άληθές καί έπιθυμητόν φῶς, επί τῇ άπειλῇ έπιβολῆς προστίμου καί φυλακίσεως». Οἱ εκπομπές τηλεράσεως καί ραδιοφώνου διακόπτονται τὴν 9ην έσπερινήν. Δεν επιτρέπεται νά αναφέρεται ότιδήποτε σχετικὰ με τὴν δυνατότητα πυρηνικῆς καταστροφῆς.

'Η αύστηρή αὕτη νομοθεσία έκαμε τὴν κυβέρνηση Βέντγουντ Μπέν έξαιρετικά άντιπαθὴ στόν λαό, αλλά ή άποτελεσματικότητα των νόμων δεν θα ήταν δυνατόν νά κριθῇ παρά μετά από έννά μήνες. 'Η κυβέρνηση περίμενε νά άγωνία νά εξακριβώσῃ αν ή πολιτικὴ της θα δικαιωνόταν από τὰ αποτελέσματα.

Διαπιστώσεις

Οἱ πρώτες πληροφορίες από τούς γι�τρούς καί τὰ μειυτήρια δεν ήταν ένθαρρυντικές καί οἱ σφυγμομετρήσεις τῆς κοινῆς γνώμης άρχισαν νά διαπιστώνουν μελαγχολία καί λήθαργο σέ όλη τὴν χώρα. Κατὰ τὸ πρώτο εξάμηνο τοῦ 1976 οἱ έξαγωγές μειώθηκαν κατὰ τρόπο καταστροφικό. 'Όταν άνακοινώθηκαν οἱ άριθμοί τῶν γεννήσεων τοῦ 1976 - 77 καί έδειξαν αύξηση μόνο κατὰ 1,5)8%, ήταν φανερό ότι ή κυβερνητικὴ πολιτικὴ άπέτυχε. Γενικὲς εκλογές έγιναν τὸ φθινόπωρο τοῦ 1977. 'Ο σέρ 'Ερικ Λούμπουκ, ό όποϊός ήταν πρόεδρος τῆς νέας κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων, τῆς πρώτης ύστερα από 60 χρόνια, κατὰ τὸν πρώτο λόγο του ενώπιον τοῦ Κοινοβουλίου εἶπε: «'Η άρνητικὴ στάσις τῆς προηγούμενης κυβερνήσεως ήτο έπιβλαβής. 'Η κυβέρησις μου διατίθεται νά ακολουθήσῃ θετικὴν πολιτικήν, διά νά ύποκινήσῃ ό πληθυσμός νά άπολαμβάνῃ τὴν ζωὴν δημιουργικῶς».

'Η λογοκρισία τοῦ θεάτρου καί τῆς τηλεόρασεως, καθὼς καί τοῦ κινηματογράφου δεν έμειώθη. 'Η νέα υπηρεσία τῆς τηλεράσεως, επικεφαλῆς τῆς όποίας έτοποθετήθῃ ό κ. Μπάρες Μπερστάιν, συνστήθη με τὸν εκδήλο σκοπό νά παραγγείλῃ σέ διάφορους συγγραφείς τὴν συγγραφὴ έργων καί βιβλίων, τὰ όποια νά έξαίρουν τις σεξουαλικὲς σχέσεις άνδρῶν καί γυναικῶν, χωρίς περιστροφές καί υπερβολικά προκαταρκτικά! Τὰ προγράμματα τῆς τηλεράσεως καί τοῦ ραδιοφώνου παρατάθηκαν καί πάλι μέχρι τῆς 11ης βραδυνῆς, αλλά μετά τις 9½ μετέδιδαν μόνον έλαφρά καί ρομαντικὴ μουσική. 'Η λογοκρισία τοῦ τύπου περιωρίσθηκε κάπως, αλλά ή άπαγόρευσις κάθε διαφημίσεως που παρακινεῖ σέ φετιχισμό διατηρήθηκε έν νέου. Στην προσπάθειά της νά ύπενθυμίζῃ στό κοινὸ τὸ καθήκον του, ή κυβέρηση άργάωσε όλόκληρη έκστρατεία με συνθήματα, όπως: «Μαζί - χάριν τῆς Βρεταννίας», «Σπίτ. δεν ύπάρχει, όταν δεν ύπάρχῃ παιδί», «Τὸ σημερινὸ σας "Απόψε" εἶναι τὸ δικό τους "Αύριο"». Γιά νά δώσουν τὸ παράδειγμα στόν λαό, όλα τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως έπρεπε

νά έχουν τουλάχιστον τρία παιδιά, δηλαδή υπερδιπλάσια από τὸν μέσο όρο.

«Χανόμαστε...»

Η έτήσια άνακοίνωση τοῦ ρυθμοῦ τῶν γεννήσεων έφθασε νά έχῃ άποφασιστικὴ έπίδραση στην πολιτική — από αὐτοὺς άκριδῶς τούς άριθμούς κρινόταν ή έπιτυχία ή ή άτυχία τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Κατὰ τὸ 1978 τὸ ποσοστὸ τῶν γεννήσεων είχε αύξηθῇ κατὰ 4%, άρκετὸ γιά νά στηρίξῃ τὸν σέρ 'Ερικ Λούμπουκ στην έξουσία, αλλά ή κυβέρησή του παρατήθηκε όταν, τὸν έπόμενο χρόνο, τὸ ποσοστὸ έπεσε στὰ 2,1)8%. Στην έξουσία έπανήλθε ό σέρ 'Αντονι Βέντγουντ Μπέν, που άκώρωςε πολλὰ από τὰ μέτρα τοῦ Λούμπουκ. 'Όταν τὰ παλαιὰ μέτρα δεν κατώρυναν νά αύξήσουν τὸν ρυθμὸ τῶν γεννήσεων περισσότερο από 5)8%, ή κυβέρηση περιήλθε καί πάλι στόν Λούμπουκ. 'Ενας από τούς πρώτους που είδε τὴν παραδοξότητα τῆς καταστάσεως ήταν ό βουλευτὴς Κίντιν Χόγκ. Με ένα λόγο που έξεφώησε στην Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων τὸ 1980, έδήλωσε τὰ εξής: «'Η κατὰστασις εἶναι κωμικὴ. Οἱ εκλογεῖς καταψηφίζουν πάσαν κυβέρησιν ή όποία άδυνατεῖ νά αύξήσῃ τὸν ρυθμὸν τῶν γεννήσεων, ενώ αὐτοί οἱ ίδιοι οἱ εκλογεῖς όφείλουν νά αύξήσουν τὸν ρυθμὸν αὐτόν. 'Η ψήφος δεν κάνει τίποτε. Μόνον ή ιδιωτικὴ δράσις άποδίδει εις τὰ σεξουαλικά ζητήματα, όπως καί εις όλα τὰ άλλα».

'Ο λόγος τοῦ Χόγκ έκαμε μεγάλη έντύπωσι, τόσο στο Κοινοβούλιο, όσο καί στό κοινόν. Οἱ εκλογεῖς, κουρασμένοι από τὴν άπερίσκεπτη νομοθεσία, έπιθυμοῦσαν νέα κυβέρησι, που θα τοὺς άπέδιδε τις παλαιὰς ελευθερίες τους. 'Όπως εἶπε στην Βουλὴ τῶν Λόρδων ή λαϊκὴ Λιούισιαν, σέ μιὰ συζήτηση κατὰ τὸ 1980, «δεν μπορεῖτε νά αναγκάσετε τὸν κόσμο νά κάνῃ κάτι, όταν δεν τὸ θέλῃ. 'Εχουμε τὴν φήμην ένός έθνους τὸ όποϊόν ενεργεῖ ελευθέρως».

Έλευθερία

Οἱ συντηρητικοί έκαναν τὴν εκλογικὴ τους έκστρατεία τοῦ 1981 με σύνθημα «'Η έλευθερία τῶν Τόρδων άποδίδει» καί, ύστερα από μιὰ καταπληκτικὴ έπιτυχία, αύξησαν τις έδρες τους στην Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων από 28 σέ 275. 'Ο Κίντιν Χόγκ, 74 χρόνων, εκλήθη νά σχηματίσῃ τὴν πρώτη συντηρητικὴ κυβέρησιν ύστερα από 17 χρόνια. 'Ο κ. Χόγκ διακήρυξε τις θέσεις τῆς νέας πολιτικῆς τῶν Τόρδων: «Εἴμεθα ύπέρ τῆς έλευθερίας. Δεν ύπάρχει λόγος νά ζητήσετε νά σας βοηθήσωμεν. Αὐτὸ πρέπει νά τὸ κάνετε μόνοι σας».

Κατὰ τὰ τελευταία εἰκοσι χρόνια τοῦ αἰώνος, τὸ έθνος άνταποκρίθηκε με ένθουσιασμό στην συντηρητικὴ πολιτικὴ τοῦ «laissez faire». Καθὼς ό 20ός αἰώνας έφθασε στο τέλος του, ή επιβίωση τῆς Μεγάλῆς Βρεταννίας εξακολουθοῦσε νά εἶναι αμφίβολη. Κατὰ τὴν πρώτη πεντηκονταετία τοῦ αἰώνος έχάσαμε μιὰ άυτοκρατορία. Κατὰ τὴν δεύτερη ύπήρχαν ένδείξεις ότι χανόμαστε καί οἱ ίδιοι...

ΣΤΑΝΛΕ-Υ. ΠΡΑ-Ι-Σ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΥΟ ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΉΧΕΤΕ ΜΑΛΑΚΟ ΝΕΡΟ.
Η CULLIGAN ΣΑΣ ΣΥΝΙΣΤΑ ΤΟΝ ΉΝΑ.*

*Αυτόν που είναι δεξιά.

Αυτόματος οικιακή συσκευή άποσκληρύνσεως CULLIGAN

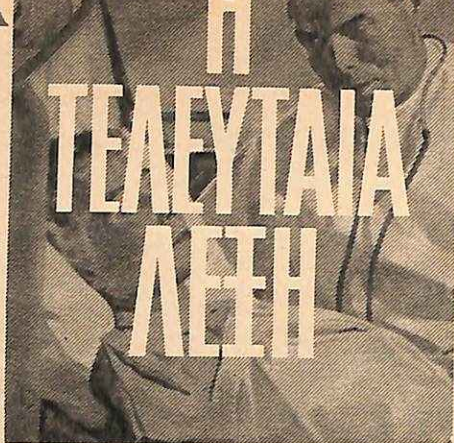
Αυτόματος βιομηχανική συσκευή άποσκληρύνσεως CULLIGAN

Culligan

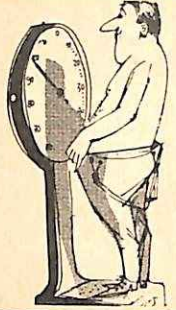
Οἱ γνωστὲς σ'όλον τὸν κόσμο συσκευές άποσκληρύνσεως ύδατος.

CULLIGAN INTERNATIONAL, NORTHBROOK, ILLINOIS U.S.A.

*Αντιπρόσωποι εις όλας τὰς Ευρωπαϊκὰς χώρας. / Διά τὴν Ελλάδα: Π. Σ. ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ, Πλατεία Καρύτη 10. Αθήναι, τηλ. 236-533, 566-638.

Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΗΛΙΚΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

Υπάρχει «κρίσιμη καμπή», «επικίνδυνη ηλικία» στον άνδρα; Όργανικά, δηλαδή από απόψεις εσωτερικών εκκρίσεων, ναι. Αυτή είναι η γνώμη της σύγχρονης επιστήμης. Σε πολλούς, όμως, ώριμες ψυχικές καταστάσεις, που συνοδεύουν τις πρώτες εκδηλώσεις της κάπως περασμένης ηλικίας, είναι άλλες «ιδέες». Και δεν χρειάζεται παρά να τις ξέρουμε, για να μην πέσουμε θύματά τους.

«Ο κατηγορούμενος φέρθηκε με πρωτοφανή άσυνειδησία. Η πράξη αυτή δείχνει για έναν πενηντάρη μία άνευ προηγουμένου ήθικη κατάρπωση. Αφήνει γυναίκα και παιδιά και ζή με την φίλη του, ηλικίας μόλις 18 χρόνων, και σπαταλά μαζί της τις οικονομίες του». Με τα σκληρά αυτά λόγια ο εισαγγελέας περιγράφει μία συνηθισμένη τραγωδία: Την τραγωδία του ανθρώπου που βρίσκεται στην «καμπή της ηλικίας» του, του πενηντάρη, που είναι εκτεθειμένος όχι μόνο στα μυθιστορήματα και τα θεατρικά έργα, αλλά και στην πραγματική ζωή, στον πειρασμό να καταστρέψει ή τουλάχιστον να άνοστατώσει την ζωή του με μία «βλακεία». Ο άνθρωπος αυτός βρίσκεται στην «επικίνδυνη» ηλικία.

Ζήτηση ορμονών

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που η επιστήμη είχε την γνώμη ότι η «καμπή της ηλικίας» είναι δυσάρεστο εξελικτικό προνόμιο μόνο των γυναικών. Άλλα τελευταία, οι επιστήμονες έχουν πειστή ότι και ο ανδρικός οργανισμός περνά στο διάστημα μεταξύ 45ου και 65ου έτους μία διογκωτική μεταβολή, που από πολλές πλευρές μοιάζει με την κλιμακτηριακή περίοδο και που το κυριότερο σύμπτωμά της είναι η μείωση της παραγωγής γεννητικών ορμονών. Η σημαντική διαφορά όμως στον άνδρα είναι ότι, παρά την είσοδο στην «καμπή» αυτή, η ικανότης δεν σταματά και ο μεγάλος Ρώσος βιολόγος Μετσνίκωφ αναφέρει περιπτώσεις γερόντων 91 και 103 ετών, που έγιναν πατέρες.

Η ορμονική μεταβολή λοιπόν δεν έχει στον άνδρα τις ριζικές και τελεσιδικές συνέπειες που έχει στην γυναίκα. Ακόμη, η μεταβολή αυτή δεν συντελείται σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα όσο στην γυναίκα, αλλά μπορεί να χρειασθούν για την συμπλήρωσή της δέκα και δεκαπέντε χρόνια. Γι' αυτό, κατά κανόνα, δεν γίνεται σωματικός και ψυχικός δυσάρεστος αίσθησή. Μόνο σε σχετικά μικρό αριθμό ανδρών παρατηρείται νορίτερα η άργότερα — συνήθως μεταξύ του 48ου και του 52ου έτους — αίφνιδιαστική και γρήγορη υποχώρηση της παραγωγής ορμονών που, όπως και στην γυναίκα, προκαλεί παροδική νευρική κατάσταση, άπνεια, πονοκεφάλους και άλλα ψυχολογικά δυσάρεστα. Σε παρόμοιες περιπτώσεις βοηθούν και ανακουφίζουν οι ένεσεις ορμονών. Ανακουφίζουν όμως μόνο από τις αντιδράσεις του οργανισμού στην πολύ γρήγορη μεταβολή και δεν μπορούν ούτε να εξαναγκάσουν τον ενδιαφερόμενο, ούτε να του διατηρήσουν την υποχωρούσα νεότητά του.

Ψυχολογική καμπή

Στα πενήντα του περίπου ο άνδρας βρίσκεται στην μέση του σταδίου όπου αρχίζουν να γίνονται αισθητά τα συμπτώματα της ηλικίας. Παρά την έγκράτεια στο φαγητό, παρά τα σπόρ, δεν μπορεί να εμποδίσει την κάποια παχυσάρκεια. Το σώμα του χάνει όχι μόνο την δύναμή του, αλλά και την ευκίνησή του. Αισθάνεται κανείς, χωρίς να το καταλαβαίνει, την ανάγκη να πατήσει σε μία καρέκλα για να δει το παπούτσι του. Παρασιώζονται ακόμη διάφορες ένοχλησεις: Ρευματι-

κοί πόνοι, κατάρρους από το τσιγάρο, δυσπεία, αραίωμα των μαλλιών, πρεσβυπία. Αυτά είναι θετικά συμπτώματα της ηλικίας. Άλλα για τις ψυχικές ένοχλησεις, που συνοδεύουν συχνά τα συμπτώματα αυτά, δεν μπορεί, κατά κανόνα, να δρεθί καμιά οργανική αιτία. Με άλλα λόγια, ο άνδρας είναι τις περισσότερες φορές άπαλλαγμένος από την άπτομη μεταβολή στις εσωτερικές εκκρίσεις, που χαρακτηρίζουν την καμπή της ηλικίας στην γυναίκα και που την οδηγούν σε ώριμες ψυχικές δυσχέρειες, ακόμη και σε κατάσταση νευρικής καταπτώσεως. Δεν υπάρχει, δηλαδή, στους άνδρες άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των σωματικών (εξωτερικών) συμπτωμάτων της ηλικίας και της ψυχικής κρίσεως, που περνούν πολλοί στην «κρίσιμη» ηλικία. Μπορεί όμως να υπάρχει μία έμμεση σχέση: Όταν ο άνδρας των 50 χρόνων αισθάνεται κόπωση, γίνεται ιδιότροπος, δεν έχει καμιά δρεθί για δουλειά και διασκεδάζει, όταν έχει την τάση να κάνει «τρέλες», η άμεση αιτία δεν πρέπει να αναζητηθεί στις φυσιολογικές μεταβολές, αλλά πολύ περισσότερο στο γεγονός ότι τα εξωτερικά συμπτώματα κάνουν δυσάρεστα συνειδητή την προσέγγιση του γήρατος. Το ότι χρειάζεται κανείς γυαλιά για να διαβάσει, το ότι απρίχουν η πέφτουν τα μαλλιά του, το ότι λαχανιάζει ανεβαίνοντας μία σκάλα, δεν τον στενοχωρούν τόσο, όσο το συμπέρασμα ότι όλα αυτά είναι προμηνύματα γήρατος.

Το φάσμα της αρρώστιας

Το συμπέρασμα αυτό οδηγεί έπειτα στον εύνοτο φόβο των επικινδύνων ασθενειών της μέσης ηλικίας: Καρκίνου και καρδιάς. Κατά το ψυχικό αυτό βάρος, που σε μερικούς άνδρες παίρνει την νοσηρή μορφή υπογονδρίας, δεν υπάρχει αποτελεσματικότερο όπλο απ' την τακτική — μία ή δύο φορές τον χρόνο — ιατρική εξέταση. Έτσι όχι μόνο ήσυχάζει κανείς για την ώρα, αλλά και αποκτά την μόνη μεθεωρητική, ότι με την έγκυρη διάγνωση εξασφαλίζεται και έγκαιρη αντιμετώπιση της ασθενείας. Άλλα για την καταπολέμηση των φόβων αυτών υπάρχει και άλλος τρόπος: Ο αυτοέλεγχος της υγείας, όπως, π.χ., προσοχή στο βάρος, συντηρητικότητα στο φαγητό, μέτρια χρήση ποτών, όχι πολλά τσιγάρα, και προ πάντως έπαρκης σωματική άσκηση. Πάλι όμως και οι περιορισμοί πρέ-

πει να εφαρμόζονται με μέτρο, δηλαδή χωρίς να εξελίσσονται σε αγωνία και ψυχώσεις και η άσκηση να μην καταντά δοκιμασία δύναμης. Ο γνωστός Άμερικανός καρδιολόγος κ. Ντάντλεϋ Χουάιτ συνιστά μία ώρα περίπου περίπατο την ημέρα.

Ο πανικός του τέρματος

Άλλα ίσως ακόμη χειρότερος από τον φόβο της αρρώστιας είναι ο φόβος των συνεπειών του γήρατος. Μόλις αρχίσει κανείς να πιστεύει — άδικα τις περισσότερες φορές — ότι πέρασαν τα καλύτερα χρόνια του, έχει την τάση να κάνει τον άπολογισμό της ζωής του. Γράφει στο ένεργητικό τις έπιτυχίες, και στο παθητικό όχι μόνο τις άποτυχίες, αλλά και αυτά που ήθελε και δεν μπόρεσε να ζήσει. Δεν έγινε διευθυντής, δεν έχει το αυτοκίνητο που ήθελε να άποκτήσει, δεν έκανε το ταξίδι που άνειρευόταν. «Ως τώρα είχε την έλπίδα πως είχε καιρό για όλα αυτά τα πράγματα, σήμερα όμως ξέρει η νομίζει πως καιρός δεν υπάρχει πια και τον πιάνει ο «πανικός του τέρματος», ο φόβος μήπως το τέρμα της ζωής κλείσει πρόωρα γι' αυτόν. Στο στάδιο αυτό υπάρχουν πολλοί που μετανοούν για το ότι υπήρξαν πολύ σοβαροί και όταν συναντήσουν μία γυναίκα που τους προσφέρει την ευκαιρία να «αποζημιωθούν», όχι μόνο παρασύρονται από τον πειρασμό, αλλά και υπερτιμούν την σημασία της τελεωταίας μεγάλης περιπέτειας, γιατί γι' αυτούς, η περιπέτεια αυτή είναι η ποθητή επιβεβαίωση ότι «δεν είναι ακόμη για πέταμα στα παλαιοίστεράς».

Ο Ιούλιος Κάισαρ ήταν 53 χρόνων, όταν έστησε το άγαλμα της Κλεοπάτρας στον ναό της Άφροδίτης και ο Λουδοβίκος ΙΔ' ήταν 46, όταν παντρεύτηκε κρυφά την Μαιντενόν. Η επικίνδυνη ηλικία των μεγάλων έχει πολλές φορές αλλάξει τον δρόμο της ιστορίας και των μικρών κλονίζει την τύχη την δική τους και των οικογενειών τους.

Γάμος εν κινδύνω

Γιατί στις δυσκολίες του σταδίου αυτού προστίθεται το γεγονός, στην περίπτωση σύζυγων της ίδιας ηλικίας, ότι η κρίσιμη φάση τους συμπίπτει χρονικά, ότι η ψυχική τους ισορροπία διαταράσσεται στον ίδιο καιρό, και ότι έτσι λείπει η δυνατότης άμοιβαίας κατανόησης, που χρειάζεται ακριβώς στο στάδιο αυτό της ζωής τους.

Άλλα ο άνδρας που έχει χάσει τον εαυτό του, δεν είναι άπαράιτητο να γίνει πελάτης ούτε του δικηγόρου διαζυγίων, ούτε του ψυχιάτρου.

Ο πεπειραμένος γιατρός θα μπορούσε να του εξηγήσει ότι ο «πανικός του τέρματος» οφείλεται σε μία έσφαλμένη έκτιμηση. Η αίσθηση του χρόνου είναι δηλαδή σχετική και αλλάζει με την ηλικία. Για το παιδί των δέκα χρόνων το έτος είναι το ένα δέκατο της ως τότε ζωής του. Για τον πενηντάρη μόνο το ένα πενηντάο. Γι' αυτό, το έτος φαίνεται στο παιδί μακρό και στον πενηντάρη σύντομο. Το παιδί θέλει να περνά ο καιρός γρήγορα για να γίνει μεγάλος. Ο άνδρας γαντζώνεται στον χρόνο για να μη γεράσει. Άλλα αντικειμενικά, τα 25 χρόνια που άπομένουν ακόμη, σύμφωνα με τις στατιστικές, στον πενηντάρη, έχουν την ίδια διαρκεία όπως και τα καλύτερα χρόνια του, από τα 25 ως τα 50. Πηγαίνοντας στον γιατρό του και άκούγοντάς τα όλα αυτά, ο πενηντάρης θα φύγει άνακουφισμένος, αισιόδοξος, με καινούργιες δυνάμεις για την ζωή. Άρκει στο άσφορείο να μη σηκωθεί ένα κοριτσάκι και να του προσφέρει με σεβασμό την θέση του.

Η ΣΥΛΛΗΨΗ της «αρχιγάτας», Έστερ Βιλιατόρε, από την άστυνομία. Στην πάνω γάτα, το τίμημα της άμαρτίας...

Οι άταυτες «γάτες»

Έξη μήνες τις παρακολουδούσε και, στο τέλος, μπόρεσε να τις κλείσει 5-λες στο κλουβί: Τριάντα παπουτσωμένες γάτες.

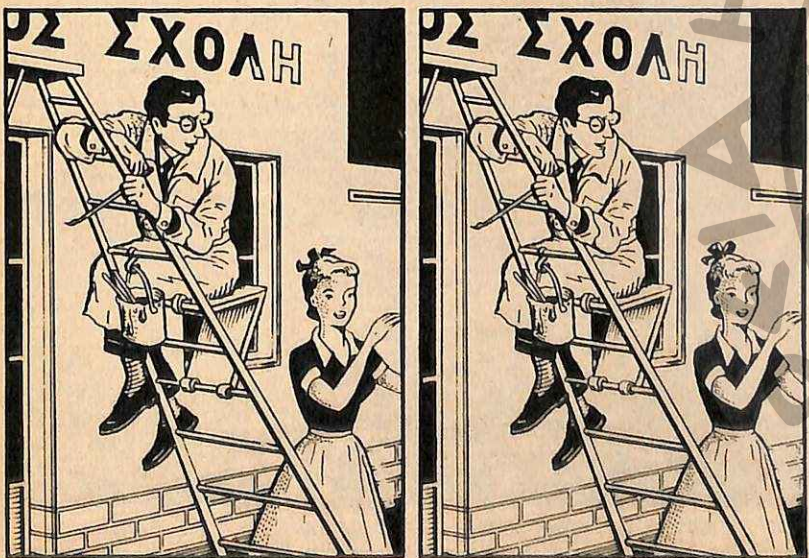
Αυτό ήταν το όνομα ενός δικτύου «κάλ - γκέρας», που διέλυσε τελευταία η άστυνομία της Νέας Υόρκης. Και πρόκειται, βέβαια, για γάτες με δυο πόδια και με μαλλιά κάθε χρώματος, που είχαν την άδυναμία να παρουσιάζονται στην πελατιά τους (έπιχειρηματίας, πολιτικούς, άθλητές, γκάγκστερ) φορώντας πάντα μακριά παντελόνια και ψηλές μπότες. Τόπος συναντήσεως πάντα τα σπίτια τους. Επίσημα, όλες είχαν δηλώσει έπάγγελμα: Οικοκυρά.

Τι στοιχίζει μία συνάντηση; Από δυο ως πέντε χιλιάδες δολάρια. Η άστυνομία υπολογίζει στην κάθε μία έτησιο εισόδημα τουλάχιστον 700 - 800 χιλιάδες δολάρια, φυσικά άφορολόγητο. Το έπάγγελμα, άλλωστε, της «οικοκυράς», δεν φορολογείται πουθενά στον κόσμο.

Άρχιγάτα της συμμορίας αυτής του λαθρεμπορικού έρωτος ήταν η Έστερ Βιλιατόρε, 26 χρόνων, παλαιότερα διάσημη στριπτιζέ, με το όνομα Έστελ Σβάρτς. Ο ρόλος της: Αναλάμβανε να κλείνει συναντήσεις διαφόρων κυρίων με τις γάτες της και, για άνταμωσή, έπαιρνε τα μισά από τις εισπράξεις τους. Η άδυναμία βρήκε στο πολυτελέστατο διαμέρισμά της 16 ήμερολόγια, δεμένα με ώραιότατο δέρμα, όπου, με πολύ μεγάλη έπιπολαιότητα, η άρχιγάτα έγραφε όλες τις λεπτομέρειες των συναντήσεων που είχαν οι γάτες της με την πελατιά του δικτύου. Σ' ένα ειδικό λεύκωμα ήταν γραμμένες διευθύνσεις έδεχομένων πελατών, που η άρχιγάτα μάζευε από θυρωρούς ξενοδοχείων, ιδιοκτήτες νυκτερινών κέντρων, μπάρμαν κλπ.

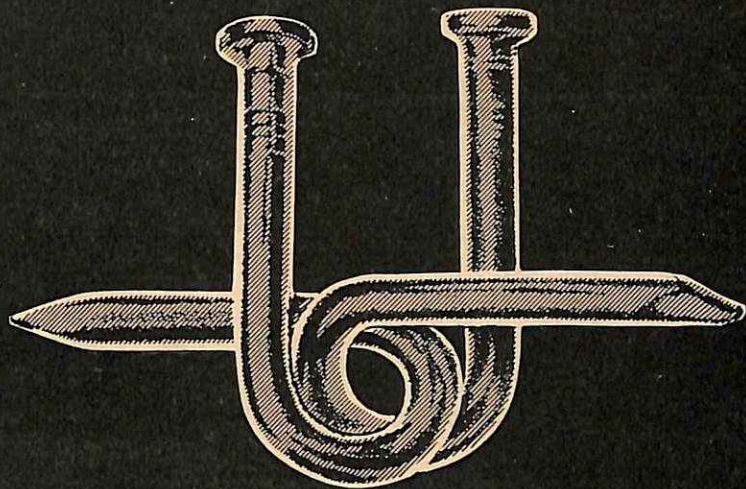
Και μία ακόμη ένδιαφέρουσα άνακάλυψη στο διαμέρισμα της Έστερ Βιλιατόρε: Μία τεράστια γάτα από παλι, όπου η Έστερ έκρυβε τις οικονομίες της - χιλιάδες δολάρια σε χαρτονομίσματα.

Ποιές διαφορές

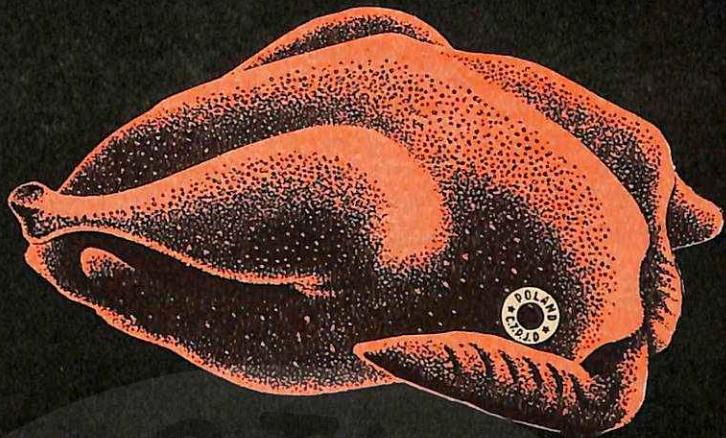

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Οι λύσεις στη σελ. 64

εάν έχετε προβλήματα για την διατροφή της οικογενείας σας...

Νόστιμα, τρυφερά, καθαρισμένα, χωρίς περιττά έντονα φρεσκά-τερα από τα φρέσκα, και σε σακκούλα σελοφάν. φέρουν πάντοτε στο φτερό την σφραγίδα με την λέξη POLAND

...ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

είναι η λύσις των

ΕΤΑΙΡΙΑ 'ΚΡΕΑΚΟ., ΤΣΑΜΑΔΟΥ 7-ΤΗΛ. 485.801-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΠΟΛΛΟΙ ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΣΠΑΝΙΑ Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Η 'Ακουιτανία είναι η παλιά νοτιοδυτική περιοχή της Γαλλίας, ανάμεσα στα Πυρηναία και τον Λίγηρα, που, σέ εποχή όπου ο θαρβάρισμός και το σκότος κυριαρχούσαν ακόμη στην Εύρωπη, καλλιεργούσε τον λατινικό πολιτισμό. Οι τροβαδούροι της έψαλλαν τόν έρωτα και τὰ άρχοντόπουλά της, μελαχρινά, με φλογερά μάτια, τόν είχαν αναγάγει σέ έκλεπτυσμένη ήρωική τέχνη. 'Η χώρα αυτή έδωσε μια βασίλισσα στην Γαλλία, την 'Ελεονώρα. Ήταν μια ζωηρή κοπέλλα, που δεν θρήκε Ικανοποίηση στην σκυθρωπή Αύλη του Παρισιού. Φρόντισε να γνωρίση άλλου τόν έρωτα, που της τραγουδούσαν οι άχώριστοι τροβαδούροι της. Μα στο τέλος δεν εύρισκε άλλο από την άπογοήτευση. 'Η Ιστορία της 'Ελεονώρας της 'Ακουιτανίας είναι η 13η στην σειρά των Ιστοριών βασιλικών είδυλλιών, που δημοσιεύουν οι «ΕΙΚΟΝΕΣ».

Η πριγκίπισσα 'Ελεονώρα της 'Ακουιτανίας χωστόυσε σ' ένα θηλυκό άγριογούρνο το ότι το 1137 έγινε βασίλισσα της Γαλλίας.

Ίδιό το έπαισίδιο: Τό άγριογούρνο έδωσε ένα θράδυ, κατά τόν σούρουπο, ήσυχο στην άκροποταμία του Σηκουάνα. Ξαφνικά βρέθηκε μπροστά στόν διάδοχο Φίλιππο.

Ο διάδοχος της Γαλλίας ήταν άπειρος στό κυνήγι και τό άγριογούρνο έκανε σάν τρελλά. Σέ μια στιγμή μπροδύτηκε στά πόδια του διαδόχου, κι αυτός έχασε την Ισορροπία του, έπεσε πός τὰ πίσω και πληγώθηκε βαριά. Οι σύντροφοί του τόν πήγαν στό κοντινότερο σπίτι, όπου και πέθανε σέ λίγο.

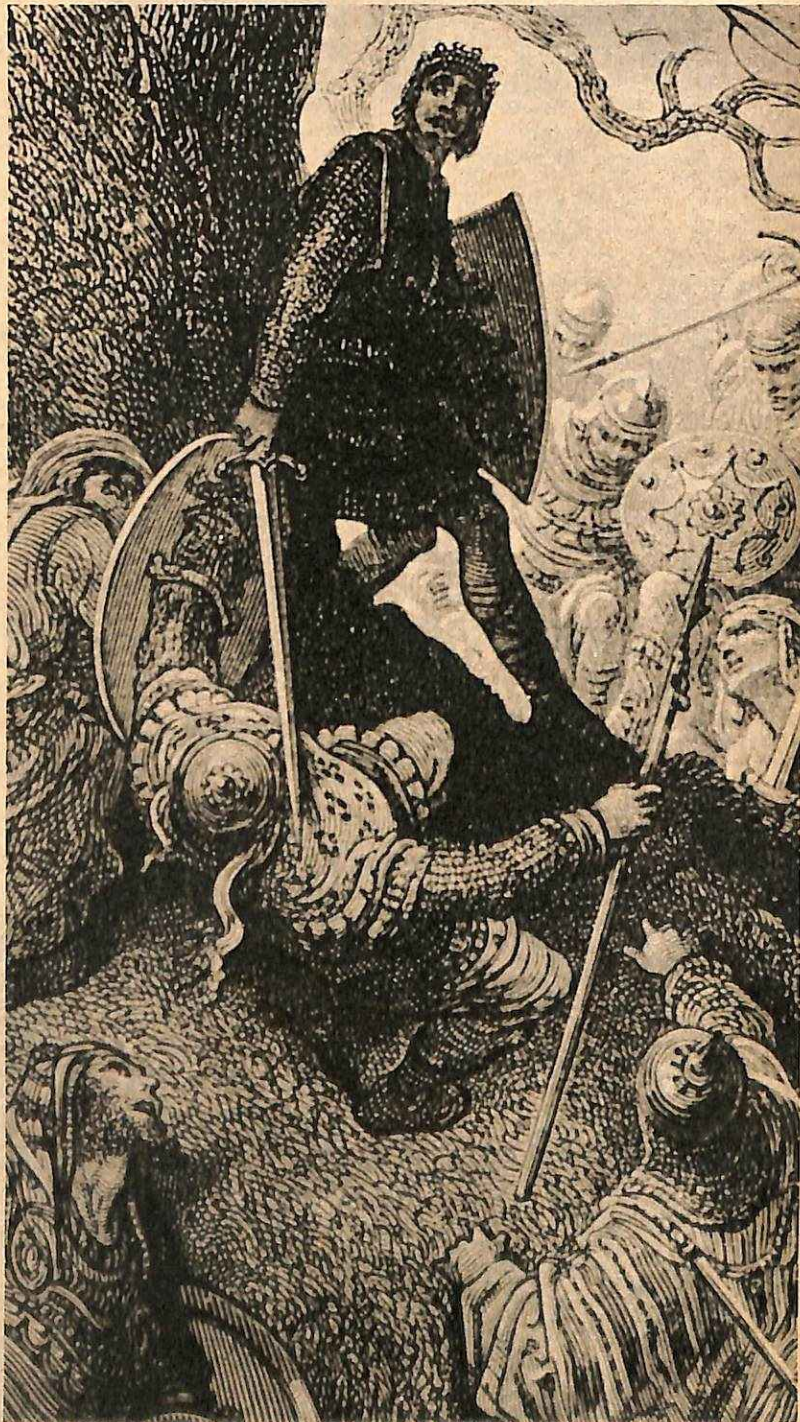
Ο βασιλιάς Λουδοβίκος ΣΤ' της Γαλλίας στενοχωρέθηκε πολύ που ο θλαστός και κληρονόμος του πέθανε στό άνθος της ηλικίας του τόσο άδοξα και στήριζε όλες τις έλπίδες του στόν δευτερότοκό του, που λεγόταν κι αυτός Λουδοβίκος. Τόν πρόωριζε στην άρχη γιά κανένα ανότατο έκκλησιαστικό αξίωμα και γι' αυτό τόν είχε κλείσει σ' ένα μοναστήρι, όπου περνούσε τις μέρες του εν ησυχία και προσευχή. Άλλά, βέβαια, η ησυχία και η προσευχή δεν ήταν πιά αρκετά εφόδια γιά τούς σκληρούς άγώνες που περιέμεναν τώρα τόν Λουδοβίκο, στό ύπατο κοσμήτο αξίωμα, γιά τό όποιο προωριζόταν. Ο βασιλιάς - πατέρας σκέφθηκε πώς τό καλύτερο βοήθημα γιά τήν άλλαγή του γιού του θα ήταν μια γυναίκα με πολύ ταμπεραμέντο και έτσι σκέφτηκε άμέσως την 'Ελεονώρα της 'Ακουιτανίας.

Τό δουκάτο της 'Ακουιτανίας βρίσκόταν στην νοτιοδυτική Γαλλία, ανάμεσα στόν Λίγηρα και στα Πυρηναία. 'Η 'Ελεονώρα ήταν η κληρονόμος αυτής της χώρας - ένα κορίτσι δεκαπέντε χρόνων, έξυπνο, έμορφο, πολύ ζωηρό, που στό πέρασμά του έκανε τούς Ιππότες να άναστενά-

ζουν και να όνειρεύονται τί ήρωϊσμούς θα έκαναν γιά χάρη της, και τούς τροβαδούρους να έμπνέονται τὰ πιο παθητικά τραγούδια. Αυτή πάλι λάτραιε τὰ άγρια άλογα, τὰ διβλία, την μοναξιά κομμάτι φορά κι άλλες φορές τις μεθυστικές γιορτές. Ο Λουδοβίκος ταξίδεψε με μεγάλη ακολουθία στην 'Ακουιτανία και, σοβαρά, εύλαδικά, με σεβασμό, ζήτησε τό χέρι της. Ήταν δεκαεπτά χρόνων, ψηλός, ξανθός, με ρομαντικά γαλανά μάτια. 'Η 'Ελεονώρα, αν και συνηθισμένη στά μαύρα φλογερά μάτια τών Ιπποτών του τέπου της, τόν βρήκε πολύ τού γούστου της. Αυτή ήταν λυγρή κι όλο ζωντανία. Είχε μαύρα μαλλιά και πράσινα μάτια. Ο Λουδοβίκος μαγεύθηκε μόλις την είδε, κι έμεινε μαγεμένος σ' όλη του την ζωή.

Οι γάμοι έγιναν στις 22 'Ιουλίου 1137, στην έκκλησία του 'Αγίου 'Ανδρέου, στό Μπερντά, με λαμπρή μεγαλοπρέπεια. Οι νεόνυμφοι δέχθηκαν τις έκδηλέςεις σεβασμού τών υπηκόων τους, σάν δούκας και δούκισσα της 'Ακουιτανίας. Ο πατέρας της 'Ελεονώρας είχε πεθάνει έδω και πολλά χρόνια. 'Η προίκα της ήταν ή μεγάλη αυτή, πλούσια και ώραία χώρα. Ο Λουδοβίκος όμως δεν ήθελε να μείνει εκεί. Δεν τό άρεσε καθόλου ή εύθυμη, έλαφρή ζωή στην Αύλη της 'Ακουιτανίας. 'Η 'Ελεονώρα ήταν άδιάκοπα τριγυρισμένη από εύγενείς Ιππότες και φύλους τροβαδούρους, που δεν κουράζονταν ποτέ να τραγουδούν τὰ κάλλη της. Ο Λουδοβίκος ζήλευε τούς κομψούς και τολμηρούς αυτούς άνδρες και πήρε, όσο γρηγορότερα μπόρεσε, την γυναίκα του από τό ισπανοιστικό αυτό πεοιβάλλον και την πήγε στόν Βορρά. 'Η 'Ελεονώρα πάλι πήρε μαζί της αυτό που αγαπούσε περισσότερο: Μια ακολουθία από λίγους τροβαδούρους.

Ο Λουδοβίκος και η 'Ελεονώρα πέρασαν τις πρώτες μέρες του γά-

ΜΕ ΑΦΑΝΤΑΣΤΗ τόλη πολέμουσε ο Λουδοβίκος Ζ' της Γαλλίας τούς άπίστους. Μόνος του, με λίγους πιστούς άνδρες του, έγκατέλειψε την σταυροφορία που είχε κάνει, γιά να δείξη στην γυναίκα του τό θάρρος του. Άλλά ή βασίλισσα 'Ελεονώρα, πριγκίπισσα της ρομαντικής 'Ακουιτανίας, είχε διαφορετικές άντιλήψεις γιά τόν άνδρισμό και τόν έρωτα...

μου τους στό Πουατιέ. Όταν ξεκίνησαν γιά να συνεχίσουν τό ταξίδι τους, ο νεαρός διάδοχος ήταν τρισευτυχισμένος. Μα ή 'Ελεονώρα δεν φαινόταν να συμμερίζεται καθόλου την χαρά του. Όλο παραπονιόταν στούς τροβαδούρους της: «Κοίμα στόν νέο! Θα γινόταν ένας θαυμάσιος καλόγηρος!».

Ο Λουδοβίκος ΣΤ' πέθανε λίγο πριν οι νεόνυμφοι φθάσουν στό Παρίσι, και έτσι ο γιός του μπήκε στήν πρωτεύουσα σάν Λουδοβίκος Ζ' και ή 'Ελεονώρα σάν βασίλισσα της Γαλλίας. Τό Παρίσι όμως δεν είχε εξέλιξη άκμή στην μεγάλη, ζωηρή, χορούμενη πόλη, που ζέρει ο κόσμος από την Ιστορία τών μεταγενέστερων Λουδοβίκων. Ήταν ένα απλό κέντρο διοικητικών υπηρεσιών, χωρίς διασκεδάσεις, χωρίς σπουδαία κίνηση. 'Η 'Ελεονώρα νοσταλγούσε τόν Νέτο, και ή νοσταλγία της γινόταν τόσο ζωηρότερη, όσο οι τροβαδούροι της τραγουδούσαν γιά τόν ήλιο της Προδηκίας, γιά τό κρασί, γιά τις χαρές της, γιά τόν έρωτα.

Στά τραγούδια, ο έρωτας ήταν κάτι τό υπέροχο, αλλά στην ζωή της 'Ελεονώρας είχε πάρει μια όλοτελα άλλιώτικη όψη.

Προκαλούσε τρόμο

Ο Λουδοβίκος ήταν ένας ανώριμος άνδρας, χωρίς αὐτοπεποίθηση και, γιά να κάνει έντύπωση στην 'Ελεονώρα, έκανε πράγματα που δεν θα έκανε διαφορετικά. Ήξελε να φαίνεται στά μάτια της ένας δυνατός βασιλιάς, που προκαλούσε σ' όλους τόν τρόμο, και μόνον έτσι μπορεί να εξηγηθή γιάτί έκανε τάξιμόν να οργανώση μια μεγάλη σταυροφορία στούς Άγίους Τόπους.

Την άπόφασή του αυτή την υποστήριξε ή 'Ελεονώρα με ένθουσιασμό. Στούς Άγίους Τόπους ζούσε ο άκαττιμένος θεός της Ραϋμόνδος. Ο Λουδοβίκος ήταν εύτυχής που θα τόν συνόδευε ή γυναίκα του. Μάζεψε ό,τι υπήρχε στην Γαλλία σέ τίλους και όνέματα, γιά να ετοιμάση την σταυροφορία. 'Η 'Ελεονώρα, ντυμένη σάν έμαζόνα, με κοντή κάπα και χρυσές μπότες, πήγε επεκεφαλής τών κυριών της Αύλης στό στρατόπεδο, όπου ήταν συγκεντρωμένοι οι Ιππότες, και πολιτρούσε με τόση έπιμονή τούς άναποφάσιςτους, ώσπου κι ο τελευταίος δέχθηκε να ράψη τόν σταυρό στόν μανδύ του, σάν δείγμα ότι θα παρνε μέρος στην έκστρατεία. Ο πάπας, γιά να βοηθήσει κι αυτός στην προσπάθεια τών εύσεβέστατων βασιλιάδων της Γαλλίας, έθγαλε ένα μήνυμα, με τό όποιο συγχωρούσε στούς σταυροφόρους όλες τις άμαρτίες τους, όχι μόνο τις παλιές, αλλά και τις...μελλουσες, κι έτσι τό πλήθος μέδυσε κυριολεκτικά από τόν ένθουσιασμό.

Ο στρατός ξεκίνησε στις 11 'Ιουνίου 1147. Έδωκαν χιλιάδες εύγενείς Ιππότες, ταπεινοί πεζοί, τροβαδούροι και μικροκλέφτες, πολλοί μικροκλέφτες. Μαζί και ή βασίλισσα 'Ελεονώρα με τις εύγενείς κυρίες. Οι κυρίες που δεν ήταν από άριστοκρατικές οικογένειες έμειναν πίσω, στην Γαλλία, κατά διαταγή του πάπα. Στην προηγούμενη σταυροφορία είχαν κυριολεκτικά όργια-

σει, κι αυτό ο άγιος πατήρ τό εύρισκε άσχημο γιά την ήθική και, τό ήθικό τών Ιπποτών.

Ο στρατός πέρασε από την Γερμανία, την Ούγγαρία, την Βουλγαρία, γιά να φθάση στην Κωνσταντινούπολη κι από εκεί στην 'Αντιόχεια. Στούς Άγίους Τόπους και στην 'Εγγύς 'Ανατολή υπήρχαν πολλά πριγκιπάτα, που είχαν ιδρυθή από την προηγούμενη σταυροφορία, πριν από πενήντα χρόνια: Τό βασίλειο της 'Ιερουσαλήμ, ή κομητεία της Τριπόλεως και τό πριγκιπάτο της 'Αντιόχειας. Σ' όλα βασίλευαν Γάλλοι εύγενείς, και στό τελευταίο ο Ραϋμόνδος, ο δέιος της 'Ελεονώρας.

Όταν περνούσε από τὰ όρη του Ταύρου, ο στρατός έπαθε μεγάλες άδαιρίες, σέ μάχες με τούς Σαρακηνούς, από κακοκαιρίες, άρρώστιες κι από την πείνα. Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι από άσπρισμένα κείκαλα τών σταυροφόρων, που είχαν πεθάνει στην ποώτη σταυροφορία. 'Η βασίλισσα 'Ελεονώρα πήγαινε πάντα έμπρός με τό άλόγό της και ύπέμενε άγόγγυστα όλο τό στρατόπεδο της έκστρατείας. Σπάνια επέτρεπε να την μεταφέρουν πάνω σ' ένα φορέο. Ο Λουδοβίκος δεν ήταν σχεδόν καθόλου σέ θέση να την περιποιηθή. Τόν είχαν άπεμνάσει άσπληρά οι πνευματικοί σύμβουλοί του. 'Η 'Ελεονώρα όμως είχε πάντα την εύχρηστη συντροφιά τών τροβαδούρων της, που ήταν σέ θέση να κάνουν ένα θαυμάσιο τραγούδι άκμή και έτό τήν πιο δυσάρεστη περιπέτεια.

Στό λιμάνι της 'Αττάλίας, ο στρατός τών Ιπποτών έβλεπε να μπαρκάρη σέ πλοία γιά να περάση στην 'Αντιόχεια. Οι καπετάνιοι ζητούσαν πολλά χρήματα. Οι Ιππότες μπορούσαν να πληρώσουν γιά τόν έαυτό τους, ποιος θα πλήρωνε, όμως, τὰ έξοδα τών ταπεινών πεζών; 'Ετσι έμειναν πίσω έπτά χιλιάδες στρατιώτες πού, αφού τούς άποδελτίωναν οι επίδοιες και οι Τούρκοι, άλλαξεπιστρίσαν, βρίσκοντας φαίνεται πολύ καλύτερο να είναι ζωντανοί μουσουλμάνοι, παρά πεθαμένοι χριστιανοί.

Με έγκαρδιότητα

Τό υπολείμματά του στρατού τών σταυροφόρων έφθασαν στην 'Αντιόχεια κατά τό Πάσχα. Ο πρίγκιπας Ραϋμόνδος υποέχθηκε τούς άφέντες με μεγάλη εύγένεια και τούς φιλοξένησε ήγεμονικά. Με ιδιαίτερη έγκαρδιότητα υποδέχτηκε την άντηψία του 'Ελεονώρα.

Ήταν ένας ψηλός, κομψός άντρας 49 χρόνων, με μεγάλη πείρα στην ζωή, πολύ συμπαιθητικός, σωστός Ιππότης. Είχε δημιουργήσει στην ζωνητεία μια πολυτελέστατη Αύλη, και τώρα παρουσίαζε όλη την μεγαλοπρέπεια του παλατιού γιά ν' άρέση στην άντηψία του. Και τό πέτυχε μάλιστα με τό παραπάνω.

'Η 'Ελεονώρα βρέθηκε πάλι ξαφνικά στην ζωή τού παλατιού. Και πάλι ήταν αυτό! Όλο μάρμαρο, χρυσάφι, μετάξι, δροσερά συντριβάνια στίς σκιερές αϋλές. Και τί Αύλη! Όλο κυνήγια, γιορτές και μουσική. Κ' ένας άντρας που της φύλαγε κάθε μέρα κι από μια έκπληξη, μόνο και μόνιο γιά νάχη την χαρά να βλέπει τὰ χείλη της να χαμογελούν. Και ή 'Ελεονώρα δεν ήταν καθόλου δύσκολη στό χαμόγελο.

Εικοσιέξη χρόνια την εποχή εκείνη, ή 'Ελεονώρα, δεν θυμόταν να έ-

χε σκεφθή στην ζωή της τίποτε άλλο από τόν έρωτα, και τώρα, γιά πρώτη φορά, ζούσε τέν έρωτα όπως τόν είχε φαντασθή και όπως της τόν είχε άνοιγή ή τύχη της τόσον καιρό. Σέ λίγο όλη ή στρατιά τών σταυροφόρων ήξερε τί γινόταν την νύχτα στούς ήππους, στίς κουφές αϋλές, στά σκοτεινά διαμερίσματα του παλατιού της 'Αντιόχειας. Μόνο ο Λουδοβίκος δεν έμαθε τίποτε, παρά μόνο ένα πρωί, όταν του τό είπε ή ίδια ή 'Ελεονώρα, προσθέτοντας πώς έπιθυμούσε να χωρίση και να μείνη στην 'Αντιόχεια.

Ο Λουδοβίκος την άφησε εκείνο τό πρωί να φύγη χωρίς να της δώση άπάντηση. Μα τό ίδιο θράδυ έβαλε τούς άνδρες της ακολουθίας του να την πάρουν με τό ζόρι από τό παλάτι τού βείου της, και την ίδια νύχτα ξεκίνησε γιά την 'Ιερουσαλήμ, γιά να προσκυνήση τόν Πανάγιο Τάφο. Όταν βρέθηκε αρκετά μακριά από την 'Αντιόχεια, άφησε έλεύθερη την 'Ελεονώρα και της έδωσε την άδεια να συνεχίση τόν δρόμο καθόλα της, έλόγό της, με την κοντή κάπα, με τις χρυσές ψηλές μπότες.

Έξασθενημένοι

Ο στρατός σταμάτησε στην άρχη στην Τύρο. Την νύχτα ή 'Ελεονώρα όγληκε κουρά από τό δωμάτιό της κι έτορεε στό λιμάνι, ζήτησε έναν καπετάνιο και τούδωσε μια χούφτα πολύτιμα πετράδια γιά να την γυρίση στην 'Αντιόχεια. Ο καπετάνιος ζήτησε τούς άνθρώπους του κι ετοιμάστηκε να σαλπάρη, την στιγμή όμως που τό καράβι ετοιμαζόταν να σηκώση την άγκυρα φθάνει τρέχοντας ο Λουδοβίκος, μόνος, χωρίς συνοδεία, πηδά στό πλοίο και παίρνει πίσω την γυναίκα του.

'Η ύποδοχη στην 'Ιερουσαλήμ ήταν περίφημη. Άλλά ή 'Ελεονώρα έφθασε στόν Πανάγιο Τάφο αλχημάλπη και ο Λουδοβίκος φοδερά στενοχωρημένος. Από τις ταλαιπωρίες και την πείρα ενός ολόκληρου χρόνου, όλος ο στρατός του ήταν τόσο έξασθενημένος, που δεν ήταν πιά ικανός γιά πόλεμο. Ο Λουδοβίκος προσπάθησε να πάση την Δαμασκό από τούς Τούρκους, μα ή προσπάθειά του έναυάγησε και δεν έδωσε κομμάτι συνέχεια στίς επικλήσεις του Ραϋμόνδου, που είχε κι αυτός πολιορκιή από τούς Τούρκους. Τρελλός από την ζήλεια, δεν σκεφτόταν άλλη διεξόδο από τό να γυρίση πίσω στην Γαλλία. Γιά χάρη της 'Ελεονώρας είχε άρχίσει την σταυροφορία και τώρα πάλι γιά χάρη της την άφηνε στή μέση. 'Η 'Αντιόχεια έπεσε και ο πρίγκιπας Ραϋμόνδος σκοτώθηκε στό γκρεμισμένο παλάτι του.

Τόν Νοέμβριο του 1149, τό βασιλικό ζεύγος της Γαλλίας έφθασε στό Παρίσι, ύστερα από άπουσία δύο χρόνων. Έτσι, ή 'Ελεονώρα βρέθηκε πάλι στην μονή, άχαρη διοικητική πρωτεύουσα. Ο άδύνατος βασιλιάς πάσχιζε πάλι να της κάνει τόν δυνατό και τόν σπουδαίο. Και γιά μόνη παρηγοριά της έμεναν τὰ τραγούδια τών τροβαδούρων της, όπου ήρε ο τρίτος άνδρας.

Αυτός ήταν ένας νέος, ψηλός, γεροδεμένος, εύκοι χρόνων, κοκκινόμαλλής, με μεγάλα μάτια, με μύτη σάν δαχτύ, με γερά κατάλευκα δόντια. Λεγόταν 'Ερρίκος Πλανταγενέτος και σάν κόμης τού 'Ανζού, ήταν έ-

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Ζ'. Έχασε μια σταυροφορία και την αγάπη της ώραιας γυναίκας του. Χαλκογραφία τού Πανέ από τίνκακα τού Ντεκάν.

νας από τούς τιμαριούχους τού Γάλλου βασιλιά. Μα παράλληλα, ήταν και ύποψιος τού άγγλικού θρόνου. Φορούσε ένα κλαδί σπάρτου στην περικεφαλαία του. Αυτό ήταν τό έμβλημα της οικογενείας τών Πλανταγενέτων (από τό λατινικό: planta genista = σπάρτο).

Ο 'Ερρίκος έμοιαζε με Γερμανό Ιππότη στην εμφάνιση, μα στόν χαρακτήρα ήταν σωστός νότιος, πάντα χαρούμενος Γάλλος, κι αυτό άρεσε πολύ στην 'Ελεονώρα.

Άρχισε να την πολιορκή, μη λογαριάζοντας καθόλου πώς ήταν γυναίκα τού βασιλιά του. 'Η 'Ελεονώρα ήταν ένθουσιασμένη, που την είχε έρωτευθή ένας άντρας με όλη την όρμη, με όλη την άφροντία τών εύκοισι χρόνων του. Αυτή ήταν τράντα ενός και μητέρα δυο κοριτσιών.

Όταν ο 'Ερρίκος έφυγε από τό Παρίσι, ή 'Ελεονώρα έπεσε ξανά στά πόδια τού Λουδοβίκου, ζητώντας του διαζύγιο. Και την φορά αυτή, ο βασιλιάς δεν άνήτηκε. Είχε πιά καταλάβει πώς δεν μπορούσε να δώση στην 'Ελεονώρα τόν έρωτα που περιέμενε. Μια σύνδοξ Γάλλων δεσπετάδων άκώρωσε, στις 21 Μαρτίου τού 1152, τόν γάμο, με τό αίτιολογικό της στένης οικογενειακής συγγενείας τών συζύγων. Ο Λουδοβίκος και ή 'Ελεονώρα ήταν... τέταρτα ξαδελφία.

Μόλις όγληκε ή άπόφασή, ή 'Ερρίκος Β' της Αγγλίας. Κέρδισε την αγάπη της 'Ελεονώρας και, με την βοήθειά της, ένα βασίλειο. Από τόν επιτύμβιο άνδριάντα τού βασιλέως, που είναι στό Φοντεβρώ,

Αφρόλουτρον FAMAR

Μεταβάλλει το καθημερινό λουτρό σε όνειρο... Τυλίγει το σώμα με σύννεφο μυρωμένου αφρού. Στόν ιριδισμό κάθε φυσαλίδας κρύβεται μια μικροσκοπική μάγισσα που τονώνει το δέρμα, το ξαναδίνει δροσιά, λάμψη, φρεσκάδα κι εξασφαλίζει την ευδιαθεσία σας.

Bubble
Bath

Γενικοί Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΠΟΛΛΟΙ ΟΙ ΓΑΜΟΙ...

→
Ριχάρδος ο Λεοντόκαρδος,
διάδοχος της Άγγλιας
Πολέμησε τὸν πατέρα του
γιατί τὸ θέλησε
ἡ μητέρα του.
Λιθογραφία τοῦ 19ου αἰῶνος

λεονώρα καθάλασε ἕνα ἄλογο καὶ ἔφυγε καλπάζοντας γιὰ τὸ Πουατιέ. Ἐκεῖ τὴν περίμενε ὁ Ἑρρίκος κ' ἐκεῖ ἔγιναν οἱ γάμοι τους.

Καὶ ὁ Ἑρρίκος ἦταν εὐχαριστήμενος γιὰ τὴν γάμο του, γιατί ἡ γυναίκα του εἶχε πάντα γιὰ προίκα τὴν Ἀκουϊτανία. Τὶς δυὸ τῆς κόρες τῆς εἶχε ἀφήσει στὸν βασιλιά τῆς Γαλλίας. Τὴν προίκα τῆς ὅμως τὴν ζήτησε πίσω γιὰ νὰ τὴν προσφέρει στὸν δεύτερο σύζυγό της. Τώρα ὁ Ἑρρίκος ἦταν ὁ δυνατότερος φεουδάρχης τῆς Γαλλίας. Καὶ ἡ Ἐλεονώρα τοῦ εἶχε δώσει τὰ μέσα νὰ διεκδικήσει τὰ δικαιώματά του στὸν ἀγγλικὸ θρόνο. Ξεκίνησε μ' ἕνα στρατὸ ἱπποτῶν, πέρασε στὴν Ἀγγλία, κατέκτησε τὸ νησί καὶ κάλεσε τὴν Ἐλεονώρα νὰ ἔρθει νὰ τὸν συναντήσει. Στὶς 19 Δεκεμβρίου 1154, στὸ Ἀββαεῖο τοῦ Οὐεστμίνστερ, μπρὸς στὰ μάτια ὅλων τῶν Ἀγγλων, ἔγινε ἡ στέψη τοῦ Ἑρρίκου καὶ τῆς Ἐλεονώρας, σὰν βασιλεῶν τῆς Ἀγγλίας. Στὶς κάπες τῶν ἱπποτῶν ἔφευτε χιὼν ἀπὸ τὶς μεγάλες τρούπες τῆς στέγης, γιατί τὸ Ἀββαεῖο ἦταν μισογκρεμισμένο.

Ὅκτὼ παιδιά...

Δέκα χρόνια ἔζησε ἡ Ἐλεονώρα εὐτυχισμένη μὲ τὸν Ἑρρίκο καὶ δὲν εἶχε καμμιά ἀμφιβολία ὅτι κι αὐτὸς ἦταν εὐτυχισμένος μαζί της. Σ' αὐτὰ τὰ δέκα χρόνια τοῦ χάρισε πέντε γιούς καὶ τρεῖς κόρες. Ὁ διασημότερος γιὸς τῆς ἦταν ὁ Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος. Ἡ διασημότερη κόρη τῆς ἦταν ἡ Ματθίλδη, ποὺ παντρεύτηκε ἀργότερα τὸν Ἑρρίκο τὸν Λέοντα. Ἀπὸ τὸ ζευγάρι αὐτὸ κατὰγεται ὁ οἶκος τοῦ Ἀννοβέρου.

Δέκα χρόνια ἀγαποῦσε ἡ Ἐλεονώρα τὸν βασιλιά Ἑρρίκο τῆς Ἀγγλίας. Δέκα χρόνια δὲν εἶχε καταλάβει ὅτι αὐτὸς ἀγαποῦσε ἄλλη, τὴν Ροζαμούνδη Κλίφορντ, κόρη ἐνὸς Ἀγγλου ἀριστοκράτη. Ὁ Ἑρρίκος, φοβισμένος, τὴν κρατοῦσε μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμο, σ' ἕνα ἀξενο δάσος, μὲ λίγες ὑπηρετίες καὶ λίγους γεροστρατιῶτες γιὰ φύλακες. Τὴν συναντοῦσε μόνο νύχτα, πηγαίνοντας μόνος του στὸν πύργο, μὲ ἕνα γκρίζο μανδύα, καθάλασε σὲ ἕνα μαῦρο ἄλογο. Μεταχειριζόταν πολλὰ τεχνάσματα γιὰ νὰ μείνει ἀπαράτητος. Τὴν αὐγὴ γύριζε στὸ παλάτι του, ἀλλάζοντας πολλές φορές δρόμο. Ἔτσι ὅλοι νόμιζαν πὼς γύριζε ἀπὸ τὴν πρωὶνὴ ἱππασία του.

Δέκα χρόνια ἡ Ἐλεονώρα δὲν ἤξερε τίποτε γιὰ τὴν Ροζαμούνδη Κλίφορντ. Ἀλλὰ μιά μέρα ἔφθασε σ' αὐτὴ τῆς τὸ κουτσομπολιὸ τῶν ὑπηρετῶν. Παρακολούθησε τὸν Ἑρρίκο κ' ἔμαθε τὸ μυστικὸ του. Μὰ δὲν εἶπε σὲ κανέναν τίποτε.

Σὲ λίγες μέρες ἔφυγε ἀπ' τὴν Ἀγγλία, τόχα γιὰ νὰ περάσει λίγες ἑβδομάδες στὴν Ἀκουϊτανία. Μὰ οἱ ἑβδομάδες ἔγιναν μῆνες, χρόνια, καὶ σιγὰ - σιγὰ τραβοῦσε τὸν ἕνα μετὰ

τὸν ἄλλο τοὺς γιούς της κοντὰ της καὶ τοὺς κεντοῦσε τὸ φιλότιμο νὰ ἐπαναστατήσουν κατὰ τὸν πατέρα τους.

Δὲν ἦταν καὶ τόσο δύσκολο γιὰ τὴν Ἐλεονώρα νὰ πείσει τοὺς γιούς της νὰ πολεμήσουν τὸν ἄνδρα της. Ὅλοι τοὺς λάτρευαν τὴν τρυφερὴ μητέρα τους, τὴν ὅλη ζωάνια, καὶ αἰσθάνονταν ἀηδία γιὰ τὸν ψυχραῖμο, σκληρὸ πατέρα τους. Ἡ ἀγάπη τῆς Ἐλεονώρας εἶχε μεταβληθῇ σὲ μίσος καὶ στὴν ζωὴ της δὲν εἶχε πιά ἄλλον σκοπὸ ἀπὸ τὸ νὰ καταστρέψει τὸν Ἑρρίκο.

Ἡ ἀνταρσία ξέσπασε. Οἱ γιοὶ ἄρχισαν νὰ πολεμοῦν τὸν πατέρα τους καὶ ἡ βασιλίσσα τὸν βασιλιά της. Στὴν Ἀγγλία, δὲν μπορούσε ἡ Ἐλεονώρα νὰ κάνει τίποτε τοῦ Ἑρρίκου. Δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ τὸν ἐλάψει παρὰ μόνον στίς κατήσεις ποὺ εἶχε στὴν Γαλλία. Ὁ Ἑρρίκος δρέθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέση. Ἀναγκάστηκε νὰ πωλήσει τὰ πλούτιστα πετράδια τοῦ σπαθιοῦ τῆς στέφης, γιὰ νὰ πληρώσει τοὺς μισθοφόρους του. Ἡ μιά δυνατὴ θέληση, ἐρχόταν τώρα ἀντιμέτωπη μὲ τὴν ἀλλή. Ἡ Ἐλεονώρα ἤθελε νὰ δῇ τὸν ἄπιστο ἄνδρα της νὰ σέρονται στὴν γῆ. Μὰ κι αὐτὸς ἦταν σκληρὸς καὶ πονηρός. Ἦξερε νὰ ἐκμεταλλεύεται τὶς λιγιστὲς εὐκαιρίες ποὺ τοῦ τύχαιναν καὶ δὲν ἤσυχασε παρὰ μόνον ἀφοῦ ἔπνιξε τὴν ἐπανάστασή στὸ αἷμα καὶ ἐρόμωσε τὶς χάρες ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ἡ Ἐλεονώρα μὲ τὸν γάμο της.

Ὅταν ἕνα βράδυ, ἀργά, μὲ λίγους συνοδοῦς, πλησίαζε στὸ φρούριο τοῦ Πουατιέ, οἱ στρατιῶτες του αἰχμαλώτισαν μερικοὺς καθολάρηδες, ποὺ ἔφευγαν κυνηγημένοι ἀπὸ ἕνα καίμενο χωριό.

Ὁ Ἑρρίκος διέταξε νὰ τοῦ φέρουν τοὺς αἰχμαλώτους. Ἐπικεφαλὴς τοὺς ἦταν ἕνας λιγινὸς ἱππότης μὲ μαῦρη πανοπλία. Ὅταν στάθηκε ἐμπρὸς στὸν Ἑρρίκο, σήκωσε τὸ γέισο τῆς περικεφαλῆς του καὶ τότε ὁ Ἑρρίκος εἶδε τὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας του. Τὴν κοίταξε λίγη ὥρα σιωπηλὸς καὶ ὕστερα διέταξε τοὺς στρατιῶτες του νὰ τὴν πᾶνε στὴν Ἀγγλία καὶ νὰ τὴν κλείσουν στὴν φυλακή.

Χωρὶς νὰ ἱσχυματῆσθαι καθόλου, προχώρησε στὸ Πουατιέ, γιὰ νὰ ἐπληρώσει μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια τὸ παλατάκι ὅπου εἶχε περάσει τὸν μῆνα τοῦ μελίτου μὲ τὴν Ἐλεονώρα. Ὡς τὸν θάνατό του (1189) ἡ Ἐλεονώρα ἔμεινε στὴν φυλακή. Σὲ λίγες μέρες τὴν ἀφῆσαν ἐλεύθερη.

Τὶ νὰ τὴν κάνουν, ὅμως, πιά τὴν ἐλευθερία!... Ἦταν μιά ἡλικιωμένη γυναίκα, εἶχε πιά ζήσει τὴν ζωὴ της. Ἀπὸ τὰ πολλὰ ὄνειρά της, τὰ περισσότερα ἔμειναν ἀνεκπληρώτα. Ὅ, τι εἶχε μείνει, ἦταν μόνο ἀπογοητεύσεις.

Ἡ Ἐλεονώρα, δούκισσα τῆς Ἀκουϊτανίας, βασιλίσσα τῆς Γαλλίας, βασιλίσσα τῆς Ἀγγλίας, πέθανε τὸ 1202, στὰ ὀγδόντα της.

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Αὐτὸς ὁ γίγας τοῦ Εἰκοσιένου εἶπε τὸ γνωστὸν, ὅταν ὁ γιὸς του Κωνσταντῖνος ἐνυμφεύθη τὴν ἐγγονὴν τοῦ πρώην ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Καρατζά: «Ἐσυμπεθέρωσεν ἡ κάπα μὲ τὴν γούνα».
2. Τὸ ὄνομά του θυμίζει πάντοτε τὴν Ἰουδήθ— Ἀρθρον.
3. Τὸ φέρουν συνήθως ὅλα τὰ σκυλιὰ ράτσας.
4. Ἦτο κάποτε ἡ δραχμὴ πρὸς τὸ φράγκο — Βυζαντινὴ νότα — Ἐδῶ τὸ ὄνομά της, στὰ πώδη φυτὰ.
5. Ἀρχαιοελληνικὸν γυναικίον ὄνομα — Μία νότα — Ἦσαν αἱ κόραι τοῦ Λήρ...
6. Χαϊδευτικὸν γυναικίον ὄνομα — Μία ἀπὸ τὰς συντρόφους τῆς Ἀρτέμιδος, ἀγαπηθεῖσα παραφύρως ὑπὸ τοῦ Βάκχου (γεν.).
7. Ἡ φυτικὴ λέγεται καὶ νῦρο — Εἶναι ἀλμυρὴ καὶ ἀρχαῖζε πολὺ (ἀντιστρ.). — Τοῦ μολυβδοεινίου χημικὸν σύμβολον.
8. Ἀρχαία πολεμικὴ μηχανὴ ἐξακοντίζουσα βέλη (αἰτ.).
9. Συνοικία τῆς Κων/πόλεως, ἐνάθρως — Ἀρθρον.
10. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ γίνη πρόξενος φαιδρῶν ἐνίοτε παρεξηγήσεων — Μὲ τὸ «θὰ» τὸ διερωτᾶται κάθε «μῖς»... πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καλλιστείων.
11. Εἶναι ἡ γῆ τῶν ἀγόνων ἐκτάσεων.
12. Διὰ τὸν Ὀμηρον εἶχε ρόδινα δάκτυλα, ἐνάθρως — Υἱὸς τοῦ Τημένου, βασιλεῦς τοῦ Ἀργαῦς, τὸν ὁποῖον ἠθέλησε νὰ σφάξῃ.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

1. ... Ἴππος εἶναι τὰ ἄτι — Διετέλεσε τὸ 1957 - 1961 γενικός γραμματεὺς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.
2. Γράφε... δάπετο — Κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Κισσάμου, τοῦ νομοῦ Χανίων, ὅπου ἐφονεύθησαν πολλοὶ Γερμανοὶ κατὰ τὴν ἀπὸ ἀέρος ἀπόβασίν των, τὸν Μάϊον τοῦ 1941 (ἀντιστρ.).
3. Ἀγγλικὸν μέτρον χωρητικότητος διὰ τὰ ὑγρά (ἀντιστρ.). — Ὁμοιωματικὸν τοῦ τρόπου (ξεν.). — Μουσικὸς φθόγγος.
4. Ἀποτελοῦν δύσκολον κεφάλαιον τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς — Σκαπτικὸν ἐργαλεῖον (δημοτ.).
5. Ὅργανα αἰσθήσεως (δοτ.). — Ὁρμὴ ποὺ θυμίζει... καὶ στενωπὸν — Ἡ δρόσος... λατινιστί.
6. Ἐνας τὸ 1955 ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, κατόπιν κινήματος, ἀπομακρυνθεὶς πολιτικὸν νοτιοαμερικανικοῦ κράτους, ἐνάθρως — Τὰ ἀρχικὰ τῆς δημοσπονδίας τῶν Ἑλλήνων... σκακιστῶν.
7. Διανοητικὴ ἐξασθένισις, ἐνάθρως — Βουλεδάρτον τῶν Παρισίων.
8. Συναινεῖ... Ἰταλιστί — Τὸ κράτος τῶν κατελύθη ὑπὸ τῶν Μήδων καὶ Βαβυλωνίων (γεν.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Διάσημος ἀστρονόμος τοῦ 14ου αἰῶνος, ὁ μεγαλύτερος συλητῆς τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν δοξασιῶν καὶ θεωριῶν.
2. Συνοδεύει πολλοὺς χορούς... ἰσπανικοὺς — Μία μορφή τοῦ διεθνούς ἐμπορίου (ἐνικός).
3. Πολεμικὸς καὶ ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς Δυτικῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς συμβολῆς δυὸ ποταμῶν — Πληθυντικὸς ἄρθρον.
4. Εἰς τὴν ἀρχαίαν Αἴγυπτον ἦτο

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχη κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλὴ τὴν βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὅποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὅποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὀριζωντίως, καθεὺς ἡ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Σημειώσετε τώρα τὴ λέξι, ποὺ βρῆκατε καὶ σῆστε τὰ τετράγωνα τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθήκατε. Φάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὡς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Β	Ι	Β	Τ	Κ	Μ
Ο	Α	Σ	Ο	Ι	Α
Υ	Μ	Υ	Π	Θ	Ρ
Σ	Ρ	Σ	Α	Ι	Μ
Δ	Ε	Μ	Ρ	Ο	Σ
Π	Ι	Α	Ω	Ν	Α

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν ποὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Αφρόλουτρον FAMAR

Γιὰ τοὺς ἄνδρες.
Χρῶμα πράσινο. Ζωογόνο ἄρωμα πεύκου.
• Ἰδεώδης περιποίησης τοῦ δέρματος.
• Τόνωσις τῶν νευρῶν.
• Εὐεξία.

Bubble
Bath

Γενικοί Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

**Μάτια
φωτεινά
γεμάτα χάρη.**

LIQUID MASCARA

Μάσκαρα βλεφαρίδων με σπι-
ράλ βουρτσάκι σε 6 μοντέρ-
νους χρωματισμούς. Κομψότα-
το άμπαλλάζ. Κυκλοφορεί και
άνταλλακτικό.

EYE SHADOW STICK

Σκιές ματιών σε στίκ για κάθε
γυναικείο τύπο. Προσφέρεται
σε 7 χρωματισμούς.

Helen Neushaefer

2 ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΟΛΟΚΟ-
ΤΡΩΝΗΣ. 2. ΟΛΟΦΕΡΝΗΣ — ΑΙ.
3. ΠΕΡΙΛΑΙΜΙΟΝ. 4. ΙΣΗ — ΠΑ
— ΠΟΑ. 5. ΡΕΑ — ΣΙ — ΤΡΕΙΣ.
6. ΝΙΝΑ — ΑΥΡΑΣ. 7. ΙΣ — ΑΛΣ
— ΜΟ. 8. ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΝ. 9. Ο
«ΓΑΛΑΤΑΣ» — ΟΙ. 10. ΣΩΣΙΑΣ
— ΑΡΕΣΩ. 11. ΑΚΑΡΠΟΣ. 12.
Η «ΗΩΣ» — ΚΕΙΣΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ.
2. ΟΛΕ — ΕΙΣΑΓΩΓΗ. 3. ΛΟΡΙ-
ΑΝ — ΤΑΣ. 4. ΟΦΙΣ — ΑΛΙΑΣ.
5. ΚΕΛΗΣ — ΣΠΑΚ. 6. ΟΡΑ —
ΚΑΣΤΕΛΛΙ. 7. ΠΙΝΤ — ΑΛΑ —
ΡΕ. 8. ΡΗΜΑΤΑ — ΤΣΑΠΙ. 9. Ω-
ΣΙ — ΡΥΜΗ — ΡΟΣ (ΡΟΣ). 10.
Ο «ΠΕΡΟΝ» — ΕΣΟ. 11. Η «Α-
ΝΟΙΑ» — ΟΣ. 12. ΣΙ — ΑΣΣΥ-
ΡΙΩΝ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυ-
χε με τόν συνδυασμόν των λέξεων:

ΔΕΡΜΑ — ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΥΣ —
ΣΑΡΩΝ — ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ, σύνο-
λον 52 βαθμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς
να επιτύχουν αναγνώστες μας με δο-
κίμας λέξεων σαν, π.χ.: ΚΙΘΑΙΡΩ-
ΝΑ — ΒΙΑΣΤΙΚΟΥΣ — ΚΟΥΡ-
ΣΑΡΩΝ — ΒΙΣΥ — ΜΑΡΙΤΣΑ
και άλλες.

1. Το σαγόνι του επιγραφοποιού
διαφέρει. 2. Το πινέλο που κρατεί
ό ίδιος είναι μακρύτερο. 3. Το δε-
ξιο κάτω στήριγμα του σκαμνιού,
στο σκαλί, είναι μετακινημένο άρι-
στερά. 4. Το δεξιο μπράτσο της
κοπέλλας έχει χαμηλώσει. 5. Ο φι-
όγκος της διαφέρει. 6. Στην λέξη
«ΣΧΟΛΗ» το γράμμα «Η» έχει το
οριζόντιο μπαστούνι του πιο ψηλά.
7. Στην πόρτα, το δεύτερο οριζόν-
τιο άσπρο στήριγμα του τζαμιού έ-
χει χαμηλώσει.

ΤΟ ΟΡΜΕΜΦΥΤΟΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΙΤΣΑΣ...

♦ Όσπου να τυπωθούν αυτές οι γραμμές, ένας θεός ξέρει τί μορφή
θα έχει ο κόσμος. Από συννεφιά σε συννεφιά μοιάζουμε να διαβαίνουμε
ταυτό το περίεργο 1964, και το μεγαλύτερο ένυσμα αίσιοδοξίας που
διαθέτουμε είναι πάντα η ελπίδα πως το αύριο θα είναι καλύτερο απ'
το χθές, αν δεν χειροτερέψει. Κρίνοι και νάρκισσοι και μενεξέδες και
ζυμποουλια και βιολέττες και πασχαλιές, άνυπομονούν να στολίσουν
στην μουσκεμένη γη της Αττικής την εαρινή παραφορά των Αθηναίων,
που παραπαίουν μεταξύ μιάς Απακρηάς που δεν έζησαν και ενός Πά-
σχα που το προβλέπουν τρικυμιάδες.

♦ Μόνο η Αθηνίτσα πανηγυρίζει, μέσα στο συνολικό αυτό αρλούμπι-
ασμα μηνών και εποχών. Ξέρει πως όσο περισσότερες έννοιες έχουν οι
μεγάλοι, τόσο πιο ασύδοτοι μένουν οι νεώτεροι στο προσωπικό κυνηγη-
τό τους της αλήθειας.

♦ Στο άθλημα αυτό, παλαιότερα, ίσχυε ένας κανόνας: Το κάψιμο στον
χυλό, ώστε να αποτρέπονται ένδεχόμενες έπαφες με το γιαούρτι. Έτσι
δεν έλεγε η γιαγιά;

♦ Με τη μόνη διαφορά ότι η Αθηνίτσα μας έχει πιά μάθει να σιχαί-
νεται το ίδιο και το χυλό, και το γιαούρτι, και κάθε τί λαπα-
δερό. Η Αθηνίτσα μας πιά είναι αφιερωμένη μόνο στις πολύ έντονες
συγκινήσεις, και από μιάς εξαρτάται αν αυτή η ένταση θα αφορά συγ-
κινήσεις πνευματικές (όπως, π.χ., ένα κοντσέρτο του Μπετόβεν ή και
μιαν εύχια τζάζ στο Άσυλο, αν είναι εκ των επιλέκτων) ή απλώς τις
έξ ίσου θεμιτές, μα πιο επικίνδυνες συγκινήσεις της υπερβολικής τα-
χύτητας, της υπερβολικής λαγνείας ή της υπερβολικής χυδαιότητας,
που εξακολουθούμε ακόμη βλακωδώς να την ονομάζουμε «τεντυμπούσμο»
(πολύ με διασκεδάζει όταν διαβάζω πως ακόμα και Αθηνίτσες συλλαμ-
βάνονται και δικάζονται επί τεντυμπούσμω!).

♦ Τί την έδίδαξε η πείρα:

♦ Ότι στον τόπο αυτό τίποτα δεν μπορεί να προγραμματισθ, τί-
ποτα δεν μπορεί να προβλεφθ, τίποτα δεν μπορεί να αποφευχθ και τί-
ποτα δεν διαρκεί πάνω από ένα 24ωρο, είτε έρωτική εύχια λέγεται,
είτε νεύρα του μπαμπά, είτε ύδρευσις του λεκανοπεδίου της Αττικής,
είτε έκδραμη του Σαββατοκύριακου.

♦ Στα στενά πλαίσια του Καρντινάλ, περιορισμένες είναι και οι
φιλοδοξίες της Αθηνίτσας: Να την «σ κ α π ο υ λ ά ρ η», με όσο το
δυνατόν μικρότερες συνέπειες και με όσο το δυνατόν λιγώτερα έξοδα.

♦ Περί εσόδων:

♦ Έ, μην τὰ παραλέμε! Δεν έγινε ακόμα η Αθηνίτσα, Αθηνάτς!..

♦ Ένα είναι το κακό —και το καλό μαζί για μās τους μεγαλύτερους.
Πως οι Αθηνίτσες όσο πάνε λιγοστεύουν. Δεν ξέρω αν είναι σύμπτωση,
άλλα η στήλη αυτή, τουτό τον καιρό, περιβάλλεται από έναν δυσανάλο-
γο αριθμό σοβαρών νηπιών (τών ηλικιών πριν από τα 20 και μετά τα
16), που σιγά - σιγά αρχίζουν να έμπίπτουν σε μιαν άλλη, ξεχωριστή
κατηγορία. Θα τὰ βάφτιζα κιόλας, τούτα τὰ χαριτωμένα κοριτσόπουλα,
μα δεν βρίσκω έναν όρο αρκετά περιγραφικό του έξωτερικού έλκυστικού
παρασιαστικού τους και ταυτόχρονα αρκετά σεμνό ώστε να περιγράψω
την άραία ψυχική τους δομή. Ντύνονται σωστά, μιλούν σωστά, περπα-
τούν σωστά και, το σπουδαιότερο, σκέπτονται σωστά! Τρομοκρατείται
— η Αθηνίτσα.

♦ Το μυστικό της ένστικτο της λέγει ότι τούτους τους κρίσιμους
μήνες του βαθμιαίου ξεγυμνώματος, της σταδιακής παρατάσεως των
ώρων έξόδου και έπανόδου και της όφιοειδούς αναπροσαρμογής στους
καταγκιορισμούς του σίλι - σίλι και στα παλαμάκια του χάλλυ - γκάλλυ
(ή μήπως είναι ανάποδα και η μνήμη με άπατά;), θα αντιμετώπιση έ-
χθρο μεγάλο και τρανό: Την σωστή νέα Έλληνίδα.

♦ Έκεί, λοιπόν, να δήτε πανηγύρι!

♦ Θα το μακρύνη άλλα τρία δάχτυλα εκείνο το τσουλούφι; Η θ' άρ-
χήση να ευρίξη την κεφαλή της γουλί; Η στο έτήσιο χρηματιστηριακό
παιχνίδι της φούστας θα συνταχθ με το «λίγο πιο πάνω», παρὰ με το
λίγο «πιο κάτω», που πληροφορούμαι πως είναι η προτίμηση των δα-
κτυλογράφων του Άρείου Πάγου και του Συμβουλίου Έπικρατείας; Θα
δρυχάται περισσότερο; Η θα παρατείνη εκείνες τις ατέλειωτες σαχλές
σιωπές της, στ' άπογευματινά ζαχαροπλαστέια;

♦ Κακά τὰ ψέματa! Η μάχη και πάλι θα δοθ ή
στούς αϊγιαλούς!

♦ Άλλά περί αυτών στο έπόμενο...

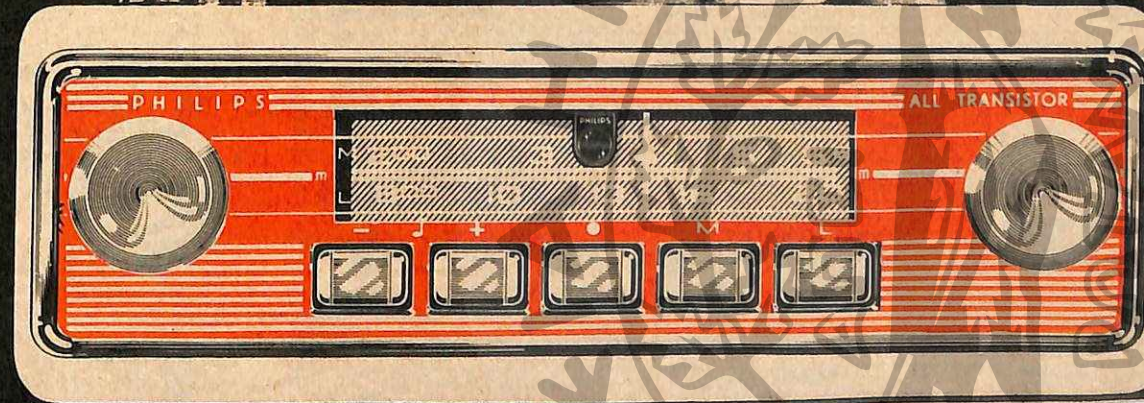
Index

καλό ταξίδι...

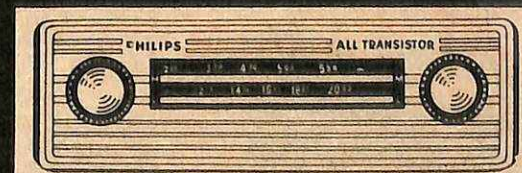

Ξεκινήστε με κέφι, για ένα σίγουρο
όδηγημα, με τη συντροφιά ενός

ΦΙΛΙΠΣ autoradio
ME TRANSISTORS

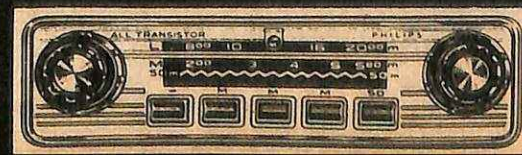

N4X24T

N3W24T

- Έξ τρανζίστορς και τρεις διοδοι γερμανίου.
- Μεσαίων και μακρών κυμάτων.
- Μεγάλη δυνατότης λήψεως.
- Εύκολη τοποθέτησις εις το αυτοκίνητον χάρις εις τις μικρές του διαστάσεις.
- 6 ή 12 βόλτ.

N5X14T

- Δέκα τρανζίστορς και τρεις διοδοι γερμανίου.
- Μακρών, μεσαίων και θραξέων κυμάτων.
- Πλήκτρα διά σταθερόν συντονισμόν 5 σταθμών.
- Συνεχής ρύθμισις τόνου.
- Έλαχιστη κατανάλωσις μπαταρίας.
- 6, 12 ή 24 βόλτ.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Το μυστήριο του «Ουράνιου Θησαυρού», με όλους τους αμύθητους καλλι-
τεχνικούς θησαυρούς του, θα μείνη ίσως για πάντα άλυτο. Άλλα ένα
καινούργιο μυστήριο έρριπεται ήδη επί θύραις, για να ταλαιπωρήση τον
ΡΙΠ Κίρμπυ και να τέρψη τους φανατικούς θαυμαστές του.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: ('Από 21/3 ε-
ως 20/4). Εύνοϊκές συν-
θήκες για τα αλθηματι-
κά ζητήματα. Άρμονια
με το περιβάλλον σας.
Άγνοηστε τις κακογλωσσίες. Εδράστε
συναντήσεις. Τα οικονομικά σας δελτιώ-
νται σημαντικά. Εύνοϊκή ημέρα: Πα-
ρασκευή. Αριθμός: 14. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ: ('Από 21/4
εως 20/5). Καλές προ-
οπτικές. Τα καθημερινά
ζητήματα προχωρούν εύ-
χάριστα. Ίκανοποιητικές
λύσεις για τα σοβαρά σας προβλήματα.
Άπλοδοκία αποτελέσματα σας δίνουν έ-
πιτυχία. Ένα γράμμα. Εύνοϊκή ημέρα:
Τετάρτη. Αριθμός: 26. Χρώμα: Πράσινο.

ΔΙΔΥΜΟΙ: ('Από 21/5
εως 21/6). Ήμερες γε-
μάτες εργασία θα συν-
αντήσετε ανθρώπους που
θα σας υποχρεώσουν να
μεταβάλετε τα σχέδιά σας. Ένα εμπόδιο
σας στενοχωρεί. Νέα γνωριμία και ειδή-
λο. Πρόσκληση. Εύνοϊκή ημέρα: Πα-
ρασκευή. Αριθμός: 35. Χρώμα: Κίτρινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: ('Από 22/6
εως 22/7). Η τύχη
σας καλυτερεύει σε 5-
λους τους τομείς. Αλθη-
ματική επιτυχία. Θα συν-
αντηθήτε με πρόσωπο που ελάτε χρόνια
να διη. Στόν αλθηματικό τομέα: Έπι-
τυχία που σας ικανοποιεί. Εύνοϊκή ημέρα:
Σάββατο. Αριθμός: 2. Χρώμα: Λευκό.

ΛΕΩΝ: ('Από 23/7 εως
22/8). Ήμερες γεμάτες
χαρά. Απολαύσετε δι-
σες προσφέρουν. Σεχά-
στε τις στενοχωρίες και
δείτε τον πραγματικό έαυτό σας. Στήν
οικογένεια: Γάμος. Μελετήστε καλά κά-
ποια πρόταση φίλων. Εύνοϊκή ημέρα: Κυ-
ριακή. Αριθμός: 16. Χρώμα: Παστέλ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: ('Από 23/8
εως 22/9). Αλθηματι-
κή χαλαρωμένη σχέση
παίρνει καινούργια φτε-
ρά. Μία συνάντηση με
ισχυρό πρόσωπο θα σας ανοίξει νέους δρό-
μους προς την επιτυχία. Μην εμπιστευ-
στε το περιβάλλον σας. Εύνοϊκή ημέρα:
Δευτέρα. Αριθμός: 24. Χρώμα: Γκρινά.

ΖΥΓΙΟΣ: ('Από 23/9 ε-
ως 22/10). Τα δώρα
εύνουν κάθε καλλιτεχνί-
κη και πνευματική εκδή-
λωση. Στήν οικογένεια:
Ένας περαστικός κίνδυνος. Για τους έ-
ρωτευμένους: Ήμερες ευτυχίας. Προσοχή
στά ατυχήματα. Δώρο. Εύνοϊκή ημέρα:
Πέμπτη. Αριθμός: 62. Χρώμα: Βιολέ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: ('Από 23/10
εως 22/11). Μετά
την τρικυμία σας περιμέ-
νουν ήμερες γαλήνης.
Ένδιαφερότητα περισσό-
τερο για την ψυχαγωγία σας. Μία επαγ-
γευματική επιτυχία θα δοθήση τα οικο-
νομικά σας πάρα πολύ. Εύνοϊκή ημέρα:
Τρίτη. Αριθμός: 111. Χρώμα: Γκριζο.

ΤΟΞΟΤΗΣ: ('Από 23/11
εως 21/12). Μή γά-
νετε το θάρος σας. Ό-
λα είναι περαστικά. Ά-
προσδόκητα κέρδη δ' ά-
ντισπερώσουν το ήθικό σας. Η όγεία σας
είναι περίφημη. Στόν αλθηματικό τομέα:
Μικρή παρεξήγηση. Εύνοϊκή ημέρα: Κυ-
ριακή. Αριθμός: 15. Χρώμα: Μπλε θαθύ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: ('Από 22/12
εως 19/1). Στό πε-
ριβάλλον σας σας ζη-
λεύουν. Θα χρειασθή να
άντισπερώσετε τα γεγο-
νότα με ψυχραιμία. Εύνονται τα τυχε-
ρά παιχνίδια. Νέο ειδύλλιο εν έξει. Δεχθήτε
μια πρόσκληση. Εύνοϊκή ημέρα:
Τετάρτη. Αριθμός: 71. Χρώμα: Μαύρο.

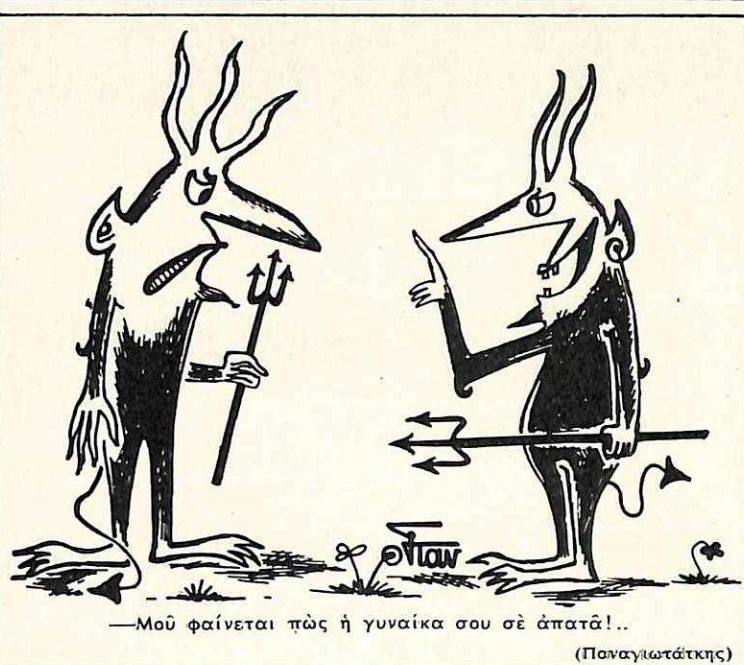
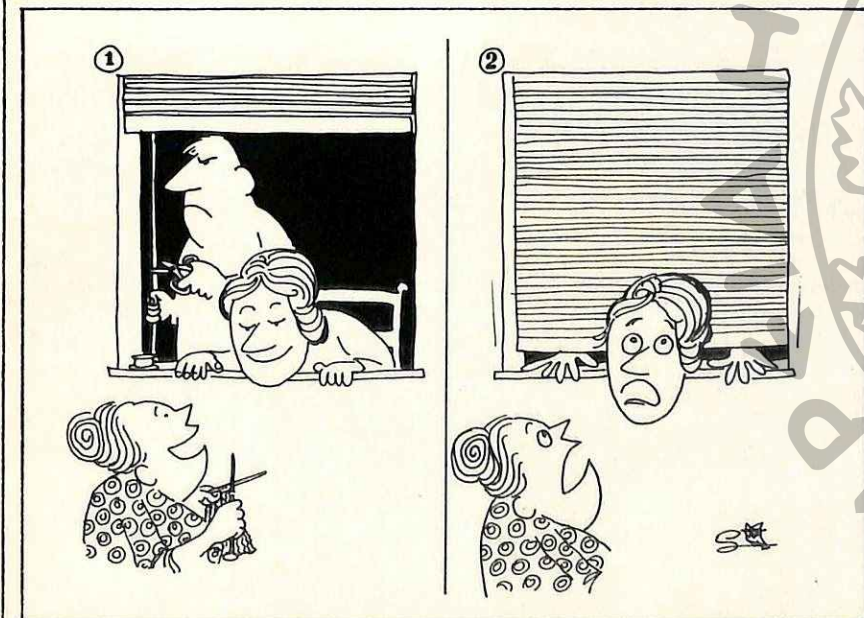
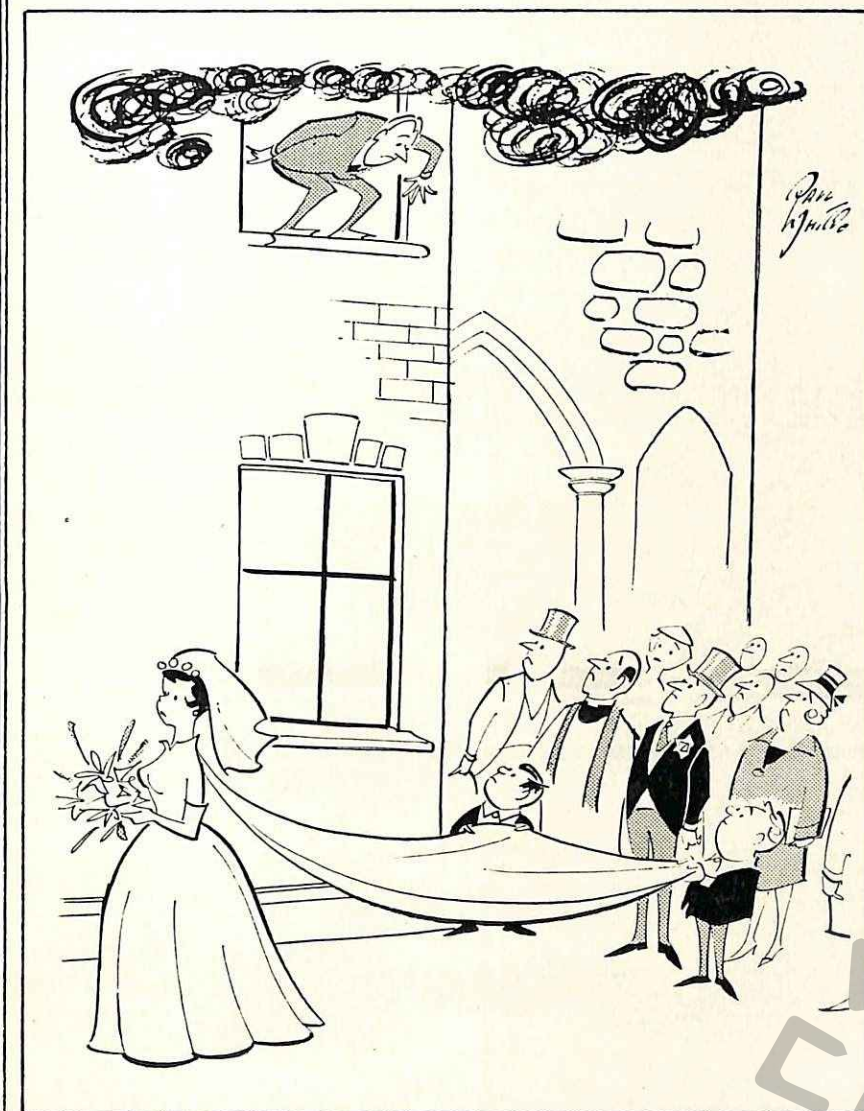

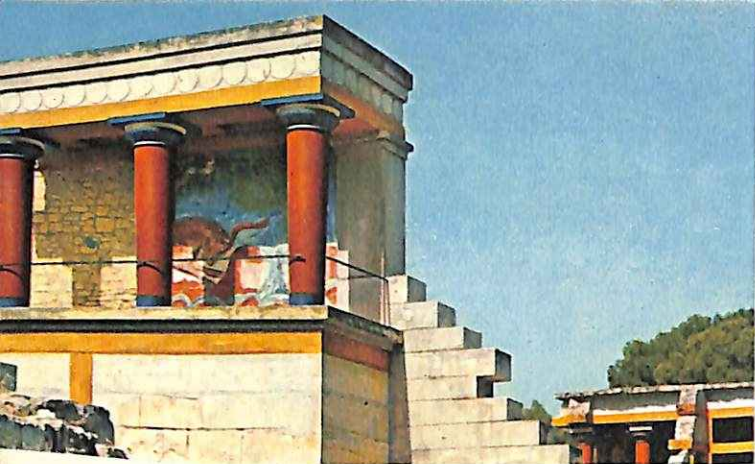
ΔΑΡΟΧΟΟΣ: ('Από 20/1
εως 18/2). Τα δώρα
εύνουν τις εκδρομές και
τις κοινωνικές συγκε-
νήσεις. Έπιτυχία αλθη-
ματική. Εδράστε ειδήσεις από αγαπη-
μένο πρόσωπο που βρίσκεται μακριά. Τό-
χη στο παιχνίδι. Εύνοϊκή ημέρα: Κυρια-
κή. Αριθμός: 11. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΙΧΘΥΕΣ: ('Από 19/2 ε-
ως 20/3). Μία μεγάλη
αλλαγή στην ζωή σας θα
σας στενοχωρήσει. Θα
χρειασθή να άποιακουν-
θήτε από την οικογένειά σας. Ένα γράμ-
μα θα σας δώσει χαρά. Στόν αλθηματικό
τομέα: Χωρισμός. Εύνοϊκή ημέρα: Τρί-
τη. Αριθμός: 97. Χρώμα: Καφέ δλέ.

Χιτμήσο

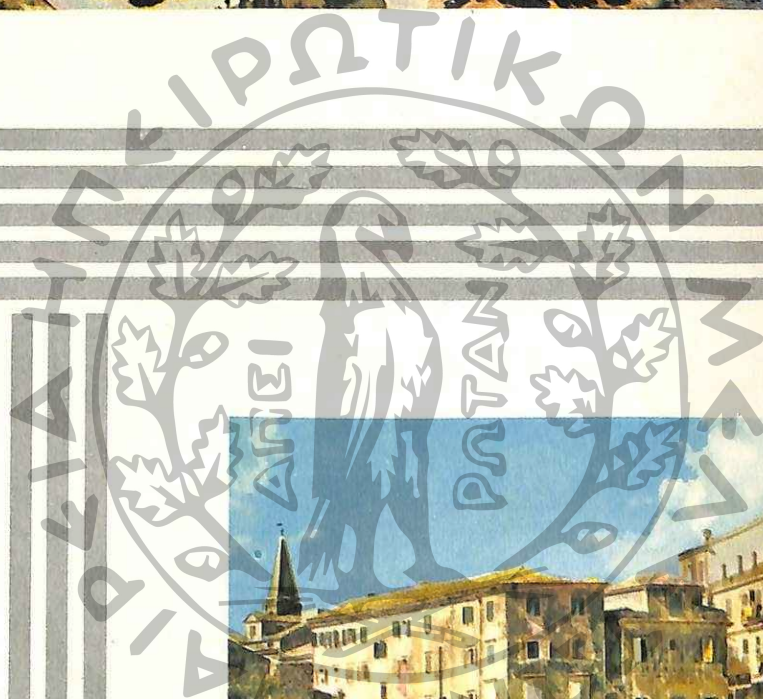

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ ΚΡΗΤΗ
ΓΛΥΦΑΔΑ ΚΕΡΚΥΡΑ

γιά ξενοδοχεία
ΑΣΤΗΡ

ειδικώς μελετημένα
για να ικανοποιήσουν
και τον πιο απαιτητικό ένοικο,
προσφέρουν όλα τα σύγχρονα μέσα
μιας άνετης και ευχάριστης διαμονής

